

[illegible] Jesu Christi.

[illegible] Banen [illegible] fyrer [illegible]

[illegible]

[illegible] Evangelium [illegible]

[illegible]

[illegible] og G[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. I [illegible]
[illegible] hja Esaia 57. Capitula.
Vert [illegible] hin [illegible] skal eg [illegible]
ra þa/og [illegible] þeir [illegible] [illegible] [illegible],
skal eg [illegible] þeim. [illegible] [illegible] [illegible]
ust [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible]
um [illegible] / [illegible] [illegible] [illegible]
A[illegible] og Gude [illegible].
[illegible] þann sem [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] / Augu og [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] og Ogu[illegible] og [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Gud [illegible] ad [illegible],
[illegible] til þess M[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad lyta/so sem [illegible] [illegible]
Til huers skal eg lyta/nema til [illegible]
[illegible]/og hans sem hefur [illegible]
[illegible]aden Anda/z [illegible] [illegible] [illegible]?
[illegible] þeim sem [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Truna[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] er [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Gude [illegible] [illegible]
[illegible] so sem [illegible] [illegible] [illegible]

Ro[illegible] [illegible]ad sem ecke fram kiem
u[illegible] [illegible]unne/þad er Synd/Og til
[illegible] [illegible]eir (allenna) a Truarenn
[illegible] [illegible]blest Blessan med þeim tru
[illegible] Abraham.

[illegible] [illegible] sem bidur þad hiartalag/
[illegible] þær Synder frammveigis/
[illegible] [illegible]ker og finnur sig ad ha-
[illegible] [illegible]ote Samviskunne / og hafe
[illegible] til ad hallda þui framm sem
[illegible] og og [illegible]dlega a mote sam
[illegible] [illegible]iad j einn edr annan ma-
[illegible] legt/ad þess sama Mans
[illegible] Gude heyrd ad vera/ So
[illegible] [illegible]ga ma lesa hia Esa. 1.
[illegible] [illegible]breided ydar Hendur/
[illegible] [illegible]num Augum j fra
[illegible] [illegible]r bidied margfalldle-
[illegible] eg ydur ecke/ Þuiad yd-
[illegible] eru fullar med Blood.
[illegible] Guds Ande fyrer Mann
[illegible] allar Synder / einkanlega
[illegible] [illegible]egu sem a moote Sam-
viskune

nyhaune eru / og Bloodugar Hendur öllum þeim sem ecke so idrast / ad þeir þra þeim snue. Þar þuert amoote / kallar Postulen hreinar Hendur / a öllum þeim sem vppbyria ad lata af þui Sinu jlla / og giöra þad eina sem þeir kuñe ad haþa goda Samvisku af þyrer Gude / so sem þar stendur j Pistlenum til Timoth. 2. Cap

Eg vil og Menn bidie j öllum stadum og vpphefie hreinar Hendur an Reide. 2. Pistle til Timoth. 2. stendur so / Sa skilie sig fra Ranglætenu sa akalla vill napn Drottens.

Til soddan Jdruner tilbuninga vnder Baenena / veit eg ei huört margar Bækur mune betur þiena einne einfalldre Manneskiu enn þesse Bæklingur / þui hier er verdur merkeliga vt skyrt og þyrer sie sett / huad Synden sie andstyggeleg j þyrsta Capitula þessarar Bokar. Hier verdur og eirnen þar vm talad / huad hun epter sig leide / sem er þann hrædelega stranga Guds Riettlætis Dom / hver obærelegur mun verda öllum Jdruner

 fy

[illegible] Capitula-[illegible] [illegible] og [illegible] Bena Heilagsku [illegible] vm [illegible] 49 + 50. Cap. [illegible] sem les [illegible] Capitula [illegible] [illegible] þar [illegible] j Hiera [illegible] Gude [illegible] eirn Gud [illegible] ad höfum verdur [illegible] ad [illegible] fyrsta Part [illegible] hrædd an/forgande + [illegible] Anda.

Hvad merkeliga [illegible] Gud [illegible] Manneskiur [illegible] Christi/og [illegible] sem [illegible] Cruarneista [illegible] + hoostra/[illegible] [illegible] þeir [illegible] sem [illegible] og [illegible] lesa med [illegible] hiarta.

[illegible] lage [illegible] margra sem [illegible] ad þad alleina [illegible] til [illegible] + riettleg vidurkienning [illegible] ef Menn gieta [illegible] [illegible] [illegible] ur [illegible] mar[illegible]

[illegible]

[illegible]tega ad tala um Endurlausnarann [illegible]
[illegible]nustu/ og Guds Fødurs Nad [illegible]
[illegible] og fyrer Sonen/ [illegible] hans [illegible]
[illegible]um hallde þeir samt afram i [illegible]
dum og Illsku at hǫfnum/ e[illegible] [illegible]
sk[illegible]ne/ og vilie þar ecke af [illegible]
ta [illegible] þo[illegible] þeir [kann ske] [illegible]
are [illegible] J[illegible]unar og Trw[illegible]
m[illegible] þui [illegible] nefnast) [illegible]
[illegible] h[illegible]ornen þar [illegible]
þeirre Illsku fram[illegible]kome/ og [illegible]
ar til heimar ad [illegible]sku bragd[illegible] er. [illegible]
Meinang verdur hier [illegible]
[illegible] rett[illegible]lega a idsyn[illegible]
[illegible]a þar [illegible] er go[illegible]d [illegible]
[illegible] samt[illegible]ger Postulin [illegible]
[illegible]et Trwna og gooda Samvi[illegible]
[illegible]ntheum 1. Capitulo [illegible]
Eg bijd [illegible] Son [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible]/ [illegible]ande Trwna [illegible] goda Sam[illegible]
[illegible]u/ [illegible]orre [illegible] [illegible] fra [illegible]
[illegible] Trwnne [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] þar [illegible]

[illegible]

[?]rænar Aminningar/ um þad ad fordast
allt þad sem Samviskuna kann ad særa
+ idka sig j Truarennar Avöxtum/ sem er
j Polenmædenne / og Kiærleikanum til
Guds og Naungans/ ef Menn vilia Ri
ettruader/ Riett jdrande / og sannarleger
Guds Tilbidiendur fundner verda. Þar
fyrer huórier sem helst þennan Bækling
vel idka og lesa/ þeir munu j raun finna
og formerkia/ ad sitt Hiarta upptendrest
þar af/ ecke sijdur til riettrar Jdranar og
kröpttugs Bæna akalls/ Enn þad ad An
de Spamannsins Elisei fordum uppvakt
est til Spadoms gæfunnar/ af heim sæ-
tu Psaltara hliodum Spilarans/ huar um
lesa ma 4. Kong. Bok 3. Huad hid sa
ma og ooskа ad Gud vilie framkuæma
[?]a sem blessum sijnum Börnum fyrer kr
[?]ptuga verkun sijns H. Anda/ huórium eg
er godfuslan lesara/ og alla oss a
Hendur bifalande til eilijf
rar Tijdar: Amen.

Thorlakur Skula Son.

In [illegible]

MEDITATIONES SACRAS, PRIMVM NEMPE OPVS, QVOD TYPIS Holensibus, Reverendiss. & Clariss. Viri, Dn. THORLACI Sculonis Filii, ISLANDIÆ Borealis Episcopi meritiss: Sumptib9, Anno â nato Salvatore nostro Jesu Christo, 1630 prodiit,

ODE,

Ergo sopitam revocare [illegible] dia [illegible]
Terp[illegible] etas [illegible] studiosa movet.
[illegible] plectra recens clamant animare [illegible]
I[illegible] numeros dig[illegible] facta stu[illegible] a [illegible].
Nam[illegible] Dei bonitas [illegible]
C[illegible]lit ingratis tot veneranda modis?
[illegible]c Domi[illegible]s rigidi si sit servator [illegible]
[illegible] tam[illegible] affectus ex[illegible] [illegible]
Ipse [illegible] istis [illegible]endo abr[illegible] [illegible]
[illegible]it, non [illegible]tas p[illegible]
[illegible]
[illegible]

Quod secreta ... proprio qui nomine ...
... patre ... da ...
... grata ... lata ... lauli
... hec ... primitie ... fui
... dedisce ... cetera ...
... nomen in Meditano ...

Decantata
Per
Vigfusrum Siblv.

I MEDITATIO

Um Rietta og sanna Þecking Syndaña.

Þu Heilage Herra / og Riettlaate Domare/ Mier eru alltijd fyrer Hugskots Sionum mijnar Synder. Og eg Hug a a huorium Deige/ um þinn stran ..a Riettlætis Dom / Þui Daudin ..anger mier yfer Höfde/ jafnan a ..uerre stundu. Eg hyxa um þañ ..tranga Riettlætis dom/ a huórium Deige/ Þuiad Menn munu verda ..d standa Reikningskap / af ollu ..ui sem þeir hafa ad hafst a huori ..m Deige. Þegar eg ransaka mitt ..iferne/ eg Framferde/ þa' finñ eg j

 sann

sañleika/ad þad er annadhuort o
ytt/edur og so ogudlegt. Aungus
tar eru margar mijnar Giørder ꝛ
hafner/ Þo eru enn fleire mijn O
og Muñnrædur ønguu nytar/ Er
allra flest er ønguø nytt af mijnu
Þønckum ꝛ Hugrenningum. Je
nitt Lijferne ꝛ Frammferde er (so
eg strax sagde) ecke alleinasta o
us nytt/helldur ꝛ eirnen jllt ꝛ og
legt. J þui finn eg eckert gott/ Þ
ad þo so sie/ad þar j meige synast
ckud gott/ þa er þad þo j Raun
Sannleika huørke gott nie puliko
legt/ þuiad þad er allt flekkad og
diarfad / af Saurgun Vppru
Syndarennar/og spilltrar Nattu
Eg ottadest þui øll mijn Verk/
eg vijste þu þyrmder ecke þim s syn
ga/sagde hinn H. Job. Nu ef
Riettlæte Guds Madur klagar
Hu

Huad skyllde eg þa ogudlegur meiga klaga/yper mijnum Verkū z Fram̄ ferde ? Allt vort Riettlæte/er so sem̄ saurugt Klæde blodsiukrar Kuinnu Nu ep Riettlæte voru er ecke odruvijs hattad/og þ er so andstyggilega ohr eintt/ huad meinar þu þa christenn Sæl ad mune vera vort Ranglæte z Synder? Þott þier giordud allt þ sem ydur er bodid/seigir vor Endur laüsnare/Þa seigid/Vier erum onyt er þrælar. Nu ep vier erum onyter j þui/ þa viet berum oss ad hlyda Dr ottne/ Huad munū vier þa vera suñ virdilegir þegar vier ypertrodum/og porecktum hans bod og Bepalning ar ? Þad þyrst eg er þier skylldugur vm Lijp z Sæl/z alla Dyrkan/sem̄ þad huortueggia kann þier ad gial lda/og i pram̄e ad lata/huad hep eg þa epter/þad eg kunne þier ad bita

la þ mīnar Synder? Þau vor vk/
þvorū dome synast ad varietleat/ þa
eru ei aftad eñ Synd/ad reikna/sky
du þau berast samā vid Gudz Rie
late/ Eitt elldlegt Lios/ synest skiær
lioma i Myrkrunū/ Eñ eþ þ er vi
bored j Soolareñar geisla/ þa misse
þ allañ siñ Lioma/ Og so ē þormy
nast. Opt synist þad trie/ ad vera ke
iprieti / sem epterꝛ sannproþast b
ti ad vera bogid/ og hlyckiott/ Þegar
Mæliþradurenn er vid þad boren
So eins lijka synest eirn smīdisgr p
ur opt pullkomen þyrer þeirra Aug
um sem hann skoda/ þar þo Smidur
en sier vel/ ad hañ er i mørgu oþull
komen z obuen. Eins lijka er þad
margt einstis verk þyrer riettu Allte
þess ædsta Domarans/ sem Mei
sialþer virda miøg heilaglegt Verck
ad vera. Þuiad Guds Domur og
Man

Mannanna/ eru miog oliker.

Mier stendur Ogn af morgū Syndum/sem eg man mig hafa giort. Enn Þo eru hinar adrar eñ þo langtum fleire/ til huorra eg eckert man og af huorium eg eckert veit. Huor kann ad kannast vid þad/huorsu opt hañ syndgar? Af mÿnum heimuglegum ꝛ vvtanlegum Syndum/frelsa þu mig Drottenn. Eg þore ecke ad vpplypta mÿnum Augū til Himensins/ Af þui ad eg hefe styggt þann/sem a Himnum byr og drottnar. Eg finn eckert skiol nie Hæle hier a Jordune/ Þui ecki er von neirnrar Vinattu/nie Skiols fra Skiepnunum/ Þad fyrst ad Skiepnanna Herra ꝛ Drottenn er af mier styggdur ꝛ modgadur. Miñ Ovinur Diofullenn/klagar mig fyrir Gude a þessa lund/ segiande. Þu Rietrlataste Do

[illegible]du hañ ed vera mȳna Er
gn/epter þiñe verdskulldā/ mz þui hn̄
villde ecke vera þȳn eign/ epter þiñe
framboðenne Nꜳd z Myskun. Nū
hepur þier aadur til heyrt/vegna þess
þu hepur hann skapad/ Enn mier
heyrer hann nu til vegna þess hann
hepur lꜳted sier þocknast ad premia
mīn Verck. Hañ var þinn/þui þu
endurkeypter hañ/med þȳnum Dau
da og Pȳnu/ Enn minn er hann nu
ordenn/aþ þui hañ hepur mier hlyd
ugre vered/eñ þier. Hañ fieck aþ þi
er Riettlætisins z sakleysisins skrwda
Enn honum hepur hann burtkastad
og tekid i stadenn/aþ mier þessa sīn
virdilega Flijk/ogudlegs Framferdis
Siadu, hañ kiemur ecke framm pyrer
þig i þeim pagra Skrwda/sem þu
hepur honū peinged/ Þar þ er riett
[illegible] þu dæmer hann mier til han
da/

da/ og til eilijfra Kuala med mer z odrum Fortøpudum.

Hier ad auk aklaga mig allar Hoþudskiepnurnar/ Himenen seiger/ Eg heþe lyst þier/ so þu heþr mætt haþa þijna vnun þar aþ. Lopted seiger/ Eg heþe gieþed þier allra handa slags Fugla/ ſ þier skylldu þiena Vatned og Siorenn seiger/ Eg heþ gieþed þier allra hāda Fiskakyn þier til Fædis. Iordenn seiger/ Eg heþe gieþed þier Korn og Vijn/ Miat og Dryck/ þier til Atvinnu og Fosturs Eñ allt þta heþr þu brwkad til Forsæktunar vid vorn Skapara/ þar þyrer skyllde allur sa Goode ſ þu heþr af oss þeiged/ snuast þier til straffs z kuala. Elldurē seig/ eg vil þig vpbreña Vatned seig/ eg vil þier dreckia/ zc.

Mig aklaga Heilager Einglar ſ Gud heþur mier gieþed til þion-

 nſt v

[D]ustu i þessu Lijfe/ Og til Sambwd ar og elskulegrar vmgeingne/ i þui o komna Lijfenu. Þuiad eg hefe med mijnum Syndum broted aff nter/ bæ de þeirra Þionust u hier i þessu Lijfe so og lijka þa Von sem eg hafde til þeirra samveru og vmgeingne i þui okomna Lijfenu. Mig aklagar hi er ofan a/ eigenlegt sialfs Lifanda Guds Ord/ sem ad er hans heilaga Løgmal/ huert ad vtheimter/ ad eg skule añadhuort/ allt þad giøra/ sem þar jnne stendur skrifad/ edur og so yuerfarast ad eilijfu. Nu er mier omøgulegt Løgmaled vpp ad fylla enn ofarelgt ad eilijfu ad glatast. Mig aklagar loksins sialfur Gud/ sa strangaste Domare/ huør ad sijnu Løgmale hid allra alvarlegast/ og skreingelegast frampylger. Þessan Domarast kann eg ecke ad viela m[ed]

mun

neistre pegrun minā Mælepna/þuī hñ er sialfur Vÿsdomuren. Vndan hanns Doms alycktan kan eg huorg te að flya/þui hañ er þad Almættis vellde/sem rÿker j øllum ættum. Nu ort skal eg þa plya? Nuort skal eg þa skiols z Nalis leita? Til þÿn all eina/þu æstudleige/og Giæsku fulle Jesu/minn einaste Endurlausnare z Sæluhialpare. Miklar z storar eru mÿnar Synder/z þad er vÿst/Enn myklu stærre er su boot/sim þu vanst a þeim mz þinñe Forþienustu. Mÿk ed er að søsiu mitt Ranglæte/eñ lan gtum stærra er þitt Riettlæte: Vid þetta mitt Ranglæte kallast eg/Vir stu þess þui ecke vid mig ad minn ast. Eg dyl þui ecke/þar fyrer læt þ fyrer þÿnu Auglite faled. J hiæ nier sinst eckert annad enn þad sim mig kñ að fordæma/J hia þi' finst

eckert annad enn þad sem mig kan Sæluholpen ad giøra. Margt hef eg þad framed/ huar fyrer eg mætte med øllum Riette vera fordæmdur/ Enn samt hefur þu ecke þar fyrer mist þa Rææd og Giæsku/ wtan hu-orre þu kunner mig aptur holpen ad giøra. J Salomonis Lofkuæde sten-ur/ Ad eg skule fela mig j Biarg-korunum. Þu sialfur ert sta Hellu biarg / enn Biargskorunar eru þijn Sær og Vnder/ J þeim skal eg fela mig fyrer aklogun allra Skiepna. Mijnar Synder hroopa vijst vpp j Himenen/ Enn langtum hærra hro par þitt Heilaga Blod/ sem er wthe llt fyrer mijnar Synder. Kroptugar eru mijnar synder til ad aklaga mig fyrer Gude/ enn Þushund sinnum Kroptugre / er þijn Særa og Vnd ra Pijna til ad afsaka mig j hanns Auglite

Auglite. Meyked megn hefur m[illegible]
ÿllſkufull Breytne/til ad fordæma/
Enn miklu meir orkar þo þitt allra
helgaſta Framferde / til ad giora
mig ſæluholpen. Eg appellera mitt
Meal fra Riettlætis Domſtolnum/
z inn fyrer Nadarſtolen / Og ecke
vil eg añars fyrer Domenum ſtanda
vtan eg meige þar þijna Forþienu-
ſtu og fullnægiu fyrer mig bera.

II

Vppvakning til Jdrunar vt af vmþeinkingu og Jhugan Christi Pijnu.

HUgleid og athuga Sa-
la mijn / þær bytru og Beiſku
Kualer þijns Endurlauſnara / ſem
fyrer þig a Kroſſenum þijneſt. A-
huga hanns ſundur flacktu Sar/

þa-

þar hann hanger / & hans Opreun
þar hann Undena vppgiefur: Þad
Signada Høfuded/ fyrer huoriu sig
audmykia og lijtelæcka þeir Bolld
ugu Himneſku Andar/ verdur i ſund
ur rifed og kraſsad med Þyrnanna
Broddum. Þad ſignada Andlited/
ſem ber Frijdleik langt yfer alla ad=
ra Mañaña Syne/ verdur mz Hrac
um oguđlegra ſkalka ſaurgad/ & ſuy
virdt. Þau Bleſſudu Augun ſ ſkier
are eruen Solen/ formyrkvaſt/ & miſ
ſa ſijna Sion i Andlatenu. Þau all
ra helguſtu Eyrun / ſem hlyda eiga
til Einglaña Packargiorda/ & Lof
ſaungua/ verda ad heyra vppa Ogud
legra Syndara Spott & Brijxlyrde.
Sa ſignade Munnurenn ſem predi
kar vt af Guds Leyndardomum/ og
Einglonum kenner/ verdur hier ad
drecka Gall og Edik. Þeir Bleſs

udu Fœturner pyrer huørra Fotskor vier prammpollum/ og giørũ vorar Bæner/ þeir verda med Neglum nid urþester. Þar Blessudu Hendur/ ſ haþa Himnana wtþaned /verda a Krossenum vtþandar. Sa allra helgaste Lykame/ sỹ er þad allra hreinasta z oplecfadasta Herberge z Bwstadr Guddomsens/ verdr med Suupum sleigen/ og med Spiote i giegnũ lagdur/ Ia/ hũ gat ecke hrært/ neirn lid eda Lim/ vtañ alleina sỹna Blessada Tungu/ mz huørre hann bad ꝑ þeim/ sem hann Krossþestu.

Hann sem med Fodurnum stiornar og ryker / hann er a Krossenum miog hørmulega vileikeñ ap Syndugum Mønnum. Gud lijdur hier þorsmanatlega Pijnu. Gud skalfz vthellir hier sỹnu Blode. Af Ærrd þessa Bitalingsins ma ræda/ i huør

re og huilijkre Hættu/ ad vier aum
ar Manneskiur/ hoþum vered stadd
ar. Aþ so dyrmætre/ z miked kostãde
læckningu ma sion/ huad hættelegt ad
haþe vered vor Siukdoomur. Stor
haþa þau Særen vered / ã ecke kun
nu ad læknast vtann med Særum
þess Lijþkroptuga Hollðsens Jesu
Christi. Þad heþur ad sonnu vered
þungt Kranckdæme/ vid huoriu/ eck
ert annad atte/ enn alleinasta Daude
Læknarans.

Athuga mz þier þu christen Sæl
þa Bremmande heyptar Reide Guds
j giegn Syndeñe. Gudz Eilijþur z
elskulegur Sonur bad Fodurenn þy
rer oss epter þad vorer þyrstu Foreld
rar hoþdu syndgast/ Ecke kunne enn
þa ad riena hans Reide. Sa hinn
same giordest Medalgãgare vor hia
Fodurnum/ þyrer huorn hañ haþde
Himenen

Himenen skapad/ Eñ ecke kuñe þar
ned ad riena hans Reide. Endur
lausnarenn jklæddest manndomlegu
Hollde/so ad hañ nieddeillde þui gud
domsens Dyrd og Vegsemd/og vpp
a þad/ ad su mandomlega Naturã
helgadest þar af / og ad su eitrada
Syndanna Sollt/vtdryfest vr voru
Hollde/med þeim sterckа Lækningdom
pillegs Rietlætis/huart þa var vrd
ed samteingt voru Hollde/ Ecke kun
ne enn þa þar med ad stillast Fodur
sins Reide. Endurlausnaren hlaut
ad taka vppa sialfann sig allar vo
rar Synder /og so alla þ straff/ sem
þær hofdu forskulldad/ Þar f/lætur
hann binda sinn blessada Lijkama/
Hann lætur sla hañ/Særa hañ/Si
tinga hañ/Krossfesta hñ/Deyda hñ/
og nidurleggia hañ i Grofena. Bl
oded rennur/dynur z dryppur/vt af oll

um Tidum og Timum Herrans C
isti/ wt af Pijnum Pijnuner. H
allra helgasta Saal hryggest vt m
ta/Ja/hun hryggest allt til Dau
z pinur til Heluijskra kuala. Sa ei
lijfe Sonur Guds/verdur ad hroop
og klaga þar yfer ad-hann sie yferg
fen/af sijnum Himneska Fødur.
So akaflega suetttest hann Blode
og j so storre Hiartans Angist z h
elingu var hann staddur/ ad hun va
ad þiggia styrk og Huggun/af e
um Engle/Hann sem þo hughrey
er z styrker alla Eingla. Ja / ha
sem ad øllum Lifande Skiepnum g
efur Lijfed/verdur ad deya. Ef þ
ta skiedur vid þad Græna Tried/
ad mun þa skie vid þad visnada?
me sijk hefnd fram vid þann Hei
ga/og Riettlata/huad mun þa sk
vid þann Synduga? Huad hart n
iW h

ſa ſtraffa þa enu Ranglætu/ fyrer
þeirra eigen Synder/ſem ſo hart tek
ur vpp a þann Rietlæta fyrer ann
arlegar Miſgiørder? Eda huørnen
ſkyllde hañ kunna ad lijda þad/vid
Þrælana/ſem hann ſtraffar/Sonen
fyrer ſo Vægdarlauſt? Huad mein
ar þu þa/Þr. munu eiga ꝥ Høndum
ē hñ alldetles fra ſier vtſkufar/ þar
ſē lijdur ſo þungar Kualer/ē hann
hefur ſier allra kiæraſtan? Ef ad
chriſtur ſlapp ecke fyrer vtan ſtraff/
ſem þo kom fyrer vtañ Synd/ Huad
mykels Straffs eru þa hiner verd-
er þeir ſem koma med Syndenne/ j
Heimen/ lifa j Syndenne / ⁊ deya
burt j Syndenne? O hu
ad ſtor Heimſka er ꝥ/ad Þrælleñ er
ofkætur/þar ad Sonuren lijdur hñs
vegna/ſo hardar Hefnder? Er þad
tilheyrelegt ad Þrællē auke Synd a

 Synd

Synd oꝼann/ z ō leike ſier ad Rang
lætenu/þar Synenū verdur ſo þūg=
ſockt ad gieta mykt/og ſtillt Fødur
ſins Reide ? O huad Dendanleg er
Guds Reide ? O huad ovmrædeleg
er hanns Bræde ? O huad oranſak
anlega ſtrangt/er hans Riettlæte ?
Sa ſem ſo hrædelega reꝼſar/ſijnum
Elſkulegum og Eingietnum Syne/
ecke ꝼyrer neina hans eigenn Søk/
helldur alleina þar ꝼyrer/ad hañ vill
ꝼrÿa Þrælē/huad meinar þu hñ mūe
þa giora vid Þrælēñ/ſem vggalauſt
z ottalauſt leikur ſier ad ſijnū Synd
um og Jllſku/og lætur ecke aꝼ? Vel
være til ꝼalled þo Þrællenn aꝼ Ot
ta/ſkilꝼe z titrade/og yrde hryggur
vegna ſīna ꝼorþienntu Launa/ þar
Sonurenn verdur ſo hart ſtraffadur
hans vegna/huør þo til einſkiz jlls
heꝼr vñed. Vel er til falled þo Þræll
enn

enn ſkielpiſt / og hradeſt / ſa ſem ecke lætur aꝼ ad miſgiora / Þar Sonurenn lijdur ſo margt og mijked ꝼyrer Syndernar. Vel ma ſkiepnann vera hradd / ſ kroſſꝼeſt heꝼur ſinn ſkapara. Vel ma Þrællenn vera Otta ſleigen / z ryggande ym ſig / ſa ſ derdt heꝼur ſiñ eigen Herra. Vel ma ſa Syndtuge z ogudleige / vera otteſlei gen / ſa ſem þann Bleſſada og Heilaga ſo þiade. Nu vel Elſkuleger Brædur / lætum oſſ heyra þ hañ til vor hroper. Latū oſſ giæta ad hvad hann oſſ grǣtande ſeiger. Hugleid þu Madur (ſeiger hann) hvad eg lijd ꝼyrer þig / z þinna vegna. Til þijn hropa eg / þuiad þinna vegna lijd eg. Siadu þad ſtrapp ſem eg þole. Siadu þa nagla / med hvorium mitt Holld verdur j gegnum grafed Mun neckur Pijſl ſo ſtor / ad lijkiaſt

 meige

2 Hugv:

mrige/vid þeſſa Pijnu ſ eg lijd. Og þo ad ſu ytre Kuølen ligge ſtærk æ/ þa liggur þo langtum ſtærara æ mi er ſu jñre Sorgen/ſem kiemur þar aþ/ad eg þiñ og þormerke/ad þu ert ſo oþacklætur þyrer allt þetta.

Myſkuna þu oſſ/myſkuna þu oſſ hiñ einaſte Myſkunſemdaña herra og ſnu þu vorum Steinhiørtum til þijn/ Amen.

III
Vm Avøgſt rietrar og ſañrar Jdrunar.

RJett og ſañarleg Ydran er Grundvøllur z Vpphaf þſſ eilijþa Lijþſins/ Þuiad huar ſ ad er ſoñ Ydrā/þar er z þgieþning Synd añа/ Eñ þar ſ er þgieþning Syn daña/þar er Gudz wingā/Enn þar ſem

ē Guds Vingā og Vinætta er/þar
er Christur/Þar ē Christur er/þar
er hans Forþienusta/Þar sēm er chr
isti Forþienusta/ þar er anægelegur
Bitalingur fyrer Syndernar/Þar ē
ad er þullnægiu Bitalingur/þyrer sy
ndernar/þar er Riettlæted/Þar sem
Riettlæted er/þar er glod og Rosom
Samviska/Þar sem er glod z rosom
Samviska/ þar er heilagur Ande/
Nuar heilagur Ande er/þar er oll su
guddomlega Preñing/Þar su Bless
ada Guddomsins Preñing er/þar er
og eirnen Eilijþt Lijþ. Nuar þyrer
ad þar ē riett z sañ Ydrā er/þar er
og eirnen Eilijþt Lijþ. Þar þuert a
mote/Þar sem ecke er riett og sonn
Ydran/þar er og ecke helldur Synd-
aña Fyrergieþning/ ecke Guds Vin
ætta/ Ecke sialþur Christur/Ecke
christi Forþienusta/Ecke Fullnægia

[illegible] pyrer Syndernar/ Ecke Riett
læted/eige god nie rosom Samuitska/
ecke heilagur Ande / ecke heiløg Þr
enning/ og ecke helldur eilijfft Lijf.
O hüad blinder erum vier þa/ad vi
er drøgum vndan vora Ydrun/ Þui
skulū vier skiota hñe a frest til mor
gūs? hūke morgūdagurē/z ei helldr
Ydrunen er j voru vallde / z þui ætt
um vier ad taka þ huortueggia med
an þad giefst. Þar kiemur/ad vier
verdum pyrer Domenum Reikning/
skap ad standa/ ecke alleinasta pyrer
epterkomande Dagen/edur Morgun
dagen/helldur og eirnen pyrer þann
Dag sem j Dag er. Ecke er neinū
þad so vijst/ad hañ mune til Morg
uns lifa/so sem þad er vijst ad þeim
ogudlega er pyrerdæmingen fyrerbw
en. Gud hefur pyrerhetted þeim Sy
ndanna Fyrergiefningu sem ydradest
enn

eñ þad/ad þeir skylldu lifa til morg
uns/ þui hefur hañ þeim ecke fyrer
heited. Ecke heyrer þeim til Christi
Fullnægia/sem ecke hafa sañarlegt
Angur z Trega j Hiartanu vegña
Syndaña. Vorar Synder skilia mi
mille Guds z vor(seiger hiñ heilage
Esaias Spæmadur)Eñ fyrer Yd
runena snyr Mañskiepnañ aftur/z
nalæger sig Gude vppa nytt. Siai
til ad þu þecker þyna Synd/og læt
er þig hana af Hiarta angra/þa
muntu visselga finna ad Gud er þier
nadu[illegible]ur fyrer Christum.

Eg vi[illegible]kief ed[illegible] vtsliett[illegible] þynar
Synde[illegible]/seiger Drotteñ. Þar af er
ad merk[illegible]a/ad þær hafa adur vered
[illegible]pskrif: dar j þeirre [illegible]mnesku Raad
stofuñe/vad fyrst þær verda vtdreg
nar/ed[illegible] [illegible]d nyu vtskafnar. Snu þy
[illegible]u Anv[illegible]te fra mynum Syndum/sei

er Spamadurē David/ Þar af er ad merkia ad Gud lytur til Syndaña z gieþr gaum ad þm/ ſo ad hñ ſtraffe þær þyrer ſynu Auglite. Snudu aptur til vor ſeiger hiñ heilage Moy ſes. Þar aþ er ad merkia/ad Synd ernar ſnua Gude fra Moñonum/ z ſkilia ſo ad Gud z Menn. Vorar Synder andſuorudu oſſ/ ſeiger hinn H. Eſaias / Þar aþ ſiaum vær ad þær klaga oſſ þyrer Riettlætis Dom ſtole Guds liþanda. Hreinſa þu mig aþ mïnum Syndum/ ſeiger David/ Þar aþ ma merkia/ad Syndernar er ſa andſkyggelegaſte ſaurugleike j Gu ds Auglite. Lækna þu mïna Ønd þuiad eg heþe ſyndgad a mote þier ſeiger og David j ødrum ſtad. Hꝛ aþ ma ſia ad Synden er eitt ſkadſa mt og þungt Krankdæme Sælareñ ar. Huorn ē ſyndgar j mote mier/

þam:

þaḿ skal eg wt skafa af minne Bok seiger Endurlausnaren. Hier af er ad merkia / ad vegna Syndarennar verda Menn wtskafner / af Lijfs Bokenne. Vijsnara mier ecke fra þijnu Auglite/ seiger David/ Þar af ma siaa ad Syndernar fa þui orkad/ad Madur verdur þeirra vegna wtskwfadur fra Guds Auglite. Tak ecke þiń heilaga Anda fra mier/ seiger ꝛ David j sama Psalme/ Hier wt af er ad merkia ꝛ skilia / Ad med Syndonum verdur sa heilage Ande wtreken af voru Hiartans herberge/ꝛ Mustere/Ja/ heilagur Ande verdur eins j burt stygdur med syndonum/so sem þad ad Byflugurnar verda j burtu drifnar med Reiknum/ꝛ Dwfurnar med ill um daun. Gief mier aptur Glede þijns Hialprædes seiger David/Þar

ꝛ Gugvrka:

ap ſiaum vier ad Syndernar giøra Hugſkoted hrygt/og taka j burt alla Hiartans hugſuølun. Landid er ſau rgad ap þeim ſem j þui bwa / huør ier ed briota Gudz Løgmaal/ſeiger Esaias Spamadur. Þar ap ma merkia ad ſynden er ſo ſem eitt namt Eitur/ſm̃ ſnarlega z hættelega kan̄ ad ſpilla og pordiarpa øllu þui ſem hana ſnerter. Ap Diupenu hroopa eg til þijn Drottin/ſeiger Dauid/ med huørium Ordum hann vill kienna/ ad ſynder z Leſter nidnrſøkve Mannenn allt til Heluijtis. Vier vorum fordum dauder j vorum ... um ſeiger Poſtulen/ Er þa eckı ... ſkiled ap þeim Ordum ad Synden er einn andlegur Daude Salareñar. Med ſialpvilianlegum Syndum ſm̃ Madur giører þuert a mote Samviſkun̄e/þa miſſer han̄ Gud ſin̄ Skap
ara

ara. Nu er Gud Eilífur z oransak anlegur Gode/Huad er þa añad ad syndga z missa þañ Eilífa Gooda eñ ad taka j staden eilífa z oransak anlega Synd z ogiæfu? So s Gud er sa allra beste z agiætaste hlutr/mz al alls þ/s s Nafn hefr/ so er Synd eñ sa allra veste z andstygglegaste sem nefnast kañ. Kross z Motgāg ur er ecke jllur j sialfū sier/j Rañ z sañleika/þui hñ leid' ept' sig margt gott. Ad Kross og Motgangur/ sie eirn godr Hlutur/þad bevijsast þar af/ad hañ kiemnr fra Drottne/fra huørium ecke kañ ad koma nema gott þui hann sialfur er su æðsta Giæska z goode/Kross z Morgangur atte heima hia christo/so leinge s hñ vm gieckst j þ/su lífe/nu er þ audvijst/ ad eckert þ sem j Raun z sañleika er j sialfu sier jllt/kañ ad eiga heima

B VI hia

hia þeim besta Herranum/huørium
øll Giæska er eigēleg. Krøss ⁊ Mot
gangur leider og eirnen Mañeñ til
eilijfra giørda/þad er til eilijfs Lijfs
⁊ þui. kañ hañ j Sannleika ecke ill
ur ad kallast þ Kuøl og Pijnu /edur
so sem j giegnum Kuøl og Pijnu/ þa
jngeck christur j sijna Dyrd. Eins
lijka jngangа og þeir hinu christnu
til þess eilijfa Lijfsins j giegnum ad
skilanlegar Eymder ⁊ Hørmungar/
Þar fyrer er eingen hlutur so illur ⁊
vondur sem Synden/huør ed dregur
Mañeskiuna fra þeim allra ædsta
gooda/s̄ er fra heñar Gude ⁊ Skap
ara. Þess meir sem þu nalgast Gud/
þess leingra ertu j burt fra Syndeñe
⁊ þess nær sem þu ert Syndeñe/þess
fiær ertu Gude.

O huad heilsusamlegur og agiætr
hlutr er þar þ Ydrunē/huør ad leider

og

og dregur aptur pra Syndeñe og til Guds lipanda? Syndeñ er j Rañ ad reikna so stor/so sem sa er/s hun er a mote drygd og broteñ: Nu vitn ast so vm Gud/a mote huorium all-ar Synder verda pramd/ad Himen og Jord pae hann ecke j̄ſieluckt ann/ Huad ognarleg ma pa vera Stærd Syndareñar? Enn alle vin pad/pa er Ydruneñ so stor/ad pa hun stygg er a Syndern/pa kuña pær ecke ad verda siedar leingur äp Gude.

Pañ hiñ Synduga aklag Sam vitskañ/huetta hañ hepur saurgad/ Skapareñ hun hañ hepur moodgad Sokeñ/a mote huorre hñ kann ecke ad præta/ og stiepnur Gudz med huoriar hann hepur jlla og oriette lega pared/Ja/Einglar Gudz s hñ hefr fra sier fælt so tydt/z Diopullē huors vilia z aeggiñ hñ hefr hlydt.

 O

Hugurkia

O huad nytsamlegur z heilsusā-
legr hlutur er þa þar þyrer Ydranen
sem ad oss þrijar þra so storū z hætte
legū Kiærumalum z Aklogunum z
Kapkostum þar fyrer j Jesu Naþne
kapkostum ad na so dyrmatū z kropt
ugum Lækinsdom/ ꝥ so skaduæmre z
banvænnre sott Syndarenā ar. Huør
sem gioerer ecke þyrre Ydrum enn j
sialþū Daudanū/ hañ yþergeþur
ecke sialþur Syndena/ helldur yþer
gieþur Synden hañ/ þui hañ kann
valla leingr ad syndga/ þo villde. Þar
þinst valla neitt Dæme ad neirn ha
þe giort saña Ydran/ sem eige heþr
tekeð sig til ad ydrast þyrre eñ midt
j sijns Dauda z andlats stūdu/ vtan
alleina Kæningians a Krossenum.

Eg heþe þienad þier j þiortā ar
og þui er nu Tijme til komen ad eg
huge vm ꝥ sialþū mier z mijnu huse/

jagde

sagde hiñ Heilage Jacob Forfader vid Mæg siñ Laban. Hafer þu nu þionad þessum Heime j so langann Tijma/edur kañ skie leingur/Mun þa ecke radlegt ad taka til ad hugsa nockud fram̃ j veigeñ um Velferd Sælareñar? wort Holld eykur sig i Syndunũ Daglega/þui være Þorf ad Andeñ edr jñre madureñ afþuæ þær daglega/mz Tarum Ydranar eñar. Þau Ydrunar Tær fæ siñ Krapt j Blodenu christi. christur er þar uppa daeñ/ ad Syndeñ skyllde j oss deya/skylldũ vier þa vilia leyfa hñe ad lifa j vorum Hiortum/huorre ad Christur so alvarlga villde fyrermuna/ad lifa j oss/ad hañ utgaf þar til sitt eiged Lijf i Daudañ? Guds Sonur geingur ecke iñ i þess Mans Hiarta med Nadeñe/þar sem Johañes hefur ecke adur tilbwed honũ veg

ydrunenie/Gud deyder þyrst mz Ang
r^ z Trega/ so hañ sijdañ lijþge med
Huggun Heilags Anda. Hañ leider
þyrst til Helvijtis/med tilfiñingu til
Guds Reide/so hñ leide aptur þadañ
mz Sætleiks smeck Gudlegrar Nad
ar Giæsku.

Esaias Spamadur heyrde i siñe
Vitrã þyrst koma eiñ mikeñ z sterkã
stormvind/ s vm koll kastade Fioll-
unum og sundurmolade Biorgeñ/og
steinana/z epter þañ stormvind/stor
añ Jardskialþta/z epter Jardskialþ
tã sa hñ mikeñ Elld/eñ vm sijd' sañ
hñ ad kom eirn hægr z miukr Vind
blær/þ Vindblæ þñañ m' kest Gudz
æstar Ilur/til huarz Mañeskiã kañ
ecke ad siña/vtañ ædur hañe vndan
þared/Ogn/Skielþing/z særk suñd
ande Sanwitska vegna Syndaren
ar Peckingar/Þui sa sem huggast
skal

skal/hañ verdur adur ad vera ordeñ hryggr. Sa ꝫ sediast skal/hañ verdur adur ad vera hungradur. Gud lækn' einskis þess Saar sem ecke kann ast vid þau/ ꝫ lætur sier þikia Raun ad þeim/ Gud skyler ecke Syndunum vtañ þu þær adr vidurkeñer/ ꝫ drager aff þeim Fyluna/ Hann fyrergiefur ecke þa Synd/ ꝫ þu villt eige med tieña fyrer Synd/ Hann giorer/ þig ecke Riettlætann vtan þu vidurkieñer ꝫ þecker þig adr Ranglætañ/ Hñ huggar þig ecke/ vtann þu finner j þia sialfū þier øngua huggun. Sod dan rietta og sanna Ydran/ virdstu goode Gud med þijnū heilaga Anda ad vppvekia j oss ꝫ vorū Hiortū/ Am.

IV
Vm Þad sæta Jesu Nafn.

Þu gode Jesu/ þ ertu mier Jesus/ þad er Frelsun og Hialp miñar Salar/ z myskuna mier/ þu s̃ hefur þitt Nafn af Frelsũ z myskũ. Þo mitt Lijferne fordæme mig/ þ z sãt mũ Nafned þitt/ IESV giora mig sauhólpen. Fyrer þtta þitt sæta Nafn bid eg þu giorer vid mig/ eptˀ þui s̃ þitt sæta Nafn hlio dar/ þad er ad þu frelser mig z hialp er fra Fordæminguñe. Med þui þu ert sa sanne z allde hialpar Mañ þa muntu og eirnen þa til Nadar taka / sem snarlega hafa myklar og storar Synder drygt.

Myskuna þu mier goode Jesu/ æ medã Myskunar Tijmen yfer stendr so eg verde ecke af þier fordæmdr seiña meir/ Þegar Nadar Tijmenn er vte/ z Tijme Domsens z Riettlætesins tekur til. Þott þu taker mig j ñij

Fang-

Fang og Skaut þinnar Myskunnar/þa verdur þar eiñs mikid Rwm/handa ødrū epter sem adur/so eingē þarf þyrer mig þadā vti ad lykiast. Þott þu gode Jesu giefer mier Molana/af þinne Stærstu og Myskun/þa mun eingen Þurd a hefī fiast sāt sem adur.

Þu ert miña vegna fæddur/Miñna vegna vmskorerī/Miña vegna err tu og eirnen Jesus orden/þad er/vor hialpare z Frelsare. O huad sætt z hiartanlega gledelegt er þetta Nafned? Huad er Jesus añad eñ Sælu hialpare? Huad kann þa þeim Saluholpnu ad bera til meina? Huad er þad annad sem vier kuñum ad girnast oska oss edr vænta auk Saluhialparennar? Taktu mig Drotten Jesu jnn j Tolu þiña elskulegra Barna/so eg kunne asamt med þeim ad

lofa z dyrka þitt heilaga Lijfkropt
uga Nafn. Þott eg hafe þirt ning
mijnu Riettlæte/sem þu hafder mier
giefed j vphafe/þa hef eg ecke kuñ
ad ad sneida þig þinne Myskunseme
sem huorke hefur vphaf nie Enda.
So hægt sem mier hefr vered/ad stey
pa mier j Fyrerdæmingu z Daudā/
So hægt er þier ad frelsa mig.

Minn Gud og Drottenn/giør ei
so freckt ad mijnum Misgiordum/
ad þu gleymer þinne Myskunseme.
Lat ecke so miked ryda mijnar Syn
der/ad þær kuñe vpp ad vega þijna
forþienustu/og synast þyngre eñ hū
j Metaskalum þijns Rietlætes. Sta
þu ecke so grant epter minne Ill
sku/ad þu gleym̄ þiñe Giæsku/ Min
sku ecke þiñar Reide vid mig sekañ/
helldur minsku þiñar Myskunsemd̄
vid mig aumañ/Þu sem mier hefur
gief

giefed þad Hiartalag/ ad eg kuñe ad
læta mig langa til þijn af Hug og
Hiarta. Muntu nockud vegna þiñ
ar Hiartagiæsku gieta þa faled þig
f̄ þessare minne Hiartans Girnd og
epterlangan? Þu hefur fram̃ fyr
er mig sett miñ fꝛ̄dugleika z Synd
er med huoriũ eg hefe mz riettu for
þient eilijfa fyrerdæming. Muntu
nu geta byrgt f̄ miñ' Sælar Augũ
þijne fordienustu og þitt fyrerleit
mr̃ vigefed vm þ eilijfa Lijfed? Mitt
Mæl fne kiemr ad soñu vnd' Dom
a Himmenum/ Eñ þad gleðr mig ad
j þeirre Himneſku Rædſtefuñe þa
var þier giefed þad Nafn/ ſ merker
Frelſe z Lausn/ Huiad af Himnum
ofañ kom Engelleñ med þ signada
Jesu Nafn til Mariu Meyar.

O Þu allra myskuñsamaste Jesu/
Huortum skalltu vera Jesus (þad er

 frelſ

Frelsare) Ef þu skyllder ecke vera þeim aumu Syndørum Jesus/sem leita sier Nædar z Hialpar hia þier einum? Þeir sin treysta vppa sitt eiged Riettlæte / þeir leita Frelsis z Sæluhialpar hia sialfum sier.

Enn med þui eg finn þad eckert i hia mier/mz huøriu eg kunne ad ha fa forþienad Eilijft Lijf/ Þa. fly eg til þijn/þu gode Frelsare/og hialpar Mann. Holpen giør þu mig sin fram fyrer þig kiem fordæmdur. Myskuna mier ȏ til þijn kiem Syndønum hladen. Giør mig Riettlætan sem til þijn kiem Oriettlætur. Gief mier Sigur j mijnu Mæle/ ȏ er þunglega aklagadur.

Þu Drotten ert Sannleikuren z þui er þitt Nafn j sannleika/þad hid sama sem þad þyder/Þar fyrer lættu þad og eirnen sannast a mier. Vertu mier

mier og eirneigen Jesus/ þad er Sealuhialpare og Heilsugiafare. Vertu mier Jesus j þessu Lijfe. Vertu m' Jesus a Daudastundūne. Vertu mier Jesus a þeim jdsta Dome. Vertu mier Jesus j þui Eilijfa Lijfe. Aan efa muntu mier a ollum þessum Tijmum/ Jesus/ þad er Frelsare z Hialpare reynast/ Þuiad so s̄ þu ert ovmbreytanlegr j þinne Veru So ertu ovmbreytanlegur og alltijd hinn same j þinne Miskunseme. Ecke muntu mijns eins vegna/ þo eg sie aumur Syndare/ ovmbreyta þijnu Nafne / Helldur muntu og so vera mier IESVS Frelsare/ þuij þu vtrekur onguan þañ fra þier sem til þijn kiemur/ Þu sem mier hefur gi[...]ed þad sīne ad vilia koma til þijn [...] munt og eirnen þad veita/ ad þa eg kiem/ þa verd eg eirnen z medtek[...]

 kenn

kiñ/ z ecke wtſkwfadur / þuiad þijn Ord eru Lijf og Sañleike. Þar fy rer/ Þott ad Vppruna ſynden (Nu oria cg hefe j Nattturuñe og med Natturuñe erfdt/epter mijna fyrſtu Forelldra) hun fordæme mig/ Þa er tu þo ſamt minn Jeſus/ ſem mig fra heñe frelſar. Þott minn ſyndſamle gur Giefnadur fordæme mig/ Þa er tu þo ſamt minn Jeſus. Þott mijn ſaurug og Syndum ſpillta Fæding ſem er Boluan Logr...lſins vnd erorpen/ hun fort... ...g/ Þa er tu þo ſamt miñ Sælu...alpare edur IESVS. Þott Synder mijns Vng doms fordæme mig/ Þa ertu þo ſamt miñ Jeſus. Þott allt mitt Framfer de ſem hefur vered ſaurgad og fleck ad alla mijna Lijfdaga/ med hrædele gum Glæpum og fyrir Syndum/ þad fordæme mig/ Þa ertu ſamt z blijfz

mijn

minn Jesus. Þott Dauden/huør ad er þorþient Laun mina Saka z syndanna/hañ þordæme mig/ Samt ertu mun Jesus. J þia mier er Synd/O verdugleike z Fordæming/Enn j þijnu Naþne er Rietttlætingen Vtvalningen og Saluhialpen. J þijnu Naþne er eg skijrdur. A þitt Naþn trwe eg. J þijnu Naþne vil eg deya J þijnu Naþne vpp rysa. J þinu Naþne þyrer Domen kom z.

J þessu Naþne eru oss aller godar Luter til reidu/og j þui jnneluckter/so sem j einum rijkuglegasta Fiesiod. Þessum Fiesiod kañ eckert añad. ad sooa edur eyda/eñ alleina mijn eigen Vantru. Enn ad þad meige ecke skie/Þess bid eg þig minn Endrlausnare/ þyrer þetta hid sama þitt Naþn/vppa þad/ad eg ecke aþ minum Sialþskaparvijtum/z Vantrw/

þorlapest/huørn þu villt med þinne Dyrmætu Forþienustu/og med þÿnu heilsulamlega z Lÿþkrøptuga Naþne hoolpen giøra/Amen.

V

Huørnen Madur skal j Andlœtenu styrkia og hughreysta sÿna Tru/vt aþ jhugan þeirrar elsku sem Herran Christur heþur synt mañlegu Kyne/þar hann þolde Dauda og Kuøl þyrer þad.

Sem huad stooran Driett eg giøre þiñe heiløgu Þÿnu s þu heþz þ mig lided O Herra Jesu/ þar mitt Niarta hryggist/z mÿn Saal angrast þar aþ ad hun heþz eingē sÿn eigē Verk ei[illegible] orþienustu þ sig ad bera/Langt [illegible] neir ætte mÿnu Niarta z Saal[illegible] [illegible] vera vmhugad vm þÿna helg-

ustu

ustu Pijnu/ þuiad þijn Pijna er þad
goda Verked sem eg ma alleina fyr
ēr mig bera/ z þijn Hlydne alleinasta
er mijn forþienusta. Oriett giøre eg
þa þinne Særu Pijnu/ Ef eg lett
ade vid ad setia vppa hana Boot/
og Lappa minna godra Verka/ þar
þo þijn Pijna z hennar forþienusta
hefur ongvan Brest / en Lapp' minn
ar eigen forþienustu eru lioter z til
einkis nyter fyrer þijnu Auglite.

Ef eg finde mig j sialfum mier
Riettferdugan/ Til huørs ætte mier
þa þitt Riettlæte? Edr huar til
skyllde eg þa þitt Riettlæte so frek
lega girnast/ Vilie eg stoola vpp a
Løgmalsens Verk þau sem eg kann
ad giora / Þa verd eg vtaf Løgmal
sins Alyktan fordæmdur. En Gu
de sie Lof sem mier kenner þ ad þeckia
ad eg er ecke vnder Løgmalenu/

 helld

helldur vnder Naadenne. Eg hefe lifad ogudlega/ z syndgast j Himenen/ z fyrer þier. O þu allra heilagaste Herra z Fader/ so eg er nu ecke verdugur ad kallast þinn Sonur.
Samt bid eg þu virdest ad kalla mig þinn Þræl. Lat mig ecke ganga a mis vid þijna Naadu/ nie hennar heilsusamlegasta Avaxtar syniad verda Lat ecke þitt hid allra helgasta vthellta Blod verda so ofrodstugt/ ad þ giete ecke bært þann Avöxt hia mier ad mijn Saala öde j þui sæluholpen.
Syndernar hafa alltijd hingad til lif ad j mijnu holldе. Lattu þær nu lok sins meiga þui mitt Andlaat vtaf deya mitt Holld hefur allt hingad til haft Yfirraad/yfer mijnum Anda/ lat nu þa fyrer Andan vm sijder meiga yfirhönd hafa/ z Sigur vinna a Holdenu. Lat þann ytra Mannenn forrot na

na/ z verda Orma z Madka fædu so sa jñte kunne ad verda vpphafen til Dyrdareñar. Eg hefe allt hing ad til hlytt Diøfulsins Aeggian/ z jllum Jnnblæstre/ Eñ giefdu nu Dr otten mier/ ad sa skadleige Ovin mei ge nu loksins vndertroden verda vnd er mijnum Fotum. Eg veit Diøful len færsomar sig nu ecke/ Og ad hñ er nu nalæ gür/ og aklagar mig nu þ þier/ eñ hñ hefur eckert mz mig ad gi era. Daudans ognarleg asynd skiel fer mig/ eñ þad hughreyster mig þ" a mot/ ad Daude þisse mune giøra en da a mijnum Synda Athøfnum/ z mune vera so sm̃ Vpphaf z jñgang ur til eins heilags Framferdis. Nu loksins hiedan af mun eg gieta fylle lega þocknast þier minñ Drotten/ nu loksins mun eg j þui hinu Gooda so styrkur verda/ ad eg alldrei hiedan af

 hneygest

Hugo.

hueygeſt nie teygeſt til nockrar Jlſku. Dioꝑull z Daude hræda mig mz mÿnū Syndū/eñ eg vil vÿſa þm til ad aklaga þañ ſem vppa ſig tok allan miñ Vanmætt/Nuorn z Droͤtten ſlo ſokum miña ſynda. Mÿn Skullð er ad ſoñu miøg ſtoor/og af heñe kañ eg ecke hið minſta ad bitala/eñ ſa ſem j Borgun heꝑur ꝑyrer mig geinged/hañ er ſo rÿkur z Giæſku ꝑullur/ad hñ bæde kñ z vill mig kuittan giøra/z þuı́ er allt mitt Traauſt a honum alleina og a hans Niarta giæſku. Bitale ſa ꝑyrer mig ſem ꝑyrer mig heꝑur j Borgun geinged/Suare ſa til miña Miſverka/ſō mÿna Søk heꝑur ad ſier teked/ Eg heꝑe ad ſoñu ſyndgad Drottenn Gud og mÿnar Synder eru oteliantega margar/og ovmrædelega ſtorar/eñn ſamt ſk eg ecke vera Sekur j þeirre

hræde

hrædeleguſtu Synd z Illgiørd/ad eg væne þig Lyge/edr vilte þi' ecke trua huør ed vottar bæde med Ordum og Verkum/Ja og eirnen med þijnum dyra Eide/ ad þylleleg Boot z Bit alingur ſie komen þyrer mijnar ſynd er. So hrædeſt eg nu ecke mijnar Synder/þui þu ert mitt Riettlæte. Eg hrædeſt ecke mijna Heimſku og Faviſku þui þu ert min̄ Vijſdomur og Speke. Eg hrædeſt ecke Daud an þuı̄ þu ert mitt Lijf. Eg hrædeſt øngua Villu þuiad þu ert mitt ſan̄ leiks Vegur. Eg hrædeſt ecke For rotnunena/ þuı̄ad þu ert mijn Vpp riſa/Eg hrædeſt ecke Daudans Ha rmkuæle/þuı̄ þu ert mijn Hiartans Glede z giedþroe. Eg hrædeſt ecke þan̄ ſtranga z ſijdaſta Dom/þuı̄ad þu ert mitt Riettlæte. Lættu vtſlvota og renna/ til minnar þyſtrar z vpp

 born

pornadrat. Sælar vokua þinar lijf kroptugu Nædar z Huggunar.
Min Ande hiadnar nu z so sem vpp pornar/ Ein jnan skams/mun hann j mer endurkuikna/z gladvær verda.
Mitt Hollo per nu hnignande/til porrosnunar/ Ein jnan skams/mun pad aptur blomgast. Eg verd nu ad ro na z foreydast/ein wr þessare Not nan z Foreydingu/muntu mig frelsa þu sem hefur mig frelsad fra ollu Jllu/Þu hefur skapad mig/ Huørn en kann veik þinna Handa ad forganga? Þu hefur keypt mig frij fra ollum mijnum Ovinum/ Huernenn kann Dauden þa ad hafa valld yper mier? Þu hefur til kostad þinum Lijkama z Blode/Lijpe z Ædum/ sæ sialfum þier/ til þessad kaupa mig aptur/ j Frid z Frelsan/ z ad giøra mig aptur saluholpen/ Med huørnn
Riette

Riekie skyllde þa Daudē meiga hall
da þui sem þu hefur med so dyrmæ-
tu Berde keypt/ z til þijn leyst : Þu
Drotten Jesu ert sialft Riettlæted/
þuj munu Synder mijnar ecke kuña
ad megna a moote þier. Þu ert sia
lft Lyfed z Vpprisan/og þui mun
miñ Daude ỏda vndā þier ad læta.
Þu ert sañur Gud/ þui mun Diof
ullen eckert meiga sier a mote þier.
Þu hefur giefed mier þiñ heilaga
Anda/til eins Pants vppa allt þad
Gott sm̃ þu hefur mier fyrerheited
Vid þeñan Pant vne eg mier/ vid
hañ gled eg mig/af honum hroosa
eg mier/ Trwande þui stadfastlega
z ann alls E fa/ ad eg mune þn̄ Brud
dur verda til Brwdkaups þess Bless
ada Lambsins. Þa verdur þu mitt
Brullaups Klæde/Minn hiartanle
gaste Brwdgume/þuiad j Skirneñe

D jKlæde sk

jklæddest eg þier,/ þu munt þui þuil komlega hylia mitt Klædleyse/ med Fegurdar skrwda þijns signada Riettlætis. Vid þennan þegursta Riettlætis Skrwda vil eg onguaneigen þesta þa liotu Leppa z Totra mijns eigenlegs Riettlætes/edur misia god ra Verka. Huad er Riettlæte vorra eigen Verka añad ad reikna eñ eitn saurugur Dgukur einñrar Blodþalls siukrar Kuinnu? Huornen skylde eg þa dyrþast ad festa þann endskygge legasta Klwt/vppa þad allra dyrmætasta Riettlætisins Klæde Herrans Christi? J þessum þijnum dyrmæta Riettlætis skrwda/ skal eg fram koma a efsta deige/fyrer þitt Auglite þegar þu dæmer Heims Kringluna med Riettvijse/z sañgirne. J þessum Skrwda skal eg koma fram þyrer þitt Auglit j Dyrd· þijns himneska Rijkes

Rÿkis ad eilÿꝼu. Þesse ꝼagre ꝛ dyr
mæte Skrwden/mū hylia mÿna blyg
dun/ꝛ mitt brÿxle/so ad Þſſ verde all
drei ꝼramar meir minſt vm alla Ei
lÿꝼd. Þar mun eg birtaſt ꝛ ſiaſt dyr
legur ꝛ heilagur ꝼyrer Þÿnu Augli-
te/ꝛ Þetta mitt Holld ꝛ Þesse miñ Lÿ
kame/mun Þa jklædaſt eilÿꝼre Dyrd
ꝛ vegsemdar Lioma/Ja/Þeirre Dy-
rd og Vegsemdar lioma/sem alldrei
duſñ og alldrei Þuerrar/ vm Eilÿꝼd
allra Allda.

Kom Þu snarlega Herra Jesu/ all
er Þeir sem Þig aꝼ Hiarta elska/ sei
gia/ Kom Þu snarlega ꝛ duel ei lein
ge/ Amen.

VI

Huggū eiñrar ydrande Sin kar / sem henne ſtendur aꝼ Pÿnunne Christi/ vtdreigen aꝼ Ordum hins H. Anshelmi Læreꝼødurs.

ALL Vegsemd og Hroos-
an Christena Manna/ er
komen vnder Forsman og
Fyrerlitningu Herranns
Christi og hans Pijnu. Oll þeirra
hægd ⁊ Rosemd/stendur þeim wt af
Smrtum ⁊ Benium Endurlausnar
ans. Vort Lijf er fæled j hns Dau
da/ Vor Vegsemd j hans Vpphaf
ningu. O huad mijkel er þijn Mysk
unseme þu himneske Fad'/⁊ Almat
tuge gode Gud? Ad styggia þig/ þ
kunne eg ad gieta giort af mijnu kra
pte/ En hitt ad sætta mig aptur vid
þig/ þui kunne eg ecke fa orkad af
mijnum Krapte/ þar fyrer gieckstu
til ⁊ komst mier aptur j sætt vid stal
fan þig/med Pijnu ⁊ Dauda þijns
Sonar. Hugleid nu þar fyrer þu
heilage Herra Gud/ þa furdanlegu
Samteingingu mijna vid þig / þar
þinn

þiñ eingieten Son er orden Hollo af mijnu Hollde/z Blod ap mijnu blode Og ꝑgieꝑ mier þeſſ vegna þa Synd z Saurgan/ſem eg ber j mijnu Holl de. Alijttu þad ſem þiñ goode Son ur heꝑur lided/og ꝑyrergieꝑ þeſſ veg na þ ſem þiñ jllur Þræll heꝑur brot ed. Mitt ſynduga Holld z Blod hef ur reidt þ z til Reide/enn þijns Son ar allra helgaſta Holld z Blod/ſtill er þig aptur til Frids vid mig.

Mijked jllt heꝑur mijn Illſka z Ohlydne ꝑorſkulldad/Enn langtum meira gott/heꝑur Giæſka z Hlydne mijns Endurlauſnara ꝑorþienad.

Mijked og ſtort er mitt Oriettlæte/ Eñ myklu meira og ſtærra er þo mij ns Endurlauſnara Riettlæte. Þui ad ſo mykla Yꝑerburde/ſem Gud hef ur yꝑer Synduga Mañſkiepnu/So mijked heꝑur og Giæſkann Herrans

 Christi

Christi yser mjna ßlýku. Allt þad eg er/er þitt z þier vndergiefed/lát þad og eirnen vera allt af þier elsk ad. Þu sem giefur mier þa Náad ad eg giete þig beded/ Veittu mier og eirnen þa Náad/ad eg verde Bænheyrdur/vm þad eg vm bid. Þu veiter mier þa Náad ad eg leita þijn/ Veittu mier og eirnen þa Mýskun/ ad eg fáe þig funded, Þu kieñer mier ad knya a Náad" dyrnar/lúk þar fyrer vpp fyrer mier þar eg. a kny. Þu hefr giefed mier ad girnast þiña Náad/Gief þu mier og ad ødlast hana. Þu hefur giefed mier vilian til þess goda/Gief mier og eirñen þ sama ad gieta framkuæmt.

Þu heilage Herra Gud og riettfer duge Domare/sie so eg dylie mijnū Syndum/ þa eru þær olæknanlegar Eñ ef eg openbera þær/þa eru þær

vid vr

vidurſtiggelegar. Þar ſæra mig j Hiartanu/ꝛ ſkielfa mig j Samviſk unne. Halltu nu þar fyrer ecke jñe þiñe ſtooru Nad Drottenn/ med þui þu ſikur j hia mier ſo ſtora Eymd Mykla og ſtora Synd ſikur þu hi er j hia mier/ lættu þar fyrer þeſſ ſtærre ꝛ yfergnæfanlegre/vera Nad ena. O Himneſke Fader/ wthelltu ecke þiñe Reide yfer mig / med þui þu hefur adur ſleiged þiñ Hiartans Son/vegna miña Synda.

Gode Jeſu fridadu mig fra Gudz Reide/þu ſem hana ſialfꝛ barſt min na vegna a Kroſſenum.

Þu H. verduge Ande/ſkyl þu mier med þiñe Huggū ꝥ Guds Reide/ þu ſem j Gudſpiallſens Fyrerheitū/bod ar øllum þeim Nad ꝛ Myſkun ſem hafa ydrande Sal/ꝛ ſundurkndſad ann Anda.

O Þu H. Gud og Riettlæte Doom
are/ecke veit eg þañ stad/ j huorn eg
kuñe ad flya vndan þiñe Reide. Fa
re eg vpp j Himenen/ þa ertu þar.
Fare eg nidur til Helvijtes/ sie þa
ertu þar nalægur. Þott eg take vp
a mig Vænge Morgunbirtuñar/ z
bwe hia ysstu Hafsens endemørkum
þa leider þijn Hond mig þadañ og
þijn Hægre Hond nær mier þar.
Þar fyrer skal eg flya til Christ
um og fela mig j hans Sarum.
O þu Myskunsame Fader/ alijttu
Lijkama þijns Sonar/ huorsu hañ
var allur sundurflakstur j. Sarum/
og lijttu ecke a mijn Syndasaar/ þijns
Sonar Blood þuoe z hreinse mig af
ollum Saur z Ohreinendum minna
Synda. Heyrdu þær heitu z alvar
legu Bæner þijns Hiartans Sonar/
huortum hañ vthelter fyrer þier vm
Saalu

Sæluhialp þeirra Vvoldu.

O H. Herra Gud z riettferduge Doomare/mitt Lijferne z Framfer de/giører mig ottasleigen/þui ef þad er jfirvirduglega yfferskodad z ransak ad/þa er þar eckert añad ad fiña/eñ añadhuørt Synd edur Avaxtarleyse z þott ad þar meige synast/ad vera nockur goodur Avøxtur/þa er hann þo añadhuørt mz Hræsne meingadr edur af einhuørium ødrum Opullkō legleika spilltur og fordiarfadur/so ad hañ þ^r þ̄ añadhuørt kañ ecke þocknast/eda z so hañ stoorlega mis þocknast j þ̄inu Auglite. Ad søñu þa er allt mitt framferde/añadhuø rt fordæmālegt vegna Syndareñar edur forackt ālegt/ vegna Avaxtar leysesins/Ja/þad er ecke alleinasta vegna Avaxtarleysesins foraktanle gt/helldur og einnen j Raun z Sañ

leika fordæmanlegt. Þuiad huort þ
Trie sem ei færer goodan Avogst/
skal vphogguast z j Elldenn kastast.
Ecke er alleinasta þui Trienu j
Ellden kastad sem bærer af sier jlla
Avegste/ helldur z einnen hinu/ sem
onguan Aavegste bærer. Eg skielst
af þeirre Vmþeinkingu/ þegar eg
hugsa vm/ huorsu þeir sem a Vin
stre Hend Domarans standa a efsta
Deige verda fordæmder / allein-
asta þar fyrer/ ad þeir høfdu ecke
giert neitt af þui gooda sem Gude
þocknadest/ Þeir høfdu ecke giefed
hungrudum ad eta/ z ecke þystum ad
drecka/ Ecke vitiad þeirra siuku/ og
ecke kladt þa nocktu.
O þu visna og Avagstarlausa
Trie/ sem hefur forþient ad kastast
j eilijfann Elld/ Huoriu villtu suara
Edur huad villtu fᷣ þig bera a þm̃
deige

Deige/ þegar ad þier verdur heimt
Reikningsskapur þar af/ huad þu
hefur giort a øllum þeim Tijma s
þu hefur lifad hier j Heime ? Þa
mun verda giætt ad huøriu Hofud
hære /og þar mun ecke skiotast vm
eitt Augnablik Tijmans. O huad
hart mun þa ad þreyngia a allar sij
dur/þegar ødrumeigen standa Syn
dernar med sinne hardre Aklogun/
Eñ ødrumeigen Gudz stranga Riet
læte/med sine skielfelegre Ognan.
Þegar nidur vnder eru vppspertar
þær hrædelegu Kuerkar z Gin Hel
vijtis/Eñ vppyfer er reidur z hystur
Doomare/Jñan fyrer nagande Sā
vitska/Vtantil Verølldē øll j einum
Loga. Nu ef sa Riettlæte verdr þa
naumlega hialplegur/Huad skal þa
verda vm þañ ogudlega/s so er stad
dur z a sig komeñ ? Honū er obære
legt

legt j Guds Auglite ad standast/ eñ ad skyla sier er omogulegt. Huadã sk þa Sælu miñe koma Frelse? Huadã skal heñe koma Rad edur Vrræde? Huør er sa sem heiter Eingell hins mykla Radsʒ Jesus er sa hiñ same j millum hiñs Nãda er eg skialfande og titrande. Hughreyst þig nu aptr Sæla miñ z orvæntu þier ei Nadᵃ nie Myskunar/vonadu vpp a þañ ẽ þu hrædest. Flyðu aptr til hans fra huørium þu ert adur flueñ.

O Jesu Christe fyrer þitt sæta z hugunarsama Nafn/sem merker Frelsan/ þa giør vid mig epter þessu þĩ nu Nafne. Alijttu mig aumañ og vesługañ/ ẽ akalla þitt Nafn/ Þott þu taker mig jñ j þ̃ stoora z vtbreid da skaut þinar Myskunar/þa verdr þar jafn myked Rwm epter sem ad ur z þar þreyngest eingen vt/þar þ̃

þad

Þad er rÿst satt mÿñ Drottē ad mijn Samwitska hefr forþient eilýfa glødun/ z mier er ecke mögulegt sialfum þár fyrer ad bæta/ Eñ hier a mote er þad obrigdanlega satt / ad þijn Myskū er þwſhund siñum stærre eñ nockurt brot eda misgiord kñ ad va.

J þier Drottenn er oll mijn Von og þui mun eg ecke til Skam̃ar verda opinlega.

VII

Um Afvogst Pijnunnar Christi.

SO opt sē eg þeinke um Pijnuna Christi/ þa kñ eg ecke añars eñ ad vera sterkustu Vonar / um Guds Elsku vid mig/ og miña Synda Fyrergiefning. Hañ hneiger nidur Höfudeð i siñe Blessodu Pijnu til ad kyssa oss.

hann

Hañ vtbreider bada Arma til ad þad ma oss. Hañ vpplykur Hondonum til ad vtdeila oss synū Gæþum. Hñ lætr opna sijna Sijdu til þss ad syna oss jñ j þad heita elsku Hiartad sitt sē hañ heþur til vor. Hañ lætur vpheþ ia sig þra Jordunne vppa Krossen/ so hann dræge alla vpp j Hædernar med sier. Hans Saar eru blaa af Ofrauneñe/ eñ liomande aþ Elskuñe.

Gongum þui jñ vm hans opnudu Saar/ z skodum hñs Hiartalag/ sem hañ heþur til vor. Ad soñu er þar gnægd Endurlausnareñar/ hia honum/ Þuiad þar draup ecke ad eins eirn Blod drope/ aþ hñs signada Lijkama/ helldur vtstreymde hans allra helgaste Dreyre/ so sem nockurs konar Flood/ edur Fossar/ aþ hans ſim Lijkamans Limum / Hondum Footum og Sijdu. Jaa/ so sem Wijnbered

j Vti

j Vijnþruguñe/ſundur ſpreingeſt/af
þeim Oꝼurþunga/ſem a þui liggur
ꝛ vfgieꝼur þui ſiñ Løg a allar ſijdr/
Eins gieck ꝥ til j Þijnuñe Herrans
Chriſti/hans blezadur Lijkame preſſ
adeſt/vnder oꝼur þunga vorra Syn
da/ꝛ gudlegrar Reide/ꝛ vthellte þui
a allar ſijdur/þeim ſignada Løg ſij-
ns raudlitada Blode.

Þegar Abraham villde offra ſijn
um Syne j Breñefoorn/ Þa ſagde
Gud til Abrahams. Nu merke eg j
ſañleika/ad þu elſkar mig. Mættu
vær þa ecke myklu ꝼramar/ þeckia
Elſku þel Guds/vid oſſ þar aꝼ/ ad
hañ villde fram̃ ſelia ſiñ elſkulegan
Son j Daudan ꝼyrer oſſ? og læta
hañ verda eina Fridþægingar foorn
ꝼyrer vorar Synder. Drottenn vor el
ſkade oſſ þegar vier vorum hans O-
viner/huørnen ſkal hñ þa ecke elſka
oſſ

Hugvekia.

oss/þar vier vorum ſæter vid hann?
Meinar þu þa ad Faderen kuñe no
ckurn Tyma ad Gleyma ſo dyrmæ-
tu Blode ſijns Sonar/þar hann þo
gleymer ecke Tarum Gudhræddra/
helldur telur þau oll og ſaman reik
nar? Skyllde Chriſtur þar hann er
nu lifande geta gleymt þm/huoria
hañ ſo heitt elſkade allt i Daudan?
kyllde hann nu geta gleymt þeim
j ſinne Dyrd z Vegſemd/huorra ve
gna hñ leid ſo porſmanarlega Kuol
og vanſemd? Yperuegdu nu Sala
min þad margfallda Gagn z goda
ſem Pijnan Herrans Jeſu chriſti fæ
rer þier. Chriſtus ſueitteſt fyrer þig
Blodugum Sueita/ ſo ad ſa kallde
Daudans Sueite ſkyllde ecke opbio-
da þier j þijnu Andlaate. Hañ ſtrijd
de vid Daudan/ſo ad vier peingium
lijka vel ſtadeſt i ſialfum Daudanū.
hañ

Hanns Sal var hrygg og kualdest allt j Daudan/ So ad þu þeing' þa eilijfu Gledena a Himnum. Nu vill de lata suijkia sig med Kosse/ huor ad er Teikn Elsku z Vinattu/ so Syndesi yrde afmæd z vtslockt/ til huorr ar Dioffullen haffde tælt vora fyrstu Forelldra med Yfervarpe siñar Vin gunar. Nu villde af Gydingu faga dur verda z bundeñ/ vpp a þad hañ leyste oss/ s j Syndaña Fiotru bund ner læm/ z mattu ad vtkastast j eilijfa Fordæming. Nu villde j Grasgarde um skyllde sijn Kuol og Pijna byriast so hñ batte þ Syndena s j paradijs' Aldengarde/ tok sitt vpphaff. Nu vill de huggast af einum Eingle/ so ad hñ giorde oss samlags Brædur Ein glaña a Himnum. Nañ verdur for læteñ z yfergieffen af ollum sijnum Lærefueinum/ so hñ hiellde oss þess

 fastara

hugur R.a.

fastara vid ſig/huørtier ad høfdum
falled fra Gude/og yfergiefed vorn
Skapara. Nū var aklagadr ꝥ Ra
denu med liugvötta Vitnisburde/ſo
ad vier kyñum ecke ad vöa aklagad
er af Dioflenum med Løgmalſins
ſtrøngū Sañleika. Nū var fordæm
dur hier a Jordune/ ſo ad vier yrdū
Saklauſer vrſkurdader a Himnum.
Hañ þagde þegar hm̄ var vm Synd
ena brixlad/huør þo ønguā Synd gi
ørde/ſo ad vier ſkylldum ecke þurfa
ad þagna þeg^r vorar Synder koma
fram̄ ꝥ Guds Doomſtol/helldur mei
ga vera ꝥ oſſ Chriſti Forþienuſtu/s̄
ꝥ þær hefur bætt z borgad. Nū liet
ſig med Knefum ſla j ſitt Bleſſad
Andlit ſo ad vier yrdū frij fra ſløgū
Dioſulſins/z illrar Samviſku. Nū
villde līda ſpott z Brixl/ſo vier mæ
ttum ſpotta Diofulen̄ s̄ hlackar til
vorra

vorra Oꝼara. Þar verdur byrgt ꝼ̇ hans Aſionu/ſo ꝼra oſſ takeſt Du la ꝛ Skyla Syndaren̄ᵛ/huør ed byr ger ꝼ̇ vor ſalar Augu/ ſo vier kun̄ um ecke ad ſiaa Gud/og ꝼærer oſſ ſo ꝼordæmannlega Blindne Andlegrar Heimſku. Hn̄ villde verda aꝼklæddr ſijnu̅ klædum/ſo ad vier feingium ap tur ꝥ Rietta Klæded Sakleyſeſins/ ſ̄ vier hoꝼum miſt ꝼ̇ Syndena. Hn̄ var ſærdur ꝛ ſtungen med þyrnebrod dum/So ad hn̄ læknade allt ꝥ ſem ſtijngur ꝛ angrar/ſkier og ſærer vort Hiarta og vora Samviſku. Hann bar þan̄ þunga Kroſſ a ſijnum Her du̅/ſo hn̄ tæke þar mz ꝼra oſſ þu̅ga þeſſ eilijꝼa Straffſins. Hn̄ klagar yꝼer ad han̄ ſie yꝼergieꝼen̄ aꝼ Gude ſo oſſ yrde ꝥ ecke tilreiknad/ ad vier yꝼergaꝼu̅ ſialꝼa̅ Gud/ꝛ ſo vier ſkyll dum aꝼ vorum Gude alldrei vda yꝼ

Avoxt: Kynn x

ergiefsner mic vtsnarad'. Hann leid
Pjnsta a Krossenum so ad hañ vtveg
ade oss þñ sæta suala Druck Gudleg
rar Reidar/Og so þad vier skylldū
ecke torkynast j eilijfū Pjnsta. Hañ
villde fletkiast j ofs hita z Bæle gud
legr' Reide/so ad hñ þar med keypte
oss frija/fra þui Helvijtska Kualaña
Bæle. Hñ var dæmdr so hñ frijade
oss fra Guds stranga Doome. Hañ
var sakfelldur so ad vier sem seker
erum skylldū dæmast saklauser. Hñ
var sleigeñ af Hondum ogudlegra
Mañа/so hñ tæke oss vndā hoggum
z slogum Diofulsins. Hñ hropade
z stunde hatt af þm obærelegu Kuo
lum sem hñ leid/so ad vier skylldū ei
æfinlega wæla z emia j þeim Helvij
sku Kuolum. Hñ griet z vthellte sijn
um Tarū/ so hñ þurkade oll Hrygd
ar Tæren af vorum Augum. Hañ
er dauñ/so vier skylldum lifa. Hañ

hefur kient til þeirra helvijsku Kual
ana so þær skyllde oss alldrei snerta.
Hañ lijtelæckadest/so ad vier feing
um boot a vorre gomlu Drambsm̄e e
Þyrnekoronu var þreyngt ad hañs
Høfde so ad hñ vtvegade oss þa him
nesku dyrdareñar Koronu. Hañ var
þijndur og plagadur af øllum/so ad
hañ vtvegade øllum Sæluhialpena.
Hans Augu døprudust og formyrk
nødust j Daudanum/so ad vier mæt
tum lifa j þui skiæra Liose eilijfs Lij
fs/ꝛ himneskrar Dyrdar. Hañ heyr
de mijnkunar Ord/ Spott ꝛ Brijxle
so ad vær m[illegible]m j staden heyra æ
Himnum/þa [illegible]ru og sætu Eing-
lañа Lofsongu.

Lat þar fyrer alla Orvænting
fara ꝛ vert mz hraustu glede þu trw
ada Saal/þu rietchristen manneskia
Þott sa eilijfe Gud sie med Synden
ne stygdur/þa er þar þo komen aptr

er eilijfur Bitalingur þ. Ecke verd
ur þu nu framar meir dæmd vegna
þiña Synda/þuiad Guds Son᷑ var
til Kuala z Dauda fordæmdur/fyr
er allar Veralldareñar Synder sem
hn̄ vppa sig tok. Þijnar Synder ha
fa ad sonu Straffed forþient/eñ þ
Straff er Gud hwen alla reidu ad
leggia vppa siñ hiartans Son. Si
eu þijn synda Saar mijkel/þa vittu
ad Christi Blod er so kroptugt Vm
fal ad þad kañ þau hæglega ad græ
da. Þott Moyses j Løgmaals Bok-
enne alyckte ad þu siert bøluud/med
þui þu hefur ecke hallded allt þ sem
skrifad stendr j Guds Løgmaale/Þa
þarftu ecke ad ottast/þuiad Christr
er þiña vegna orden Bølvan. Su
Handskrifft sem var a mote þier/ og
var skrifud j þui Himneska Þijng-
hwsenu hun vðr ecke leingur lesen

þui

þui yþer hana er nu dreiged m̄z Blo
de Guds son̄ Jesu Christi/ So skal
nu þa þyn Pyna z Daude. Minn
sæte Jesu/ vera minn allra traustasta
huggar ar Athuarþ j Lyþe og Dau-
da/ Amen.

VIII
Vm þad/huersu ꝼast og obiꝼanlega vor Sæluhialp er bygd og grundvølld.

Ertu ecke hrygg Sæla myn̄ z eꝼa j ongva meata nu ꝼra marmeir vm Guds Myskun seme. Rendu þynum þonckum vppi Himenen̄ til þyns Skapara huor ed þig skapade enn þinar Vinsorgunar huor ed myndade þin̄ Lykama j leyn dum/ huor ed tilbio Herberge þyns Lykama diupt j Jardarennar Fylsn um/. Sa s̄ nu liet sier vera vmhugad vm þig þeg̅ þu varst eingen/ Sk

vm gud dvallan var

de hønū nu ecke vera vm þig hugad/ þa hū er bwen ad ſkapa þig epter ſi ñe eigen mynd? Eg er Guds ſkøpud ſkiepna /og þui vil eg vænta mier go ds ap ſkaparanū/ Og þo ad mijn Nattura ſie ſleckud z ꝑordiorpud ap Dioplenum z ſærd ap Naningiunū (Þad er Syndunū z Illſku Verkū) Þa liꝑer þo ſamt minn Skapare/ Hū ſem gat ſkapad mig j ꝑyrſtu/hū kañ z ſo ad endurſkapa mig(þad er ad giøra mig apſtur ad ſijnu Barne ꝑ Nadena/ſem ap mier til var Dio ꝑulſins Barn orden ꝑ Syndena)Sa ſem mig ſkapade an alls Synda Fle cks z Saurgunar/ Hū kañ z ſo hæg lega ad taka j burtu ꝑra mier alla Synd z Saurgun og alla Illſku/ꝫ ſier heꝑur inñſnieygt hia mier vegna Dioꝑulſins Aegiunar Adams Yꝑer troðſlu og mijna eigē miſuerka z heꝑ ur

ur sier so vtdreiꝑt vm alla Krapta minar Sealar z mins Lijkama.

Alla þessa Illsku kā hā ad taka j burt fra mier apturz giora mig so s̄ ad eirne nyrre skiepnu aptur eꝑ hañ vill/nu vill hā þ efunarlaust/þt huor er sa s̄ hafar eigenlegt Verk sinna Handa? Erum vier ecke ꝑyrer Gude so sem Leireñ j Hendū Leirpotta Smidsins? Heꝑde hā hapt Natr edr Andstygd a mier/þa heꝑde hañ vissulega ecke skapad mig þa eg var eing eñ. Nu þott þad være ad sönu mikel Furda og Dasemd Elskuñar ad Gud synde j þui þa hā skapade mig þa sie st þo eñ meire Furda z Dasemd j þui/þegar hā endurleysſe mig.

Alldrei heꝑur Guds elska vid oss Meñena kuñad so glögglega ad siast so sem j Pijnuñe Herrans Jesu christi z a hās Sarū z Vndum.

Hnørnen er møgulegt ad sia sie ei
j Raun z Saññleika elskadur/ vegna
huørs ad sia eingietne Sonureñ er
aþ Fødursins skaute vtsendur? Være
so ad þu heþd' ecke girnst miña Sæ
luhialp Herra Jesu/ huad skyllde þi
et þa ganga þ' til ad vilia nidurstij
ga aþ Himnum? Ja/ ad nidr stijga
j Eymdena Kuølena z j Daudañ.
Þar til kostade Gud sijnũ eigen Sy-
ne ad endurleysa Þræleñ þra Gløtũ
eñe. Ad søññ er þad mikel Elska s
Gud heþur til Mañkynsins/ þar hñ
vegna Mañskiepnuñar Sæluhialp
ar og eilijþrar Velþerdar/ z Endur
lausnar/ wt gaþ siñ Hiartans Son
vnder Eymdena/ vnder Daudan/ og
vnder þa særu z þorsmanarlegu Kr
ossens Kuøl. Med harla Dyrmætu
bóde erum vier endurleystir/ og aptur
j Frid keypter vid Gud. Harla dyr
mæt

mæt og stor er þar pyrer Mystunse-
ne vors Endurlausnara: Þad synest
so sñ Gud elske sijn ossa Børn japn
heitt so sem sñ elskulega Eingietna
Son/þui þad sem vier kaupum/kañ
ecke ad ꝟa oss okiarara/ nie ogiedþec
kara/eñ þad vier pyrergiepum/ Ann
ars giørdum vier alldre þad Kaup.
Nu wtgaf Gud sñ nætturlegã Son
sem er eitt med hønum/z sameigenle
græ Veru med hønum sialpum/ til
þess hañ peinge oss meñena til sñna
Arpleidinga/og Osskabarna. Ecke
skal mig þui purda/þott hñ hape til
bwed oss Vistar veru j þui Himneska
Hwse z Herbergenu/ med þui hñ he
pur ecke Sparad ad giepa wt pyrer
oss sinn hiartans Son/j huørium ad
byr oll pylling Guddomsins. Ad
soñu/þar sem er oll uppfylling Gud-
domsins/ þar er og Uppylling þess

 eilijpa

eilijfa Lijfsins/z Þrrár eilijfu Veg
ser^dar/þui þar sem Guddomuren er
þar fylger honum eilijft Lijf z veg
semd. Nu ef Gud gaf oss j Christo
alla Vppfylling eilijfs Lijfs/Huorn
en skal hañ þa synia oss eins lijtels
Parts þar af/edur so mijkellrar sijt
utdeilldar sem huorium einum af oss
nægest. Vissulega elskar Sonurenn
oss miøg innelega z heitt/ þar hann
kostade sialfum sier/z sijnu Lijfe til
vorrar Velferdar. Hañ leid þa sma
sku Fatækt z ørbird/so ad hann giør
de oss Rijka/þui so stendur vm hñ skr
ifad/ ad hañ hafe ecke haft þad hñ
kyñe Høfde sijnu ad ad halla. Hañ
fæddest Madur so hann giørde oss
ad Guds Børnũ/ja/hñ gleymer oss
enn nu ecke/þo hann sie buen ad vr
añ kuæma/z fullgiøra vora End
urlausn/helldur bidur hann fyrer oss
iafn

japnlega/þar hañ nu ſitur til Guds Fødurs hægre Handar. Þuj ſkyllde eg epaſt þar vm huort hañ mune vilia veita mier ꝫ wtvega/þ ſ til miñ Sæluhialpar þienar. Med þui hñ hepur ſialpan ſig vtgiepeð þar til/að wtvega mier Sæluhialpena/ Huað er það ſem Faderen ſkyllde ecke vilia veita Synenum huor eð honum var ſo hlyden allt til Dauðans/ ia/allt til Kroſſens dauda ? Huað er þ að Faderen ſkyllde ecke veita Synenum/þar hañ er bwen að medtaka af honum ſo myked verð ꝧ vora Sæluhialp/ſo ſem Faderen hepr læted ſier vel lynda og lyka ? Þar pyrer þott Synder mijnar aklæge mig nu/ þa treyſte eg ſamt vppa þeñan miñ mꝫ algøngu Mañ/þui hañ er langtum meira verdur ꝫ betur heyrdur/helldur enn mijner Aklagendur. Þott minn

[illegible]ekleike giøre mig hræddan / Pa hræsa eg mier samt af hans Styrk leika. Huad skal eg finna þar vm þott Diøfullē aklage mig? Og mijn eigen Jllsku Verk fordæme mig? Og bevijse mier Syndena a Hendur. Samt sem adur aneger mier þad/ ad Skapare Himens og Jardar/og sialfft Riettlæted bidur fyrer mig. Mier anaeger/ þegar eg hefe hans Gæsll og vingan/vid huørn eg hefe alleina syndgad/og misbroted. Huad sem hañ vill ecke reikna vid mig mz til Avirdingar/ [illegible] er so sem þ hefde alldre skied nie giørt vered. Nu þo eg hafe drygt storar og margar Synder/ z hafi [illegible] j sømu synder z Løstu falled/huad vm þz? Eg þyrf te og ecke ad girnast Christi/ mijns Endurlausnara Riettlæte / være eg ecke þrimdur vnder syndañá Þunga.

Være eg osiukr/ þa þyrþte eg ecke Læknarans vid/ hann er Læknaren/ hañ er Frelsaren/ hañ er Riettlæted/ hañ kañ ecke ad neita sialþum sier. Eg er sa hiñ siuke/ eg er sa hiñ Fordæmde/ Eg er sa Synduge/ eg kañ ecke ad neita sialþum mier.

Myskuña þu mier þar fyrer/ Oh þu goode Læknare/ Oh þu millde Frelsare/ Oh þu sañа Riettlæte/ Amen.

IX
Huørnen vier eigum Gud alleina ad elska.

RIS vpp Christen sæl/ þra Ellsku Jardneskra Hluta / og tak þier þyrer Hendur/ ad elska hi epter þann Ypparsta og ædsta goda ÿ huørium ad eru falen og þoolgen øll Giæde/ og æn huørs ad ecke ma

neirn Hlutur riettelega Goodur kall
ast. Eingin skøpud Skiepna kann
ad pullnægia/ so Girnd og Giede vo
ru/ ad vier eckert pramar girnūst ad
hñe þeingeñe/ Og kiemr ꝥ so til/ ad
ēgē skiepna er af sialfre sier til god
helldur ꝥ gooda sem hun hepur med
sier og j sier þad hepur hun añarstad
ar ad þeiged. Þar reña ad søñu z vt
sliota/ pra Skaparanum til Skiepn
uñar so sem nockure konar Læker z
Kuñsler Giæskuñar/ Eñ Vpsprett
añ sialp er j eilijpum Gude/ Þui sky
lldū vier þa hallda so miked ap þssū
Lækiunum/ ad vier gleymum þar fyr
er Vppsprettuñe sialpre? Allt þad
gott sem finst j hia skiepnuñe/ þad er
so sem skugge/ Epterinyndā/ Lijking
edur sinipur ad eins þess pullkomlega
Gooda sem ad er Gud sialpur. Þui
skylldū vi' þa hallda so miked ap þss
um

um ſkugganū. þeſſ gooda ad vier þiſ vegna gleymum þui hinu gooda ſial þu? Vm Duuþuna ſem vt var ſlept aþ Noaerk ſiendur ſkriþad/ ad hun haþe huørge kuñad ad ſiña þū ſtad edur þad Plaaſſ/ ı þui økyrra z øſtø duga Vatnaña Fløde/ þar hū haþe [illegible]ad ad huỹla ſiñ Foot ꝏ/ Eins kñ og ſo vor Sæl/ ecke þ neitt ad ſiña ı Bland allra Jardneſkra Nluta ſem hun kuñe ſitt Gied og Girnd til leingdar a ad huỹla/ vegna øſtadþeſtu/ z Forgeingelegleika þeſſara Jardneſkra Nluta. Mætte ecke reiknaſt/ ad ſæ giørde ſialþum ſier Mÿnkun/ ſem elſkade nøckurn þañ Nlut/ ſem ecke ſæmde hñs Tÿgn og Burdum? Nu er Sælen vor tÿgnare og ı pp [illegible]legre eñ nøckur øñur Skiepna/ med þui ad hun er endurkeypt med Guds Sonar Pÿnu og Dauda/ þui ſkÿllde

F þui

hun þa vilia Skiepnurn' elſka? Er
þad ecke ſo ſem þuert a mote þre Na
tꝧgn/og dyrdarlegum Neidre/til hu
ors ad Gud heþur hana vpphaᵹed?
Allt huad ſem helſt vier elſkum/ þ
elſkum vier/annad huort þ Volldu ꝫ
leika/edur þ Speke/edur þ Fryydleiks
ſaker. En huad er volldugra/en Gud
ſialþur ? Edur huad er Vysdom-
þullara enn hann ? Huad þrijdar ꝫ
og þegra enn hann? Allt Vellde ꝫ
ꝫ Magt verallꝺlegra Konga ꝫ Her-
ra/er aþ honum geþed og lytur vnd'
hans Valld: Allur mannlegur Vys
doomur og Speke er ecke annad /enn
Heimſka ꝫ Faþꝛꝛde/hia hans Vyſ
doome ad reikna. Oll Fegurd og
Fryydleike Skiepnunna/er Liotleike ad
reikna hia hꝯs Fegurdar Lioma.
Eþ ad einn Volldugur ꝫ tꝧgnar
ryykur Kongur bidlade til einnrar Fa-
tꝛkrar

tækrar/og vmkomulitlrar Stulku/z sende sijna Þienara med þau Eren de til hñar/ Munde ecke hñar Neim sku vidbrugded ef hun glymde Kong sins Teingdum/ eñ girnlest ad eiga helldur hans Þræla z Þienara sem til heñar være sender? Myklu meire Neimska er þad ef Sælen vor elsk ar framar skiepnurnar/sem oss eru sendar til Þienustu/Nelldur eñ þañ blezada Brwdgmañ siñ Jesu Christum sem hefur elskad hana so heitt og sa myked til þess vñed ad hann mætte fa hana sier til eckta/ad hañ vtgaf sig j Kuol z Dauda.

Sialfar Skiepnurnar afrada vorñ Sælu ad hafa þuilijka Neimsku/seigiande/Þui vilie þier hallda ydr so fastlega vid oss? Þui girnest þier ecke þad sem langtum ædra er eñ vær? Var kuñum ydur ønguañ

 neigen

neigen eilijflega ad anægia / Fared
þui til ydar z vors ſkapara z elſked
hn̄ . Skiepnunn̄ er ſo hattad/ þo
vier elſkum þær/ þa kuña þær øngva
Elſku oſſ aptr ad ſyna/ Og ecke ha
ſa þær oſſ helldur elſkad ad ſyrra
bragde/ Enn Gud ſæ ſem ad er ſial
þur Kiærleikuren̄/ han̄ kn̄ ecke an̄ars
en̄ elſka þa aptur a mot/ ſem hn̄ el-
ſka/ Ja/ hn̄ vard ſyrre til ad veita
oſſ vora Hiartans Girnd/ En̄ vier
kun̄um hn̄ ad bidia/ z ſyrre vard hn̄
til ad elſka oſſ en̄ vier han̄. Huad jn̄
elega bære oſſ nu þa ad elſka hn̄ apt
ur a mote/ ſm̄ ſo jn̄elega heþur oſſ el
ſkad/ ad ſyrra bragde? Han̄ elſkade
oſſ þegar vier vorum aunguer / Þui
ad Elſkuverk Guds er þad ad han̄
liet oſſ myndaſt j Modurlijſe/ z fæd
aſt j þeñan̄ Heim. Hn̄ elſkade oſſ þa
vier vorum hans Oviner/ Þuiad El
ſku

skuverk og Myskunarverk Guds liþ
anda var þ/ad hñ sende oss siñ Son
til Endurlausnar. Hann elskar oss
þar vier erum fallner j Syndena/
Þuiad Myskunar z Elskuverk Gu-
ds er þad/ ad hñ ecke opurselur oss j
Daudan/jafnsnart sem vier syndg-
unst/Helldr bydur hñ epter vorre Jd
ran z Yferboot. Elskuverk Guds er
þ/ad hñ añ vorrar Verdskulldunar/
Ja þuert a moote vorre Verdskulld
an/jñleider oss j þa eilifu Dyrdarve
ru a Himnum. Hefde ecke Elska
Drottens vered/þa hefdū vier alld-
rei feinged Gud ad þeckia oss til Sa
luhialpar. Hefde ecke Elska Drott
ins ved/Þa hefde allur vor vÿsdom
ur og Þecking/vered einskis verd og
skadnæm.

Huørnen kiemur þad til ad Kiær
leikureñ er ypparlegre eñ Þeckng/

allra Leyndardoomaña? Pad kiemur so til/ ad Þecking Leyndardoomaña finst lijka vel hia Dioflenum/ eñ Kiærleikuren ecke vtan hia Gudz Bornum alleina. Nuad velldur þeirre stæstu oþarsælld Dioflaña? Pad þr kuña ecke ad elska þñ ædsta z yppar sta gooda/sem er Gud sialþur.

Nier þuert a mote/ Nuad kiemur þar til/ad Gud er sa allra farsælleg aste j bland allra Nluta? Pad/ad Gud elskar øll siñ Verk z heþur eina hiartanlega Vnun og Indæle aþ þeim. Nuar þ verdur ecke vor Elska til Guds þullkomenn j þessu Lijþe? Pad kiemz so til/ad epter þui sem vier þeckium huørn Nlut/epter þui elskum vier hñ og so/Nu þeckiñ vier Gud og hans Myskñ/oþullkomlega/og so sem j Rædgatu/þar þyrer elskum vier Gud ecke þullkomlega

sem

sem skylldum. Eñ j þui eilijfa Lijf
enu munum vier fullkomlega/farsæ
ler verda/Þui vier munum þar full
komlega Gud elska/ Eñ fullkomle
ga munum vier hñ þui þar elska/ad
vier muñu fullkomlega þeckia hñ.
Eingen kañ sa ad vænta sier ad hñ
mune fullkomlega elska Gud j ødrū
Heime/sa sem ecke tekur til ad elska
hann j þessum Heime. Guds Ri
ke a ad vppbyriast hier j þessu Lijfe
j Mannanna Hiortum/annars full
komnast þ ecke j þui epterkomanda
eilijfa Lijfenu. Huar sem ecke er El
ska til Guds/Þar er og eingen Vpt
erlangan til þess eilijfa Lijfsins.
Huørnen kann þa sa ad hafa Not
af þeim hædsta Gooda/sem ecke elsk
ar hañ/ecke leitar epter honum/eige
girnest hñ ? Eins lijka Tegundar
sem þijn Elska er / Eins verdur þu

 og

z so/ Þuiad þan Elska vmbreyter þi
er epter sinne Natturu. Elskan er su
sterkasta Samteinging/edur Sam
band/þuiad sa sem elskar eirn Hlut
hann verdur eitt med honum.
Huad samteingde þann riettlætsa
Gud aptur vid syndugar og tapadar
Manneskiur a millum huorra var
hin mesta Fiarlægd orden? Þad gio
rde su hæsta og stærsta Elska. Enn
vppa þad ad Riettlæte Guds stæde
oraskad/Þa vard þar z ad koma til
sea hæste og dyrmætaste Bitalingur
Þijnunnar Christi. Huad samteing
er enn nu j Dag/ þessa tuo miog olij
ka Hlute/Trwada Sal Mansins/
sem er ein skopud Skiepna/vid Gud
sinn skapara? Elskan. J þui eins
þa Lijfenu/mun verda su allra na
kuæmlegasta/og innelegasta Samte
inging j millum Guds og vor/Huor
nen

nen kiemur þad til? Þad kiemur so
til/ad vier munum þa hid allra in
nelegast og nakuæmelegast Gud el-
ska. Elskan hefur þa Nattnru ad
hun vmbreyter þeim sem elskar/ z gi
orer hañ vmskeptelegã/ Þar þ huor
sem elskar þ holldlega/ hann verdur
holldlegur/ sa sem elskar Verølldena/
hann verdur Veralldlegur. Nu er
þ audvijst ad Holld z Blood kann
ecke ad ødlast nie eignast Gudz rijke.
Elska til Gudz er lijk þm Vagne/ i
huørium Elias spamadur var fluttur
til Himna: Guds Elska er Vnan
hiartãs z lystelegr Alldengardr Sa
larennar. Hun vtelykur af Hiarta
Mansins/ Heimen/ z yfervinnr Dio
fulen. Hun apturlæser Helvijte/ Eñ
vpplijkur Himerijke. Elskañ til Gu
dz/ er þ Teikn/ mz huøiu Gud teikn
ar og audkienner þa trwudu og wi

 voldi

Hugo..

valdu/Ongvann þann mun Gud a
efsta Deige þackia þ sitt Barn/sem
ecke hefr þetta Teikned a sier/Þui
ad Truen/med huørre alleina vi᷑ mz
tøkum Riettlæted z Sæluhialpena/
er ecke riett nie sañ/ vtan hun syne
sig j Kiærleikanum/og Elskune til
Guds. Trwen kñ ecke ad vera riett
nie søñ vtan hun hafe j sier stødugt
Traust. Stødugt Traust kñ huør
ge ad vera þar sem ecke er Elskann
til Gudz/Þui huørnen kanlu ad trey
sta goods til hans/ē þu elskar ecke?
eingen kañast sa riettelega vid Vel
giørningana sem ecke þackar fyrer
þa. Nu þackar eingen þeim/ sem
hñ elskar ecke/huar fyrer ef þu hef
ur rietta og saña Trw/þa mun hun
kañast vid þañ ædsta Velgiørning ē
Endurlausnarans/Ja/ hun mũ ecke
alleina kañast vid hñ/helldr z þacka
fyrer

pyrer hñ/ Ecke alleinasta packa fyr
er hañ/ helldur og eirnen elska hañ õ
hñ hepur giepeð og veitt. Guds El
ska hun er Lijþ z Rosimð vorrar Sa
lar. Þegar Onden eda Salen vt
per ap Mansins Lijkama þ Daudan
þa er vte og endad Lijþ Lijkamans/
Eins er þad og so þegar Gud styg
geft og j burtu vijkur pra Mansins
Salu vegna Syndaña/ þa er z Lijf
Salareñar vte og endad. Gud byr
og bygger j vorum Hiørtum pyrer
Trwna/z j vorũ Salum pyrer El
skuna. Þuiad Elska Guds prañfly
tur ap Hiortum þeirra vtvøldu/ pyr
er H. Anda Verkan. Þar kñ eingẽ
Stilling nie Rosemd/ ad vera j man
sins Salu/sie hun pyrer vtan Guds
Elsku/ þuiad so sem Heimuren z Di
opullen/er hennar stæsta. Sturlun z
onadã/ So er Gud hñar mesta hægđ

Fu. og

z Rosm̃d/ Þar er eingen Fridr Sam vitskuñar/ vtan alleina hia þeim sem vt af Trwñe eru ordner Riettlæter/ þar er z eingen son̄ elska til Guds/ vtan alleina hia þeim s̄ hafa sonar legt trwaнedar Traust a Gude.

Deydum þar þyrer j vorum Hiørtum ozmykla Elsku til vors eigenn Hellds/ Elsku til Veralldareñar/ og Elsku til Skiepnaña/ so ad þar meige lipa j staden Elskan til Guds/ huør ed byriast hier j Heime / enn pullkomnast j eilijfu Lijfe/ Amen.

X

Um þad huørnen vier sieum komner j Sætt og Vingan vid Gud aptur.

SAnnarlega bar Jesus vorn Beykleika/ z vorum Or kumslum blood hann vppa sig/ O Herra Jesu/ Huad mykel er þesse Giæska/ ad þu tekur ap oss Synder nar/ med huørium vier hefdum forskulldad eilijfar Kualer og Pijnu/ og leggur þær þier a Herdar. Þann þu nga/ sem oss hefde annars mdur pr ýckt allt til Helvijtis/ hann tookstu vppa þig/ ja/ þu ert særdur fyrer vorra Illgiørda saker / og fyrer vorra Glæpa Saker lemstradur / fyrer þij nar Beniar erum vier Heilbrigder ordner / þuiad Gud Drotten lagde allar vorar Syndrr vppa þig. Furd anleg eru þesse Byte / þar þu tekur ad þier vorar synder/ enn giefur oss i staden þitt Riettlæte/ Daudan sem vier høfdum forskullsad/ tekur þu til

 þijn

þijn/ enn giefur oss j stađen Lijfed.
Þar fyrer kann eg nu engvaneigen ad efast vm Þijna Nadar Giæsku/ edur ad œruænta mier Nadar vegna minna Synda. Þu hefur vppa þig teked þad allra Besta z suijvirdeleg asta/sem vier til høfdũ/j vorre Natturu (þad er Syndena) Huernen skyllder þu þa kunna ad forsma þad Besta sem vier til høfuũ/ z er Vek þinna Handa/þad er Aund vora og Lijkama?

Þu munt ecke epter skilia Sælu mĩna j Helujte/og þu munt ecke lijda/ad þiñ enn Heilage siae Forrotnanena/Rietteleg ma sa heilagr kallast/ Huørs Synder ad eru af Nad þinne j burt teknar. Sæll er sa/huør tum Misgiørdernar eru fyrergiefnar/Og hann sem Drotten tilreiknar ecke Syndernar. Huørnen skyllde

Drotten

Drotten meiga tilreikna oss Synder nar/pad fyrst hann er bwen ad tilre ikna þær ødrum? Hann slo Sonen fyrer Synder z afbrot syns Folks. Þar fyrer mun Sonuren/med sinne þeckingu/maiga Riettlæta giøra/z fra Ranglæte mun hn̄ sialfur bera. Huørnēn giører hann þa sīna Riett læta? Þad kan̄tu ad heyra hier Sa la mijn. Med sinne þeckingu/stend ur hier/ad hann giøre þa Riettlæta þad skiedur a þann hatt/ Ad vier s Riettlæter verdum / lærum fyrst ad þeckia þa Nad Myskun og Bægd sem oss er wtvegud hia Gude/ fyrer Jesu Forþienustu. Þar næst ad vier forlætum oss alldeilis/med stadfostu Trwnadar trauste / vppa þa somu Nadena/sem vier so siaum og þeck ium oss ad vera / fyrer Jesu Þijnu og Dauda wtvegada. Þetta er sw

Fyri   sæla

sæta þeckingen sem oss giører Riett
læta z Saluholpna/so sm̄ þar sten
dur skrifad/Þad er þad eilyfa Lijf
ad þeir þecke þig alleina sannan
Gud/og þinn Eingietna son Jesum
Christum/sm̄ þu hefur wtsent. Þar
fyrer/ huor sem vidurkiennet Herrā
Jesum med Munnenum/og trwer j
Hiartanu/ad Gud hefur vpp vaked
hann fra Daudum/ sa skal vera Sa
luhoolpen. Trwan Mannsins tekur
ad sier/ og eignast allan þañ fullnæ
giu Bitaling/sem Herran Christur
wtlagde fyrer vorar Synder/og ber
hann fyrer sig/ so sem sitt eigenlegt
Riettlæte/ þuiad Christur bar Miß
giørder sijns Folks/z vppa sig hlood
Ranglæte margra/Og bad fyrer þe
im Syndugu. Sannarlega munde
hañ hafa hapt þa Riettlæta/ vtan
hann hefde teked þa hinu Syndugu
apti r

aptur ⁊ j Sætt til Nædareñar/ecke
være marger þÿner enu riettlætu/O
Herra Jesu Christe/vtañ þu fyrer
giæfer þeim enu ranglætu Synder
nar. Huørnen er þad møgnlegt/ad
Christur dæme oſſ med strængasta
Riette/fyrer þær Synd᷑/sem hñ he
fur ad sier og v ꝩpa sig sialfã teked/
Hvørnen er þat møgulegt/ad hann
fordæme oſſ/þott vier sieum seker j
Syndønũ/þar hñ er sialfur giørdur
ad Synd/vꝛ˞ra vegna/Skyllde hañ
vilia fordæma þa sem hañ kallar sï
na Vine? Skyllde hñ vilia fordæ
ma þa sem hñ bidur fyrer? Skyllde
hñ vilia fordæma þa sem hañ leid
Daudañ fyrer? Vertu nu med godu
Giede Sæla mÿn/og gleym þÿnum
Syndum/ þad fyrst Drottenñ hefur
þeim gleymt/⁊ vill þeirra ecke fram
ar meir miñast.

G eingen

Eingen heꝼur Riett til ad heꝼna
a þier/ꝼyrer þijnar Synder vtan ſa
ſame Drottin/ſem ſialꝼur bitalade/
ꝥ allar þijnar Synder. Heꝼde nockr
añar vtlagt Bitaling ꝥ mijn" Syn
der/þa mætte eg ad ſøñu vera vggā
de þar vm/huørt þeſſe hinn ſtrange
Doom..ren villde lata ſier anægia/
med þñ Bitaling edur ei. Heꝼde ei
rn einꝼalldur Madur/edur eirn Ein
gill bitalad ꝥ mijnar Synder/þa væ
re þar nockur Ordſok til ad eg mæt
te eꝼa vm/huørt ſa Bitalingur være
anægelegur/z ꝼyllelegur edur ei/enn
nu eñ þar eingē Eꝼe a ad vera/mz
þui þad heꝼr giørt ſialꝼr Gud Dro
ten. Huørnē er møgulegt ad hñ ſky
llde ecke lata ſier lijka/z anægia þñ
Bitaling og þad verded/ſem ſialꝼur
hñ heꝼur luckt ſijnum himneſka Fød
ur ꝥ oſſ? Edur huørneñ ſkyllde ꝥ
vera

vera opullkomlegt/sem komed er af
Hende eilafs Guds Sonar? Ottast
þar þ nu ecke leingr Saala mijn/all
er Veiger Drottens eru Myskū og
Sanleikur/þar til er og so Drotten
Riettlatr z Riettferdugur z aller ha
ns Doomar. Ottast ecke leingr Sa
la mijn/hugga þig vid Guds Myskū
hugga þig og so vid hans Riettlæte/
þui med þui Gud er Riettlatur / þa
heimter hann ecke Bitaling/ad tuei
mur þ eirn og hiū sama Hlut/Nu er
hū buen anægelega ad sla Sonenn þ
Synder Veralldareñar/Huorn Rie
tt skyllde hū þa nu hafa til ad sla
oss Þrælana þ þær? Langt sie þad
fra Guds Riettlæte/ad hū hefnde
nu aptur ad nyu Syndareñar a oss
þar hañ er buen ad hefna hennar
ædur noglega a sijnum Syne.
Nier ad auke er þier til Huggun

ar Guds Samleike sem alldrei kñ ad bregdast vm alla Tilgӯd/eñ huad er pad pa s. þsse Samleikurē seiger/hñ seig^r hia Spamañenū/ Ad so sañar lega sem Drottenn lifer/pa vilie hañ ecke syndugs Mans Dauda/ helldr ad hñ snue sier og life æfenlega. J-tem/seiger Endurlausnarenn hia Gu-dspialla Mañenum/ Komed til mijn aller sem arfided og erud Punga þr-ader/eg vil endurnæra ydur. Nuor vill efa vm Samleika þessara Orda edur væna Drottenn Lyge / z halldа ad Punge vorra Synda giete ydur þryckt gudlegre Myskunseme? Pad ad væna Drotten Gud Lyge/edur ad mistreysta hans Myskun / er stærre Synd eñ allar adr^r/alls Heims Sy-nder. Nuar þ̄ Judas syndgade meir z framar/mz þui ad hñ orvænte sier Guds Nadar / enn Gydingarner/ i

þui

þui þa þeir krossþestu Christum. Vitũ þar ẽ/ ad þar sem yþergnæfer Synden/ þar yþergnæþer og eirnen Nádẽ myklu þramar/ Þui er hũ þus hundsunum þyngre j Metaskal Drottens/ eñ allar vorar Synder. Synndernar eru vẽ Mansins/ Eñ Myskũ en Verk Gudz. Syndernar eru tyma anlegar/ enn Nád Drottens er þra Eilyþd til Eilyþdar. Fyrer Synndernar er komẽ fyllelegur Vitalingur og Næd Guds er med Dauda Jesu Christi vtvegud/ og vm Allder z ad eilyþu stadþest/ z vraskanleg giord.

Til þessarar Nádarennar/ fly eg þui m̃z iñelegre Tofningu z Audmykt. Amen.

XI

Vm þad Verd og Full nægiu Bitaling sem kom en er fyrer vorar Synder

Komed til miin þier sem erfuided og þunga erud þiader/eg vil endurnæra ydr seiger Endurlausnaren. Þar til suara eg þier miñ sæte Jesu/ad sannarlega er eg med oß myklum Syndarennar Þwinga nidur þryckiur/ so eg andvarpa vnder þessare obærelegre Byrde/huors vegna eg vil giarnan koma til þijn/ þu sem ert Brunnur Þss lifanda Vatnsins. Kom til mijn Drotten

Drotten Jesu / so eg giete komid til þijn. Eg kiem þui til þijn / ad þu hefur ad fyrra bragde komed til mijn Eg kiem til þijn Drottē Jesu/ z hef hiartanlegan Þorsta og epterlangā epter þinne Naad/Þutad j hiaa mier þinn eg eckert gott. Være so ad eg fyndde nockud Gott hia sialfum mier þa hefde eg ecke so storan Þosta ep ter þiñe naad. Visselega Herra Jesu þa erfida eg og er Þunga þiadur. Jaa so myklum Synda Þunga er eg þiadur/sem eg meina/ad valla mune nockur annar verid hafa/af þijnum Vtvoldum/vtan kañ ske Ræningen a Krossenū. Myskuna þig yfer mig o Herra Jesu Christe/ þu sem ecke fyniader Ræningianum a Krossenū þinnar Myskunar.

Eg hefe Illa z suīvirdelega heg dad mier j mijnu Lijferne/samt girn

Gu?vorkia

est eg nu heilaglega og riettferdug
lega ad Deya. Nu er sañur Heilag
leike og Rietlæted langt j burt fra
sialfum mier/þess vegna fly eg nu
til þijns Heilagleika. Kome mier nu
til Hialpar þijn allra helgasta Sal
O Herra Jasu/huerta þu gafst til
Endurlausnar Verds/z Bitalings
fyrer marga. Kome mier til Hialp
þinn allra Helgaste Lijkame/s mina
vegna var med Hwdstrykingum/ Nr
ækum/Knefa slegum/og med huass
um Þyrnebroddum Þijndur og Pla
gadur. Kome mier til Hialpar Oh
Herra Jesu Christe/þitt allra helg-
asta og dyrmætasta Blood/ sem wt
flaut af þinne signudu Sijdu/þa þu
varst fyrer mig pijndur og Deyddur
þuiad sa Dreyren hreinsar oss af øl
lum vorum Syndum. Kome mier til
hialpar z adstodar/vnder þessum mi
num

num synda Þunga/og Samvisku byrde/þinn allrahelgaste Guddomur/sē vid makt hiellt ⁊ styrkte þína mañdō lega Natturu j Kuøleñe ⁊ Pínuñe so hun pieck stadest/⁊ alla ꝯ ℓn Kualanna yperviñed. Nuør þiñ Guddomur so sem hulldest og hiellt kyrru sínu Almætte / so hañ hindrade ecke Kuølena og Pínuna/edur burt vike hñe fra þm·signada Lijkama vid huørn hann var þo samteingdur/vppa þad ad Endurlausnar Verked mætte þeiſ helldur framkuæmast. Þesse Guddomurē þift bwāde j þínū Mañdome giørde pínuna þína O Herra Jesu óseigālega kraptuga ⁊ dyrmæta/Þui huad kañ ædra ad þeinkiast edr dasamlegra ad talast / eñ þ/ ad Gud endurkeypte mig mz sínu blode.

Kome mier til Hialpar ⁊ styrktar þín Blessudu Saar ⁊ Vnder j huørium

um ad er ꝼalen z ꝼolgen er oll myn
Lækning og Heilſugioꝼ/ Kome mier
til Hialpar þyn Forþienuſta ſem er
mitt einka Adhuarꝼ/og Lækningsdo
mur a mote Synde̅ne/þuiad þad þu
leidſt /þad leidſtu min̄a vegna/hvar
ꝼyrer þ ſem þu heꝼur med þiſſe Pyn̄
nu og Lydingu ꝼorþienad / þ heꝼur
þu min̄a vegna ꝼorþienad/Þ. ꝼyr.
prijſar Gud ſin̄ Kiærleika til vor/og
bevijſar hn̄ med þeim Vitnisburde/
ſem geingur langt yꝼer ſkilning ald-
ra Man̄a/ja z lijka vel Einglanna/
En̄ þeſſe er ſa Vitnisburduren hans
Kiærleika vid oſſ/ad Christur er daen
ꝼyrer oſſ/þa þegar vier vorū eñ Gu
ds Oviner. Huor ſkyllde ecke læta
ſig ꝼorundra hier vppa? Huor ſkyll
de ecke ſtorlega dæſt hier ad. Sa my
ſkunſamaſte z giæſkuryka ſte Guds
Sonur bidur Fodurenn ꝼyrer þm̄ ſem
hann:

hn̄ ecke þar vm bædu/ jaa/ fyrer þm sem ecke alleinasta ecke bædu hn̄ ad bidia fyrer sig/ Nelldur og eirnen fẏ þeim sem hǫtudu han̄/ og voru hans Oviner. Jaa/ hn̄ bidur ecke alleinasta fẏ Syndurǫnum ꝛ sijnum Ovinū obeden/ helldur þa hitalar hn̄ fyrer þeirra Synder ꝛ Ofertrodslur obeden/ og fullnægiu giorer Guds stranga Riettlæte þeirra vegna med sine Fædingu/ med sijnu allra helgasta Framferde og Lifuerne/ med sine beyſku Pijnu og sijnū bitra Dauda.

O Herra Jesu christe þu sem fyrer mig badst og leidst Pijnu ꝛ Dauda adr en̄ eg kun̄e ad girnast þessa Pijna Velgiǫrninga edur þig vm þa ad bidia/ muntu nu kunna ad synia mier Avaxtarins allra þessara Velgiǫrninga/ þar eg nu kalla af Diupenu til þijn og oska med Grate og

Hgg.:

Andvarpan ad mota Avartarins/
þiſtar Forþienuſtu? Eg var ßordum
aß Syndum ſpilltre Nattúru til/ þiñ
Ovinur þegar þu leidſt Dauda ßyr
er mig/ Eñ nu er eg vt aß Nadeñe
orden þiñ Vinur/ þiñ Brooder/ þitt
Barn. Þu veitter ßordum þ:num O
vinu þig einſkis badu/ ſkyllder þu
nu ecke vilia veita þïnum Vin þad
ſm̃ hñ grætbæn' þig vm? Onguan
eigen mun þ ſo til ganga/ helldur ſo
ſem þad ſtendur ſkrißad/ Þa muntu
onguan þañ ßra þier vtreka nie vte
lykia ſem til þjn kiemur/ þuiad þjn
Ord eru Sañleikur/ Þu heþur talad
vid oſſ j Anda og Sañleika/ og vier
heßum medteked aß þier Ord þeſſ
eilïßa Lïßsins.

Athuga nu þetta Sæla mïñ og
vert med godu Giede/ Vid vorum æd
ur ſyndug aß Natturunne til/ Enn
nu

nu erum vid riettlaat vt af Nadeñe.
Vid vorum ꜳdur Gudz Ouiner eñ
nu erum vid hans Viner z Teingda
Naungar. Aadur vorum vid daud j
ockar Syndum/ eñ nu erum vid aptr
endurlijfgud j Christo. O huad þu
rdanlegana og yfergæfanlega stoor
er þesse Elskan sem Gud hefur til
vor. O huad yfersliotanlega mykell
er Rykdoomur gudlegrar Myskunar
og Nadar sem oss vpp aptur hafde
til fra himneskri Naasætana. O þau
heitu Myskunar Jdur vors Guds/ j
huorium hann vitiade vor vpprun n
eim j Nadunn.

Med þui nu ad Dauden Christi
hefur vtvegad oss aptur Riettlæted
z Lijfed/ Huorsu mykels meinar þu
hitz Lijf fæe þa orkad vorra vegna?
Med þui Endurlausnare var ad þei
rre jdiuñe mitt j Daudanum ad bita

la fyrer oss z stilla sin Fodur til Fri ds vid oss/ Quad meinar þu þa han mune vera ad giora nu j sijnu lif anda Lijfe/ þar han framme stendur fyrer sijnum himneska Fodur ? Chr istur lifer þa z bygger j voru Hiar ta/ef j þui vaker z vater Minning hans allra helgustu forþienustu.

Leid þu mig z drag epter þier/O Herra Jesu/so eg fae þad hid sama ad odlast og eignast j odrigdugleika Medteknungareñar/sem eg nu epter vænte/j skyrkleika Bonareñar. Lat þu Drotten Jesu Þræl þinn meiga vera j hia þier/so ad han fiae þann Dyrdar Ljoma sem Faderenn hefur þier gefed/z han meige bwa z byg gia j þtre Vistarveru/sem þu hefur þar tilbwed j þijns Fodurs hwse. Sæler eru aller þr sem bwa j þijnu Hwse Drotten/þeir munu lofa þig

vm

vm allar Allder Eilijfdarennar/ Amen.

XII
Vm Hatt og Tegund riettrar sannrar Truar.

NErveg þu Sala miin Krapt Trwarennar/og lærdu þar aþ /ad vera þacklæt Gude/sem so dyrmætan hlut veiter z jnngieþur j þitt Hiarta. Trwen alleina kienur þui til leidar/ad vier kunnum aptur ad verda jnplantader Endurlausnar anum/eins og þa lauser Kuister ver da grædder vid Vijntried. Þuiad so sem þuilijker Kuister/so groodursett er/þar og sdlast wt aþ þui/ þess eig enlegan Vøkua z Frieþgun/So sd lunst vier aþ Christo Lijþed/Riettlæted z Saluhialpena/þeg^r vier er um honum þ Truna jnnplantader.

Adam leidde yfer sig Guds Onæd og Ovinættu/og mißte Guds Mynd fyrer saker sinnar Vantruar. Enn Trwen kiemur þui til leidar ad vier verdum tekner aptur til Nædar/ og þad ad Guds Mynd sem vær hofdū mißt/tekur til ad færast á oss aptur? Fyrer Trwna verdur Christur vor/ og byr z byggier j oss/ Eñ hvar sem Christur er/þar er z eirneñ Nædeñ Guds/Enn þar sem Næd Guds er þar er og eirnen Arfur þess eilijfa Lijfsins.

Fyrer Trwna vard Abels Forn færre og Gude þeckare enn Cains So verda og vorar andlegar Forner þad er Avogstur vorra Vara/edur Vaneñ vt af Truñe Gude þeck og þacknæmeleg/Fyrer Trwna vard E noch vppnumen til Himna/Eins ne m: r: Trwen oss vpp fra mañlegre

vmgeingne

Vægeingne allt j þa himneſku Viſ
farveruna/lijka vel a medan vier hiꝛ
rum j þeſſu ſtundlegu Lijfe. Þuiad
nu allareidu byr Jeſus j oſſ/og nu
allareidu vppbyriaſt þ eilijfa Lijf j
oſſ/eñ þott þad ſie huled eñ nu.
Vegna þeſſ Noe trwde/þa tilbio
hñ Orkena/ſo gongum vier eirneñ
fyrer Truna jnn j Guds Chriſtne z
hans Barna Hoop/Huar ed Sæler
nar verda holpnar/Þott aller adrer
Aluter forgange j þui mykla Floode
Veralldareñar oſrodugleika. Fyrer
Trwna ferdadeſt Abrahā vt af þui
Lande/ſ Skwrgodadyrkū var fram
enn/So ſkilium vier oſſ og ſo vid þñ
añ Heim fyrer Trwna/forlatande
Forelldra/Syſken og Naunga/z ep
terfylgiande Christo þangad ſ hañ
oſſ kallar. Fyrer Trwna ferdadeſt
Abraham vm framande Lond z beid

epter Þui pyrerheitna Landenu/Eins
bÿdum vier med Trwñe epter Þeirre
himnesku Jerusalem/sem Gud hepr
tilbwed a Himnum. Þui vier erum
Giester og Vtlendingar j Þessũ Hei
me/og keppustum med Trwñe til vo
rs rietta Fødurlands a Himnum.
Fyrer Trwna edur med Trwñe med
tok su obyria Saara krapt Þañ/ Þad
hun vard priosøm/og gat Jsaach j
synum Aalldurdome/Eins paum vier
sem andlega erum dauder/Þañ Kra-
pt ad geta Christum andlega j vorũ
Hiørtum og Sælum. Þutad so sem
Christur vard eitt syñ gietenn j bless
udum Kvide Þrrar signudu Jonprur
Mariu/So verdr hñ z eitten Dags
daglega andlega gieten j huørre riet
trwadre Sælu sem pord^u sier saurg
unarsamlegu samlage Veralldareñ
ar og helldr sier pra Heimsins illum
Girnd

Girndū hreinþerduglega) so sem oss
ur skyrlijþ Mey fra saurgun. Fyrer
Trwna/edur wt aþ Trune offrade
Abraham sijnum Syne Jsaach/Ei
ns offrum vier andlega j Trwne/edr
þyrer Trwna vorn eigen Vilia/s̄ er
sa kiærasste Sonr vorrar Sælar/þui
hvør sem vill þylgia epter Herranū
Jesu/hañ verdur ad aþneita sialþum
sier/þad er/ hn̄ verdur ad leggia þra
sier j Valld Drottins sinn eigen Vil
ia/ sinn Veg ⁊ Virding ⁊ Elsku til
sialþs sijns: Fyrer Trwna eda vt af
Trwne blessade Jsaach Jacob/So
odlūst vier ⁊ medtøkum þ Truna ed
ur med Trwne alla Blessan aþ Gu
de/þuiad j Abrahams Sæde/þad er
j Herranum Christo verda blessadar
allar Þioder. Fyrer Trwna edur j
Trwne spæde Joseph/vm Vtþor ⁊
Vtleidslu Jsraels folks/vt aþ Egip

 pta

talande/z̃ rædstapade/ad Hañ skyllde flytia Bein sijn og jñ j þ̃ þ̃heitna Lã ded/ So væntum og bijdum vier med Trwnne/epter Vtleidslu vorre vt aþ þssu andlega Egyptalande/ þ̃ er/vt aþ þessum Neime/og vonum epter þr re parsællegu Vprisu vors Nollds.

Fyrer Trwna vard Mosi leynt j þr ia Manude/So leinge leyner z̃ skyl er oss z̃ so Trwen þ̃ Dioþulsins Vñ kingskap/ þar til vier loksins verdum iñleidd' j þañ himneska Dyrdar Sal z̃ verdum þar vtkiørner z̃ kosner til ad vera andleger Kongar z̃ Noþdin giar. Fyrer Truna vtvalde Moyses helldur Eymd og Motlætingar ad lij da med sijnu Folke/Eñ ad lifa j mij killre Vegsemd Virdingu og Velge ingne hia þeim Egypsku/So kiem z̃ og so Trwen oss til ad forakta/og einkis ad virda sijdlega Neþd Veg semd

ſeind Audæþe z aŭad Holldſins Ep
terlæte edr Vellyſtingar/ Enn vpp
kueiker j oſſ j ſtaden Girnd z Epter
langan til þeſſ himneſka dyrdareŭar
Rijkis/z Þra Giæda z Audæþa/ſem
par vppe eru. Ja/Fyrer Truna þa
kioosum vier oſſ helldur Mijnkun og
Forſmaan ad lijda mz Chriſto/eŭ ad
eignaſt alla Fiarſiodu þeſſarar Ver
alldar. Fyrer Truna foor Moyſes j
burtu vr Egiptalande/z ottadeſt ec-
ke Kongſins Reide/So giører Tru
an oſſ diarfa z hughrauſta/ſo ad vi-
er ſkielfunſt ecke þyrer heipt edr ogn
an ogudlegra Tyraŭa þiſſa Heims/
helldur blijþum ſtrugger z ſtadþaſter
þar vid/ad giøra epter Guds Vilia
z þylgia honum epter/huad ſem od-
ru lijdur. Fyrer Truna neytte Iſra
els Lydur Paſkalambſins/So neyt-
um vier vors Paſkalambs j Tru-

Gugr.

ne. Vort Paskalamb er Christur/ sem er vorra vegna slatradur/ huørs Holld ad er sañarleg Fæda/ z huørs Blod/ad er sañarlegur Dryckur.
Fyrer Truna geingu Israels syn er yþer Haþed rauda/ So komunst vier yþer Truna klaklaust yþer vm Haþ þessa heims. Fyrer Truna nid ur hrundu Mwrar borgareñar Jeri cho/ So verda øll Hervirke z Vijg vielar Dioþulsins nidurbrotenn z ey deløgd/af þeim trwødu. Fyrer Tru na vard Rahab þrelsud/So munum vier med Truñe þrelsader verda/ wt af Fortøpuneñe/þegar Heimur þsse þorgeingur. Fyrer Truna haþa þr H Forþedur vnned Kongarijken/apt ur lukt. Leonaña kiapta z Kuerkar/ nidursløkt z deyþt makt Elldsins/J sama mata yfervifkum vitr / z so fy rer Truna Dioþulsins rijke/ komust
um

um vndan grimd ⁊ slægdum þess hel vijska Leonsins/ og frelsunst vndan Bale þess helvijska Elldsins.

Nu er þesse Truen/ecke einungis j þui komen/ad vita af Gude ⁊ Endurlausnaranum Herranum christo/ edur ad kuña ad tala vm Truarenn ar Greiner/helldur er hun þar j/ og þar vnder komen / ad taka andlega vid Christo/⁊ allre hñs forþienustu sem øllum verdur j Guds Evangelio og nædar Fyrirheitum fram boden/ ⁊ vita sier ⁊ vænta obrigdanlega Guds næd vijsa/vegna Endurlausnarans/⁊ ad hafa vt af þeirre Vissu guddomlegrar nædar Nægd ⁊ Rosemd Samviskuñar.

Þesse Truen vppkueiktest af sæde Guds Orda. Andenn og Truen eru eitt/eñ Orded er so sem Vagn/ edur Feria heilags Anda/ a huoriñ

hañ verdur jñfluttur z pærdur j vor Hiørtu. Truen er eiñ guddomlegur Avøxtur/z þui verdz til þſſa Avaxt arins ad vera ſæd guddomlegu Sæ de/ſ þ er/ Guds heiløgu z omeingudu Orde/ Þutad eins tegundar/z Sæd ed er/eins tegundar er z ſo Avøxtur eñ. So ſm j Vpphaße/þegar Gud ſkapade Heimen/þa vppraň z fram kom/Lioſed af Guds Orde/þui Gud ſagde/Verde Lios/z þar vard Lios/ ſo kuiknar og tendraſt Truarennar Lios/af Lioſe Guds Orda/ So ſem David ſeiger/. J þĳnu Lioſe ſiaum vier Lioſed/ Þad er/J þĳnu Orde/ edur ßyrer þitt Ord verdum vier trw ader. Med þui Truen ſamteinger oſſ vid chriſtum/z giører oſſ eitt mz hønum/ Þar ßyrer er hun z ſo j vo ru Hiarta/Moder allra annara dyg da z maſtkoſta ſem ßyrer Gude ſkar ta.

ta. Huar s̄ Truan er/þar er Chri
stur/Eñ hvar sem Christur er/þar
er heilagt Lÿþerne/Lÿtelæte og Nog
værd og Kiærleike. Christur og heil
agur Ande verda ecke adskilder/ þar
þ̄ hvar sem H. Ande er/þar er sa ri
ette Heilagleike. Og þar þuert a
mote/huar sem ecke er H. Lÿþerne/
þar er og ecke sa H. Ande/eñ þar s̄
ecke er sa H. Ande/ þar er og ecke
helldur Christur/eñ huar sem hellst
ad Christur er ecke/ þar er og ecke
helldur Trüenn.

Huor su Grein eda Kuistur s̄ eige
ad sier dregur Vøkuañ af Vÿntrenu
og blomgast aþ honum/hñ er ecke ri
ettelega s̄ duger iñplantadur j Vÿn
tred/So erū vier ecke riettelega sam
teingder Christo þ̄ Truna/vtan vær
odlustum aþ honum nytt Lÿþ/z nya
Friopgun. Truen Mansins er so s̄

nøckurs konar andlegt Lios/ aþ hvø
riu Niørtun verda vpplyst/ þar þyrer
verdur þta Liosed ad vtskriala Geisl
um godra Verka. Enn þar sem ecke
eru Geislar þess andlega Lioþsins/
þar er og ecke helldur enn þa komed
Truarennar Lios. Synd' z Illgiørd
er eru Myrkrana vꝛk/ enn Trueñ er eitt
liomanda Lios/ Enn huørn samfielag
skap heþr Liosed vid Myrkrid? þau
illu Verken eru Sæde Diøþulsins/
enn Truen er Sæde Christi/ Enn hu
ørt samlag kan Christur z Diøþull
enn/ eda Diøþulsins Sæde z Christi
Sæde ad haþa? Niørtun hreinsast ed
innra þ Truna/ Enn huørnen kann
þar ad vera hreint hid innra/ þar sem
ohreinar Muñrædur og saurgunarsā
leg Verk siast og heyrast hid ytra?
Truen er vor Sigurvinning/ Nuør
nen kn̄ þar þ sonn Tru þar ad vera/
þar

þar sem Hollded yfervinnur Andann / og so sem hertekr hann vnder sitt Walld. Fyrer Truna høfum vier christum hia oss / og j Christo þ eilijfa Lijf / Nu ødlast eingen þad eilijfa Lijfed sem j Ydrunarleyse og j sijnum Synndum fram geingur. Huørnen er þa møgulegt ad eirn Ydrunarlaus hafe Christum og Trwna j sier blijfande? Vppkveik þu goode og millde Jesu Lifs saktra r Trwar j oss / so ad vier med Trwnne ødlunst og medtøkum eilijfa Sæluhialp. Amen.

XIII
Vm andlegan Ecktaskap millum Christum og vorrar Sælar.

 Eg

NV vil trulofa þig mier
Jad eilijfu/ſeiger Chriſtur vid
huøria og eina truąda Sal.
Þeſſ vegna villde Chriſtꝛ vera j Br
wðkaupenu j Cana/ad hañ audſyn
de oſſ þar med ad hañ være þat til j
Heimē komen/ad hñ villde andlegan
Ecktaſkap vid oſſ binda. Gled þig ꝛ
fagna j Drottne Gude þijnum Sæ
la mijn/hur ed þig hefꝛ jklædt hialp
rædeſins Skrwda/ ꝛ fært þig j riett
lætesins Kyrtel/ſo ſem eina Brwdur
ſem gloar j ſijnu Skarte. Gledſtu ꝛ
fagna yfer vegſemd þijns Brwdgu
ma. Gledſt ꝛ fagna vt af frijdleika
þijns Brwdguma. Gledſt ꝛ fagna
vt af elſku ꝛ hiartalage þijns Brwd
guma.

Hans tign ꝛ vegſemd er ollu ædꝛ
re/þuiad hañ er ſañur Gud bleſſadꝛ
vm

vm alla Tilÿþd. O huad mÿkel tÿgn veitest þa þessare skiepnu Gudz (truadre Sæl) þar sialþur Skapar en vill truloþa sig vid hana/z Ekta skap vid hana ad binda ?

Hans þrÿdleike z þegurd/ geingr yþer allan Frÿdleika/þui hañ er frÿdur alitum/langt þram̃ yþer alla adra Mañaña sonu/ Þuiad Meñ sau hũs Dyrd/jæ/soddañ Dyrd/sem eingietins Guds sonar. Hans Asiona liomade so sem Sool/ z hañs Klæde vrdu huijt so sem Snior/ þar rañ og eirnen vt fliotande Naad/aþ hans Vørum/z hañ var kryndur mz Dyrd z Vegsemd. O huad yfergnæfãlega stoor Myskunar Giæska er þa þetta/ad sa allra ædste Frÿdleikans liome virdest ad vtvelia sier til Brwdar/Sælena Mansins/sem er lytt z fleckud aþ Syndañã Kame z Saur

gun. A Brwdgumans Sÿdu er ad
sia og finna hina ædstu z stæstu Veg
semd/z Nafñgn/Enn a Sÿdu Brwd
arenar var mesta Eymd z Volæde.

Og þo saimt sem adur elskar þsse
Brwdgumen so auma z vmkomulau
sa sÿna Brwdur langtum heitara enn
hun hann.

Athuga nu z skoda vandlega/chr
istin Sæl ' z oseiganlega kiærleika
og þ heitasta Elsku þel þÿns Bru
dguma sem hann hepur til þÿn. Þesse
heita Elskan dro hann opan ap Him
num z nidz a Jordena til þÿn. þsse
E skan batt hann vid Stolpan/ vnder
Hwdstrykingena. Þesse Elskan negl
de hann a Krossenn/þesse Elskan lagde
hann nidur j Gropena/ þesse Elskā dro
hann z lÿka nidz til helvÿtis. Sia allt
þetta giorde mest z Elska su s Jesus
þinn Brudgume hapde til þÿn christ
enn

eñ Maiestkia/ þyngre meiga þar ꝥ vor Niørtu reiknast eñ þau þyngstu Biørg edur bly/ þar so sterkt ꝍstar band/ kann ecke ad draga þau vpp til Guds j Nædernar aptur/ hūadañ þad hafde þo ꝍdur dreiged Guds Son nidur til vor.

Brwduren þesse var naken/ ꝫ kunne þui ecke vegna þessa Klædleysesins/ ad verda jnn leidd j þañ Himneska Kongs salen/ Þetta athugade sa Elskuriike Brwdgumen/ ꝫ færde hana þui j þañ Dyrmæta Skrwda Sæluhialparennar og Riettlætesinsins/ hann færde hana vr sunvirdeleg um Tøtrum Syndarennar/ og þeim faurugu Flijkum Ranglætesins/ og færde hana aptur j hreint ꝫ skijnande Silkie (huørt Silke ad eru Riettlætingar Neilagra) Þetta Brwdkaups Klæded er eckert annad/ eñ þad

Gugu ..

Rietrlæte s Christur hefr sijne christne vtvegad/mz sijnum eigen Dauda og Pijnu. Jacob Forfader vañ þad til ad fa Rachel til Ecktakuinnu/ ad hann þionade Laban j heil siortã Aar / Enn Christur hann vann so mijked meira til þss ad fa Trwada Saal sier til Eckta/ad hañ þeßi vegna nær vppi þriatiju og siøgur Aar leid Hungur/Þosta/Kulda/Fatækt/ Fyrerlitning/Bryxle/z med seinasta pa saaru Krossens kuol/og þañ smanarlegasta Dauda. Samson for of an til þeirra Philistea/huøria Þiod Gud hafde asett sier ad afma/z tok sier til Eckta eina Jungfru/af þeirra Slecktt/Eins nidur stie Christur af Hædum Himnanna/z vtvalde sier Brwdur/af þui forfapada og j eilijfa Gløtun hrapada/Mannkyne. Brædurennar øll Ætt z Slegts var

j Ovinattu vid Gud litzanda/ enn hā sialfur kom þui aptur j sætt og Vin gan vid Gud / med sinne Weiskusiu Pijnu. Brwduren lla nidur fleigen til Jardar/ velkt z kuolud j sijnu eigē Bloode/ Eñ þesse Brwdgumen hen nar/ þuode hana j skijrnar vatnenu/ z hreinsade hana/ med þui allra hel gasta Vatsbade/ ja/ hann burt þur kade og hreinsade Brudarennar Bl od/ med sijnu eigen Blode/ Þuiad bl oded Guds Sonar þad hreinsar oss af øllum Syndum. Bruduren þesse var ohreīn z vasialeg/ enn hañ smur de hana med Oleo (þad er med Nad og Myskun) Brwduren þesse var miøg jlla til Reika/ enn hann gaf henne Gyllene Armbønd/ og Eyrna Skart/ þad er/ hañ prydde hana med adskitianlegum Dygdum/ z Asigiøf um heilags Anda. Þesse Bruduren

var so Fatæk ad hun hafde eckert þ
sem hun kynne hønum ad giefa j try
gda Pant/ þar fyrer gaf hañ heñe
Pant sijns heilaga Anda/ og tok af
heñe aptur hñar Hollð/ z hafde þad
vpp med sier j Himnana. Þesse Br
uduren var Nungrud/enn hann gaf
henne Similiu Braud/Nunang/ag
Vidsmiør til Fædis/ þad er. hñ fæd
er hana z vppostrar til þess Eilijfa
Lijfsins/a sijnu Hollde og Blode.
Þesse Brwduren er ohlyden sijnum
Brudguma/z helldur hønum tijtt og
opt ecke betur Tru eñ so/ ad hun þy
dest Heimen og Dioflen/og samþy
cker þeirra Girnder og Vilia/eñ sa
mt og adur hefur þesse Brudgume
so heitt Hiartalag til heñar/ad hañ
tekur hana aptur j Saatt vid sig/so
opt z tijdū/sem hun snyr sier aptur til
hans mz sañarlegre Jdrā/z yferbot.
lærdu

[..]du þar þyrer þu truada Sæl ad kannast vid so morg og stoor Gu ds sonar Elsku teikn. Lærdu ad elska þa Elskuna / sem kom Guds Syne til ad stijga nidur j Jungfruennar kuid þ[..]a vegna. Þeim Mun meir er oss skylldugt hann ad elska / framar enn sialfa oss / sem hann er ædre enn vier. Skyllda vor er ad stunda til ad lijkiast hønum / j ollu voru framfer de og Lijferne / sem vt af Ast og El sku til vor / giørdest oss j ollu lijkur / ad Syndenne vndan tekenne. Sa verdur niettelega hallden fyrer eitn Opackt latan Mann / sem ecke elskar þann aptur a moote / sem hann elskar fyr re / Huad jnnelega være oss þa / ad el ska hann aptur a moote sem oss elskar so heitt ad hann / so ad seiga / yfergaf sijna eigen Tign vorra vegna. O Huad þarfar er su Sæl sem teingest

 og

vid Christum j huilÿkum Ecktaskap og Nionabande/hun ma oekud sier ei gna z od sier taka/allt pad gott sem Christur hekur hefie vtvegad/og kor ptenad j hia sijnum himneska Fødr med sine Nlydne/z sine kuøl/z Dau da. Huiad eins z Ecktakuinune ver dur sameigenlegt allt pad Gotts og øll su Tign og Æra sem hnar Eck kamadur hekur/Eins verdur oss sam eigenlegur allur Rÿkdomur Riettlæti sins/ og øll Tign Dyrdarenar/med Christo sem honum siaalkum til heyrer.

Enn til pessa Ecktaskaparins kuñum vier ecke ødruvijs ad komast eñ þ Truna. Eg vil trulofa þig mier med Truñe/seiger Christur hia Spamañenu/kyrer Truna verdu vier jnnplantader Christo. Eins so ô Kuisterner verda jnnplantader j Vijn

frid so ad vier þaum af honum allan
Vøkua/ Friodgn & Lijfskrapt. Og
lijka so sem þad/ad þær tvær Perso-
nur sem i Hiönabandenu edur j Eck-
taskapnum lijka/verda eitt Holld til
samans/So verda og Pr. ō Christo
samteingiast þ Trwna eitt Ande
med honum. Þuiad þ Trwna bygg
er christur j vorum Hiørtum/ Enn sie
True riett & sönn/Þa audsyner hun sig
og lætur sig j liose j Kiærleikanum.
Lijka sem j gamla Testamentenu at
tu Kennemennerner ad giptast alleina
þeim Kuennmanns Personum sem voru
ospilltar Meyiar/ So tekur og so sa
himneske Kennemadurenn sier til and
legs Ecktaskapar/ alleinasta soddan
Saal sem j þremsta Maata þordar
sier ad saurgast af Heimenum/ Dief
lenum/edr Vilia sijns eigen Holldz.
Gior þu oss Herra Jesu verduga/

ad vier vm sÿder meigū verda jnnleid der j Lambsins Brwdkaup, Am̄.

XIV

Vm þa stooru Leyndardooma Holldtekiunar Hertans Christi.

LAatum oss vm Stundar sakar/ renna Huga vorū/ fra þessū Jardnesku/ ⁊ stundlegu Hlutum/ ⁊ grunda ⁊ yffervega / þa myklu Leyndardoma Holldgunarennar/ ⁊ Hingadfædingarennar Herrās Jesu Christi. Sonr Gudz steig nidr af Himnū til vor/ so vier yrdum Guds Oskabørn. Gud verdur Madur/ so ad Madurenn verde gudlegrar Naadar og Mattu ru hluttakande/ A mote Kuallde Heimsins villde Christur laata sig fædd an

an verda/so ad hañ raknade þar inz
ad oll Rot sinnar Holldgunar z hin
gad fædingar/heyre meir og framar
til þui epterkomanda eilijfa Lijfenu
enn þessu stundlega z Jardneska.
A Døgum þess Fridsama Augusti
Keisara/villde Christur fædast/ þar
med audsynande/ad hann kæme þar
til j Heimen/ad hann giørde Frid/
j millum Guds og Maña / A þeim
Tijma villde hñ helst j Heimen fæ
dast/þegar Israelis Folk var komed
vnder Þrældoms Ok framande Þio
da/til ad syna þar med/ad hañ være
sa rietta Naudhialpare og Frelsare
syns Folks. Vnder stiornan annar
legs Yfervaldz/villde hañ z einnen
lata sig fæda/þuiad hñs Rijke var
ecke af þessum Heime. Hann Fædd
est af einfre oplecktadre Meyu/so hñ
kienne oss þar med/ad hañ kuñe ecke

andlega ad vera gieten edur Fæddur
vtan j þeirra Niørkum/sem eru and
legar Meyiar/Pad er j þeirra Niør
tum sim ecke þydast Vilia Neimsins
Diøpulsins/nie Nolldsins/helldur sã
teingest Gude j einum hreinum z sky
rum Anda. Nann fædest Neilagur
og Syndlaust / so hann helgade þar
med vora saurugu og Syndumspilltu
Fædingu/Nñ fæddest af þeirre Me
yu/sem var trwlofud til Eckta einũ
Manne / so ad hañ þar med giørde
Nionabandenu Æru z Virding/mz
þuĩ su Stiett er af [illegible]um Gude jñ
sett. Nañ Fæddest ~ myrkre Nottu
þuiad hann var þad sañа Lios/sem
j Neimen kom/ til ad vpp lioma allt
Veralldareñar Myrkur. Nañ verd
ur lagdur nidur j Jøtuna/til ad avĩ
sa og kieña/ad hñ sie þad rietta Fod
ur vorra Sælna. Nann verdur fæd
dur

dur a medal Vgsa og Asna/So hn̄ sette Maneskiuna aptur til sin̄ar þyr re Tignar og Tegundar/huor ed fy rer Syndena var orden lyk skynlau sum Skiepnum. Hann verdur Fædd ur j Bethlehem/þad vtþydest j Bra udhwsenu/þuiad hann er sa sem hin gad med sier þærde þad sæla Braud ed/og þær Velsediande Fædslunnar Himneskra Velgiorninga. Hann er Frumgieten og eingieten Sonur sin̄ ar Modur/hier a Jørdun̄e/So sem hann og var epter sinne guddomleg re Nattura/Frumgieten og Eingiet enn Sonur Fødursins a Himnum. Hann fæddest j Fatækt og Orbirgd So han̄ wtvegade oss þar med/þau Himnesku Audæfen. Han̄ Fæddest j þyrerlitlegum Asnastalle/So han̄ fæe oss inn leidt j han̄ konglega Sal Eilyfrar Vegsemdar a Himnum.

 Þar

þar verdur vtsendur einn Himneskr
Sendebode / til ad kũngiora þenna
a. a stæsta Guds Velgiørning/
þui þar þanst eingen sa a Jørdune
sem kynne ad skynia / huad stor hañ
være/og mykels verdur. Þad var og
so vel tilheyrelegt/ad eiñ Himneskur
Vtsendare skylde kunngiøra soddan
Himneskan Velgiørning. So gled
ia sig nu Einglana Hersueiter þar
aþ/ad þær sia og vita/ad vier muñi
þyrer Christi Holldgan z hingadþær
ding/ødlast med sier þa Dyrd z Sæ
lu/i huørre þeir liþa. Þesse gledele
gu Tĩdenden/verda þyrst bodud Hi
rdørønum/Þuiad sa sm̃ nu var þæd
dur/er sa sanne Sælnanna Hirder/
sem komen er til þess / ad leida þær
villtu Saudaskiepnur / aptur a riett
an Veg. Fyrerlyttum z audvirdele
gum Mønnum/verdur sa stere Fog
nuduren

nudureñ boden / huiad eingen kann
sa Gagn edr Nytseme ad fa af þssu
Bodskapnum sem ecke er lütilmotleg
ur z audvirdelegur þyrer sialþs syns
Augum. Heim sem hielldu Naturvs
ku pþer sine Niord/verdur þesse Fæd
ingen Christi kungiord/Huiad þetr
alleina þa Gagn z Nytseme aþ hñe
sem haþa Niortun vakāde til Guds/
enn hiner adrer ecke sem j Synd
unum soþa.

Sa volldugr Flockur himneskra
Nersueita syngur hatt Lof Gude mz
myklum Fognude/ huor ed adur var
miog hryggr þegar su stora Olucka
fiell vppa þ vorñ þyrstu Forelldrum
ad þau fiellu j Gudz reide z, oblydu.
Dyrdarliomen þess Kongsins z Ner
rans sest a Himnum/ huor ed lytil
motlegur z vmkomulytill var hallden
a Jordūñe. Eingeñ seiger ad meñ

 skule

ſkule ecke ottaſt Þui ſa ſit pæddur ſ
allt þad ſkyllde j burt taka/ſem vera
mætte Ordſok z eꝼne til allſkyns Ot
ta. Fognudurenn verdr aꝼ Himnum
oꝼan bodadur/ Þuiad nu er ſa ꝼæddr
a Jordunne ſem allann Fognud med
ſier ꝼærer/ Einglarner bioda oſſ ad
ꝼagna enn ottaſt ecke aꝼ Þui/ad ſa O
vinſkapr a mille Gudz z Manna/ſem
var Ordſok z eꝼne alls Otta være
n[..] j burt teken. Nu verdur Dyrd til
ſ[..] z ſunge Gude j hædunum/huoria
vo[..]r ꝼyrſtu Foreldrar villdu ſo ſem
taka z ræna ꝼra Gude/þa þau ꝼor-
ockttudu hans bodord. Sa ſanne fridur
enn er nu aptr vtvegadur j Fædingun-
ne z þ Fædingena Herrans Christi/
Þui adr ſyrre hoꝼdum vier Gud z vora
eigen ſamviſku a mote oſſ. Sa ſanne frid
uren er nu vtvegadr Þui hann er nu yꝼer
vunnen/ſa oſſ haꝼde herteked z ꝼangad.
larum

Lꜳtum oss ganga med fiarhirdur unum til Jøtunnar þar sem Christur liggr/þad er til Guds Barna Sam kundu/þar finnum vier þetta edla Ba rned j sinnum Reifum/þad er j Guds H. Orde z Ritningunum. Lꜳtum oss z eirnen gefma øll Ord þess stora Leyndardooms so sem adur giørde su signada Guds Modur Maria/z ha fa þau yfer Dags daglega/ so þau falle oss ecke vr Minne. Tøkum vnd er med Einglønum/syngiande z seigian de Gude skylldugar Þacker/ f so sto rā Velgiørning/Ja/Lꜳtum oss syn gia fagnande hꜳtt Lof Drottne mz øllum himneskum Herskara/þuiad ef Einglarner hafa so storan Hiartans Føgnud hier af vorra vegna/ Huad myklu framar ꜳttum vier þa ad fag na/huorium ad þetta Barned er fꜳdt og giefed? Ef Jsraels Syner hrop

lodu vpp af Fognude/ Þegar Hr sau
t[illegible]tmæls Vrkena til sijn borna/
huor Sattmæls Aurk ad var þo all
einasta ein Figura/og Fyrermyndan
vppa holldganena Herrans Jesu chri
sti/ Huad myklu meire Ordsok hof
um vier þa til ad fagna & glediast
þar sialfur Drottenn er til vor kom̄en
jklæddur voru Hollde ꝫ Nafe Abra-
ham orded gladur þar af / ad hann
fieck ad sia Gudsson/j þeirre mann
domlegre Asynd sein hn̄ hafde vppa
sig teked alleina vm̃ slūdar saker/Hu
ad ættum eda mættum vier þa ad gle
diast myklu fremar/þar han̄ hefur
mz so sterkre Sameingingu sier bun
ded og sameingt/vora Nattúru/ad
hun varer & sundurslitnar alldrei/vm
alla Eilijfd ꝫ Hier giefst oss tilefne
& ordsok/til ad forvndrast vppa Gu
ds ómælelega Myskū & millde/þar
hann

hañ virdist nidur ad stijga til vor/
med þui vier gætum ecke/vppstijged
til hans. Nier giefst oss & eirnen ord
søk og tilefne til/ad vier forvndrum
oss vppa þad ovmrædelega Guds Al
mætte/med huørtu hañ þeim tueim&
ojofnøstu & olijkøstu hlutum/sem er
guddoomlegre Natturu & mañdoom
legre/kuñe so saman ad koma/ad nu
er eiñ & hiñ same bæde Gud & Mad
ur. Oss giefst og eirnen/ordsøk þar
til/ad forvndra oss vppa þañ o[illegible]ælle
lega Guds Vijsdoom & Speke/med
huørre hañ vppa fañ/þad Raad /og
þañ Mækta / huørnen vier vrdum j
hans Naad & Vingan aptur k[illegible]
er/huørt Raad/Huørke kuñu ad vpp
þeinkia edur skynia/Meñ nie Eing
lar. Sa omælanlege mykle & goode
Gud/var m& Syndeñe skygdur/Þui
þurfte þad ad vera omælelega stoor
Joni Vita

Bitalingur / s skyllde kaupa oss apter j Frid/ Mañeskiañ hafde syndgad a mote Gude/þar fyrer vtheimtest og so ad Mañeskiañ skyllde fullu bitala Gude þ Brot/ Nu var þui so vared og hattad/ad hvørke kuñe Mann eskiañ af sijnum einungis Krapte/ad fa stadest þa omælañlega storu kuøl z Pijnu s Synden hafde forþienad/ Enn þo samt þa krafde Guds Rietlæte þessa omælelega stoora Bitalings endelega ef þar skyllde Sætt fast a mille Guds og Maña/ Þar ꝼ vard Gud Madur/so ad hñ j sijnu Mañdoome bitalade ꝼ Syndena/eñ Guddoomurenn sem j þessum Manndome Christi bygde/giørde Bitalingen anægelega dyrmætã z fullkoomande. Vel meigum vier hier j þssu Guds Dasemdar Verks furda oss þar vppa hvørsu þui strangasta Guds Rietlæte

etilæte/ z hans allra miukustu Myst unsenie vard hier saman komed.

Þessa Tempran og skilning gudlegs Riettlætis/ og Myskunar kunne eingen Skiepna ad upp hugsa/ ꝼyrr enn Gud sialꝼur hana openberade/ z ecke kann helldur enn nu nockur Skiepna hana ꝼyllelega ad skilia/ sijdan hun var aꝼ Gude openberud. Nie ad ber oss helldur ad dæmst/ enn smasmuglega ad grenslast. Þetta ber oss nu Truarennar Augum giarnann ad vilia skoda/ þott vier ꝼaaum þad j þessu Lijꝼe alldrei ꝼullskodad/ ne skilled. Medkiennum helldur Vegsleika z Vanmætt j vorum Skilnings hæf te/ enn þad vier seigium neitt a mote Guds Almætte.

XV.

Um þau Nßt sem vier høþrum þar aþ ad Guds Sonur vp pa sig tok vort Holld. og Blood.

EG boda ydur mikla Føgnud/ seiger Eingellen/ a Fæding ar Töma Lausnarans. Visselega ma þad mÿken Føgnud kalla/ þui þann yþer geingur allan mannlegann Skilning. Þad var myk kel Olucka og Eymd þegar vier vorum komner vnder vallð og Nerteknngu Diøsulsins/ z vorum fallner j eilyþan Dauda. Enn þo var þad enn stærre Eymd ad Men liete sier ecke þar þinnast til þessarar andlegu Olucku/ og kunnu ecke/ ad þeckia nie kannast vid þa storu Eymd/ þeß vegna er þ hier huert a mote/ mikell

Føgn

Fögnudur þar oss verdur hier bodad
ad sa sie nu j Heimen fæddur sem oss
frÿe z frelse af allre mædur greindre
Eymd z Olucku.

Þar er kom̃en Læknis Meistaren
til þrra enu siuku/ Frelsareñ til þrra
herteknu/ Wegureñ til þrra villtu/
Sæluhialpen til þeirra fortöpudu.
Eins z þ Moses var sendr af Gu
de fordum/ þess Erendis ad frelsa
Israelis Lyd vt af Egypta Lands
Þrældoome/ so er og Christr af Fo
durnum sendur til þess ad frelsa og
endurleysa allt mañlegt Kyn vt af
Diöflsins Hertekningu z Þrældoo-
ms Oke. So sem Dwfañ bar Oleu
vidar Kuist iñ j Orkena/ epter þad
ad Jördune var vpp aptur skoted
vr Vatsflodenu/ So kom z Christur
i þeñañ Heim til ad boda þañ Frid
z þa Sætt sem være komen a millū

Guds og Maña. Þar ꝥ hopū vier
noga ordſæk til ad glediaſt hier af/ ꝛ
meigū riett vel vona oſſ ꝛ ſænta mik-
els gods af vorū myſkunſama Gude
og Fedur. Meinar þu ad ſa ſem
elſkade oſſ ſo heitt ad hañ virteſt ad ſa
teingia ſijnum Guddome vorn Mañ
doom med einu eilijfu ꝛ óſundurſlijt
anlegu ſamteingingar Bande/ þegar
vier vorum hañs Ovinir/ hañ muñe
nu hiedañ af kuña oſſ nockurs Hlut
ar ad ſynia/ þar vier erum ordner ha
ñs Holld ꝛ Blood? Huor hefur vm
Allder ſitt eiged Holld hatad? Huør
nen ſkyllde ſu hæſka ꝛ ſkæſta Myſkū
ſeme gieta nu ſnarad oſſ vt fra ſier/
þar vier erum ſømu Natturu Teg
undar og hun? Ecke er mogulegt
nockrum Mañe ad ihuga edur yfer
vega ſtærd ꝛ mikeleik þeſſa Leyndædo
mſins/. Huad myklu ſijdur hañ med
ord

Ordum ad vtskyra? J Christi Holld
gan samteingest hin hæsta Natügn/
ndur þa fyrerlitlegustu Læging/ Sa
hæsste styrkleiks Kraptur vid þañ vey
kasta Vanmætt/ Þad efsta Vellde
vid þad vesalasta Volæde. Huad er
tignarlegra eñ Gud/ og lijtilmootleg
ra eñ Mañskiepnañ? Huad er styrk
nara eñ Gud/ ꝛ veykara eñ mañeskiã?
Huad er farsælla eñ Gud/ ꝛ vesall
ra eñ mañskiepnañ? Saint þañ Gu
ds Speke og Almætte hann Midel/
ꝛ Mæta/ med huorũ ad þesser suo
haıla olijker og ojafner Hluter kyñe
ad samteingiast/ so ad Guds Riettlæ
te yrde þar med stillt ꝛ sefad. Huor
nen er nockrum Mañe mogulegt ad
yferrega huad steyr ad sie þesse Leyn
dardoomur.

Oumælanlegg stoor Loof ꝛ Bifal
ligur vthreinlesst þ Mañskiepnurnar

Brot z Avirding/ þuiad mañskiepn
añ haþde þalled þra þeim omælanle
ga mykla goda/ þ er Gude/ eñ huar
skyllde mañskiepnañ so storan Bita
ling taka/ z samgillte vid þa opriotã
legu Guds Giæsku/ sem stygd z mod
gud var? Nañ var ecke hia mañleg
um Krapte ad finna/ og þess vegna
þa tekur Gud þennañ þullnægiu Bi
talingen so sem hia sialfum sier/ z af
sialþs sijns Nende/ þar hann sialþur
Skaparenn lijdur Pijnu z Dauda j
sijnu Nollde/ so ad vier skiepnur hñs
skylldum ecke pijnast eilijþlega j vo
ru Nollde. Þar var stygd z modgud
su omælanlega stora Giæska/ þui ku
ñe sa alleina ad vivega oss Saatt z
Vinattu aptur sem sialþur haþde o
mælanlegan Krapt z Almætte. Nu
er sa einge ad Gude einum vndantek
nũ/ sem so omælañlegan Krapt haþe
þar

þar fyrer sætte Gud sialfur Hefnen
aptur vid sialfan sig/ Vard sialfur
Medalgangare vor & endurleysti sial
fur Mankyned med sijnu Bloode.

Huør kan fyllelega ad grunda/skyn
ia edur skilia/huad stoor ad sie þesse
Leyndardoomur? Sa ædste Herra og
Skapare allra Hluta vä. til Reide
reittur og styggdur /og Skiepnan sem
hann styggde þar sig j onguo ad / ad
blijdka han aptur/eda komast aptur
j hans Vingan/ huar fyrer sa hinn
same sem styggdur var / og misgiert
var vid/hlaut ad taka vppa sig Ho
lld Skiepnunnar/og koma henne so
aptur j Sætt vid sig. Monnskiepn
an var fallen fra Gude/& hafde gi
efed sig til Diøfulsins/sem ad er Gu
dz æfinlegur Ovinur/ einn sann sem
adur/er Gud so trwr/vid þessa sijna
otrwu Skiepnu/og so lætur han sier

 vera

vera þar ymhugad, ad fer hana apt-
ur vr Flock Displanna/ ad hañ skal
fur leitar epter henne/ og bydur heñe
med allra hugarlæatlegustu Ordum/
ad koma til sijn aptur.

Er ecke slijkt omælanleg [illegible]ysk-
unseme/ huør ed langt geingur/ yfer
allan mañlegā Þanka z Skilning?
Myklu framar er nu vor Nattura
prydd vegna Christi Holldtekiu/ eñ
þad hun var ædur nijdd vegna Ada-
ms syndar/ meira odlunst vier aptur
fyrer Christum/ enn vier mistum fyr-
er Adam/ Synden yfergnæfde/ enn
nu yfergnæfer langtum framar Nad-
en/ Vier mistum j Adams falle vort
Meinleyse/ eñ feingum aptur/ fyrer
Christum/ Fullkomed Riettlæte.
Furdanlegt er ad soñu Guds Almæt-
te/ Enn þo er ecke sijdur furdanleg
Guds Giæska og Goodgirne. Þott
skiepn

Skøpunarverked sie miøg dæsamur Hlutur/ þa er þo Endurlausnar verked/ epter mijnum Doome eñ dæsamlegra. Mÿked er þ ad skapa Mañ eñ þegar hñ var eingen/ z kunne þui eckert ad hafa af Gude þorskulldad eñ laungtum meira er þad ad endurleysa hann aptur þegar hann hafde illt þorskulldad/ og taka vpp a sig hans Sek z Syndagiolld. Dasamleg Giæska Guds er þad/ ad hann vyrdest ad skapa og mynda vort Holld z Bein eñ þo er hin Giæskan eiñ dæsamlegre/ ad sialfur Gud villde verda Bein af vorum Beinum / og Holld af vorum eigen Hollde.

O þu Sala min/ vertu þacklat þijnum Gude/ sem þig hefur skapad þegar þu varst eingen/ Sem þig hefur endurleyst þegar þu varst vegna Syndana fordæmd/ Sem þier hef

tilbued þañ himneska Føgnudenn ep þu nu Truñe helldur þier vid Christum.

XVI
Vm andlega Sadning og Endurnæring þeirra gudhræddu

ŞA millde og myskunsame Gud hepur tilbwed mijked Gestabod/eñ til þess eiga allein na ad koma hungrud Hiørtu. Sa kann eingen ad seigia ap Sætleika þessa himneska Giestabodsins/sem þ smackar ecke/eñ sa smackar þ ecke s̄ ecke hungrar þar epter. Sa kiemur til Giestabodsins sem truer a Christum/nu kañ eingen sa riettelega ad trua/sem ecke kañast vid sijnar Misgiørder og giører saña Ydran z Yperboot. Þad sama Angur z Trege

sem

ē Guds Børn hafa j Hiartanu ve-
gna siña Synda/ þ er þetta andlega
Hungred Sælarennar/ eñ Truenn
er su andlega Sædnigen.

Gud gaf fordum Israels Lyd j
Eydemørkunne Himnamioled til Fæ-
du/ sem kallast Eingla Braud.
Eñ j þessu Giestabode þss Nyatesta-
mentisins giefr Gud langtum betra
Himna Braud/ þad er sijna Næd/ f-
giefning Syndaña/ Ja/ lijka eirneñ
sialfañ Sonen siñ/ huør ed er Eingl-
aña Herra og Drottenn. Christur er
þad rietta og sanna Braud/ sem nid-
ur stie af Himnum/ so hñ giæfe Lijf
allre Verølldeñe. Sa sem fullur er
af Drafe Svijnanna (þ er af Vel-
lystingum þessa Heims) hañ langar
ecke til Sætleika þssa Gestabodsins
Sa ytre madureñ skyniar ecke huad
þeim jñra Mannenum er heilsusā-
legt

legt og vel smackande.

A Eydemorkunne giefur Gud sitt Himna Miol / þ er / þegar all jardnesk Fæda / oll jardnesk Huggun kann ecke ad hialpa / Þeir sem gipter voru / og hofdu sier Konu keypta / villdu eige koma til Gestabodsins / Enn Kyrlifar Meyar / þad eru þær Saler sem huorke hafa bunded sig vid Heimenum med Vellystingunne / nie Dioflenum med Syndenne / Þær koma til þess gooda Gestabodsins.

Eg hefe trulofad ydur so sem eina ofleckada Mey / einum Manne / seiger Postulen / Þar fyrer ætte Sal vor ad vardast ad drygia andlegar Hooranter med Dioflenum / Og [illegible] til hun sampycke ecke hans Vilia / so ad Guds Son giefe ecke hana sier til Eckia. Þeir sem lietu sier vera annt um ad skoda sinn Bugard / villdu

ecke

ecke koma/Eins skiedur pad z so en̄
þr ō elska Aud z Wellystingar þessa
Heims/ þr̄ láta sier allτted si̅nast til
þess himneska Sætleikans. Girnd
Gedþocknan og Hugþerde Hiartans
er so ō nockrar Fætur Sálarennar/
min huórra hun kn̄ ecke ad komast til
þi̅s andlega Gestabodsins. Su Sál
sem er opsodd z mettud ap Hriggum
stundlegrar Welgeingne og sælu/ kn̄
ecke vel ad hapa Girnd me Epter
lan̄gan epter Sættieika himneskrar
Farsælldar. Peg" sa rijke Jngisma
dur/sem giekk ı Gudspiallenu/heyrde
bad hn̄ munde verda ad yprergiepa
sijn Audæpe vegna Christi/vid huor
han̄ hapde pest sitt Hiarta/þa vard
hann hryggur z geck ı burt.

Christr vor himneske Eliseus sk-
heller ecke pyrre vidsnuore þess himn
eska Sættleikans en̄ pad ad Kieren

eru øll tóm. Ecke er møgulegt ad el
skan til Guds kunne inn ad ganga j
Hiartad Mansins/vtan þui ad eins
ad vt þadan ryme adur pyrre Elskā
til Veralldarennar og til sialpra
vorrā.

Huar s̄ hellst ad er vór Fiesioodz
þar er vort Hiarta.

Elskan hepur þañ Krapt med si
er/ad hun samteinger Mann vid þ
sem hann elskar/ þar þ̄/ep þu elskar
Heimen/þa verdur þu eirn ap Heim
sins Limum. Elskan hepur og eirnē
þañ Krapt med sier/ad hun vmbreyt
er þeim sem elskar/ þar þ̄ ep þu el
skar Verølldena/þa verdur þu verall
dlegur/ꝛ elsker þu Himeneñ þa verd
ur þu himneskur.

Þeir sem Akneyten keypptu/ꝛ op
miøg voru askundunarsamer vppa sij
na veralldlega Hondlan/komu ecke
til

til Brudkaupsins/ Eins er þui vared og hattad enn nu/ þeir sem þesta sitt Hiarta vid stundlegann Aud og Rijkedæme/ þeir þata ogiarnā mieg freklega leitande epter Nimneskvm Audæþum. Verålldlegur Audur og Rijkedæme ver Mañskiepnunne so j Augunū/ad hñe synest ad götz z aud ur mune kuña ad anægia sier til allra þarfa/ z þss vegna læt Mañskiepnan sier þar med anægia/enn leitar ei Guds sialþs sem alleina kañ Girnd Sælareñar t.. þullnægia. Allur veralldlegur Au.ur z Rijkedæme er jnne þalen j skøpudum Skiepnum/ so sem ad er j Silþre/ j Gulle/ j Husū edur Gørdum/ j þestu og lausu Goße/ eñ eingen þessara Skiepna kann þylleliga ad sedia girnd Sælareñar þuiad hun er ollū ødrum Skiepnum ædre z yppar legre/ z aller ødrer Nu

ter eru þessar vegna skapader/ z hsie til Þienustu. Huad vanmætugar allar skapadar Skiepnur sieu til þess ad veita allt þ sem Sálen girnest/ þad siest z sañast helst i Daudanū edur a Daudastundenne þegar allar Skiepnur yfergiefa oss.

Vndur meiga þad vera/ ad vier holldum oss so fast vid Skiepnurnar þar þær hallda ecke fastara vid oss enn so.

Þegar ad Adam snere sijnu Hiarta fra þeirre Vnan sem hañ skyllde hafa j Gude/ z leitade sier jndælis af Skilnings Trenu gods z Jlls/ þa vard hañ strax vtreken af Paradijs. Eins geingur og so til þ vorre Sálu/ ef hun snyr sier fra Gude og til Skiepanna/ þa firder hun sig þar mz himneskre Huggun z verdur vtreken fra þui retta Lijfsins Trie.

enn

Enn huørs hafa þeir ad vænta
sier ō forsoma z forsmaþta gestabod
ed? Neimurenn þorgeingur og aller
þeir sem þesta Hug siñ og Hiarta a
honū. Skiepnurn^r þorganga z all^r
þeir sem setia Von sijna til þeirra.
Sa himneske Faderen hotar med Ei
de ad eingen þrra Mañа skule sma-
ka þessa Kuølldmaltijdena sijna/ō
sijn Naut/Bwgarda edr Ecktakuin
nur/þad er nockurn Hlut jardneskan
virda meir z. þramar enn þad himne
ska Gestaboded. Sie Kuølldmaaltijd
en þorsomud/ þa er eingen Von a
nockre Maaltijd edur Bordhalldr þar
epter. Sie Christo gleymt j þessu Lij
þe/þa er vonarlaust vm nockra Hug
gun þadan j þra. þeir sem þetta Ge
staboded þorsma/skulu straffast med
eilijþu Hungre og eilijþum Myrkrū.
Þeir ō ecke vilia giegna þessu Bod-
L enn

enn Christi / þar hn̄ seiger / komed til
mijn aller / þier sem erfided og erud
þunga hlader / þeir munu hyera þan̄
ognarlega wrskurden / þar hn̄ so sei-
ger / fared fra mier bølvader j eilijf-
ann Elld.

Þeir j Borgene Sodoma / vrdu
þui af himneskum Ellde vpbrender /
ad þr forsmadu predikun Lothz / j hu
orre hann baud þm til þessa Gesta-
bodsins. Eilijfi Guds Reide elldur
mun þa vpbrenna sem þetta Gesta
boded forsmá / þegar þeir eru med H.
Evangelio til þess bodner og kallad
er. Þær favijsu Jomfrurnar sem ei
høfdu Oleum j sijnū Lompum / tøfd
u ofleinge vpp fra þui Brudgumen̄
kom / og þui var Dyrunum a medan̄
apturluckt / Eins vill þ og so tilgan
ga / ad þeir sem ecke hafa Hiertun
full af H. Anda hier j heime (huor
ad

ad er þad andlega Vidsmiored) þm̃ mun Christur ecke leyfa inn ad ganga j sinn Føgnud/helldur mun þyrer þeim verda aptur luckt Dyrum Fyrergiefningareñar/Dyrum Mykunareñar/Dyrum Huggunaeñar/Dyrum Vonareñar z Dyrum Ydrunarennar.

Gud hefr eñ nu eirn añan Mata til ad kalla til þessa Gestabodsinz og þad skiedur hid jnnra j Hiartanu/þegar Gudz Sonur slær klappʳ og kallar vppa Dyr vors Hugskots med godþwsre girnd Hiartans/ med audmiukum Andvarpanum/med Gudhrædduin Þanckum/sall er sa sem þa vpplykur Hiartanu þ̃ Guds Syne med rieetre Yperboot/ þegar hañ so kallʳ z vppa klappar. Þʳ þ̃ nær sem þu finnur eda fornemur nockra H. Girnd edur goodþwsa Tilhneiging

ing j þĳnu Hiarta þa vittu þ͞ vĳst/ ad sialþur Christur klappar þa vpp a þitt Hiarta/z vertu strax til reidu ad liuka vpp þ͞ hønum aadur enn hn̄ vĳkur j burt aptur/so ad hn̄ apturlyke ecke epter a seirna sĳnum Naadar Dyrum þyrer þier. Nær sem helldst þu finnur nockurn goodann neista/ Gudhræddra Hugrenninga j þĳnu Hiarta þa vittu þyrer vĳst/ad hann mune vera vppkveiktur og komen aþ þm̄ brennande Loga Gudlegrar Elsku(þ er aþ H. Anda)nærdu z aldu þann Neista so ad hann vaxe og verde vm sĳder ad Elldz brennande elsku. Mūndu þig ad þu vtslockuer ecke Andan/og þorhindrer ecke þ vppbyriada Guds Verk. Huer sm̄ nidurbrytur Guds Mustere mun verda þ͞ hans strøngum Doome/vort Hiarta er Guds Mustere/enn sa nidur brytur

þad

þ sem ecke vill giefa H. Anda Rūm þar inne þegar hañ kallar hid jnnra þ Ordsins Aminningar. J gamla Testamentenu heyrdu menn Gud tala hid jñra j Vitnisburdar Tialldbwd eñe/ j þui nya Testamentenu finna vier ettrwader Guds Menn til þuilijkra Hrœringa og Bendinga H. Anda hid jnnra. Sæler eru aller þeir sem þeim hlyda ꝛ epterfylgia. Am̄.

XVII
Vm þad huøria Avegste Skijrnen med sier fære.

Wiltu riettrued Sæl a þa myklu og stooru Næd Gu ds/ huoria hañ hefur þier veitt j Skijrnenne/ Skijrn en er Endurgietingar Laug/ huar þ sa sem skijrdur er/ verdur hreinsadur

 og

af Saurgan sinnar fyrre Fædingar edur sinar holldlegu Fædingar/z eru af Gude aptur ad nyu fæddur fyrer Vatn z H Anda/z er þess vegna or den Gudssonur / og Erfinge eilijfs Lijfs/z eilijfrar Sælu. So s Gud Fader vottar vm Sonen sin/ þar hn var skijrdr/ad þsse sie sin elskulege so nur/so tekur hn alla þa sem trua/z verda skijrder/sier til elskulegra oska Barna. So sem þad H Ande open beradest j Dwfu lijking/þegar C hr istur var skijrdur/so er hann enn nu na lægr j vorre skijrn/ad giora hana kr optuga/ Ja/ H Ande veitest j skijr nene/z med skijrnene/øllum þeim s triwa/z verkar þad j þeirra Hiortū ad þeir verda einfallder sem Dwfa/ z forsialer sem Høggormar. So s þadgieck til j skøpunene/so geingur þad z eirnen til j Endurfædingune

J

J fyrstu skøpun allra hluta/þa fæ-
dest Ande Drottins yfer Vøtnen/z
gaf þm eina lifande Lijfs hræring
z krapt/ So færest z H. Ande yfer
skijrnar Vatned/ og giører þad ad
heilsusamlegũ midil/z verkfære vorr
ar Sæluhialpar. Endurlausnaren
vor Jesus Christus villde þss vegna
sialfur skijrast/ad hann vitnade þar
med/ad vier yrdum hñs Limer i skijr
neñe. Høfuded þott þad sie heilbri-
gt/tekr opt Læknisdomen til sijn/ vp
pa þad/ ad adrer Lijkamans limer/
sem veyker eru/verde þar med heil-
brigdader/ Christur er vort andlegt
høfud/þui tekur hañ þennan heilsu
samlega Læknisdom skijrnareñar vp
pa sig/so ad vier sem erum Limer a
hans andlegum Lijkama/yrdum þar
med heilbrigdader. Lijka sem Gud
batt siñ Sattmala/a tijmum Gam

 latesta

lateſtamentefins vid ſitt Folk j Vm=
ſkurneñe/ſo bindur hañ ſiñ Sattmaa
la nu vid oſſ a þeſſum Nyateſtamen
teſins tijmum j Skijrneñe/ Þuiad j
ſtaden Vmſkurnarenar er Skijrnen
komen/ Nuar ſ nu er jñteken j Gu
ds ſattmaala/hañ þarf ei ad kuñda
fyrer aklogun Diofulſins. J ſkijr
neñe verda Meñ jkladder Chriſto/
huar fyrer Ritningen ſo ad orde kue
dur/ad þeir viualdu z heilogu/hafe
þueiged og huijt giort ſijn Klæde j
Lambſins Bloode. Þad fullkomna
Gudſſonar riettlæte er ſa fagre ſkru
den/huar ſm honum er jkladdur/hañ
þarf ecke ad feila ſier/vegna Synd
areñar ſaurgunar. Nia Jeruſalem
var eitt Dyke/ j huort Eingell Gu
ds nidur ſtie a viſſum tijmum/z vpp
hrærde Vatned/ſo ad huar ſem nidr
ſtie fyrſtr j þ Dyke/epter þa Vatn
ſins

ſins hrœring/hañ vard ſtrax lœknad ur/ af hüoriu ſem hellſt Krankdœme hann haꝼde/ Þetta Dyked merker Skÿrnar ſœen/Þuiad ſkürnar vatn ed vort lœknar oſſ aꝼ ollum vorum Synda kranꝼleika/þegar H. Andi ni dur ſtÿgur j ſkÿrnar Sœen/ ⁊ ſamā hrœrer Vatned vid Guds ſonar Blo od. Þuiad eins ⁊ Blod foornaña/ſ offradar voru j Jeruſœlem var nid ur þueiged j œdur neꝼndu Dyke/ ſo þuœſt ⁊ ſo allur kraptur Bloodſins Chriſti(huor ed vard ein heiløg foo rn ꝼyrer vorar Synder) oꝼan j vort Skÿrnar vatn/huar aꝼ ꝥ ⁊ eirneig en tekur allan krapt/⁊ allt ſitt heil nœme. Þar vpper ſem Chriſtur var ſkÿrdur/opnoduſt ⁊ vppluꝼuſt Him narner/Eins verdur ⁊ eirnen Dyr un Himnarÿkis vpploked ꝼyrer oſ j vorre ſkÿrn. Vid ſkÿrnena Chr

var nalæg øll N Þrenning / eins er hun z eirnen nalæg j vorre Skijrn so ad vier medtøkum med Trunne j Skijrnenne Arpleidslu z Oska þar na riett ap Fodurnum/Frijun z Full nægiu Frelse ap Synenum/og krøpt uga Endurgietning ap N. Anda. So s j Hafenu rauda dreckist Pha rao z allur hans Her/ So dreckest z so j Skijrnenne vorre sa hinn gamle Adam/med øllum Hoop z Her illra Lasta z odygda/enn aller riettruad' komast med heilu z hølldnu jn til Hr rar pyreheitsu Arpleipdar sinnar j Himnarijke. Þar ꝥ er Skijrne vor ꝥ hid sama Glerhaped edur sa Glersio renn s Postulen Johannes sa j Anda/so sem þar vm ma lesa j hans openberingar Bok/ Þuiad j gegnum Skijrnarvatned vort/so sem j gegnu annad Gler skijna þeir pøgru Geist

ar Rietlætis Soolarennar/ þad er/ herrans Jesu Christi yfir vorar Saler og Hiortu. Þetta Glerhafed var framefyrer Lambsins Velldisstoole. Lambsins Velldisstooll er N. Guds sonar christne/hia huørre su N Skijrnar Laugen a alleina heima. Spamannenum Ezechieli vitradest eitt Vatn sem framflaut af Musterenu huørt Vatn ad lijfgade allt ꝛ græde allar Meinsemder. Eins skiedur þ enn nu i Dag/ad i þui andlega Guds Mustere/þad er/ mitt i Guds Barna Søfnude/vppsprettur eñ nu i Dag þ heilnæmasta Flood Skijrnar Vatsins/so ad i Diup þess sama Vatnsins verdur søkt øllum vorum Syndum/og allt verdur þ læknad ꝛ endurlijfgad sem straumur þuilijks Vatns Flood snerter og vidkiemur. Skijrnen er þ andlega Vatsflood i

huøriu ad allt Holld Syndarennar dreckest og deydest/ Hrafnen s̄ merk' Dioꝼulenn flygur j burtu/ eñ Dwꝼā sem merkir og þyder Heilagan Anda flygr heim aptur þāgad huadā heñe var burt slept j Falle vorra ꝼyrstu Forelldra/ ꝥ er jnni vor Hiørtu/ z ber þangad mz sier Oleuvidar Lauꝼblød ꝥ er Frid og Roseind Sameiꝼkuñar Minstu þar ꝼyrer Christin Sæla a þa allra sælustu Nad og Myskun/ s̄ þier veitist j Skŷrnene/ og sia til ad Endurgiallda Gude skylldugt Þacklæte.

Enn þess meire Nad og Myskū sem ockur verdur veitt j Skŷrnenne ꝥss vandlegar þurꝼum vid ad geyma og ꝼorvara hana so ꝼeingna/ so vier missum hana ei aptur ad nyu/ Þar til z þess vegna verdum vier graꝼner med christo ꝼyrer Skŷrnena j Daud

ann

ann/ad so sem Christur er vppvakë
bra Daudum þ Dyrd Fødursins/so
eigum vier ad ganga j Endurnyung
Lÿþdaganna. Vier erum j Skyrnen
ne læknader aþ voru andlega Krank
dæme/Þui er oss vandlega tilstaande
ad vier syndgum ecke leingur/ so ad
oss hende ecke kannskie annad verra/
Vier høþum eitt sinn jklædst Christi
Rietlæte sem er sa allra dyrmætaste
Skrwde/ Þar þ ættum vier ad taka
oss vel j Vackt /ad vier hann ecke ...
oss Saurgum me Kvolum mz Synd
anna Saur z Ohreinleika. Vor
gamle Madr er krossþestur z dae...
Skyrneþe/Þss vegna ætte sa nye ...
duren ad liþa j oss. Vier erum j ...
nenne endurgietner og endurnyade...
j Anda vors Hugskots/Þess vegn...
ætte ecke Hollded ad hafa Yfer R...
yþer Andanum. Vier erum ord...

Guds Børn j þeirre andlegu Endurgetningūñe/hvøgum oss þui ꝛ hegdum so sem riettum Børnum soddan Fødurs vel hæfer og sæmer/ Vier erum ordner Mustere H. Anda/til huum þui tilbærelegan Sess ꝛ Sæte handa so virdeglegū Gueste j voru Njarta/Vier høfum svared Gude aptr ad nyu Trw og Hollustu/ꝛ erum so aptur innteknir j hans Sattmæla/ þui er ovidurkvæmelegt/ad vier hiedan af holldum oss j Flock med Dioflenum edur lætum oss sia vnder hans Merktum.

Frāmkvæmdu þetta allt saman j ... þu allra helgasta Þrenning/og eine Gud/þu sem veiter oss so yperganlega stoora Nad j skijrnenne ... oss og eirnen/ ad vier kynnum ... stadfastlega ad bihallda og all ... ne ad sleppa ad eilijfu. Amen

XVIII

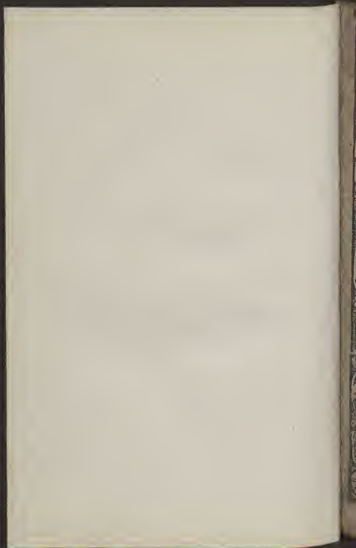
Um þa lifkroptugu og heilſuſamlegu Nautn z Med-tekningu Hollds ſins og Blood ſins Chriſti.

HVør hn̄ etur mitt Hold z dreck-
ur mitt Blod ſa lifer eilijflega
ſeig^r Chriſtur ſialfr. Þad var
ad ſønnu eirn daſamlegur og yfer
mata ſtoor Velgiørningur ſem oſſ
veitteſt þegar Endurlaüſnaren vpp
a ſig tok vort Holld/ og vphoof þad
ſo til þeirrar hæſtu Natijgnar j him
neſka Dyrd/ Enn þo er þetta eñ da
ſamlegra z furdanlegra Milldeverk
ad hann fæder oſſ og fooſtrar a ſij-
nu Hollde z Bloode til eilijfs Lijfs.
O huad heilſuſamlegar eru þeſſar
Kræſing^r Smlareñar? O huad a[illegible]
elegt er þta Geſtabod? O huad ſt[illegible]
er þetta Einglaña Braud? Þo

Ein

Einglarner hafe mykla Girnd og
Fysn a ad jdka sig j Vmþeinckingu
þessa Leyndardoomsins/ þa hefur þo
Endurlausnaren̄ ecke þeirra Natt
uru helldur Abrahams Sæde vpp a
sig teked/ Og er han̄ þess vegna oss
langtum skylldare og j Teingdunū
nænare en̄ sialfum Einglunum.
Þar af faum vier ad þeckia hn̄s hei
tu Elsku til vor/ ad hn̄ gaf oss af sy
num Anda/ Ja/ ecke alleinasta af sy
num Anda/ helldur ⁊ eirnen af sijnu
Hollde og Bloode/ Þuiad so seiger
Sannleikurenn vm Braudeð ⁊ Vijn
ned sin̄ vtdeilest j Kuølldmæltijdeñe/
ad þad sie sinn Lijkame/ og þ sie sitt
Blod) Man þa Drotten̄ nockud gie-
ta gleymt þeim hinu sømu sem han̄
endurleyste med sijnu Hollde og Blo-
de? Og han̄ fæder og sedur med sij-
nu Hollde og Bloode? Þui so stendr
skrifad

helgaste Lenydardoomur Holldsins &
Blodsins Christi/huar þ oss byriade
vandlega ad tilreida oss & tilbwa þar
til/so ad vier medtokum ecke Daud
ann þ Lijfed/og ecke afellesdoom yf
er oss/i stadenn Frambodennar Mysk
unseme/s hier er til reidu af Gud &
Nende ollum þeim þad verduglega
medtaka.

Forfaderen Abraham/ huørium
ad hroosad verdur j Ritninguñe fra
m yfer alla adra menn / vegna þess
stora Trwarennar Styrkleika/ sem
Gud hafde hann med bügafad/hañ
er samt so hræddur & ottafleigen/þeg
ar Guds Sonur openberadest hønñ
j manlegre Lijkingu/og talar vid hñ
vm foreydslu Borgareñar Sodomæ
& Gomorræ/ad hann vidurkieñer sig
Ösku og Dupt Jardar/ og alldeilis
overdugann ad hann skule vid sinn

Herra og Gud tala edur hønum ſe naltægur ſtanda/ Enn j þeſſu Geſta bodenu þaum vier ecke alleina ad ſia þad bleſſada Guds Lamb/ ſ̃ Abra ham þordum vid talade/ helldur þaũ vier og eirnen ad neyta þeſſ Holldz og drecka þeſſ Blood/ Huad ittrande mættũ vier þa vera aþ þuilijkre Næ lægd Guds Sonar? Þegar Vſias geck oþ dryſtuglega ad Guds Satt mæls Aurk/ þa vard hãnn ſtrax ſlei eñ aþ Drottne med Spitelſkũ/ Huør villde þa laata ſig þurda þott þeir e te og drecke ſialþum ſier Doom/ ſem oyverduglegã eta aþ þeſſu Braudenu og drecka aþ þeſſu Vijnenu? Þuiad j þiſſu Geſtabodenu er ſu rietta Satt mælz Aurk þeſſ Nyateſtamentiſins/ huørrar Figura og Fyrermynd an ſu gamla Satemæls Aurkenn var/ j hinu þyrra Teſtamentenu.

eim

Enn huørnen Madur ſkule ſig verduglega tilbwa z tilreida til Medtekning^r Hollðſins z Blodſins Chriſti j Sacramentenu/þad avyſſar Poſtulen̄ z keñer mz einu Orde/ſeigiãde.

Huør Madur proꝥe ſig ſial ꝥan̄/og ete ſo aꝥ þeſſu Braude/og drecke aꝥ þeſſum Kaleik/et c. Nu med þui þetta er ein andleg Proꝥan og andlegt Rannſak/ſem Poſtulen̄ biꝥalar oſſ hier ad haꝥa/þa a hun ad vera ept^r Reglu z Meuta Guds Orda.

Ranſøkum þar þ̃ ꝥyrſt vorn eigenlegan Breſt og Veykleika/ Huad er Madurenn? Hann er Moolld z Aſka/vær erum aꝥ Jørdun̄e ſkapad^r j ꝥyrſtu/vier ꝥædunſt og nærunſt aꝥ Jørdun̄e/ad Jørdu verdum vier vm

sijder apfur epter vorn Dauda.

Nuad er Madurenn? Nann er j pyrstu andstygdarlegt Bloods Sæde Saurenda Seckur/z Madka Fæda Madurenn pædest til Prældooms enn ecke til Nerradooms/til Omaks/enn ecke til Nugldar/ til Sorgar enn ecke til Glede. Madurenn ap Kuinnunne pæddur/pædest j Saurgan Syndarennar/z hepur sier pærra Lijpdaga ad vænta/ huar þ hann verdur alla Daga ad vera vggande þ Daudan um. Enn þær stuttu Lijpstunder eru pullar adskilialegra Eymda z Armædu/z ma þui Madurenn avallt hryggur vera. Þær eru þui pullar Eymda/ad huorke Sælen nie Lijkamenn eru prij. Sælena astrijda Synder z Lester/Lijkamann adskilianleg Oluckuleg tilpelle. Madr veit eige huad vm sig lijdur j hingad Fædingunne/ ecke

ecke helldur veit hn̄ huad vm sig lyd-
ur j Daudanum edur Burtforenne.
Hann er so sem þ Blomstur sem ad
Morne blomgast eñ ad Kuollde visn
ar. Þeir þeirra Lijfdagar þæra/
med sier ecke allþeirar Tymder og
Astrijdur.

Ransokum þar næst vorn Overd
ugleika. Eingen er su Skepud Skie-
pna ad ecke sie ad reikna hia sijnum
Skapara so s Skugge edur Drau-
mur/Ja/so sem eckert / Huad er þa
Madurenn ad reikna j Guds Augli
te ? Ef adrar skiepnur eru eckert/þa
er Manneskiann þo enn minna/hu-
er ed hefur styggt sinn Skapara med
Syndenne. Gud er j sialfum sier til
og j sinne eigen Natturu eckert ann
ad enn sialft Riettlæted/ þui kann
hans Nattura ecke añars eñ reidast
Syndenne/Huornen. skulum vier þa

visen og yppþornud Stræ kunna ad standast nalægd þessa þorteræda Ellds sins? Nuørnen skulu vorar sunvirdeleg^r Athafner standast Nalægd þessa Riettlætisins? Nuørnen vill þad þara vm vora Illsku/huøria þu Drottenn setur þram fyrer þitt Auglit? Og vm vorar Avirdingar/sem eru giørdar fyrer Liose þins Andlitis? So sem þu ert omælanlega stoor og ovmrædelegur j ollu ødru/so ertu og eirnen j þinu Riettlæte og j þisse Reide. Mun sa sem ecke þyrmde Synenum / nockud þyrma eirne skapadre Skiepnu? Sa sem ecke þyrmde þeim allra heilagasta/ Mun nockud Von a hann þyrme sijnum hreckvijsum Þræl? Gud hatar so miøg og mijkelega Syndena/ad hann straffar hana lijka vel hia þm sem hønum hafa vered ædur þyrrer hiner kiærustu/huar til vier skulum Dæme

me a Lucifer/sem aadur var Eingl-
anna Hofdinge/enn sijdan vard vt-
kastadur j eilijfa Glotun/og er fiot-
radur med Myrkranna Hleckium veg-
na sijns Drãs.

Prófum þar næst og ransokum
þad blessada Braud/sem oss vetiest j
Kuølldmaaltijdar Sacramentenu/huo-
rt Braud, ad er Meddeiling Christi
Lijkama/so sem Postulen þar vm ad
Orde kiemst/ Hier staum vier þann
tietta Nædar Brunn/og þa ødruerr
anlegu Mijskunsemdarinnar Vppsprett-
tu. Mun møgulegt ad Drottenn kun-
ne oss aldungis ad gleyma/ huoria
hann hefur giort hluttakendur sijns
eigenlegs Holldz? Þuiad hafe einge
vm æfe sitt eigenlegt Holld hatad/þa
er enn sijdur Von a ad Christur mu-
ne sitt Holld hata/ þesse signada Fæ-
dann vmbreyter og Forklarun veiter/

 vorum

vorum Sælum/ Þesse Guddoomlega
Fædan giører oss guddomlega Men
sem ædur vorum hollðleger Men/jñ
til þess vier ypplelega medtøkum þa
okomnu Dyrdena/ þar sem Gud verd
ur allt j øllum/ z vier alldeilis Gude
lyker/ huad vier ødlunst hier j Trun
ne/ eñ þar j yppllelegre medtekningu.
Vorer Lijkamer munu z eirnen ød-
last þa Vegsemd / ad vier ßæum j
þeim ad sia Gud/ auglite til auglit-
is/ huorter ed nu erum Mustere H.
Anda/ helgud z lijßgud yyrer medtek
ningu hollðsins z bloodsins Herrans
Jesu Christi. Þesse allra helgasta
Læking/ græder øll Syndañ sar.
Þetta lijßkroptuga Hollded yßervin
ur z wtdrijßur alla daudlega Synd/
Þetta er þad allra helgasta Insigle
gudlegra Fyrerheita/ huort vier kun
um ßram ad bera z syna ßyrer Gu-

ds Doome a sijda ka Deige. Fyrst
oss er þesse panturen giefen vppa þ
eilijfa Lijfed/ þa meigū vier oss þar
so fast vppa reida/ so sem vier hefdū
þad allareidu medtekid. Pad fyrst
oss verdur giefed Christi Holld og
Blood/ þa verdur z sannarlega þar
med z vnder eins/ oss giefed allt þ go
da/ sem þad allra helgasta Hollded/
z blessada Blooded hefur vtvegad z
forþient. Sa sem hefur giefed oss
þad sem meira er vert/ skyllde hann
nockud spara oss þad sem minna er
vert? Fyrst Gud hefr giefed oss sin
Son/ Skyllde hann þa ei giefa oss
allt anad med honum? Fagne þar
fyrer z glediest Brwdurenn Christi/
þuiad sa tijme er fyrer hendenne/ a
huørium hun mun verda kølluđ/ og
leidd jnni Brwdkaup Lambsins/ J
klædest hun þui dyrmætum bwnade/

z take vppa sig Brwdkaupskladed/ so hun verde ecke funden naken/þad klæde er hennar Brwdguma Riettlæ te/ huøriu hun hefur vered jklædd j skijrnenne. So langt er þad fiærre/ad vort eigenlegt Riettlæte/sie þad riett ta Brullaups klæded/ad þad er kall ad fyrer Guds Anda/ eitt saurugt klæde blodfalls siukrar Kuinnu. Mu num oss þar fyrer/ad vier ecke færum med oss j þetta Gestaboded/þau and styggelegustu z saurugu klæde vorra eigenlegra verka/huør ed ørguan neigen kunna ad skarta fyrer Gude.

Drotten jklæd þu oss þeim rietta Skrwdanum/so vier verdum ecke fundner na*ter.
AMEN.

XXI
Vm Christi Vpp stigningu.

VERDVgt er Christen Sæla/ ad þu hyrer vm Vppstigningu þyns Brwdguma Herrans JESV Christi.

Hann villde þui ecke vera leingur sijnum Riettruadum synelega nær verande j þessu Lijfe enn hann var/ so ad þeir mætte þess helldur jdka sig z æfa j Trunne a hann/ Þui sæler eru þeir sem ecke sia/ z trua þo.

Þar

Þar ſ vor Fieſiodur er/þar ſkyll de z ſo vort Hiarta vera/Nu er chriſtur(ſ er vor ædſte Fieſiodur)a Himnum/þar ꝑ ætte vort Hiarta ad hallda ſier vid þa himneſku Hlutena/og þ ſem þar er vppe.

So ſem Brwduren girneſt hiartanlega/ad ſia ſinn Burdguma ſem ſnaraſt aptur til ſijn komande/ So a og eirnen huer rietttruud Sal/ava llt ad oſka og girnaſt ad ſa Dagur mætte ſem ſnaraſt koma/a huerium hun meige vera inleidd j Brudkaup Lambſins. Hun ma vel treyſta vpp a þann gooda Pant þſſ verduga H. Anda/huorn Drottē epter ſkilde hia henne/þa hn̄ aþ Himnom vþan ſtie vort Holld. Hun ma treyſta vppa Holld og Blood Drottins / ſem hun medtekur j þeim koſta Leyndardome þeirrar H. Kuollldmaltijdar/z viſſe lega

lega trua ad voter Lÿkamer sem pa
dast og nærast/a þuilÿkre odaudleg-
te Fædu/mune sÿdarmeir vpp aptur
rÿsa. Þad ē vier truum nu þad mun
um vier þar sia/og þess sem vier nu
væntun/þad mun þa j Raun z sañ-
lei ka framkoma.

Drotten Jesus er hia oss a þssum
Vegferdar Veige/ so sem j annar
legre Mynd z Asynd/Eñ j þui him
neska gestaherbergenu/þegar vier er
um komner til sætis j vort rietta Fo
durland/þa muñ vier riettelega þa
ad þeckia hann/og sia hañ so ē hañ
er. Endurlausnarenn villde þar fyr
er helldur vppstÿga aff Fiallenu Oli
veti/enn annarstadar/þuiad Oliuvi
duren er Teikn bæde Fridar z Fag
nad^r. Riettelega stie sa vpp af Oliu
vidar Fiallenu/sem Frid z Ros Gle
de z Fognud hafde vtvegad hrædd

 um

um og ſturludū Mañanna Samvit
ſkum. Riettelega matte ſa af Oliu
fiallenu vpſtijgā/vid huoriū ad Him
nanna Nerſueiter taka med Glede z
Fognude. Gøngū vppa Næder Fial
lanna mz Chriſto/gøngū þ mz Niar
tans Girnd z Fyſtie / med þui vier
kunnum þad ei med Lijkamans Fot
um ad giøra/þetta kienna oſſ Ept'
dæme þeirra heilogū. Moyſes geck
vppa Fialled þa hañ villde tala vid
Gud. Þeir heilogu Forfedr geingu
vppa Fialled/þa þr villdu giøra ſi
nar bæner/z offra Gude. Forfader
enn Abraham vtvalde ſier Fialls
bygdernar/eñ Loth Slettlended. So
byri' truadre ſál ad giøra/ad ſkilia
ſig vid ſliettlende veralldareñar/þ er
heñar Wellyſting'/og kieppaſt vppa
Næder mz gudhræddre Aſtundā/ So
fær hun ad heyra Guds elſkuleguſtu
og liufleguſtu Ordrædur hid innra j

Anda/ So þar hun vmflwd med A-
braham/ þ eilijfa Bæl z Bruna/ ō
Heimsins Sleitilende er fyrerbwed.
Bethania merker Eymda og Hørm
unga Hws/ J gegnum þetta Hws ed
liggur vor Leid sem perdast vilium
vppi Himnanna Dyrd/ lijka so sem
Christur vppstie vr þessare Eymd j
eilijfa Dyrd.

Aadur Christi vppstie til Himna
þa var Himenen so sem aptur byrgd
ur og lucktur þ oss / og su himneska
Paradijs var oss varen og bønnud/
med þui elldlega Suerde Engelsins
Enn nu sem Christur hefur Sigur
enn vnned/ þa stijgur hann vpp til
Himna/ og vpplijkur so Himnenum
aptur/ so ad hañ vijsade oss Veg vpp
aptur þangad/ huadan vier vorum
adur fallner. Lærésueinarner stoodu
z horfdu vppi Himenen þrg" Chri

 stur

stur pra þm vpp sire/ hvar med þeir
kenna oss sem viliu vera riettet Lær
esueinar Chrisit/ad ypplypta verum
Hiartanz Augum/til vors Endur
lausnara/sem j Himnenum rijker.
O Herra Jesu/ Huad dyrdarleg En
ding vard a øllum þijnum Eymd
um/og a þinne Þijnu. Huad snøgg
z god vmskipte verda hier? Huad nu
Kell munur var ad sia þig j þinne
Kuøl/a Fiallenu Golgatha/ Og ad
sia þig nu Vpstijganda a Fiallenu
Oliveti? A Fiallenu Golgatha var
stu einmana/ Enn hier a Oluiþiall
enu eru j kringum þig margar Þus
hunder Eingla. Þar a Nøþudskiel
ia Fiallenu/varstu vpp hafen a Kr
ossen/ enn hier verdur þu j Skyenu
vpnumen til Himna. Þu varst þar
krossfestur j millum tueggia Ræning
ia/Enn hier ertu dyrdarlegur mitt j
bland

bland himneſkra Herſueita. Þar var ſtu med Naglum nidr negldur a Kroſſen/og til Dauda fordæmdur/ Enn hier ertu laus og frij/ og þar til fo frelſare þeirra Fordæmdu. Þar var ſtu ſtaddur j Dauda og Kuøl/ Enn hier j Glede og dyrdarlegre Sigurvinningu.

Chriſtur er vort Høfud/enn vier erum hans Limer. Fagna þui z gleſt þu kruud Sæl/ Su Vegſemd s̄ Høfdenu veiteſt/hun veiteſt og ødrū Limonum/ſem Høfdenu eru ſamtein gder. Þar ſem vort holld dróttnar/ þar munū vier z eirnē dróttna. Þar s̄ vort Blood ryker z drottnar/ þar meigū vier viſſulega vænta z vona/ ad vier munū þar z eirnen dyrdarleger verda/og þo ad Synderner vilie þita hindra/þa hindrar þ þo ecke ſu Sameigenlega Natura/ s̄ vier hop

um med Guds ſyne. Þar ſem Nøþ
ubed er/þangad munu z þiner ædrer
Limerner ſaþnaſt. Nu er vort Nøþ
ud Chriſtur jñ komen j eilijþa Dyrd
þar þyrer haþa hiner adrer Lider og
Limer/a hans andlega Lijkama/þul
la og alla Ordſøk til ad vænta ſier
og vona eirnen himneſkrar Dyrdar/
Þad þyrſt Nøþided heþur medteked
Himneſka ſælu/ þa haþa og eirnen
hiner Limerner Eignarriett til ſømu
Sælu/huøria Sælu Chriſtur heþur
alla reidu/þeirra vegna vtteked a Hi
mnum/ſo ad hann aþhende þeim ha
na a eþſta Deige. Chriſtur nidur
ſtie aþ Himnum/til þeſſ ad hañ giør
de oſſ Riettlæta/Enn hann vpp ſtie
aptur til Himna/ſo ad hñ giørde oſſ
vegſamlega/og dyrdlega j hia ſier.
Vorra vegna er hñ þæddur/ Vorra
vegna Pijndur/Þar þyrer heþur hñ
og eirnen/vorra vegna til Himna ap

ſt vppſtijged. Vt af Chriſti Pijnu
þroaſt vor elſka til Guds/ enn j hn̄s
vpriſu ſtyrkeſt Truē vor/ ſo næreſt z
vonen vor j hn̄s Vppſtigningu.

Nu eigum vier eptˢ ad fylgia vo
rum Brudguma/ei alleina mz good
fwſre girnd Hiartās/helldr z ſo med
gudrækelegre Hlydne ytre Verkan̄a
i þa himneſku Guds Barna Borg
ma eckert ſaurugt innganga / huar
vm Einglarner nockurneigem bera
Vitne/med ſin̄e Hegdan/þuiad þegˢ
þeir nidur ſtigu fra þeirre himneſku
Jeruſalem hingad a Jørdena/ þa li
etu þeir ſig ſia jklædda hvijtum Klæ
dum/ huør ed merkia hreinann og
flecklauſann Heilagleika z Meinley
ſe. Med Læremeiſtara Lijtelætesins
kan̄ eingen drābſeme vpp ad ſtijga/
og ecke helldur med Fødur Giæſtunn
ar/ Prettvijſen. Ei kann helldr mz

 Frid

Fridarhøfdingianum ad vppstiga o samþycked / z ecke helldur med Mey ar Syxenum Loste z Opneytsl.z. jn onguer Lester kuña ad vera j Fylgd og Før med Fødur allra Dygda/ og ei helldr kuña Syndernar ad fylgiast ad mz þm riettlæta/edr veikleiken mz læknaranū. Sa s girnest sijdar meir ad sia Gud Auglite til Auglitis/hñ stunde til ad liþa hier sem her þorer hans Auglite/ Sa s vænter sier þess himnesta/hñ þoracke þ jardnesta.

Hneig þar til vor Hiortu goode Jesu/ og drag oss og vorn Vilia epter þier. Amen.

XXII

Um heilagan Anda

Þegar Drotten vor Jesus vppstie til Himna/og jñgeck j sijna

i siña eilijpa Dyrd z Vegsemd/ þa sende hañ Lærisueinunum H: Anda a sialfre Huitasunnu Natiñdeñe/ Og so sem ad þa Gud vtgaf Løgmaled a fiallenu Sinai j gamla Testamentinu/þa stie hañ sialfur a medā nidr til Moysen. Eins stiedur nu j Nya testamentenu/þeg Postularnir eiga ad vtganga vm allann Heimenn og predika Euangelium þa nidurstig ur H. Ande til Þrra. Þar heyrdust Skruggur/Elldingar z Reidarþrumur og mifg stoor og skielfeleg Lwdurs Hliod/Þuiad Løgmalsins Raust vpphefur sig med storre Ognan a mote vorre Ohlydne og audsyner oss ad hafa forskulldad eilijfa Gudz Reide/Enn hier heyrest so sem eitn hægur Vindblær/ Þuiad Euangelij Nadar bodskapur hughreyster aptr z endurnærer jstodulaus z ottafleigē

 hiörtu

Hiørtu/ Þar vard allt folked hrædt og skialfande/ þt Logmaled verkar Reide/ Enn hier þys stoer Hoopur og Mañfiølde til samans/ til ad heyra Guds Furduverk. Fordum nidur stie Gud j Elldenum/ eñ þ var hiñs Reide Elldz/ huar fyrer Fialled allt titrade skalf z rauk/ Nu nidur stijgr H. Ande og so j Ellde/ Enn þad er hans Elsku Elldur og Kiærleiks Elldur/ huar ꝼ ad Hwsed sem Postularner voru jnne/ skalf ecke af gudlegre Reide/ helldr vppfylltest mz Dyrdar Lioma H. Anda. So sem Christur var vtsendur j þennañ Heim til ad frelsa mannlegt Kyn/ So verdur og einnen hans H. Ande vtsendur til ad helga þad z vpplysa j allre Truarennar Þeckingu/ Eckirt Gagn hefde oss staded af Christi Pijnu/ hefde hañ ecke vered oss kiend/ z kuñ

giørd j H. Guds Evangelio/ þuiad huør kann ad hafa gagn af geymdum edur leyndum Fiesiod? Þar fyrer villde sa himneske Fader Myskunsemdanna/ecke alleinasta tilreida eirn mijken Velgiørning j Pijnuna Christi/helldur villde hann þann Velgiørning lata øllum Heime/frambodenn verda j Visending H. Anda. Ein good Mooder nærer sitt Barn a bæ͞ðum sijnum Briostum/So giefur oss sa goode Gud bæde sijn Briost/ þ er Sonenn z H. Anda.

Heilagur Ande kiemur yfer Postulana/þa þeir voru med einu Samhellde huør med ødrum/ ad bidiast þ þuiad þetta er ande Bænarenar/hu͞ ør ed fyrst verdur þeingenn af Gude med Bænenne/z sijdan sialfur vpp vekur og afyser til Bænarenar/þui ad hann er þad Sambannd sem oss

og vor Hiertu ſamteinger vid Gud
ſo ſem hann ſaman teinger Fodurē
og Sonen/verande þeirra beggia ſā
eigenleg og ſamverande iñbyrdis El
ſka. Þeſſe andleg ſamteinging vor
vid Gud/hun ſkiedur vt af Trunne
huør Trw ad er Gief z Gafa H.
Anda/Truna odlumſt vier med Bæ
nenne/enn rietteleg bæn ſkiedur allei
naſta f Hialp og Hiakod H. Anda.
J Salamonis Muſtere/ þegar þar
var fyrſt offrad Drottne Breñefórn
þa vpfyllte dyrd Drottins allt Mu
ſtered/Eins ſkiedr þad ſo tijtt z opt
ſem þu offrar Gude þijnū Bænum
þa vpp fyller Dyrd H. Anda allt
Muſtere þijns Hiarta.

O huad daſamleg er þeſſe Guds
Myſkunſeme og Nad/þar Faderen
lofar ad bænheyra oſſ/Sonuren leg
gur til med oſſ/og H. Ande bidur i

oss og med oss / Enn H. Einglar bera fram̄ vorar bæner þ͛ Gud/ so ad Nꝍdardyrunum verdur allorei þ͛ þm apturlukt.

Sa mysk unsame goode Gud gefr oss fyrst tilhneiganlegt hiartalag til bænareſt ar/ þt haſ̄ giefur oss Anda bænareſ̄ʳ ꝛ nꝍdareſ̄ar. Hñ giefr ꝛ Bænenne syna Fram̄kuæmd/ þuiad hann bænheyrer ætid vorar Andvar paner. Og þo þ͛ skiee ei alltijd epter vorū vilia/ þa skieðr þ͛ þo alltijd ept er þui ſ͛ oss best hagnast ꝛ gagnast.

H. Ande kom yfer Postulana/ þegar þr voru samhuga aller j einu Hwse/ og j einum stad stadder/ þui H. Ande er Ande Eindrægninnar og Elskunnar Hann samteinger oss vid Christum þ͛ Truna/ enn Gud samteinger hann vid oss aptur fyrer Kiærleikann/ Og j sama Mata

 sam

samteinger hañ oss jnbyrdis vid vora Naunga þ Kiærleikann.

Diøꝼullenn er vpphaꝼ alls Sundurlyndis og Tuñdrægne huer ed ad skilur oss fra Gude med Syndunum og ꝼra vorum Naungum med Natre Prætum og Sundurlynde. Enn hier þuert a mote ꝼa sāteinger H. Ande oss aptur vid Gud/og Gud vid oss mz sinne Verkan/lÿka so sem þ hañ sāteingde ꝼa Guddoomlegu ꝛ Mandoomlegu Nattuꝛuna j Christo med siñe dasālegu Yꝼerskyggingu.

So leinge sem H. Ande blÿꝼur j Mañenum med siñe Raad og aſt gioꝼum/so leinge er Madureñ samteingdur Gude/Eñ so snart sem madureñ ꝼyrer syndena slepper Truñe og Kiærleikanum/og vtrekur H. Anda ꝼa ꝼraskilur hañ sig ꝼra Gude ꝛ slÿtur þad helgasta Samband sitt vid

vid Gud/sem Heilagur Ande hafde bunded.

Sa sem byr yfer H. Anda z hefur hañ j sinnu Hiarta/hann hatar ecke siñ Broder. Enn huernen kiemur pad til? Pad kiemur so til/ad hann er orden eirn Limur a þm andlega Lijkamanum Herrans Christi/ huørs Limer ad eru aller heilager z gudhrædder. Nu so sem ecke kann eirn Limurenn annan ad hata a nattúrlegum Lijkama/ So kann og ecke helldur eitt Guds Barn annad ad hata/ med huørin pad er orded eirn sameigenlegur Limur / vnder einu Høfde.

Sa sem byr yfer H. Anda/og verdur af hønum stiornadur hann elskar eirnen sijna Ovine/ Huørnenn kiemur þ til? Ordsøk þar til er þesse/ad þeir sem hallda sier til Drott

ens/þeir verda eirn Ande med honū og eins sinnader og hañ/ Nu lætur Gud sijn a Sool vppreña iaþnt yþer vonda sem goda/ lijka vel yþer sijna Ovine õ yþer sijna Vine.

Ea sem byr yþer H. Anda hann er reidubuen til ad giøra ølluñ gott epter sijnu Megne/og vill giarnann vera sem fleñum til Gagns z Þien uñu breytande j þui sama epter sijn um Skapara/huor ad er Brunnur allrar Myskunsemdar/Giæsku z mi lldе vid alla Meñ. Heilagur Ande vppvekur þuilijkar Hugreñingar og viliās tilhneigingar j Mañenū/so õ hñs eigenleg sialfs nattura er til/þ er heilagar z Gude þocknanlegar.

So sē þad ad Sælen giører Lijk amann liþande tilsññalegañ/z hræra legan/Eins lijka giører H. Ande/ Mannen andlega liþande/læt hañ

sinn til þess stoora Sættleika guddomlegrar Nadar / hrærande z styrande ollum hans Lidum z Limum til Hlydnis vid Gud og Elsku vid Naungann.

Sa Þytur kom þui aff Himnum ofan / huor ad var Teikn H: Anda Tilkomu til Postulanna / þui sa H Ande heffur himneska Natturu / verande samrar Veru med Fødurnum z Synenum aff huorium badum Fodur z Syne / Hann er framgangande fra eilijfd til Eilijffdar. Þesse H. Ande ma þui og eirnen himneskur kallast / aff þui hann kiemur oss Monnunum til ad hyxa vm þad himneska / z þad sem þar vppe er. Sa sem fester Hiartad sitt vid jardneska hlute / z Heimenn offasllega elskar / hann same heffe ei enn nu ødlast þennann himneska Andann. Heilagur Ande kom j einum Vindblæ edur Gu-

 ste

ske yfer Postulana / þess vegna/ ad
hñ audsynde sig ad þa þañ hiñ sama
sem med sier færer lifande Nuggū
og Nugsuolun þeim hinu sorgfullu
vier lifum voru hoolldlegu Lijfe/ af
þeim Anda sem vter giefum fra oss
og til vor dregum j Loptenu. Þar
fyrer villde H. Ande koma vnder
Teikne/ og med Teikne eins Vind-
blæs/ hu ad oss þ veiter/ ad vier kun
num ad lifa andlegu Lijfe Salaren
nar. Vindurens blæs þar ſ hann
vill og þu heyrer hans Þyt/ eñ huort
hañ fer eda huadan hañ kiemur þ
veistu ecke/ Eins er hattad vm alla
þa sem af Andanū eru fæddet. Sa
Vindþytur j huøriū H. Ande kom
yfer Postulana/ var mikell z sterkur
Þuiad H. Ande hrær' kroptuglega
og volldugliga Hiortu heilagra/ j hu
orium hañ byr til alls hins gooda/
ja

m/hñ hrærer þau so z hughreyster/ ad þau hrædast huorke Ecotaner o-gudlegra Tyrañá/og ecke Grikræde Diopulsins/ z ecke hatur Veralldar eñar. Sa verduge H. Ande /þærer med sier Postulunum til Handa Kyn ning z skilning allra Tungumæla/ med þui ad Rausn þeirra Predikun-ar ætte vt ad ganga vm oll Lond/z a medal allra Þioda/so tokst nu j burtu allur oskilianlegleike Tungu mælaña/huør ed var gudlegt straff ꝥ þa dærlegu Mañanna Dirfsku/ þegar þeir so ẽ j Trætz vid Gud vppbygdu Turnen Babel/So verda allar Þioder sem ædur voru sundur dreifdar med adskilnade Tungumæl aña/aptur samansafnadar j Truar eñar Einingu ꝥ Verkan H. Anda Heilagur Ande openberadest þui j tungnaña lijkingu/ ad hñ villde þar

med audſyna/ ad hann være ſa hiñ ſame/ſm̃ ſtyrk hepde pordum Tungū Spamañaña/ z añara Guds maña pa þeir vt ap hans Innblæſtre tølu du og ſpaadu j gamla Teſtamentenu So og være hann eirnen ſa hiñ ſame ſem tala ſkyllde pyrer Munn Poſtul anna/ og ſydan ſkyllde avallt leggia Guds Ord þeim j Munn/ſem kieña eiga j Guds Sopnude.

Bleſſadur z dyrdkadur ad eilīpu ſierlu verduge Heilage Ande/ aſamt med Fodurnum og Synenum/ pyrer ſo margar z ſtorar aſtgiaper/ Am̃.

XXIII
Vm Tign og Vegſemd
Guds Heilagrar chriſtne

HVgleid og athuga Chriſten Saala/huad mykell z ſtoor vel

Velgioningur þier var veitt aþ Gu de þegar hañ kallade þig j Samfie lagſkap ſiñar H. Chriſtne. Enn er ſu mijn elſkanlega Vñuſka ſeig° ayr iſtur j Loþkuæde Salomonis. Sañ lega ma hun ein kallaſt/ þui ecke er vtan eirn Soþnudur allra rieitruad ra/ bæde þeirra ſem vered haþa/ eru/ og epterkomande verda/ og þeſſe ſoþ nuduren/ er Chriſti elſkuleg Brudur þyrer vtan chriſti andlegan Lijkama er ecke hans Ande. Eñ þeir ſem er haþa Chriſti anda/ þeir heyra hen um ecke til / Þeir ſem ecke heyra til Chriſto/ kunna ecke ad eignaſt Niut deilld j þui eilijþa Lijþe.

So ſem ad þordum allar Skiepn ur a Jorduñe/ dreckuſt z fortyrduſt j Vatsfloodenu/ þær ſem voru þ vtā Orkena/ Eins ſkiedur þad eirnenn/ ad huorier ſem ecke eru jñeluckter z

 innteknir/

ınnteknet ı þa heiløgu Vrk Gudz saf nadar/ þeir verda eilijflega glatad er z fortynder. Sa þarf ecke ad vænta sier/ ad hañ eige Gud ꝥ Fødur a Himnum/ sa sem ecke hefur hñs H. Christne/ so sem ꝥ eina andlega Moder a Jørdunne. Athuga og gaumgiæf vandlega Sæl mijn/ ad þeiss vegna nidurstijga til Helvijtis Dags daglega oteliandlega margar Sæler ad þær hafa ecke vered hier a Jørdunne/ j Hoop og samfiepte Guds H. Christne. Þad ad þu fer ecke somu Leid med þeim hinu fordæmdu/ er ei ad þacka þiñe Natturu/ huør j sialfre sier er miøg lijk Natturu hiña fra fordæmdu/ helldur er þad Guds Myskun ad þacka/ huør ed alleina Greinarmun giørde a millum þijn z þeirra. Þegar þaug þreifanlegu Myrkur geingu j Egiptalande/ þa

var

var þo lios Dagur/so vįda sem Is raels Syner biuggu/So er z eirnen Lios gudlegrar þeckingar/alleinasta hia Guds christne enn hia þeim sem eru þ vtan þa sama Christne/ er Myrkur Villudoomsins j þssu Lijfe huort ed þa framleider til myrkurs eilijfra Kuala j odrum Heime. Sä sem ecke er Lidur og Limur Christ-nennar sem strÿder hier j Heime/ hañ verdur og ecke helldur heñar Lidur/ ne Limr/ þegar hū skal Sigre hrosa añars Heims j eilijfu Lijfe/ þui ad þsser Hluter eru miøg samteingd er millum sijn jnbyrdis/ sialfur Gud hans H. Ord/ Truen/ Christur/ christi vtvalen Søfnudur/ og þar med eilijft Lijf.

Guds Christne/ hū er bæde Mey/ Moder/ og trwlofud Brwdur. Moder er hun þess vegna/ ad hun fæder

Gude Dags daglega andleg Børn/
Enn Mey er hun þar fyrer/ad hũ
þydest ecke Diøfulsins nie Heimsins
Rääd nie Vilia. Enn trulofud Bru
dur er hun/Þui Christur hefur trulo
fad hana sier til handa/med eilĳfũ
Sattmaala og gefed hẽne heilagañ
Anda j Eckta Pant.

Guds Christne ma lĳkiast vid þ
Skip/þar sem Christur og hñs Lær
sueinar eru jñanbords/huørt ed alla
sĳna Skipveria/flytur z ferer vm sỹ
der/jñ j Høfn eilĳfrar Sælu og
Roosemdar. Jñ a þessa Høfnena/
hellour Guds Christne/hafande tru
na f̄ Stiorn og Styre/enn Gud sial
fan f̄ Styremañeñ/og Einglana f̄
Lidsmeñ. Mastur j þessu Skipenu
er Krosstried Herrans Jesu Christi/
Enn fyrer Segled ma merkia og
þydast heilagt Guds Evangelium
og

og Nædarbodskapur / og þegar nu Gud heilagur Ande blæs j þia Segled/ þa geingur alltijd og byriar afram til Haþnar þrar eilyþu Sælu og Roosemdar.

Guds christne ma lijkiast vid þañ Vijngard/huorn Gud heþr plantad hier a Jørduñe/huorn hñ heþur vo-kuad z yþerdogguad med sijnu eigen Bloode. J kringum þeñan Vijngarden heþur hñ gyrt med sterkũ Murvegg N. Eingla Verndar z Vardveitslu. Hñ heþur hier nidurgraþed eina Vijnpressu/þad er sijna heilaga Kuøl z Pijnu/z heþur teked j burt Steina og Þystla/og allt añad þad Vijngardsins Frioþgun kñ ad hamla og hindra.

Guds heilog Christne er su hin sama Kuiñañ/sem jklædd var Soolunne / þuiad hun er jklædd Jesu Riett

læte. Su ſama ſtood a Tunglenu/
þuiad Guds Chriſtne ber ad porack-
ta jardneſka Hlute/huorier eru por
geingeleger z oſtøduger/ſo ſem Tun
glſins Skin z Birta.

Mÿked dyrmæter z ypparleger eru
aller þeſſer Hluter/ vid huøria Guds
Chriſtne hepur nu ſamlÿkt vered/ z
þui er ſkylldugt þu pærer. Gude myk
ed Þacklæte þar ß/ad þu ert Limur
þeſſa ſo dyrdarlega z tignada Hoop
ſins. Mykla og ſtoora Velgiørn
inga lætur Gud i tie/vid ſÿna chri
ſtne/eñ þo ødlaſt þa ecke aller/ Þui
ad chriſtne Drottins/ hun er ymgyrt
ur z apturluktur Alldengardur/ z ſa
jnſiglade Brunnuren. Eingen kann
ad ſeigia aß pegurd þſſa apturlukta
Alldengardſins/vtan ſa ſ̄ þar er jñe
pyrer/ So kann z eingen hellldur þa
ſtooru Guds velgiørninga ad ſiaa og

þeckia

peckia/sem hañ j tie lætur sine christ
ne/utan sa sem er j christneñe.

Pesse Brudurenn Herrans Christi
er dock asendum hid ytra/eñ harla
prud z fogur hid jnnra. Petta skip
ed skiekst z brekst mjog/midt j offsok
nañna Bylgium/ z meiblastré/eñ tor
tynest po alldrei. Petta Vijntried
vex pess betur/ž pui er nær geinged/
z fleire vindker kuister eru af pui hog
ner. Pessa Kuinna vmsitur sa hel
vijske Dreke a margan hatt/eñ fær
henne po ecke grandad. Pad er vijst
satt/ ad christne Guds er ein fogur
Lilia/enn samt vex hun sem midur-a
millum Þyrnasta. Gudz christne er
vijst sa allra blomlegaste Alldingar
dur/samt drijpur ecke pad sæta Bal
sam af pessa Alldingardsins avoxt-
um/fyrr enn pad Nordan vinduren
blæs z brærar yfer hann.

Guds Christne er ad soñu Guds ei-
enleg Dotter/eñ samt er hun Heim
enū andstyggeleg ꝛ ogiedþelld. Hun
bydur ꝛ vænter epter himneskre Arþ
leiþd/Þess vegna verdur hun j þessum
Heime ad vera so sem añar Pilagrij-
mur og vegþarande. A þessare veg-
þerdar Reisuñe siñs kuelst hun miog
ꝛ þreyngest/J Kuoleñe ꝛ þreynging
uñe er hun þeigande/ J Þognenne
sterk og hughraust/Og j þessū Sty-
rkleikanum /yþer vinnur hun vm
sider.

Þott Christne Guds sie andleg
Moder/þa ödur hū þo ad standa vn
der Krossenū/so sem Moder Christi
Maria. Christne Drottins er so s̄
eirn Palmvidur/Þt þess meire Þun-
ge Harmkuælaña og Freistinganna
s̄ a heñe liggur/þess helldꝛ riettir hū
sig vp fra Jorduñe til Himensins.

Hura

Nu ꝼa þu Sala mijn vm þuilijka tijgn Gudz heilagrar christne/z siadu til/þu haꝼer eckert þ j Fare þijnu/ſ heñe meige vanſoma. Christnen er andleg Moder/þar fyrer varastu ad ꝼorakta heñar Ord z aminningar. Nu er þui moder/ad þier ber æ jaꝼnan ad hallda þier vid heñar brioſt/ enn christnennar Brioſt eru Orded og Sacramenten.

Christne Gudz er oſpillt Mey/þar ꝼyrer siertu hennar Sonur eda Dotter/þa siaadu þig vid ad drygia andlegar hooraner med Dioꝼlenum/þ er/ ad þu syndger ecke. Christnen er Christi Brwdur/þui ber henne vel ad taka sier vara ꝼyrer/ad hun hafe eingen mok nie vinattu hoot vid Dioꝼulen. Nun er Brwdur christi/þui ætte hun vandlega til ad siaa/ad hun misse ecke ꝼra sier pant Andans/ſu

z Christur hefr henne giefed j Trygu-
dagmꝛþu. Nun er Brwdur Christi
þui byriar henne oaflaatanlega ad
bidia/ so ad hennar Brwdgume kome
snarlega/ z jnleide hana til Brwd
kaupsins. Þesse brwdgume nmun ko
ma a Nottu Vggaleysesins/þad er/
þegar sem fæster taka sier vara fyr
er hans tilkomu/ z men lifa athuga
lauser z vggalauser. Vak þar fyr
er Saala myn/so ad Brwdgume fin
ne þig ecke sofande/þegar hann kiem
ur/ z vtelyke þig ecke af dyrum eilyf
rar Saaluhialpar. Lattu vidsmior
þinnar Truar loga z lysa/so þu þur
fer ecke ad sakna þess þa ed fyrsta/
þegar Brwdgumen kiemur.
Þu ert hier jnnan skipzborda skodd/
Siadu til þu steyper þier ecke vt j
Haf veralldarennar/fyrr enn þad þu
kiemst j Høfnena/Þu ert jnnan skip
borda

verda skødd/þar fyrer bid þu Gud/ ad huørke stormvindur Motlætesins z ei helldr bylgiur Freistinganña kun ne þier ad kollkasta.

Þu ert Guds Vijntrie/kastadu þui fra þier onytsamlegū Greinum/ Be rke og ødru þui sem ofriofsamt er/ so sem ad eru øll Verk Holldsins og spilltrar Natturu. Læt̃tu allan þañ Tijma sem þu hier lifer/ vera þier so sem hreinsunar z Fægunar Tijma/ þa muntu þess bloomlegre birtast a Deige Drottens. Þu ert eitt jñplan tadur Kuistur j þad rietta Vijntried sem ad er Christur/ Siadu þar fyrer til/ ad þu hallder þier vid hann/ z stert groodursett j hans Undum/ suo ad þu bærer mijken Avoxt/ Þui hu- ørn þann Kuist a Vijntrienu/ s̄ ecke bærer Avøgst/ þann hinn sama vill sa Himneske Vijngardsmaduren hu

rt høggua/ Enn hinn sem Avøxten bærer/ vill hañ hreinsa/ so hann kuñe eñ yfergnæfanlegre Avexte ad færa.

Þu hefur jklædst Christo j Truna/ og ert þessare Riettlætis Solune so vngiefenn/ Stadu þar fyrer til ad þu vnder Footum trooder Tunglid/ þad er alla Jardneska Hlute og vrder allt lijtels hia þeim Himnesku og eilijfu Audæfunum.

O þu Goode Jesu/ sem oss hefur leidt j Samfielagskap þinnar Christne sem hier strijder a Jørduñe/ Leid þu og eirnen oss vm sijder/ þangad sē þijn Christne er/ Sigre hroosande a Himnenum/ Amen.

XXIV:

Ein christeleg Vmþeinking

vm þad/ hvsornen Gud hefur fyrer ætlad alla þa Truudu til eilijfrar Sælu.

Sála mijn/ so opt sem þu villt hugsa vm/ huert Gud hefe fyrer ætlad þig til Eilijfs Lijfs edur ecke/ þa renndu strax þijnū Hugskotsaugum til Christum/ þar hann hanger a Krossenū og deyr fyrer allar Heimsins synder/ og vpp rijs sijdan off til Riettlætis. Taktu fyrst til ad hugsa vm Christum/ so sem hann liggur j Asnastalle num nyfæddur/ og so fram epter/ og þegar þu hefur yfer veiged/ huar til hann er fæddur/ og huar til hann hefur allar Kualer lided/ þa sierdu vel Guds fyrer ætlun/ og aseti Rad vm þijna Sæluhialp.

Gud vtvalde oss adur enn Grundvollur Veralldarennar var lagdur/ enn þo vtvalde hann oss alleinasta j Christo/ huar fyrer ef þu ert j Chri

sko fyrer Trwna/þa efady önguan neigen þar vm/þu ert þa vissulega eirn af Tølu þeirra Vtvøldu. En huør sem ødruvijs vill ransaka/grun̄da og kan̄a/þad stoora Diwp þessa Leyndardoms sins vm gudlega Fyrer hyggiu/ hønum er hætt vid ad han̄ meige falla j Diwp Ørvæntingaren̄ar. Þeim sem eru fyrer vtan Christum/þeim er Gud eirn fortærandlegur Elldur. Siadu þar fyrer vel fyrer þu komer ecke ään Christi fram̄ ad þessum Elldenum/ so hann fortære þier ecke. Þa alla sem ecke hafa mz Trwnne medteked Herrans Christi Bitaling fyrer Syndernar/ og ecke giefa hann fyrer sig bored/ alla þa klagar Gud med sijnu stranga Løgmæle/og alla þa fordæmer han̄/mz sijnu ostøduanlegu Riettlæte. Vara sty þat fyrer ad vilia leita j Guds

Lögmæle

Løgmæle þar epter/huørt þu mun'
eirn j Utvaldra tølu eda ecke/ þad
kienner ecke Løgmæled/ helldur E-
vangelium og Guds Fyrerheit/Gren
slast ecke helldur smásmuglega epter
huad Gude mune hafa til þess ꝛ þss
geinged/sem̃ hañ giørt hefur/ so ad
þijner eigen þanckar og Meiningar
ville þig ecke. Gud byr j þui Liose s̃
eingen fær tilkomest/ Siæadu til þu
komer ecke ofnærre þui Liose/þui þ
giører þig fyrre blindan enn siæ-
ande. Gud hefur feinged þier añad
Lios/Euangelij kieñinga/j þui hinu
sama Liosenu/kunnu vid ad sia þetta
heimuglega Guds ræd. J þssu Lios
enu sier þu þad rietta skilnings Lioz
bæde um þessa Trwarennar Grein
ꝛ adrar. Grenslastu ecke epter huad
Gud hefur ásett sier fra eilijfu j sij
nu heimuglegu Ræde/helldr athuga

þad sem Gud hefur openberad þier a þessum Nadar Tyma/ med sijnu loosu Orde vm sinn Vilia og Asetning. Su Riettlæting Mannsins sem skiedur hier tijmanlega/hun er so sem annar Speigell og Imyndan þeirrar Vtvalningar til eilijfs Lijfs/sem skiedur fra Eilijfd.

Lærdu ad þeckia Guds Reide/vt af hans Logmaale/og giørdu Idran fyrer Syndernar. Lærdu z so ad þeckia Myskunseme Drottens / wt af hiis Nadar bodskap/og Evangelio/ sem þier verdur framboden þ Christi Makleglcika/vm eilijfa Saaluhialp. Lærdu ad fara riettelega med Trwna þijna/so ad þu audsyner hana/og lætur hana fram koma/j allre christelegre vmgeingne/og Meinlepse. Leggie Gud þier nockurn Kross vppa/þa lærdu ad þeckia/ad þad

er

er hans ꝼødurleg Nirking/ og þu eig
er hann þar fyrer ad lijda med þol
inmæde. Þegar þu heꝼur allt þetta
lært/ Taktu þa hid ꝼyrsta til ad ta
la vm/huørt Gud heꝼur þig ꝼyrerær
lad til Eilijꝼs lijꝼs edur ecke. Þessa
atꝼerd vill Postulen vier høꝼum/þui
ad hann heꝼur og eirnen hana sialꝼ
ur ꝼyrer oss haꝼt.

Þrijr eru þeir Luter/ sem Meñ
eiga hellst ad athuga/J þessū Leynd
ardom vm gudlega ꝼyrerætlun/z A
setning vm huørs Manns Sæluhi
alp/Fyrst Myskunseme Guds/ huør
ed Manhen elskar/Þar næst Fullnæ
gia Christi sū ꝼyrer hann pijnest/J
þridia mata Naad H. Anda/sem þ
Evangeliū kallar til gudlegrar Kyñ
ingar. Aullum Mønnum er giefen
Guds Myskunseme/Þuiad Gud elsk
ade allā Heimen. Jørden er full aꝼ

Gudz Myſkunſeme. Ja/Gudz My
ſkunſeme er ſtærre eñ Himen z Jord
þuiad hun er ſo ſtoor/ ſ Gud er ſialf
ur/ huør ed j ſkripteñe neþneſt ſialþ
ur Kiærleikuren.

Hann heþur vitnad j ſijnu Orde/
ad hñ vilie einſkis Mans dauda/ eþ
þier ecke anaʒer Gudz einfølld ord/
þa heþur hañ þad ſama ſtadþeſt mz
ſijnum Eide. Gieter þu ecke trwad
Guds þyrerheite/ þa trudu hans Ei
de. Hann kallaſt Fader myſkunſemd
aña/ Þuiad hønum er eingen hlutur
ſo eigenlegur/ ſem ad myſkuna ſig yþ
er þ auma Mañkyn/og þui ad væg
ia. Til Myſkunar vpphuetur hann
hans eigenleg Nattura/eñ til ad dæ
ma z hegna/neyda hañ vorar Synd
er/ſo ad þar aþ ma ſiaſt/ad langtū
naturlegar(ef ſo mætte ſeigia)geing
ur þraſñ aþ hans Hiarta/ Myſkun
ſemen

semenn enn Nepndenn.

Christi þorþiensta er þui øllum giefen/ ad Christur leid fyrer allar heimsins Synder/ Huar kann sterkare Vitnisburdur ad fæst/ vm gudlega Myskunseme oss til handa/ helldur enn sa/ ad Gud elskade oss/ þegar vier vorum onguer? Þuiad elsku hans var þad ad þacka/ ad hann skapade oss nockurn tijma. Nan elskade oss og eirnen/ þegar vier vorum fra honum fallner/ Þuiad elsku Guds var þad ad þacka/ ad hn vtgaf Sonen/ oss til Endurlausnar.

Gud Fader talar þessum Ordum vid eirn z sierhuorn syndugan Mann sem er epter sinne Verdskulldan fordæmannlegur til eilijfra Kuala/ og hefur eckert fyrer sig ad bitala.

Tacktu minn eingeten Son

og bitaladu med hønum Piin ar Synder. So seiger og eirnen Sonurenn. Taktu mig so þu Fridkauper þig.

CHristur kallast j Ritningunne/ Flos Campi, non Flos Horti, þ er/ þuilijkt Bloomstur / sem wie vex a vijdum Vollum/ enn ecke j Alldengardonum/ þuiad Alldengardarner eru vmkringder med hæpum Veggium/ so þangad næ ecke aller þeir ed vilia/ Enn Ilmur þeirrar Myskunsemdar/ sem aþ Christo stendur/ hañ er fyrer onguum læstur nie lucktur/ helldur ollum þeim til reidu sem hañ aþ Hiarta riettelega girnast/ z vppa þ þu skuler ecke efa þar vm/ huort Christur hefur fyrer alla þijnst edur ecke/ og fyrer allra Synder bitalad/ þa bidur hann sinn Him-

neska

neſka Fedur ꝥyrer þeim ſ hñ kroſſfe ſtu. Hefde hañ ecke ꝥ þa ſomu Rita lad/þa hefde hañ ecke helldur beded Fedurenn ꝥyrer þa/Nu med þui hañ vthelltr ſynu Bloode/ lijka vel þeim til Gagns og gooda/ſem hañ ſærdu ſyndu og deyddu/Þa er þad ecke ad efa/ad ꝥyrer alla adra mune hañ og eirnen hafa ſijnu Blode vthellt.

Fyrerheiten ſem ſtanda j heilogu Guds Evangelio/heyra og eirnen oll um Mońum til j Verolldeñe/þuiad til allra ſeiger hñ ſo/Komed til mijn aller þier ſm erfided/et c/Huorke er eg j.ie þu/eirn edur añar hier vndan teken/Helldur ſo ſem Bitalingurenn er vtlagdur ꝥ alla/So er og ollū til hans boded j Evangelio/ ſo ad þeir hañ medtake med Truñe. Þeſſi leiꝛ gra ſem þu afram geingur a Fooꝛſ ſtodugs Trunadartrauſts til Guds/

 ſleſs

þess meira eignastu af þessum Arfe-
enū/ Enguum spuiar Gud siñar Nꝏ-
dar/ vtañ þeim alleina/ sem ecke vird
ast hana ad medtaka/ og vtelykia sig
so sialfer fra heñe. Athuga þar fyr
er Sꝏla mijn þssa þria Stoolpa/ ed
ur þria Vegge/ vppa huoria bygd er
Guds Fyrerhyggia / edur asett Rꝏd
vm þijna Sꝏluhialp. Sa fyrste
Grundvallar Stolpenn/ er þesse/ ad
þa þu varst eingen/ þa skapade Gud
þig af ønguo. Hinn añar er þesse/
ad þa þu varst fordꝏmdr vegna A-
dꝏms Falls/ Þa endurleyste Guds
Sonur þig aptur sier til handa. Sa
þridie/ Þegar þu varst fyrer vtann
Guds Christne / fꝏddur Heidennar
Barn/ epter spilltre Nꝏtturu þinna
Foreldra/ þa kallade hū þig j Hoop
siña Barna þ Skijrnena. Þegr þu
hugar vm þessa vmlidna Guds Vel
giörninga

giørninga/þa hefur þu øngua orsøk ad efast/vm hans eptirfylgiande Nad z Myskun a feirne Tijmonum. Þegar þu vissir ecke af þijnum Sæluhialpar Veige/þa vppfrædde hann þig med sijnu Orde. Þegar þu foorst villt/þa leidriettir hann þig: Þegar þu stoodst þa hiellt hann þier vid sig/so þu skylldir ecke falla. Þegar þu giekst afram j þijnu Kalle z Embætte/þa leidde hann þig. Þegar þu snerer þier til hans/þa tok hann þeigins hende vid þier/Jaa/ hann synde avallt sitt Lanngilundargied j þui/ad bijda epter þier/og sijna fødurlega Myskunsemi j þui/ad fyrergiefa þier. Nu med þui ad so margar Guds Myskunsemder ganga vndan/þa efast ecke/ad lijka mune Myskunsemd Drottens a epter fylgia. Myskunsemd Drottens hefr vndan þier geing

ed/ꝛ ſo ſem leidt þig ſo þu yrder læk
nadur/þar fyrer mun hun og eirnen
fylgia þier ēpter/ſo þu verder vegſa
mlegur/og dyrdlegur. Myſkunſemd
Drottens hefur vndan þier geinged
og vyſad þier Veg/huørnen þu ſkyll
der gudlega og Chriſtelega lifa hier
j Heime/Þar ꝥ mun hun og eirnen
fylgia þier epter ꝛ ſtydia þig ꝛ ſtoda
ad þu meiger eilijflega med hønum
lifa.

Huørnen kom ꝥ til ad þu ſlaſadiſt
ecke þa þu fiellſt? Eda huør var til
reidu ad ſtydia þig med ſijnum Hønd
um? Var þad ecke Drottenn ſialfur
ſem þig ſtudde? Ja/ſannarlega var
hann þad og eingen annar. Vertu
þar fyrer hughrauſt/ og væntu þier
og vonadu efalauſt Myſkunar ꝛ eir
nen framveigis/og trudu þui ad Gu
de mune ecke leidaſt ad giøra þier til
goda

gooda þar til hañ hefur jñleidt þig j ꝥ eilijfa Lijf/ Þuiad j huørs Hønd um skylldr þu helldr vilia vita Sæluhialp þijna vera komna/ eñ j hans Høndum sem skapad hefur Himen z Jørd/ Ja/ j þeim Høndum sem alldrei ǒda stytte/ j þeim høndum s̄ eru fullar af Nad z myskun/ huøriar z eirnen eru j gegnū grafnᷓ/ so ad þᷓ j gegnū kuñe þess helldr Nad z myskū ad vtfliota/ z til þijn nidr ad driupa?

Minstu z eirnen Sæla mijn ad vid erum af Gude vtvalē/ vppa þad vid skulū vera heiløg z ostraffanleg j hans Auglite/ huar fyrer þeir sem ecke hyra vm ad lifa heilaglega/ þm heyrer ecke til Vtvalningen. Vier erum vtvalder j Christo/ eñ j Christo blijfum vier fyrer Truna/ Truen audsyner sig j Kiærleikanū. Huar fyrer ad þar sem ad ecke er Kiærleik-

uren/Þar er ecke helldur Truen/Þar sem ecke er Truen/Þar er ecke Christur/Enn huar sem Christur er ecke/ þar er og ecke helldur Utvalningen Guds Grundvallan stendur stodug/ hafande þetta Teikn/ad Drotten þecker sijna/ Sem Salubialp ena minnu erfa/ Enn samt seiger Ande Drottins / ad aller þeir skule fra Ranglætenu vijkia/ sem j þssum Hoopnum vilia vera/ z Nafn Drottins akalla. Eingenn slijtur Christi Saude wr hans hondum/samt vthet mter Christur þad/ad sijnum Saudum/ad þeir skule heyra hans Raust/ ef þeir vilia honum fafter j Hende vera. Vier erum Guds Hws og Nerberge/enn flaum til vier helldum so nnu Trunadartrauste /og Vonenne stoduglega allt til Enda.

D

O Drottenn Gud/þu sem giefr oss Nad til þuilijkt ad girnast/Gief þu oss eirnen Krapt til þ ad frramkuma. Amen.

XXV:

Vm þad/huørsu mikels gods ad Bæn eins christins Mañs þær orkad.

Þad ma eitt reiknast hiñ stærste Guds Velgiørningr mz al añara/ad hañ ecke alleinasta leyfer/helldur bijþalar oss vid sig ad tala j vorum Bænum daglega. Mijkenn Krapt heþur Bænen sem a Jørdun ne verdur vthellt/ Enn kiemur ølluu þui til leidar sm hū vill a Himnenū. Bæn eins gudhræddz Mans er so sē eirn Lykell til Himnarijkis. Þegar Bænen vppstijgur j Himenen/þa nidurstijgur Frelse z Myskunseme fra

 Gude

Gude af Himnenum aptur/ til þess sem bidur a Jordunne. Bænen er sa agiæte Skiolldr/ huer ed macktarlaus gierer allar Orvar og Skeyte Diofulsins. Þegar Moyses vpphof sijnar Hendur til Bænarennar/ Þa vann Israels Lydur Sigur a þeim Amalechitum/. Eins mættu z eirnen Sigur vinna a Dioflenum/ef þu vpprietter þijnar Hendur til Himins / þ er/bidur riettelega. Eo ß Mwrvegg uren stendr fyrer Ovinunum/ z hamlar hm ad komast jnn i Borgena/So vtelyckst fra oss og so Guds Reide/ þ Bænena/so hun kann ecke til vor ad komast edur nær.

Sialfur Endurlausnaren vor hafdi þ/ecke þess vegna/ad hann hefde þar Þorf fyrer/helldur vppa þad/ ad hann þar med kiende oss/huad ypparlegur z omissande Hlutur ad Bæn

em

en være. Bænen er so sem nockurs-
konar Skattur/huern vier eiguṁ ad
gíallda Gude / so ſ̄ adra rietta Þegn
skylldu/þuiad Gud hefur þad bÿfal
ad og vppalagt/ad vier skulum dag-
lega færa honum vorar Bæner/so ſ̄
nockrar andlegar Skylldur. Bænen
er so sem añar Stÿge/vppefter huo
rium vier kuñum ad ganga/allt vpp
j Himenen fram̄ ꝑ̄ Guds nædarstol/
Þuiad huad ma Bænen añad reikn
ast eñ so sem eñur Vegferd edr Vp-
stÿgning Hugskotsins og Hiartans
hiedan fra þessū hiegomlegum Hlut
um/ꝛ vpp til Guds j Nædernᵉ? Bæ
nen er vor Skiolldur og Hlÿfd/þui
Sæl þess Mans sem j Bænrækneñ
ne lifer/hun fær alldrei Skada / af
Diøfulsins Ahlaupuin edur æræs
um. Bænē er so sem eiñ trur Sende
bode og Ærendreke/Þuiad hun kiem

 ur

ut fram fyrer Guds Velldis Stool
oskande Hialpr og Lids af Drottne/
Þesse sendebodē framkuæmer ætíd sitt
erende/ ꝛ fer alldre erindislaust/ Þui
ad alltiafnt bænheyrer Drotten oss/
og þegar þad skiedur ei epter vorre
meiningu/ edur asetninge/ þa skiedur
þad þo epter þui sem Gud sier oss
mune verda fyrer bestu. Afarshuo
rs þessa meigum vier oss þad væn-
ta af Drottne/ sem er/ hann mune ann
ad huort giefa oss þad vier um bidium
ellegar ꝛ so þad sem hann veit oss ad
vera heilsusamlegra/ enn hitt sem vier
um bædum.

Gud Fader gaf þann ædsta Skei-
nk/ sem er sinn eingietten Son/ þegar
vier bædum hann ecke/ Huad skyllde
þad þa vera/ sem hann skyllde oss nu
ei giefa/ þar vier hann bidium? Nu
ecke hofum vier Riett til ad efa um
þad

þad/huort Gud fader mune bænheyra/þegar hañ er beden/ z ecke helldꝛ ad tuẏla vm þad/huort sonur Guds mune voru mæle fylgia/eda ei/ hia Fødurnum. Quad sem þu villt vpp byria edur framkuæma/þa siædu til ad þu ædꝛ/ꝥ Bænena ganger med Moyse jñ j Tialldbwd Drottins/so þu leiter Ræda hia hønum/þa mun tu snarlega heyra/huoriu DRotten suarar þier.

Þegar Gudssonur Herran Christur badst fyrer/þa forklæradest hñs Asiana/ so hun vard liomande/Suo verda z stoor vmskipte z vmbreytingar j vorre Sælu/ þegar vier jdkum Bænena. Bænen er Lios Sælareñar/ huor ed opt giører hañ hughraustan z gladværan j siñum anda/þegar hun vid hañ skilur/hañ sem hun j fyrstu hañ sorgande z ørvæntade.

 huórnen

Huernen skyllde Madur meiga dirþ-
ast ad lijta til Soolareñar/vtan hñ
haþe ædur fyrre tilbeded þañ sem he
þur skapad z tilreidt/suo agiætt Lios
þ Mannaña Augum? Huørnen sky
llder þu meiga nidursetiast til þiñar
Mæltijdar/vtan þu ædr fyrre tilbid
ier þann sem þier veiter soddan rijk-
uglegar Gæþur/med huørium hann
þig nærer og þoostrar? Med huørre
Samviitsku kantu ad leggia þig til
Sueþns/edur trua Nætur myrkrunū
til þijn/vtan þu ædur vtkrynier þig
med Bænenne? Huørra Nota skyll
der þu meiga vænta þier/aþ þijnum
Handaverkum/vtan þu akaller z til
bidier þann hinn sama / æn huørs
styrks z Adstodar allt Erþide er þor
gieþins z gagnlaust? Þar þyrer hu-
ort þu villt helldur ødlast andlegar
eda Lijkamlegar goodar Gæþur/Þa
bidtu

bidtu vm þær/og ſo munu þar þier
veitaſt. Girniſt þu Chriſtum ſo leit
adu epter honum mz Bæneſte/z þa
muntu fiña hañ. Girneſt þu ad Næ
dardyrunū ſie ꝥ þier vplokẽd/þa kla
padu þ^r. vppa vz Bæneñe/z munu
þær ꝥyrer þier vploknar verda. Ep
þig heimſæk^r j Eydemørku þſſa He
ims Poſte Freiſtingaña og Orbyrgd
a andlegum Audæꝥum/þa gacktu til
þrrar andlegu Helluñ^r/ſ ad er Chri
ſtur/med Hiartās Audmykt/z ſladu
vppa hana med Vende Bænar Akar
z jaꝥnſnart muntu fiña z ꝥormerkia
ad Vats ſtraumar gudlegrar Nææd
ar munu ſløckua Þoſta þiñar Satæ
klar. Vilier þu ꝥæra Gude eitt þa
ckñæmelegt Offur/ſo offradu honum
Bæneñe/þar mun vpleggia Sætlei
ks Jlmur aꝥ heñe til Guds / ſo ad
hans Reide mun ſtillaſt : Vilier þu

 dag

daglega vmgangast med Gude/so el skadu Bænena/huør ad er eitt and legt Samtal a millum Guds' z gud hrædðrar Saalar. Vilier þu smacka huad sætur ad Drotten sie/Þa lock adu Drotten med Bænenne jñt Her berge þijns Hiarta

Nu þo ad Bænen þocknest Gude / þa verdur hun þo ad vera riette lega Skickud / og a sig komenn/ef hun skal honum þocknast. Þar fyr er huør sem vill vera bænheyrdur/hũ stae til ad hũ bidie 1 Forsialega.
2 Alvarlega. 3 Lijtelætlega.
4 Stadfastlega j Trunne.
5 Diarflega.

Fyrst skal hann bidia forsiale ga/so hañ bidie vm þad alleina sem Gude meige koma til Lofs og Dyrd ar/eñ Naunganum til Gagns og gooda. Gud er almættugur þar fyr er attu ecke ad setia honum þ Mæt

nie Mata / med huorium hñ skule hialpa. Nann er hiñ allra vyssaste/ Þar þyrer þarþ honum ei þyrer ad se igia Stund nie Tijma hialpareñar. Bænena eigum vier ecke ad giora oþorhuxad/ edur med Flapre/helldur epter Þeirre Reglu/sem Truen tilsei ger. Nu geingur Truen epter Ordinu/og heþur Orded so sem þyrer speigel/ Nuar þyrer/ad huad s Gud heþur i sijnu Orde þyrerheited an Forords/þess meigum vier z eirnenn an Forords bidia/eñ pad sem hañ heþur med Fororde heited z loþad/ so sem ad eru þesse stundleg Giæde vm þad eigum vier og eirnenn med Fororde ad bidia/Enn þ sem hann heþur med ongum Moote loþad nie þyrerheited j Ordenu/þss eigum vier og eirnen med onguu Moote ad bidia. Gud veiter þad opt þm sem hñ

er orden reidur/Huad hañ munde ei giefa nie veita hinum ødrum sīn hñ er nulldur og blidur. Hafdu þar þ̄ Dæme Christi/huør ed allan sin Wilia lagde j Skaut og Fang Fodursins/bidiande ad ecke skyllde sīn Wilie skie/helldur hans.

Viſſ ber og so eirnen alvarlega ad bidia/Þuiad huørne kañtu ad heimta þad ad Gude/ad hñ giefe gaum ad þinē Bæn/þar þu sialfur ecke gar umgiæfet/ huad þu talar med Muñenum? Nu̇nē kantu ad vtheimta/ad Gud misfest þig nie þina Naudsynia/þar þu sialfur misfest þeirra ecke og lætur þier ecke vera neitt aþ Nauðsyn vm þær hugad? Þegar þu villt bidiast þ̄/þa gacktu inn i þitt Suefnherberge/og lycktu aptur Dyrnar epter þier. Suefnherberge þetta er þitt eiged Hiarta/jñi þ̄ attu ad gan

ga

ga/þad er/þu ætt þangad ad safna ollum Kroptum þinar Sælar/Ep þu villt riettelega bidia. Vornar ver da og eitnen aptur ad læktast/ so ad Umhuxan veralldlegra Hluta Vm-sorgunar komest þar ecke jñ so leinge so þu hindrest ecke. Fyr' Guds Ey ra hlioma einge Ord so hætt/so sem Girnd og Tilhneiging Hiartans/ꝛ Sælarennar/ þar þ er Hiartalag hu ers eins Mans/þau Ordenn glogg ⸗uast verda heyrd af Guds Eyra. Hiartad a so ad fram̃ leggia sig/til alvarlegra Guddomlegra Hluta j Bænenñe/ad Muñenum og Tungun ne sie omogulegt/alla þa Þancka vt ad skyra/Og þ heiter ad bidia j Anda og Sañleika/so sem Drottenn vt talar ad Meñ skule ꝛ bidia.

Christur þegar hann badst fyrer a Fiallenu/þa vphoof hann sijn Au

gu til Ni:::ns/ So eigum vær ad vp-
lypta vorum Hugſkots Augum fra
ollum ſkopudum Skiepnum til Gudz
ſem j Hædunum Helgedomſins ſitur/
Orielt giorer þu Gude/ef þu bidur
hañ ad hlyda þynum Bænar Ordū
eñ glefur þo ei gaum ad ſialfur/ mie
hugleider huad þ er ſm̃ þu talar vid
Gud. Daflætalega er oſſ ſkipad/ad
bidia/og þad giefum vier eirnen gio
rt ef vier tilbidium Gud j Anda og
Sañleika/þad er/ef ad vor Hiortu
og Hugſkot vaka avallt j Gude/mz
heilagre og goodfwſre Girnd Smlo
areñar. Ecke þarf j Bænenne all
tijd hætt ad hroopa/þuiad Gud bæn
heyrer og eirnen Andvarpaner Hiart
ans/med þui hann byr j Hiortum
ferra gudhræddu. Ecke er alltijd Þ o
rf a Margmælge edur Ordafiolda
j Bæneñe/Þuiad Drotten er nalæg-
ur

ur vorum Ougrenningum. Ein And varpan sem H. Ande vppvekur med oss/og vier so offrum Gude j Andan um/er Gude þeckare og kiærare/helldur enn Lestur/edur Þulning lang ra Bæna/þegar Munnuren z Varer nar tala ad eins / enn Hiartad er þeigande.

Oss ber og so audmiuklega z lijte lætlega ad bidia/og koma ecke pram j Trauste vorr'/helldur alleina Christi Forþienustu: Ef vier bygginum Bænena vppa vora eigen Forskulld an/þa er hun fordæmanlegur hlutur j Guds Auglite/lijka vel þo hun være so heit og alvarleg/ad hun kiæme Mañe til ad sueitast Bloodenu.

Eingen kañ Gude ad þocknast odru vijs eñ alleinasta j Christo/þar þyr er kñ eingen riettelega ad bidia/vtan hñ bidie j Jesu Nafne. Forner þær

 allar

allar sem ecke voru offradar a þui
einasta Alltare Tialldbudarennar/
sem þar til var skickad af Gude/kun
nu honum ecke ad þocknast/So kun
na z.þær Bæner Gude ecke ad þock
nast/sem honum eru ecke offradar/
vppa þ rietta Gullalltared /Herran
Jesum/þ er þær sem ecke eru fram
fluttar j Trauste Herrās Jesu Chri
sti Forþienustu Dauda og Pijnu.
Jsraels Lyd var lofad z fyrerheited
ad hañ skyllde verda bænheyrdur/þg
ar hñ snere sijnu Andlite til Jerusal
ems Musteris z bædist so fyrer/So
eigum vier og eirnen vorum Sælar
Augum ad lijta til Christum/j Bæ
neñe/huor ad er þad rietta og saña
Mustere Guddomsins. Christur þa
hañ vill bidiast fyrer j sijñe Kuøl z
Pijnu/þa fellur hañ fram a sijna
Asionu til jardar. Siadu hier huad
miøg

miøg ſa bleſſade Edlaherran lijtelæ
ckar ſig fyrer guddomlegu Vellde
ſijns Himneſka Fødurs/Quad mein-
ar þu þa þter byrie/ad lijtelæcka þig
þegar þu ſkallt bidia.

Vier ſkulum og eirnen bidia j ſte
rkre Trw/verande j Truareñ' ſkyrk
leika reidubuner til ad ganga a mis
allrar ſtundlegrar Glede/og þar þu
ert a moote/ad ganga vnder allann
Kroſſ og Hørmungar/ſem Gud vill
læta oſſ ad Høndum koma/med Þo
lenmæde. Þeſſ fliotara ſem einum er
til Bænareñar/Þeſſ gagnlegra er þ
hønum/og þeſſ optar ſem hañ bidur
þeſſ meira Aptñing hepur hañ/Eñ
þeſſ ſñelegar og alvarlegar ſem hañ
bidur / Þeſſ klærare verdur Gude
Bænen.

Vier eigum x ſo ad vera ſtadfaſt
er j Bænekie og preytaſt ecke/Þuiad

þegar Gud dregur vndā/ad veita þ vier vmbidium/ þa giører hañ þ þar til/ad oss skule þess meira þikia koma til hꝫs Hialpar/þeg^r hun pæst/eñ ei þar til/ad hꝫ vilie oss alldeilis synia þuiad þ sem vier þreyum z kriaum lei nge epter/þad verdur oss þess kiærkom nara/ þa þad kiemur.

Vier eigum z so med stadpostu Trausle ad bidia/epande eckert vm Guds Nadar Vilia sem er ætijd rei dubuen oss til Hialpar.

O þu myskunsamaste Gud/sem oss hepur bipalad ad bidia/ Vpprræd þu oss med þijnum Heilaga Anda/ so vier kunnum þad riettelega ad giøra. Amen.

XXVI

Vm Verndan og Vard veitslu Heilagra Eingla.

stadu

Hiadu Christen Sála/ z athuga/huad stoor ad sie su guddomleg Naad z myskū/þar Gud Drottenn setur þier sialla H. Engla til Verndᵃ z Þienustu. Gud Fader vtsendᵗ sin̄ elskulega Hiartans Son oss til Lausnar og Frelsis. Sonurenn tekr vppa sig vort Holld z Blood/so ad han̄ ap stad kome þessu Stelsenu/ Heilagur Ande Drottins verdur vt sendur/so ad han̄ oss heilaga giøre. Einglarner verda tilskickader/ad þr oss vernde z vardveite. So er þa all ur Høfdingskapur Himnan̄a/so sem oss þionande. Ecke skal mig kyn̄a leingur nie vndra pad/þott allar adrar Skiepnur sieu skapadᵃ Man̄enū til Þienustu Gagns z Nytsemdᵃ/ med þui ad sialþer Einglarner/huørier ad eru øllum ødrum skøpudum

 Skiepnū

Skiepnū ypparlegre/fram̄bioda oſſ
og eiñᵉ ſijna Þienuſtu. Ecke er vn
dr þo Himenen giefe oſſ Lios z Byr
tu a Deigenū/ſo vier gietum þionad
og vtied/þad oſſ naudſynlegt er/edur
Myrkur og Skugga a Nottuñe /ſo
vier þa kukum ad huijlaſt af voru
Arfide/med þui þeir himneſku jnn
byggendur eilijfrar Dyrdar/ Eingl
arner þiona oſſ/og þiena. Ecke er
vndrande þott Lopted fære oſſ Lijfs
Andan og vppfoſtre allra handa Fu
gla Kyn vſſ til Jndælis/med þui þr
himneſku Andᵉ vaka yfer oſſ z voru
Lijfe ſo þui eckert grande. Valla er
þad ad vndra/ þott Vatned ſlockue
vorn Þoſta z hreinſe oſſ af Saurind
unum/vøkue og nære aptur ꝥ ſem of
þurt er/og vppfoſtre j ſier vorra veg
na adſkilianleg Fiſkakyn. Med þui
ad ſialfer Einglarner eru oſſ nalæg
ier

er/þegar Oþurhiten Eymdanna og Freistingañа astrijder/so ad þeir oss endurnære. Valla er purdande/þott Jorden bere og lijde vorn Hunga/nare og poistre oss mz Mat z Druck z vpfylle vor Matbord/mz allra ha/nda Avexte z allra häda Kiote Dyr/añа/Med þui ad Einglunum er bi/palad ad þeir skule giæta ad oss a oll/um vorum Vegum/ og bera oss sier a Hondum so ad ecke steytist Footur vor vid Steine.

Huad miøg og nakuæmlega ad Einglunū hape vered vmhugad vm Christum/þa hañ vmgieckst j þessu Lyþe/þ vott" oss Ritningen lioslega þuiad eirn Eingell bodar pyrst hñs Sietnad. Eirn Eingell predikar op inberlega vt ap hñs hingad fædingu Eingell Drottins avijs" Joseph/ad hñ skule flya mz Christū j Egypta

 land

land. Einglar Guds þiona Christo j Eydemorkunne epter yþerstadnar Dioþulsins Freisting'/ Einglarner þionudu hm̃ allan þann Tijma sem hañ vmgiekst holldlega hier i Heime z predikade. Eingill Drottins kiem ur til hũs/ þa hann skrijdde vid Dau dan. Einglarner openberast þegar hñ rijs vpp fra Daudum. Einglar ner eru nalægier j hans Vpstijgnin gu til Himna/ So vitum vier og eirn en ad Einglarner munu med honũ koma/ og honum nalægier vera þeg' hañ kiemur a eþsta Deige til Dom sins. So sem nu ad Einglarner haþa latid sier vera vmhugad vm Christum sialþan/ og haþa honum þienad / þa hann vmgeckst hier hia oss j voru Holldę/ So munu þeir. og vera vmsorgunarsamer z þienustu samer oss til handa/ sem erũ Christo

jim

jűlyþader/þad er/ordner Lider z Limer a hans Lÿkama. So sem þeir haþa þienad Noþdenu / So munu þeir og hunum œdrum Limunum þiena. Þad er þeirra Glede og Indæle ad þiena þeim hier a Iordunñe med huørium þeir eiga sijdar meir ad vm gangast a Himnenum Eilijþlega.

Þegar Iacob Forþader var a Veigenu heim til sijns Fødurlands apt ur/ þa epterraduft z vitruduft hønu Nerbwd' himneikra Eingla/ so eru og Einglanna Fylkingar nalægar ollum Guds Børnum j þessu Lijþe huert Lijþ ad er so sem Vegþerd ed ur Reisa heim til vors rietta Fødur lands. Einglarner vardveita Daniel em mitt a millu Leonana/ So verna og eirnen Einglarner en j Dag alla Gudhrædda þra Vmsætre/ þess helvijtska Leonsins/ sem ætijd geingur

j kring/leitande ad þeim sem hñ kun
ne vpp ad suelgia. Einglarner hial
pa Loth vt af Sodooma/so ad hann
fyrerfarest ei j þui Bæle/So hial
pa og heilager Guds Einglar oss/
med heilogum jñblæstre og Verndan
a mote Dioffulegum Freistingũ/so
vier follũ ecki j þ helvijska Nepndar
Bæl. Einglarner bera Sal Lassa
rt vpp j Skaut Abrahams/So bera
þeir z so Saler allra vtvaldra j þñ
vnadarsama Nuglldar z Fagnadar
Stad himneskrar Dyrdar. Eingell
en vtleider Petrum vr Myrkuastofu
ufie/So hialpa og so Engl Guds
tyst og opt/þar vier erum stadder/
midt j midium Naaskasemdum og
Lijfsfare.

Þar fyrer voff mykel sie Mag-
vors Mootstandara Diofulsins/þa
ma oss þo samt hugga vernd z vard
veisla

vtiisla Heilagra Eingla/huor ad er langtum sterkare. Visselega eru þss er vorer hialpendur og Lids Herrar oss allstadar nalægier j øllum vorum Neiska og Voda/þuiad þeir verda lijckter j Skriptene vid Mynder che rubim z. Seraphim/ huorier ad eru fliugande so ad þu meiger vita/ ad þr kuña þullsnart þangad ad koma sem þijn vidliggiande Naudsyn vtkrefr. Efast þu ecke þar vm/ad þess' vern darar mune þier nalægi' vera j øllu stødum/þuiad þeir eru þuilijker Andar/huoria eingenn Mwr/Hindran eda fyrerstada kañ vte ad lykia vr nei num Stad. Aller syneleger Hluter verda þ. þeim ad vijkia/og þar kann huørke Stockur nie Steirn/Jarn-edr Malmur þ. þeim ad standa/ nie þa ad hindra/þuiad þeir kunna j gegnū allt soddan ad ganga so sem j gegnū

S   etinan

aħan þuñan Reyk. Ecke er z helld
ur ad efa/ad þesser goodu Andar mu
ne vita af øllu þui/sem þig kañ ad
skada eda ad angra/þiaka eda þuñn
ga/þuiad þeir sia alltijd Auglit þess
himneska Fødursins/ og eru þui reid
ubuner til allra þeirra Erinda /sem
hañ vill læta þa framkuæma.

Athugadu þar næst Sæla mijn
ad þesser Andar eru heilager / huar
fyrer þier byriar ad stunda epter hei
løgu Lijfferne/ og Framferde/ef þu
villt fa þeirra Fylgdar z Adstodar
ad niota. Þeir kuña hellst til samās
sem lijkaster eru j sijnum Athøfnū
z Dagfare / Þar fyrer ef þu villt
Vinskap binda vid Heilaga Guds
Eingla/Þa stundadu vppa gott og
gudlegt Framferde. Siertu eirn/z
j Afvike staddur/þa vertu þo bliug
ur fyrer þijnum Eingle / og varast
þu

þu ad læta hñ sia þig neitt þ adhaꝧ ast/ sem þu munder skammast þijn ad giøra j Manaña Vidurvist.

Þesser Andᵃʳ eru skyrlijꝧer z hrein ꝧerduger / Þar þ̃ verda þeir j burtu ꝧælder og stygder med klæmlegũ og oluktuglegum Ordum z Athøꝧnũ. Bijflugurnar flya ꝧyrer Reykñũ/og Dwꝧurnar þ̃ jllum Odaun/So flya og þeir goodu vardhallds Einglar ꝧyrer þeirre grætlegu z jlla lucktan de Syndaña jdkan. Misser þu veg na Syndaña þeñan Lids Afla heilagra Eingla/Nuørnẽ kantu þa sij dan ad vera ꝧorvaradꝛ þ̃ Diøꝧulsinꝫ Vmsætre z jllskuꝧullum Ahlaupũ? Sie ecke Eingláña Mwr j kringũ þijna Sæl til verndar og Forsuars/ þa er Diøflenũ hægt ad sigra hana og yꝧerviña med sijnum Tælingum Þeir heilogu Einglar verda vtsend

er aꝼ Gude til ad ꝥiꝥna Moꝥunū ꝥar ꝼyrer liggur ꝥier a ad komaſt/ ꝼyrſt j Sætt og Vmgan vid Gud/ med Truſe/ vilier ꝥu niotande verda Einglanna verndar og vardveitſlu. Nuar ſem ecke er Guds Nꝍd og vin gan/ ꝥar er ecke helldur Einglanna Vernd nie Voktun hia ꝥeim hinum ſama Manſe. Einglarner meiga rei knaſt ad nockru Leite/ ſo ſem Guds Hendꝛ/ huoriar ecke hræra ſig til no ckrar Þienuſtu/ vtan ꝥeirrar ſ̄ Gud ſialꝼur ſtyrer ꝥeim og vtrietter ꝥar til.

Einglar Guds a Himnum gledi aſt yꝼer einum ſyndugum ſem jdraſt og leidrieṫtiſt/ Nuar ꝼyrer ad Tꝍr einrar jdrande Manſkiepnu eru ſo ſ̄ nockurskonar Vyn eda Glededrück ur Einglanna/ en jdrunarlauſt Hia rta burt drykur ꝥa z ꝥæler ꝼra ſier.

Giorum

Storum þar þ Jordan so vel aukum Guds Einglum þar med Glede og Fögnud.

Einglarner hafa himneska z andlega Náttúru/ Nu eru þar fyrer vm þ himneska og andlega/ so þeir meige hafa Lyst og ast ad bwa hia oss. Einglarner eru lijtelatter og hata Drambsemena/ huad þr auglyna þar j/ ad þr virdast til ad þiena vngbornum/ Nuar þ hrokar siet þa mold z Aska Jardarenar/ med þui þr himnesku Andarner lijtelæcka sig so miog ? A Daudastundune er hellst hætt þ Diöfulsins Slægdum/ þui ad so stendur skrifad/ Ad Hoggormuren mune vmsitia ad bijta Kuinunar hæle j Nælen. Þesse Hælen/ sem er sa ýste og seinaste Partur Lijkamans/ merker Daudastundena/ Nuor ad er sa ýste z seinaste partur lijfdaganna.

J þui Daudastrijdenu / liggur mest Magt a Englanña Adstod / z Vard veitslu / so þeir vernde oss þ elldlegū Skeytum Diofulsins / og þere vorar Saaler j Paradijs / þeg' þær vtſijda aþ Lijkamanum. Þegar Zacharias frāde gudlega Þionustugiørd j Mu sterenu / þa kom Eingell Drottins til hans / Eins er þui og vared / sie so þu girnist ad jdka þig j Neyrn Ordsins og Bænēne / þa nalægiast þier Guds heilager Einglar med sinē Adstod z Þienustu:

O þu Myskunsame z millde Gud huer ed med þijnum heilogū Eing lum leider oss vm Eydemorku þessa Lijfs / Gief þu oss ad vier aþ þeim somu heilogu Einglum / verd um jnleidder til þess heilsǐſa Lijfsins. Amen.

XXVII

Vm Slægd og Vm ſꜳtur Dioꝼulſins.

HVgſadu Vm ꝼyrer þier
chriſten Sꜳla / j huad ſkoorum
Nꜳſka þu ert ſtodd ꝼyrer ſaker Akie
ſdar og Vmſꜳturs þijns mootſtand
ara Dioꝼulſins. Sa þiñ Ovinur er
ꝼullur Arꜳdis ⁊ Dirꝼſku / ſterkur og
mꜳttugr / ⁊ hiñ vppaſiñingaſamaſte
til allra Suika / haꝼande adſkilianle
gar Vñgvielar / og verande oþreytan
legur þeim ꝼram̃ ad ꝼylgia / og med
ymſu ⁊ ymſu moote vidleitande / Hñ
teiger ⁊ lock^r Mañſkiepnuna til ymſ
ra Jllgiørda / og epter þad hñ heꝼur
hana tælt og lockad / þa aklagar hñ
hana ſijdan ꝼyrer Guds Doomſtole /
Nañ aſakar og aklagar oſſ ꝼyrer
Guds Auglits / og Gud aſakar hann

z eirnen fyrer voru Hugskote z Þon-
ckuni/og Meñeña. eirnen jäbyrdis/
huørn fyrer odrum/ Hañ athugar z
giefur gaum ad/huar til ad eirn z
sierhuør sie hellst tilhneigdur/z setur
so Snørur Freistingaña f huørn ei
rn/epter þui sem hañ sier/ad hægast
er hañ ad fanga. Þeir sem vmsitia
eina Borg med Herskillde/og vilia
hana yfervina/þeir setiast ecke sterk
lega vm hana/þar sem hun er rañ
byggelegast bygd/og oaleitanlegt er/
Helldur safna þeir þangad sijnum
Lids Afla/þar sem þeir sia ad Mw
rarner eru nidre/Grafernar eru gru
ñar/Turnarner sijdst vaktader/z nn
nstrar motstødu er von/So giører z
so Dioffullen/sem allt ijd med sijnum
Herskillde vmsitur huøria eina chri
stna Sæl/ Hañ rædur þar hellst a
sem hañ sier ad Mansins Tilhneig-
ing

ing mune ſijdſt a mote ſtāda/ z hellſt
vndan ſæta. Þo hañ verde einuſiñe
yþervnnen edur til Baka reken/ þa
lætur hañ ſamt ecke aþ/ helldr tekur
ſig vpp ad nyu/ med þeſkre Akieþd/
og eñ ſterkare Freiſtingaña. Armīſū
ſo ad hñ lye þa vm ſyder med Frei
ſtingaña ſiþelldum Lāgiædlegleika / ſ
hañ kuñe ecke ad viña mz Sukaña
ſtærd z ſterkleika. Meinar þu ad
ſa Muñe nockrum vægia/ ſem ſuñkia
og þorrmda villde ſialþan Drottenn
Dyrdareñar med þreþalldre Freiſtin
gū ſ Meinar þu ad hñ muñe horþa
a nockuñ añan chriſten mañ/ ſ ecke
meir vægde ſialþum Chriſti Lœrſue
inum eñ ſo/ ad hñ girntiſt ad ſlekta
þa ſem añad Nueite? Hañ þelldr A
dam/ ſem var ſkāpadur i þullkonnu
Riettlæte z Meinleyſe/ Nuad hægra
er honum þa ad fella oſſ/ ſm i Synd

e me

enne erum bøðder z gietner ? Hann
sueik Judam j Skoola Endurlausn
arans/ Huad hægra mun hønum ve
ra að suñkia oss j þessum Heime/ hu
or að er Skole villu z Hrasunar.
J øllum Hlutum þurfum vier að
sia við Diøfulsgum Suikum z vm
sætrū. J Velgeingnenne vill hñ lo
cka oss til Hofmoods z Drambseme/
eñ i Motlætenu til Váls og Orvæ
ntingar. Siae hañ að nockur er af
Natturufic aðsiall og obrudlynarsa
mur/þañ hiñ sama kapkostar hann
að fiotra z flækia j Nete Agirndar
ellar. Siae hañ nockurn hafa kall
mañlegt og høfdinglegt Sied/þann
astundar hañ að vppæsa með opmiñ
kellre Reiðe og Bræde. Siae hann
nockurn að vera gladværan z lystug
añ i sinne Natturu/ Þañ hiñ sama
astundar hñ að fella j Lostagirnd /
O hofseme

Ohoopſeme z Opneyſlu. Pa ſem
hañ ſier ad alvarleger og aſtundun
ſamer eru j Gudrœknenne/Pa hina
ſømu kappkoſtar hañ ad ꝥella j hia
tru og Apgudadyrdkan. Pa ſem hñ
ſier vxphaꝥna til ſiorr Tignar/pa
girniſt hñ ad anetia j Drambſeme/
og Metordagirnd. Pegar hañ æpy
ſer z lockar Mañen til Syndareñar
pa predikar hañ ꝥ hønū alleinaſta
vt aꝥ Guds Myſkunſeme/Enn ſem
hañ heꝥur hañ yꝥervnned z j Synd
ena ꝥellt/Pa ſnyr hañ vm Bladenu
og predikar alleinaſta ꝥ hønum vt
aꝥ Guds ſtranga Riettlæte/leitande
ſo vid / Fyrſt ad ꝥella Mañeſkiuna
j Oꝥtrauſt vid Gud/z ſydan þadan
j Vantrauſt og Orvænting.

Hañ aſækier ſtundū hid ytra med
Oꝥſokn og Neryūkingſkap ſinna Li-
ma/ſem er/ogudlegra Maña z Ty

rañа/ Stundum hid ʒñra/ med ſmꝛũ
ꝛ elldlegum Freiſtingum. Stundum
aſtrÿder hañ oſſ openberlega og med
akiefd/ eñ ſtundum leynelega ꝛ med
Suikum. Ja/ hañ ſitur vm oſſ j øllũ
vorum Athøfnum. J Matnadenũ/
leggur hañ fyrer oſſ ſnøru Ofneyt-
ſluñar. J Getnadenum ſnøru Loſta
ſemeñar. J Jdkun vors Embættis
Snøru Leteñar. J Vmgeingnenne
Snøru Ofundareñar. J Yferboda
neñe/ ſnøru Agirndareñr. J Vmvon
duneñe/ Snøru Reidennar. J Veg
ſemdeñe/ Snøru Drambſemeñar. J
Hiartad ſetur hañ jllar Hugreñing
ar/ eñ j Muñen leggur hañ Lygie ꝛ
Oſañende/ j hina adra Limena jll ve
rk og oretvÿſar Athafner. Hann
kiemur oſſ j Vøkunne til jllſkufull
ra Verka/ eñ j Suefnenum til ſaur
ugra Drauma. So þurfum vier þar

fyrer

þyrer allstadar/a øllum Tijmum og i øllum Hlutum/ ad taka oss vara þ Diepulsins slægd z Suikum. Þo vier vilium sofa/ þa vaker hann. Þo vier vilium vera oggalauser/ þa geingur hñ j kring sm greniande Leon. Ef þu sær eitt oolmt Leon sækie ad þier/og villde þig sundur slijta z myl ia med sijnum Tonum/ Meinar þu ecke þu munder þyrer Otta og Hrædslu skialþande og titrande vera ? Eñ samt sem madur ertu ottalaus og lætur þier ei þar til finast/þar þu heyrer þad helvijtiska Leoned situr vm þig og sæker ad þier so akaplega og grimlega.

Athugadu þar þyrer christen Sala/ Suik og Vmsatur þessa þijns mektuga Ovinar/ z leitadu þier opp Hlijf z veriu himnesktra Herwopna. Siadu til ad þijn^r^ Lend^a^ sieu vmgyr

 ter

tar med Sañlekaunum/ og þu taker
vppa þig Narneskiu Riettlætisins/ j-
klædstu Christi Riettlæte / og so mu
nu ecke orka a þig Freistingar Diøf
ulsins/ Fel þig j Skorum og Far-
veg Vndaña Christi/so opt sem sa
Hreckviße Noggoranur reñer ad þi
er sijnum banvænum skeytum. Huør
sa sem er riettuadur/hann er j Chri
sto/þar fyrer/so sem Dioffullen hef
ur øngua Magt yfer Christo/so hef
ur hañ øngua Magt yfer þuilijkre
trwadre Mannskiepnu.

Fæturner eiga og eirnen skoþakad
er ad vera og reidubwner j Bodskap
Fridarens. Siadu til ad Christi vid
urkienning og hans Ord hliome all
tijd þier j Munne/ so kann þig ecke
ad skada nie særa nockur Dioffulsins
Freisting. Ord Særinga mannsins
kunna ecke so a Flotta ad reka/hollo
legau

legan ꝛ jardneſkan Høggorm/ ſo ſiñ Ord ſannarlegrar ꝛ ſipelldrar Chriſti Vidurkienningar á Flootta reka þeñan andlega høggorm Diøfulen.

Þier byriar og ſo ad taka þier j Hønd Skiolld Trwarennar/ ſo þu kunner hann ad bera fyrer øll elldleg Skeyte hins Þrettvñſa/ ꝛ þau vt ad ſløckua. Truen hefur þann Krapt ad hun kañ og eirnen ſialf Fiøllen vr ſtad ad hrœra. Ja viſſulega hrœrer hun vr ſtad ꝛ burt flytr Fiøll efa ſemeñar/ Fiøll Ofſoknaña/ ꝛ Fiøll Freiſtinganna. Frumburder Iſraels manna / vrdu ecke j Hel ſlegner af Eydeleggiaranum j Egiptalande/ hüørra Dyruſtafer voru riodader mz Blode Paſkalambſins/ ſo munu og ecke helldur þeir tortynaſt fyrer þeim Helvyſka Eydeleggiara Diøflenū hüørra Hiørtu riodud eru þ᷎ Trwna

j Blode

j Christi Bloode. Truen stydur sig
vid Guds Fyrerheit/enn Gudz Fyrer
heit eru so sterk/ ad Diopullen med
allre sinne Magt kann þau ecke vm
stad ad hræra/ þar pyrer kan̄ z Dio
pullen ecke helldur neina Mackt ad
hapa a mote Trunne. Truen er Li
os Smlarennar/ huar pyrer ad allar
Freistingar Diopulsins verda auidsie
ãar og openberar j þessu Liosenu.
Fyrer Truna verdur vorum Syndū
nidr kastad j Afgrun̄ gudþamlegrar
Myskunsemdar / j huøriu Drupe oll
elldleg skeyte Diapulsins vt slockna.
Vier ber og eirnen ad taka vppa
þig Hialm Hialpredisins/ þ. er. hei
laga Von/ huør ed oss hialpar til ad
vmbera Freistingarnar med þui hun
seier oss/ huor ending a þeim mune
verda vm sider. Drotten er Styrkur
þeirra sem strijda j þessare Barattu
ne

ne/og Korona þeirra sem Sigurenn vinna. Være eingen Ovinur/þa være eingen Barætta. Være eingen Barætta/þa være eingen Sigurvinning/ Enn være eingen Sigurvinning/þa være øngrar Koronu ad væn ta. Betre er su Barætta sem ladar Gud til vor/oss til Styrktar/ enn sæ Fridurinn/sem giører Gud oss þiarlægan. Þier byriar og eirnen ad taka Suerd Andans/sem ad er Guds ord og gieþa þig meir ad Nuggun Ritningarinnar/ eñ ad Motmælum Dioþulsins og hans Freistingum. Christur yþervann allar Freistingar Dioþulsins med Guds Orde/So yþervinna enn nu hanns Limer/Dioþulsins jñblæstur z Freistingar/med þui sama Guddomlega Ordenu. Þa heþur þu og eirnen mÿken Styrk og Stod aþ Bænenne/a moote Freistingum Dio

 þulsins

þul ſins/mz huorium þu kannt ad ve
kia Chriſtum/ſo ſnart ſem Skip þiñ
ar Sælar verdur aþalled aþ Bylg-
ium Freiſtingañá. Synelega Ovine
yþervinnum vier med ſkotum og ſløgū
enn andlega alleina med Bænarord
unum.

Strijd þu gode z milde Herra Je
ſu j oſſ og þyrer oſſ/ ſo ad vier meig
um j þier Siguren odlaſt. Amē.

XXVIII
Nockrar almeñelegar Lijþs
Reglur/huornen Mēnn ſkule
ſier chriſtelega haga og hegda j ſijnu Lijþerne.

HVgnalgaſt alltijd Dag
epter Dag/ meir z meir þijna
Daudaſtund/ Tijma Domſins/ z Ei
lijþdena. Huar þyrer þier ber þeſſ
vandleg

vandlegar Dags daglega ad hugsa
þar vm/huørnen þu kunner ad vera
stadest a Daudastundunne/ z a Dei
ge þess strænga Guds Doms/og hu
ørnen þu kunner ad ødlast þad eilij
ba Lijfed. Þier ber vel og vandlega
ad hyga vm þijna Þancka/Ord og
Giørder/ þui þu verdur fyrer alla
Þanka Ord og Giørder gløgguan
Reikningskap ad standa sijdarmeir.
Þeinktu ad hvoriu Kuølldе/ mune
Dauden kunna þig j burt ad taka a
epterfarande Nottu / og a hueriu
Morne/ad skie meige ad hñ þig grij
pe a epterfarande Deige. Drag þu
ecke þijna Idran og Yfirboot a þijn
um vondū Verkum/vndan til Mor
guns/þuiad ouijst er / huørt þu fær
Morgundagen ad sia edur ecke/ enn
Dauden er vijs a øllum Stundum.
Eingen Hluter er so skadlegur z.[illegible]

 skadlegur

ſtædelegur Gudrækneñe/ſo ſem vndā drætturen. Forſom' þu þær jñre vp vakningar z bendingar Andans þar hñ æpyſer þitt Hiarta til Jdrunär þa nærdu alldret ſañre Yperboot.

Drag þu ecke vndan þÿna Jdrū̃ og Vmboot þiña jllra Verka allt pram til Elledagaña/helldꝛ offradu Drottne Æſkublome þÿns Alldurs: Ovÿſt er huort eiñ vngur Madur liper til Elledaga/ eñ þad er honum vÿſt/ep hann liper jdrunarlaus /ad hñ mune porkapaſt. Eingen alldurs tÿme er henfugre / til ad þiona Gude/eñ Æſkutÿmen a medan Kraptar Lÿkamans og Sælarennar eru ſem peſkaſter. Vindu þad til einſkis Mans Vinættu/ad takaſt a Hendꝛ ad giøra nockud jllmañlega eda ortettvÿſlega/þuiad yper þÿnu Framferde z Giørdū dæmer ei ſa hiñ ſame/

huörs

huørs vegna þu nockud ranglega giørder/helldur Gud sialþur/ Nuar þ þu skyllð’ alldrei þramar meta nøck urs Mans vinættu eñ sialþs Guds. A vegum Drottins þer mañe alltijd aħad huørt þram eda aptur/ Nuar þyrer þu skyllder /a huørium Deige ranſaka gaumgiæþlega þitt Lijþerne huørt þier heþur þrañ eda aptr þa red j Jdkan Gudrækniñar. Nuør s ecke þer aþram a Veige Drottins hañ viikur til Baka/ þar þ stadu til/ þu stalldrer ecke vid j þui hinu goda helldur stunda til/ þu læter þier alltijd neckud aþram gāga. Vertu liuþ ur z godur vid alla j þiñe Vmgeing ne/enn vid sem þæsta øþugur eda O blijdur/ enn vtvel þier þo ecke alla/ ad haþa Mælbragd vid. Nagadu þier Gudrækelega j Guds Auglite/ eñ riettvijslega þ Næunganum/enn

 þyrer

fyrer skalt þu þig flecklaust z skyrlega Syndu þynum Naunum Elsku/ En þynum Ouinum Þolenmæde/ z vert øllum ødrum vti fra velviliadur/ og lyka vel so mørgum sem þu þar ordkad goodgiørdasamur. Siadu til þu deyer vt fra þynum eigen Vilia / og Jllgiørdum Dags daglega medann þu lifer/ so kanntu þegar þu deyr/ ad lifa Gude. Lattu sia j þynu vidmote Medaumkan/ J þynu Tillite goodgirne/ J þynum Klædnade Lytelæte/ J þinne Vmgeinge Nogværd/ z j þynu Motlæte Þolenmæde. Hugsadu alltyd vm þessa þria vmlidna Hlute/ Vm þad jlla/ sem þu hefur giørt/ Vm þad gooda/ sem þu hefur ecke giørt/ Og vm Tyman/ sem þu hefur spillt og jlla brwkad. Hugsadu þar næst vm/ þessa þria nalæga Hlute/ sem er vm þad/ Huørsu stutt

ar

ar ad sieu þessar Lijfstunder / Huad
forvelldlega Mest kunne hialpner ad
verda/og huad þaer Saaluhialpena
odlest: Nuxadu eirnen j þridia lage
vm þessa þria epterkomande Hlute/
Vm Daudan sem er hiñ allra skie
lpelegaste/ Vm Doomen sem er hiñ
ognarligaste/ Og vm eilyfa Glotun
sem er hiñ allra odærelegaste Hlutt.
Laattu þinar Kvelldbæner bata vm
þ þijnū Athofnū/ō þu hefur fram
antil a Deigenum hafft/ og þaŭ sijd
asta Dag Vikuñar/sem er Nuñldar
daguren/ þiona þess helldur Gude/
sem þad hefur a hinum odrum Do-
gunum vered helldur forsomad. Nu
xadu vm.fyrer þier ad huoriu Kuoll
de/huad marger a þm vmlidna Dei
ge/ mune hafa til Glotunar vt af
daed/og þackadu Gude fyrer þad/
ad hann hefur virdst ad giefa þier
 Stund

Stund og Tijma til Idranar.

Þar eru þrijr Pluter vpp yþer þi er huoriū þu ætt alldrei ad gleyma/ helldur sijþelldlega vm þa ad huxa/ Sa þyrste er Auga Drottins/sē all a Plute sier/Sa anar er Eyra Drottins sē allt heyr'/Sa þridie Samvitskunar Book/j huoria allt er vp skrifad.

Gud heþur wigieþed sig allann til ad vera þier til Adstodar/ þar þ giefþ þu þig og so allan til ad vera/ þijnum Næunga til Adstodar. Þad Lijferne er hid allra besta/og æskeleg asta/sem er ødrum til Gagns z goo dá j øllu þienāde. Veittu þijnū Yþermøñum Plydne og Lofning/ Þijnum iaþningium Pialp z holl Næd þier vndergieþnum Vernd z Aga. Læitu þinn Lijkama vera Sæluñe vndergieþen/eñ Sælena Gude.

berda

Verdu Angur pyrer vmlidnar Ill-
gierder. Acktadu lijtils stundlega
Lucku/enn lææt þig girna og lysta ap
Hiarta epter þeim eilijpu Audæpun-
um. Minstu a Synd þijna so hun
þig ængre. Minstu a Daudan/So
þu læter ap jllu. Minstu a Gudz
stranga Riettlæte/so þu verder bliug
ur/og burt kaster Vggaleysenu/ enn
gleym þa samt ecke ad miñast a Gu
ds myskūseme/so þu orvænter þier ei
hans Nædar. Skildu þig vid Hei-
men þ̄ premst þier er meginlegt/z gi
ef þig allan til ad þiena Drottine.
Giættu ad þui ad Hoopseme z hrein
lijpe er alltijd hætt/þegar Holldid hel
pur sitt Epterlæte/So er og eirnen
Maññe hætt/ ad missa Lijtelæted/þa
hañ hepur noog Audæpe/og Rietlsy
nena i stoorum Hondlunum. Girnst
þu onguum so preklega ad þeckiast/

 so

so sem Christo/ og ettastu onguum/ so ad mispocknast so sem honum.

Bid þu Gud alla Tijma ad hann skicke þier og skipe huad hann vill/ enn giefe þier Hialp z styrk til ad fram kuæma þad sem hann skipar. Bid þu hann/ ad hann skyle z dylie þijnum umlidnum Avirdingum/ enn stiorne z styre þijnum epterkomande Verkum/ z Athöfnum. Stundadu til þuilijkt ad vera/ so z þu girnist helldst adrer halde og meine þu siert/ Þui Gud dæmer ecke epter ytra Aliteru/ helldur epter riettre Raun z Sannleika. Varastu Margmælge j þijnum Ordræd um/ þuiad Domur Drottins vtheimter Reikningskap af huorju onytis Orde sem talad er. Þijn Verk z Athafner/ huort sem þær eru godar ed ur jllar/ þa verdur þeim ecke gleymt helldur so sem þeim verdur nidursæd hier

hier j þessu Lÿfe/so koma þær aptur
fram̄ a Deige Doomsins. Hafer
þu sæd nidur j Nölldenu/þa vppsker
þu af Nolldenu Fordiorfunena/En̄
hafer þu nidur sæd j Andanum/
Þa vppsker þu aptur j Andanum
Verdkaup eilıf̄fra Launa. Metord
og Vegsemd fylgier þier ecke epter
j ødrum Heime/ecke helldur Snægd
Audæfan̄a/ecke Vellystingarn̄/og
ecke heiner fanyter Hluter þessarar
Verälldar/ helldur munu þier epter
þen̄a stundlega Dauda epter fylgia
øll þijn verk. Siædu þar fyrer til
ad vera so a þig komen/nu j Dag þ
Guds augsyn/so sem þu villt vera a
þig komenn sijdar meir/fyrer Guds
Domstole. Giættu meir og framar
ad þui sem þig vppa vantar/enn ad
þui sem þier er lænad. Drambadu
ecke af þui sem þier er lænad/helldr

 Aud-

audmyktu þig/ regna þ(ss) sem þig vp pa brestur/ a þ sem þu skyllder vera. Lærdu ad lifa riettelega medan þier er Lijfsins vnt/ Þuiad j þessu Lijfe/ þa añad huort missa meñ eda ødlast þad eilijfa Lijfed. Epter Daudan þa er wte tijme verkaña/ enn tekur til tijme ødkaupsins z Endurgialldsins.

Gudhrædder z heilager Þankar/ eiga ad vppvekia med þier Þeinking ena/ Þeckingen Jdranena/ Jdranen Audmyktena/ z Audmyktē Bænena Þøgn Mañsins giører mijken frooa z hugarhægd Hiartanu. Þess fiar lægare sem þu ert Heimenum/ þess þeckare ertu Gude. Huad hellst þu girnest ad fa edur ødlast/ þa øskadu þess af Gude/ z huad hellst þu hefur þa þackadu Gude fyrer þ. Sa sem ecke þackar Gude þ medtekna Vel-giørninga/ er ecke verdugur/ ad hann skule adra nya af hønum medtaka.

Gud preyteſt opt/ad læta ſijna bleza
þar þrælega wte / ſem ecke kiemur
þacklate a mote. Stiandu til ad þæ
ra þier þad allt j nyt/ſim þram vid
þig kiemur/og þier til pellur. Vilie
þier til Velgiorngne/þa vit þu/ad þ
er þier ordſøk til þacklætis vid Gud
Eñ vilie þier til Mootlæte/þa vittu
ad þad er þier Aminning til Jdr-
unar og Yþerbootar. Hafþ þu þijna
Magt z Vollduglieka til þſſ ad hia
lpa ødrum/þijna Viſku z Speke til
ad kieña ødrum/ þitt Rijkedæme og
Audæþe til þeſſ ad giora ødrum til
goda. Vertu ecke oþlijtilhugadur j
Mootlætenu/ og ecke opſtoorhugadr
j Medlætenu. Lat þu Chriſtũ ve
ra þitt Takmark/ vpa huort þu ſte
þner a allre Vegþerdarreiſu þinna
Lijþdaga / Stieþndu a þtta Takma
rked medan þu liþer/ſo þu naer þui
epter Daudan. Lattu þier j øllum

hlutum vera mest vmhugad vm hiartgroord Lijtelæte/og alvarlegan Kiærleika. Lælltu Kiærleikan vpplyppta þijnu Hiarta til Gudz/so þu hallder þier vid han/en Lijtelæted mdr þryck ia þijnu Hiarta/so þu verder ei drāb samir. Halltu Gud fyrer þinn Fodur/ vegna sinnar Myskunsemdar/ en þyrer þinn Herra/ vegna sinnar Vinvondunar. Þar pyrer elskadu hn̄ af Hiartans mste sem eirn Fodur/ Enn ottast þu hann af alhuga sem einn Drottenn. Elskadu hn̄/þui han̄ vill myskunsemena/Enn ottastu han̄ af þui han̄ vill ecke Syndena. Ottast þu Drotten z vonadu þo samt vppa hn̄. Vidurkienndu þijna Eymd/ en prijsa hans Myskunseme.

O Drotten Gud/þu sem giefur oss slijkt ad vilia/ giefdu oss z eirnen slijkt kunna ad framkuæma. Am̄.

vm

XXIX

Um þad/huornen vier skulum Uggaleysenu fra oss hrinda.

Ef þu hugsar um þyrer þier/huad forvellt þ reiter/ad odlast Saluhialpena/þa muntu þē hæþlegar giera hrũded fra þier ollu Uggaleyse z Athugaleyse.

Huorke j nockrum stad edur nockrū Tijma/heþr nockurn tijma ohætt vered. Englunum var ecke ohætt j Himmarijke/z ecke helldur þm̄ fyrstu Forelldrum j Paradijs / Huad myklu sijdur skyllde ohætt vera j þessum heime? Englarner fiellu j Næveru Gudz/z Adam j þeim Farsælldarett at stad Paradijs. Adam var skapadr epter eigenlegre Mynd sialþs Gudz/en samt s̄ ædur vard hann tældur

og blektur m̃d Gutkum Dioꝑulsins. Salomon var ſa allra vyſaſte allra Māna ſem til haꝑa liꝑad/ſamt ſem ædur vard honum ſnued ꝑra Drottne aꝑ lockan ꝛ tilteigingu hn̄s Kuenna. Judas var j Skola Endurlauſnarans/ꝛ heyrde Dags daglega/vpꝑa þar heilſuſamlegustu Kienningar þiſ ypparſta Læremeiſtara/ſamt ſem ædur var han̄ ecke ꝑrij ꝑ ſnorū Dioꝑulſins/helldur hraſade han̄ ꝛ fiell nidur j. Diup Agirndarennar og vr þui Agirndaren̄ar Diupe ꝛ nidur j Aꝑgrun̄ eilijꝑrar hrygdar.

David var Madr epter Guds giede ꝛ hiarta/og var Gudz elſkulegur Sonur/en̄ vegna Man̄ſlags ꝛ Hoordoomz ſem han̄ fiell j/vard han̄ ſamt ſem ædur Daudaus Sonur. So ſierdu þa hier aꝑ/ ad huørge er hættulauſt j þeſſu Lijꝑe. En̄ Rad a mote

þui

puilijkre Nættu er þad hid eigrabe
sta/ad hallda sier med stødugu Niar
tans Trunadartrauste vid Guds Fy
rerheit/ þa verdur Madur frij fyr
er Diofulsins Asoknum. Onguum
er Nattulaust j þessu Lijfe/vtan þm
ad. eins sem frwader eru / z a Guds
Beige ganga/huoriu Nættuleyse ad
alleinasta velldur obrigdul stødugleil
ke Guds Fyrerheita. Þegar vier er
um komner til þeirrar epterkoman
de Sæluñar/ þa loksins erum vier vr
øllum Næska/Boda z Banda kom
ner. Enn i þessu Lijfe fylgiast ad
Gudræknen z Otten/ z huørugt ma
þar æn añars vera.

Vertu ecke hirdulaus eda athuga
laus/þa þier geingur neckud a moo
te/helldur huad sem helst þier a mo
te blæs/ þa halltu þad ad vera Hirt
ingar hrijs Guds/þier vppa lagt veg

na þiña Synda/ þuiad þad er Vil ia Guds/ ad straffa heimuglegar og huldar Synder mz openberu Motla te. Nuxadu vn: Stærd og Andstygd þiña Synda/ z ..ck offasteigen z bli ugur porer þeim riettlæta Negnara Syndareñar. Vertu ecke helldur at hugalaus nie vggalaus j velgeingn eñe/ þuiad þeim hinum sama er Gud reidur/ sm̃ hañ straffar j ongus j þe ssu Lijfe/ Nuad er mettæte þrra Gud hræddu ad reikna? Pad ma reikna/ so sem eina huassa og beitta Qr og Pijlu/ sem send verdur vr Guds milld re Hende. Marger eru þr/ huøria Gud virder ecke þess/ ad hañ straffe þa j þessu Lijfe/ eñ verda þo ad eilij þu fortynder. Stundleg Audlegd og Velgeingne er opt z tijdum Teikn z Merke eilijfrar Fordæmingar. Eck ert er oparsællra eñ Farsæld z Vel geingne

geingne þeirra sm̄ j Syndunū lifa. Eckert er aumlegra eñ sa / sem ecke kā ad kañast vid sialfs sijns Eymd. Huort sem helst þu lijtur eda reñ' Augunum/ þa sier þu allstadar/eitt huad þad sem þig ma riettelega hryggia/og fra þier taka Vggaleysed/ og Athugaleysed. Norþer þu

Vpp yþer þig/ þa sier þu þar Gud/hūn þu hefr styggt. Norfer þu

Ofann fyrer þig/ þa sier þu þar Helvijte/huort þu hefr forþien ad. Norþ' þu/a bak þier aptur þa sierdu Syndernar þijnar/huoriar þu hefr drygt. Norþer þu fram fyrer þig/ þa sier þu þar þann stranga Guds Dom/ p̄ huorium þu mætt vel kuīda. Norþer þu JNNj sialfs þyns Barm/ So sier þu þar

 Samvisk

Samvitskuna sin̄ þu hefur saurgad.
Horfer þu vti kringum þig/ þa sier
þu þar Heimen/ huørn þu hefur ei
skad. Lijt þu a huadan eda fra huør
ium Athøfnum þu ert komen/og ska
mast þijn/ Huar ad þu ert komen/ z
andvarpa/huort þin̄ Leid liggur/og
vert vggande. Þad Port sem ligg
ur til Lijfsins er ad sønnu þrongt /
en̄ þo er Gata eda Vegur Saluhia
lparennar en̄ þreyngre.

Gud gaf þier þann dyrmæta Fiesi
od Truarennar/ En̄ þen̄an Fiesiod
ber þu þo j veykum Leirkierū. Gud
gaf þier sijna Eingla til Verndar
og Forsuars/ sāt skalltu vita ad Dio
fullen er ecke langt fiærre/sem þig
vill vndan þeirre verndan burt tæla
z locka. Gud endurnyade þig j An
da þins Hugskots/en̄ samt hefr þu
enn mikid epter/af þre gomlu holld
sine

sins Natturu. Pu ert komen vnder Guds Nad z vingan/eñ ecke ertu samt eilldungis fullelddur ; þa eilipu Farsællð. Vissarveran er til reidu a Himnum/Eñ samt verdur þig þyrst ad þia Heimsins Astrijda. Gud hefur þyrerheited z lopad Fyrergiefning Syndana /þin sem vilia idrast/ eñ ad giefa þeim Vilia til ad idrast sem hafa Asetning til ad vilia drya Syndena/þui hefur hañ ecke lofad Par vppe ed til reidu handa þier/ og so sem bijda epter þier Nuggan° eilijprar Farsælldar/enn samt hlytur þu þar jñ ad ganga j giegnum margar Motsættingar og Pijningar.
Þier er þyrerheitenn Korona eilijfra Lauña/eñ samt verdur þu ad vitkañ da þyrst eitt þungt z hættulegt stridd. Gud vyktur alldrei þra þui sem hann hefur eitt sinn þyrerheited/so hañ ende

 þad

þ ecke/ So ættu ecke helldur ad vijk
ia fra vpptekenne aſtandan gudlegs
Lÿþernis/ Þegar Þrællen giorer þ
ecke sem honum er beþalad/þa glep
mer ecke Herrann ad þramkuæma þ
ſem hann heþur hootad.
So ættum vier þar þyrer ſÿþelld
lega ad andvarpa/z burt kaſta vg⸗
galepſenu/eñ ſpta z græta/ſo ad vi
er ecke epter riettþerdugum Gudz do
me/verdum aþ Gude yþergieþner/z
til Glotunar/j Dioþulſins valld af
henter. So leinge ſem þu bihelldr
gudlegre Næd/þa gledtu þig wt af
henne/eñ þo ſuo/ ad þu meiner þig
ecke þa Guds Næd med ſialþſkylldu
eiga/ſo ſem annan Arþ/ z þarer ſo
vgglauſlega mz hana/ſo ſem þu kyñ
er henne alldrei ad tapa. Þui take
Gud ſÿna Hond þra þier/og ſuipte
þig þeirre gæþu ſem hañ heþur ſial
þur

pur giefed/vegna Vggaleysis/ þa munu med oþhaſtarlegum otta ſkeig en verda/ z eingen vrrœde munu þa kuña ad þm nie ſiaa/ þar þyrer er ſa riettelega farſæll/ſem m z allre aſtun dan z Koſtgiæpne pordaſt z varaſt Athugaleyſid/huort ad er/ſo ſem oñ ur Moder allrar olucku z ſlyſa.

Þar vm mættu j viſſre von vera/ ad Gud yþergieþur þig alldrei/ enn ſtandu til þeſſ/z koſtadu kaps þar vp pa/ad þu yþergieþer hann ecke hell dur. Gud heþur giefed þier ſijna Nad/bid þu hann þar þyrer/ad þu meiger ſtadfaſtur bliþa vnder hans Nad. Gud biþalar vyſt/ad þu ſkul er ecke efa vm þijna Saluhialp/Eñ þad/ad þu ſkuler vera vggalaus vm hana/þad heþur hañ alldrei biþalad þier. Striddu þetta ſtrijd med horku z Kallmenſku/ſuo þu þaer vm ſijder

Sigrenum ad hroosa/med hiartanle gre glede z fognude. Þitt eiged ho= lld / þad stryder j þinne Natturu a mote þier/huør Ovinur ad er þier so skiædur/sem han er þeir nalagur. Heimuren sem er allt y kringum þig stryder a mote þier/huor Ovinur er þess skiædare sem han er marg lidad= re. Diøfullen sem sueimar j Lopt enu/vpp yfer þier/stryder a mote þi= er/huør Ovinur er þess skiædare sem han er mektugre/ Enn j Styrkleika þijns Guds kanttu þa ad sigra z yf= ervinna/ Enn þad skalltu vita/ ad þui= lijka Ovine kantu ecke med Ugaale ysenu ad yfervinna/hellor med sijfelld= re Barattu. Þijnar Lijfstunder eru Barattu stunder/og þa verdur þu þ allra mest asoktur/þa þu þyker til þ minstra Asokna. Þegar þier finst so sem ad þu hafer Frid þ þijnu O= vinum:

vinum/þa eru þeir s mektugaster a
mote þier. Vilier þu sofa/þa vaka
þeir: Bwer þu þig ecke til Mootsto
du/ Þa bwa þeir sig til Asoknar og
skada. Marger þreytast og giefast
vpp a Veigenum fyrre enn þeir þar
nad sinu Fødurlandet. Huad mar
ger af Israels Sønum dou j Eyde
morkuñe/huorier ei feingu ad ødlast
þ fyrerheitna Landed? Huad mar
ger andleger Abrahams Syner tor
tynast j Eydemørku þessa Lijfs/ ad
ur eñ þr fa ad ødlast þa fyrerheitnu
Arfleifdena a Himnum? Eingenn
Hlutur kañ betur ad oppvekia oss til
ad hrinda j burtu fra oss Vggaleysi
nu/ helldur eñ þ/ef vier hugum vm/
huad faer þeir eru sem stødugar stā
da allt til æfeloka. Latum oss þar þ
langa til þirrar himnesku Dyrdar
eñar. Latum oss so hiartanlega girn
D v   ast

aſt Hana. Lꝛtum oſſ hryggiaſt þar aꝼ/ad vier hoꝼum hana eñ nu ecke medtekeð. Lꝛtum oſſ ſo vera at huga ſama þar vm / ad miſſa hana ecke apꞇur/ad vier hoꝼum af ongus odru Foꝼnud/eñ aꝼ þui alleina/ſm̃ oſſ hialpar til henne ad nꝛa.

Nuar til ſtodar þad þo Madur gledieſt vm ſkundar ſaker/eꝼ hañ verdur þar a mote ad hryggiaſt vm alla Eꞇliꝼꝼd ? Huoꝛnen kuña Menn riettelega glader ad vera j þiſſu Lijꝼe med þui ad aller veralldleger Nluter ſem oſſ kuña ad kiꝛta og gledia/þeir ꝼorganga/ꝛ þriota vm ſijder ? Eñ hitt ſem hryggia kañ/þuerrar þo nie þrytur alldre. Vier liꝼum ſo vgga lauſt/ lijka ſo ſem vier heꝼdum alla reidu yꝼerſtaded/þꝛr hꝛttelegoſtu ſtũder Daudans ꝛ Doomſins. Chriſtur ſeiger hañ mune til Domſins koma

ma/a þeirrce ſtundu ſem vier meinũ
ecke. Þetta ſeiger Saſ̃leiks muñur
enn/ecke einuſinne/ helldur tuiſuar.
Hlyd þu þeſſu þar ꝼyrer/ꝛ vert vgg
ande vm þig. Kome hann a þeirre
ſtundu/ſm̃ vier væntum ecke/þa er þ
vijſt ad ottaſt/ad vier munum meiga
verda kallader ꝼyrer Domen/ ecke ſo
vel vidbwner ſem ſkyllde. Eñ eꝼ vi
er̃ komñ þangad ovidbwner/O Her-
ra Gud/ Huornen ſkulum vier þa
ꝼaa ſtadeſt/þa ſtrongu Doms ælykt
un/ ſem þar mun ganga ? Eñ þui
er þo ſo vared/ad þeir ſem tapa þar
ſijnu Mæleꝼne a einu Augnablike/
þeir ꝼaa alldrei vppreiſn vm alla Ei
lijꝼd þadan i fra. A einum ſtuttum
Tijma verdur wtkliad ꝛ alyktad þ ſ̃
ꝼram̃ vid oſſ a ad koma vm þann o
endanlega Eilijꝼdareñar tijma. A
þeſſum ſtutta Tijma ꝛ augnablike/
Dvi verdur

verdur huer eirn z eirn dæmdur/annad huort til Lijfsins eda Daudans/annad huort til Fyrerdæmingar eda Sæluhialpar. Ja/annad huort til eilijfrar Dyrdar/edr eilijfra Kuala.

O DROtten/þu sem hefur giefed oss þijna Naad/ til ad vpphyria þ gooda/ Gief þu oss z eirnen Styrk/ so vier kunnum j þui hinu sama/stadfaster ad standa allt til Æfeloka.

XXX.

Vm þad/ Huørnen Madur skal bera sig ad / j fremsta lage/ ad breyta epter Heilagre Hegdan og Framferde Christi.

CHristi Lifserne og Framferde/er sa fegurste Speigill z Fyrermyndan allra Dygda z Mannkosta. Oll Christi Hegdan/er oss til Vppfrædingar framsett. Marger

vilia ꝥa ad na Christo/ enn vilia þo
ecke þad til vita/ ad ꝥeta epter honū
og hn̄s Frāmꝥerde. Þeir vilia hafa
Not af Christo/ en̄ ecke omak til ad
haga sier epter hn̄s Lijꝥerne. Lærid
aꝥ mier/ þui eg em hogvær ꝛ aꝥ hia
rta litelatr/ seger Endurlausnaren.
Utan so sie þu vilier giorast Christi
Lærisueinn/og læra ad breyta epter
honum/ þa kanntu ecke riett christen
ad vera. Ecke a alleinasta Pijnan
Christi ad vera Bitalingur ꝑ þijn^r
Synder/ helldr a ꝛ eirnen Framferde
Christi ad vera þier til Epterdæmis
j allre þinne hegdan ꝛ hondlan. Þin
elskulege er huijtur ꝛ raudur ad Lit/
siadu til þu sert ꝛ eirnen Raudur aꝥ
ydreꝥingu Christi Blods/ ꝛ huijtur
aꝥ hreinne ꝛ flecklausre Epterbreyt
ingu hans Framꝥerdis. Nuornen
skylldir þu hafa Elsku til Christi/

ef þu elſkader ei hans hellaga ꝼram
ꝼerde? Ep þier elſked mig ſeiger
Endurlauſnarenn/ þa halldeð miñ
bodord/huar ꝼyrer ad þeir ſ ecke ha
llda Chriſti Bodord/þeir eru hañ z
ecke helldur elſkande / Chriſti allra
helgaſta Framꝼerde er ſu allra agiæ
taſta Lyꝼs Regla ſm̃ til er/z huerke
Franciſci nie Benedicti reglur/ſ Pa
piſtarnᵉ meſt aꝼhallda/eru j neckurn.
Mæta vid þſſa Regluna ſamlijkian
de. Vilier þu vera Oſkaſon z barn
Gudz Fodurs/þa giættu ad huornen
hans eingietne Sonur hagar ſier z
hegdar / Vilier þu vera Samarꝼe
Chriſti/þa attu ad breyta eptᵉ Chri
ſto. Sa ſem vill liꝼa j Loſtum og
jllu athæꝼe/hñ hiñ ſame þionᵃ Dio
flenum/ Eñ huornen kñ ſa ad vera
med Chriſto/ſem ſig heꝼur gieꝼed j
þienuſtu Dioꝼulſins? Ad elſka ſynd
er

er og Leste/ ꝥ er ad elska Dioꝼulen
sialꝼan/ þuiad allar Synder eru aꝼ
Dioflenum komnar / Enn huornen
kan̄ sa Christum riettelega ad elska
sem̄ elskar Dioꝼulen? Ad elska Gud
ꝥ er ad elska heilagt liꝼerne z fram
ꝼerde/ þuiad allt heilagt Framꝼerde
er aꝼ Gude/ Huornen kan̄ sa þar ꝥ
ad elska Gud/ sem ecke elskar heilagt
Liꝼerne? Elskan audsynist i Verk-
unum/ og ꝥ er Art z Nattura riett-
rar Elsku/ ad hun kiemur o[illegible] til/ ad
stunda Gied hans sem vier elskum/ z
ad vilia z meina hid sama/ so sem sa er
vier elskum. Þar ꝼyrer/ eꝼ þu elskar
Christum riettelega/ þa muntu stun-
da til ad vera hlyden hans Bifalnin-
gu. Þu munt og einnen elska heilagt
Liꝼerne/ so sem han̄/ og munt endur-
nyast i Anda þins Hugskots/ so þu
hugsvm ꝥ himneska lijka sem hn̄ giordi

 Eiliꝼt

Eiliipt Lijf er þar jñe faled z vnd er þui komed/ad vier þeckiū christū rietttelega/eñ sa sem ecke elskar Christum/hañ þecker hañ ecke. Sa sem ecke elskar Lijtelæte/Skyrlijþe/Hogværd/sparneytne z Kiærleikan/sa elskar ecke helldur Christū/þuiad christi Lijþerne var eckert añad/eñ sannarlegt Lijtelæte/Skyrlijþe/Hogværd/sparneytne og Kiærleike. Christur seigest ecke þeckia þa/sim ecke giora Vilia sijns Himneska Fodurs/ þar þyrer þeckia þeir og ecke helldur Christum/sem ecke giora hans Vilia. Eñ huør er vilie Fodursins ? Nñs Vilie er vor Helgun.

Sa heyrer ecke Christo til/ sem ecke heþur hans Anda/ Enn huat s hans Ande er/þar er hann med sijnū astgioþum/z Avøxtum/ Enn huør ier eru Avexter Andans ? þesser/ sem

sem er/ Kiærleike/ Glede/ Fridr/ Blijd leike/ Godgirne/ Giæska/ Trwē/ Nog værd og Sparseme.

So sem yþer Christo huijldest hei lagur Ande/ so huijlest hañ og eirnen yþer øllum þeim sem j Christo eru þ riettã og saña Trw/ þuiad Brwd uren Christi geingur epter hñs Sæt leiks ylman. Sa sem helldur sier vid Drotten/ hann er einn Ande med ho num. So sem hollvlegt/ eda Lijkam legt Sambland Ecktamans z Eck takonu/ giører þau bæde eitt Holld/ So giører z so su andlega Samtein ging/ a millum Christi z eirnrar trw adrar Sælar/ þau bæde Christum z Sælena eirn Anda. Nuar þyrer. sa õ ecke stickar sijnu Lijþerne z Fram þerde/ epter Christi Lijþerne/ hñ hues ke helldr sier til Guds/ z ecke helldr heþr hñ christi Anda j sier blijfãda.

X mun

Mun pad ecke tilbærelegt/ ad vort Lijferne lijkiest hans Framferde hu-
or ed af elsku til vor/ vard oss j øllu lijkur ad praktekeñe Syndeñe ? Gud
sem sig hefur openberad j Holldeno/ hefur oss giefed Form z Fyrermynd
an christelegs Lijfernis med sijnu eig enlegu Epterdæme/ so vier kynnum
ecke þ þ oss ad bera/ ad vier hefdum eckert Form epter ad breyta/ añad eñ
Holldsins Girnd z Vilia. Eckert Lijferne er betra/ elskulegra/ eda Roo
samara þ Samvitskuna enn Christi Lijferne/ þuiad Christur er sannur
Gud/ Eñ huad kañ ad vera jñdællra edur roosamara eñ sialfur Gud/ hu-
or ad er sa hæste z ypparlegaste Goo de ? Heimsins z Veralldaretkar Lijf
erne fæerer med sier stutt Indæle og Glede/ eñ leider epter sig eilijfa Hry-
gd. Huorium hellst sem þu lijkest og epter

epter huøriū sin̄ þu breyter hier j þy̋nu Lyþerne/þeim hinum sama verdur þu og eirnen lÿkastur j Vpprisun̄e/ Breyter þu epter christo j þy̋nu Framferde hier j þessu Lyfe/þa verdur þu hm̄ ꝛ eirnen lÿkur j Vpprisun̄e/en̄ sie so/þu lÿkest Dioflenum j Syndum ꝛ illsku verkū/þa verdꝛ þu hønum og eirnen lÿkur j eilÿfū kuølum epter Vpprisuna:

Sa sem vill mier epter fylgia(seigir Endurlausnaren)han̄ take vpp a sig daglega sin̄ Kross. Ef þu afneitar sialfū þier j þessu Lyfe/þa þecker Christur þig ꝑ sinn eigenn Lim a Doomenū. Ef þu afneitar /vegna Christi hier j þessu Lyfe/þy̋nū eigen Vilia/þy̋num eigenlegum Veg og Virdingu/ Ja/og øllu þui sem þier kan̄ kiært ad vera/þa mun Christur lata þig niotande verda sin̄ar Tignar

nar/siñar Elsku/og sijns Vilia j od
rum Heime. Audlest þu Nutdeilld/
ap Krossinum Christi hier j Heime
þa odlast þu og eirnen Huggun og
hugsuolun j odrum Heime. Lijder
þu hier Opsokn j þessu Lijpe/þa þæ
rdu rijkuglegt Verdkaup þar pyrer
j epter komande Lijpe. Sa sem mig
vidurkieñer hier j þessum Heime(se
ger Christur/hann vil eg vidurkieña
þ mijnum himneska Fodurs. Nu er
gum vier ecke ad vidurkieña Christ
um alleinasta j þui ad hallda hanns
Lærdoom sañan/helldur z j þui ad
breyta epter hans heilogu Lijpe og
Framperde/og so mun Christur vijs
ulega þeckia oss þ sijn Born a Dei
ge Doomsins. Huor sem apneitar
mier þ Moñunum /seiger Christur/
honum vil eg og so apneita þ mijnu
himneska Fodr. Nu verdur Christo
apneitar

aþneitad/ ecke alleinaſta med Ordu-
num/helldur myklu þramar med illu
og ogudlegu Framþerde/ Þar þyrer
huor ſem ad neitar Chriſto med ver
kunum hier j Heime/honum mun z
Chriſtur neita med ſine Dooms A
lycktan j ꝍdrum Heime.

Sa ma einge reiknaſt þ ein̄ Chri
ſtinn Man̄/ſem ecke heþur rietta og
ſan̄a Tru a Herran Chriſtum. Nu
innplantar riett z ſon̄ Tru oſſ Chri
ſto/huor ad er þad rietta Vijntried/
ſo ſem adra Kuiſte. Enn huor ſa
Kuiſtur eda grein a Chriſto /ꝫ ecke
bærer Avoxt/þann aþhoggur z bu
rt kaſtar ſa Himneſke Vijngards
Herran. En̄ huor ſm̄ i Chriſto blij
þur/og j huorium ſem hellſt ad Chri
ſtur byr þyrer Truna / hann hinn
ſame bærer mijken Avoxt. Sa
Kuiſtur er ecke j Raun z San̄leika

jnnplantadur j Vijntried / sem ecke dregur til sijn Voxuan wr Vijntrie nu/ So er og ecke helldur nockur su Saala jnplontud Christo pyrer Truna/ sem ecke dregur til sijn þañ andlega Voxua Kiærleikans vt aþ Christo.

Giordu vort Framferde lijkt þui un allra Helgasta Framferde Herra JESV Christe hier j Heime/ so ad vier mættum þier fyllelega lijkiast j odru Heime. Amen.

XXXI

Vm þad/ Huad þad sie ad aþneita sialþ um sier

Vør sa sem vill mier epter fylgia/hun afneite sialfum sier/ seiger Endurlausnaren. Enn ad afneita/ sier so sialfum/þ er ad fra sier legg ia Elsku til sialfs sijns/ þui su Elska sem vier høfum a sialfum oss/ hun utrymer Guds Elsku. Vilier þu vera Christi Lærefueirn/ þa verdur þu þar til ad stunda/ad Root þrrar Elsku/ sem þu hefur a sialfum þier /upp visne og utaf deye j þijnu Hiarta/ Þui eingen elskar riettelega Christum / utan sa sem sialfann sig hatar.

Nema so sie ad Kornsæded/s nidr

X iiij saesi

ſæeſt j Jordena deye þyrſt/þa kañ þ
ei Avoxt nerin aþ ſier ad þæra / So
kanttu ecke helldur Avøgſt Andans
ad þæra/vtã Elſkan til ſialþs þyns
vtaþ deye aadur þyrre j þynu Hiar-
ta. DROTTeN ſagde til Abra-
hams/ Gacktu vt aþ þynu Fodurlã
de/og þra þynu Ættþolcke/og vt aþ
þyns Fodurs Hwſe/til þeſſ Lands ē
eg vil þier til vyſa. Ecke kuñe A-
braham Forþader ad verda ſo merke
legur Guds Madur/ſem hañ var/
fyrr eñ þad hñ haþde ſkiled ſig vid
ſitt Fodurland/ So kanttu ecke helld
ur ad verda riettur z ſañur Chriſti
Læreſueirn/og eiñ riett andlegur Gu
ds Madur/vtan þu ganger fra þeir
re Elſku/ſm̃ þu heþr a ſialþū þier.
Jacob/þagar hañ glymde vid Eing
elen / þa vard hañ aþ hans ſterku
Atecktū halltur a ødrum Fætenum/
ein

ef añar Foturen var heill z hrauſtr.
Fyrer þeſſa tuo FÆTVR Jacobs
þydiſt z merkiſt ſu tuoꝑallda Elſka/
ſem er Elſka til vor ſialꝑra/og El
ſka til Guds. Þa ed ꝑyrſta nær ma
dur guddomlegre Bleſſan/ þegar hñ
er halltur a Fæte ſiñar eigenlegrar
Elſku/Eñ hiñ Foturen Guds Elſku
er heill og ohindradur. So ſem þier
er omøgulegt med ſama Auga ad
lijta vppi Himenen z nidur a Jørde
na vnder eins/ So kantu og ecke he
lldur med einum og hinum ſama vil
ia þig ad elſka/vm ꝑram alla Hlute
og Gud j Himnenum. Elſkan er ei
rn-ſa beſte Hlutur ſem Saaluñe er
gieꝑen/huar ꝑyrer hun heyrer til ſiñz
riettu Gude einum/ſiñ er ſa allra æd
ſte z beſte j bland allra Hluta. Þijn
Elſka er ſo ſiñ þiñ Gud/þuiad huad
ſem þu elſkar øllu ødru ꝑramar þad

 hid

hid sama giører þu ad þijnu̅ Gude.
Pad sem þu elskar øllu ødru fram"
þad virder þu og eitnen fram̅ yfer
alla adra Nlute/ Nu er Gud alleina
sa sem ypparlegre er og ædre øllum
Nlutum/ Nuar fyrer sa sem elskar
sig sialfan mest/ hann giører sig ad
Gude/ huad hid sama er hin suu̅virde
legasta Skwrgoda Dyrdkan. Pad
sem þu elskar allra mest ꝛ ynelegast
þad virder þu ꝛ metur þ̄ so dyrmæt
an hlut/ so ad aller adrer Nluter mæt
te vera hønum vndergiefner ꝛ þion
ande/ Nu er þuilijkur so ypparlegur
Nlutꝛ eingen annar en̅ Gud alleina.
Siadu þar þ̄ til ad þu elsker ei sialf
an þig vmfram̅ allt/ so þu giører ei
Gud af þier. Gud er Vpphaf og
Ending allra Nluta / Par fyrer a
Elskan med riettu ad vpphyriast hia
hønum/ ꝛ endast hia hønum.

Gudo

Guds eigenleg Vera er praskilen pra ollum odrum skopudum skiepnū Huiad Gud hepur pra eilijpd vered j sialpum sier þ hñ er / þar þ a þijn alvarlegasta Elska ad vera praskil enn og sneydd pra ollum odrū skopu dum Skiepnum. Eiñrar og somu Tegundar sem þijn Elska er/ somu Tegundar eru þijn Verk z eirnen. Ep þijn Verk pram koma ap riett re og sañre Trw og Elsku til Gu ds/þa eru þau Gude þeck z mijkelz verd j hans Auglite/þo þau sieu lijt els verd og panyt reiknud þ Mann aña Augum. Eñ kome verken þijn ap þeirre Elsku sim þu hepur til sia lps þijns/þa er omøgulegt þau kun ne Gude ad þoknast. Elskan sem Madur hepur til sialps sijns/hñ por diarpar og saurgar/ lijka vel þau be stu og ypparlegustu Verk sem hann

 kann

kann af stad ad koma.

Þegar CHristur var staddur j Huse Simonar/ þa kom þar fram ein Kuiña/ huør ed sundurbraut eitt Ker fullt af dyrmætu/ Salve z smur de þar med Christi Høfud / Þad hennar Verk syndist lijtels vertt/ enn samt var þad Guds Syne þocknan legt/ þuiad þ fram kom af riettre/ z sannre Trw/ af omeingudum Kiær leika og jdrande Hiarta. Forn færingarnar voru Gude þægt Verk j gamla Testamentenu/ Eñ samt s adur kunne þad Verk ecke Gude ad þocknast/ Þegar Saul Kongur tok Herfang þeirra Amalechitarñ og æt lade þ til Fornfæring" DROTT NE. Enn Ordsøk þar til ad DROTTNE þocknadest þ ecke/ var su/ ad þesse Asetningur Sauls kom ecke fram af riettre Elsku til Gud

Guds/þuiad hefde hañ elſkad Gud riettelega/ þa hefde haan ecke foracktad Guds Bod og Bifalningar ſem honū bifalade ad vppfreña allt þad Nerfang/eñ offra þui ecke. Eñ Saul Kongr elſkade ſig ſialfan fra mar eñ Gud/og villde audſyna ſijna eigen Gudrækne j þeſſu Offre ſier til Nrooſunar.

Elſkan er ſo ſem nøckurs konar Elldur/þuiad ſo ſyngur Guds heilaga Chriſtne j Pſalmenum.

Kom þu Goode Heilage Ande/vppfyll Hiørtu þiña truande/ Og brennande/Elſku Þijna j þeim vppkueikiande/ et c.

Ellds Logen helldur ſier ecke nidur vid golfed eda jordena fyſtum/helld ur

ur leitar hann og leggur vpp j Lop ted/ Eins a þyn Elska ecke ad hall da sier nidur vid þig/ helldur leita vpp j Hædernar / til GUDs þyns Skapara.

Ad aþneita sialþum sier/heiter þ z eirnen/ ad leita sialþum sier øngvar Dyrdar nie Vegsemdar. Þeim yppasta Gooda sem er Gud sialþur tilheyrir z eirnen hin hæsta og yppasta Vegsemd. Sa sem leitar sinar eigen Lofdyrdar/hann kan ecke ad leita Guds dyrdar/so sem Endurlausnaren sagde til Phariseana/ Huørnen er møgulegt ad þier kunned ad trua/þar þier leited ydur sialfum hrosunar og Vegsemdar/ huør hia ødrum? Hugleid þu epterdæme Christi/ z þylg þui epter. Hann vottar opt z tidum vm sig/ Ad hann leite ecke sinar Dyrdar/hann þigge ecke Hroosun nie Vegsemd

Vegſemd aþ Mꝍſſonum/ z hann ſie aþ hiarta lijtelætur. Þu medtekur allar þær goodar Gæpur/ ſem þu hepur aþ Guds Hende/ þar þyrer ættu ad tilreikna þær z einen Gude/ z giefa hønum Dyrdena/ enn þier ecke.
Aþ þeſſum giæſku Brunnenum/ wt fliota Læker allra godra Hluta/ þar þ̄ eiga þeir ſømu Lækerner til Siafarins ad reña/ þad er/ Guds giæſku ad vera tilreiknader z heim pœrder med þacklæte. Þau Grøs eda blomſtur/ ſē̄ kallaſt Solſequia, þ̄ er/ Sooltylgiendur/ ſnua ſier æ̃tijd epter Sooluñe/ aþ huørre þau taka ſinn vøxt og Bloomgunar vøktua/ j huørre helliſt ætt ſem Soolen er. So byrtar þier z lijka/ ad ſnua øllum þijnum gæþū z allre þiñe vegſemd ad Gude/ z vid urkieña/ ad þu haþer aþ hønum allt þad þeiged/ eñ eckert aþ ſialfū þier.

 Være

Være þad nockud þu hefder af sial fum þier/þa hefder þu vel ordsok til ad leita þier Lofstyrs/z tilreikna þi er þijn eigenlegar Gæfur/enn med þui þ er eckert/helldur alleinasta af Gude/þar fyrer mattu ecke þin/hell dur Guds Vegsemdar alleina ad let ta. Su Vegsemd sem Madur sialf um sier tilreiknar/ snyr Manne fra Gude. Epterdæme hofū vier þar til/ a Nabogodonosor Konge/huer ed sa gde/þetta er su megtuga Babilon/ huorta eg hefe vpbygt til eins Kong legs Hwss j mijnu Rijke/j Styrklei ka minnar Maktar og mier til Lof styrs og Vegsemdar. Eñ huernenn for þ sijdā þ Nabogodonosor? Þad awijsar Skripten/so seigiande. Adr enn Kongurenn hafde þesse Ord vtta lad/þa heyrdist Raust af Himnū. Þier verdur sagt Nabogodonosor/ad

Rijkis

Rijkisstiornen er fra þier teken/z þu munt verda vtreken fra øllum ødrū Mønnum so þu bwer j hia Villudyrum vti Mørkenne / Eins fer þad og so/vilier þu byggia þijna andlega Babilon/þad er þijn eigenleg Godverk sialfum þier til hroosunar/ Enn ecke Gude alleina/þa verdur þu vtreken fra Guds Auglite/og hn̄s heilagra Eingla.

Þad heiter og eirnenn ad afneita sialfum sier/ad yfergiefa siñ eigenn Vilia og hlyda hønum ecke z breyta ecke epter hønum. Off byriar bessa Vilia allra hellst ad hlyda. Nu er Guds Vilie æfijd hiñ beste/ þar fyrer eigum vier og hellst epter hønum ad breyta / Hans Vilia ber oss hlydugum ad vera/af huørs Hende vier medtokum allt þ gott sm̄ vier høfū. Nu kiemur þ allt saman allena af

Hendi DROTTENS. Hanns Vilia er skylldugt vier hlydum/sem oss vill leida til Lijfsins z til allz hinz gooda. Enn þad sama giører vilie Drottinz sem ecke vill neirn þyrerþa rest. Settu þinn Vilia og Velþock nan til Drottinz/z mun hann giefa þier þad sem þitt Hiarta osskar.
Vor eigenlegur Vilie leider oss til Dauda og Glotunar. Huad þellde vorn þyrsta Fodur Adam þra Gudz Vinattu og þeirre Farsælld(sem hn̄ var til skapadur) i eilijþa Glotun ? Eckert annad en̄ þad han̄ lagde hia sier Guds Vilia / og gegnde hønum ecke/ en̄ epter þylgde sijnum eigenleg um Vilia. hn̄ gleymde Guds Bodorde og hlydde Radleggingum Dioþulsins. Huør s̄ þar þ̄ vill vera riet telegur Christi Læresueirn/han̄ þra sier legge sinn eigenlegan Vilia og
girnest

girnist ad epter þylgia Guds Vilia Giættu ad Christo huad hañ giører j sijnu Daudastrijde/ Offrar hñ ecke Gude sijnum eigenlegum vilia/ so sm̃ eitt þacknæmelegt Offur? Offra þu og eirnen þar þyrer þijnum Vilia Gude/ og so heþur þu lært sialþum þier ad aþneita/ so s̃ Christur aþ þi er vtheimter.

O Drotten þiñ heilage Vilie ver de/ so a Jørdunne sem a Himnenum. Amen.

XXXII
Vm þa riettu Huiild og Roosemd Sælarennar.

Mansins Sæl leitar sier opt ad Huijld og Vnan/ j hia þessum stundlegum og þorgeingelegũ Veralldareñar Hlutum/ huørtt hun þo ecke fiñur/ og kiemur þad so til/ ad

Sålen er myklu ypparligre eñ all' adrer Hluter j Heimenū/ Huar fyrer hun kañ ecke Huñld og Rooſemd ad ſæ j þuilijkum tilkomulitlum og lijt- ils verdū Hlutum? Aller adrer hlut er j Verolldenne eru jardneſker/ enn Sålen vor hefur himneſkan vppru- na. Huørnen ſkylldu þa þuilijker Hluter gieta henne og hennar Gir- nd fullnægt. J Christo alleina finn ur hun ſijna rietta Huñld z Nægiu þui hañ alleina kañ allt þad ad vet ta ſem hun kañ ad girnaſt. A mote Guds Reide huñliſt hun j Såttunū Christi. A moote Aklogun Diøf ulſins hefr hū Huñld z Hugarhægd j Almættenu Christi. A moote ſkiel fingu Løgmaalſins j Nadar Fyrerhe itum Christi. A mote Aklogū ſynd- anna j Bloodenu Christi/ huert het ur er talande fyrer Gude/ eñ Abels Blod

Blood. A moote Ogn Daudans hef ur hun Nygarhægd/ Nuÿld og Roo semd af vpphafningu Christi og hans Nasæte/þar hann situr til Hæ ursins hægre Handar.

So finnur nu Truen vor z Kiærlei kuren Nuÿld og Nægd j Christo/þui ad þa vier þaum Christum ad elska þa kann Kiærleikuren ecke hætta ad komast/edur ædra ad elska. Þeir sem festa sinn Kiærleika vid jardneska Nlute/þeirra Elska kann ongua hun ld nie stilling gd finna. Aller jardn esker Nluter eru forgeingeleger og fallvallter/og kunna þui ecke Girnd Sælareñar ad fullnægia/edur hana ad sedia/ þuiad þr eru aller skama stund varande/enn Sælen er eilijf/ og epter Guds eigen Mynd skøpud/ huar fyrer hun kann alldrei fyllelega ad stillast fyrre heldur eñ hann þar

 þar

þau eilijfu z obriotanlegu Giæden/ sem er Gud sialbur/ j huorium allt añad gott er jstepaled.

Þar byrer so sem Truen vor a ecke ad stydiast vid neina hlute/vtan alleinasta vid Christi þorþienustu/ z Fullnægiu/so ꝫ eirnen Elskan vor ecke ad lada sig til nockurs añars Hlutar/Ja/ecke til sialbra vorra/Þt Elskan til sialfra vorra/hun hindr^r Guds Elsku/huoria vier ættum þo ad taka bram̄ yber allt annad.

Sælen vor er Brwdur Christi/Huar byrer hun a sier alleina vid hann ad hallda og hñ eirn ad adhyllast. Sælen vor er Nws og eigenlegt Herberge Christi/huar byrer hun a øngu um Rwm ad giefa / vtan hønum alleina.

Marger leita sier Hughægdar j Audæfum og Rijkedæme Veralldar

einer/

ennar/ Enn huørnen skal Nægd eda Nuijld finnast þ vtan Christum ? Huar sem Christur er þar er Fatæ kt/sie hun ecke hid ytra/ þa er hun sätt hid jñra j Niartanu. Sa gode Herra Himens og Jardar hafde ecke þ sem hann kunne Nøfde synu ad ad halla/ huar med hann helgade z vijgde oß sijnum Limum Fatæktena til handa. Audæfen til falla hid ytra/ enn þad sem Nuijld z Roo skal Sælenne giefa/ þad verdur ad vera hid jñra j oß/ vid huad ad Sælen kañe sier ad hallda j Daudanum /þegar vier verdum allt ad yfergiefa. Ann athuørt skilia Audæfen vid oß/ eda vier vid þau/ z þ skiedur stundū/ mz an vier lifum j þessu Lijfe/ eñ avallt z obrigdullt/ þegar vier vtaf sofnū/ Huørnē skyllde Sælen hafa þa huijld og Roosemd af audæfunum vid

huørn hun skilur ?

Marger leita epter Nuꝫld og still ing sinnar Sælar j holldlegu Ept-erlæte og Vellystingum/enn þær ku sia vm sinndarsaker Nolldeð til fridz að stilla/enn Sælena ønguaneigen/ huiað þeim sylgier optast nær a ept er Sorg og angist. Vellystingar z Nolldsins epterlæte heyra alleinasta til þessu stundlega Lijse/ Enn Sæl en er ecke skøpuð vegna þssa stundle-ga Lijfs /huar fyrer hun verður vid Lijkaman að skilia j Dauðanum/ Nuørnen skylldi hun þa huꝫld z roo-semð siña j Vellystingunum ? Sæl en hefur sijna Nuꝫld z Roosemð j Christo / Nuørnen var vared sialfs Christi Nuꝫld j þessu Neime ? Na-ns Nuꝫld var eckert annað j þessum Neime/fra hans fyrsta Fæðingar tijma og allt að hns Dauða/eñ sorg

og

og Swt/ Kuol og Angist/ so hann kiende oss ad dæma riett vm hollðsins Vellysting/huad hun være.

Marger leita sinne Sælu hug hægdar og Nuñldar j stoorū Metordum z ypparlegum embættum / Eñ þesse Nuñlden er ecke stodugre eñ so ad hū blækter j huoriū Guste valld' manna Pocknunar z Opocknunar/ z veit alldrei nær eñ hun j burt fyk2.

Nuørt Gagn edur Nytseme heþ2 þu aþ þeim Loþstyr sem þu fær aþ Monnum ? Ecke meira enn eitt þa gurt Mælverk heþ2 þar aþ/þo þui sie hroosad. Nugleidtu þad litla pla tz Verallðarennar/j huoriu þu byr/ Nuad lijted er þad ad reikna a mote øllu Landenu/ æ mote allre Nordur alþu Neimsins/edur a mote øllū hei menum ? Nu þo þu heþder Loþstyr aþ øllum Neimenum (hūad ecke

 kann

kañ ad skie) Huad være hñ þo ad reik
na vtan so sem ecke par ? Su Beg
femð og sa Neidur er alleinasta Lofs
verdur/ huør ed Btvøldum verdr af
Gude veittur j ødrum Heime. So ē
Lijf Lijkamans er Sælen/ So er og
Gud Lijf Sælareñar/ huar fyrer so
sem ad Sælen liser þa ad eins rie
tu Lijfe/ þegar Gud byr j heñe fyr?
Nad sijns Anda/ So er hun og eirn
en dauð/ þegar hun hefur ecke Gud
j sier bwanda/ Enn huada huñld
kann Sælen j Daudanum ad ha-
fa ? Sa fyrste Daude / er Daude
Sælarennar þegar Madur deyr vt
af fra Guds Nad og Bingan veg
na sinnar jllsku/ þesse Daude kann
ecke añars eñ epter sig ad leida þañ
añañ Dauda Fordæmingarennar.
Nuør sem nu þar fyrer helldur sier
stoduglega vid Gud/ og hefur hañs
huggun

Nuggun hid jñra i Niartanu/ hans Nuꝺld z Roosemd kann eingen Olu cka sin hid ytra til þellur ad skurla. Midt j ængrenu er hañ gladr /midt j Fatæktenne Audugur / Midt j Anaudenne med godu Giede/og j sia lpum Daudanum lipande. Nann acktar ecke vppa ogn nie hodtan jll-ra Manna/þuiad hañ hefur nooga Magt heilagrar Nuggunar hid jnnra/ Nañ hryggist ecke j motlætenu/ þuiad Neilagur Ande huggar hann kroptuglegra hid jñra j Brioskenu. Nonum þellur ecke þatæckten þungt med þui hañ er noogu rijkur af Gu ds Mykun og Gtæsku. Nñ skurlast ecke af Laske og Mñnkunar ordum Veralldareñar Sona/med þui hañ hefur Lofstyr hia Gude. Nñ hugs ar ecke vm Vellysting Nolldsins/mid þui hanum er langtum kiærare z bet

Yv, ur

ur smackande Sætleike Andans.
Nu̅ þer ecke leitande epter Vingan
Verallarennar med þui hann heþr
Hiartanz Lysting ap Nad Gudz z
hanz Vingan til huerrar hañ fisiur
j Hiartanu. Hann girnist ecke jard
neskan Fiesiod/ med þui hann heþur
fier þañ besta Fiesioden geymt a him
num. Hañ ottast ecke Daudan/ þui
hañ liþer avallt j Gude. Nu̅ girnist
ecke preklega veralldlega Speke/þui
ad hañ heþur heilagan Anda j hiar
tanu sem hañ vppfræder hid jfira a
nægelega. Hañ ottast ecke reidarþru
mur nie stormvidre/ecke Bal nie bru
sande Bylgiur vatnanna/ ecke Nim
entunglanna hootaner nie hrædeleg-
ar Formyrkuaner/þuiad hu̅ er j tru
ne a Christum/langt vpphaþen yper
allar soddan nætturlegar skiepnur
og liþer j Christo enn ecke j heimen
um

um. Hañ latur sig ecke villa bijdla te Heimsins/huad hñ heyrer langtũ blijdara ord og avarpaner Christi j sinne Sælu og samvitsku. Hañ oft afþreckt Diöpulsins Makt / huad hañ finnur til Guds Myskunar og Nlijþdar/ sa er langtum sterkare sũ j honum liþer/og vinnur sigurenn/ helldur eñ Diöpulleñ sem girnist hñ ad vinna og giefur ecke. Hañ geing ur ecke epter tilteigingu holldsins/ þt hañ liþer j Andanum/ z geingur ep ter hans aeggingum. Þegar Anden endurlifnar j Mannenum/ þa de ydist og krossþestest Hollded. Sa þarþ ecke ad hrædast Diöpusinz Aklögun/ sem veit sier vijsa og obrigd ula Medalgongu Herranz Christi.
Huilijka rietta og saña Hulld og hægd sœlarennar veite oss og giefe sa sem hana hefur tilreidt og tilbw

 ed/

ed/Drotten vor Jesus Christus bless adur vm allar Allder. Amen.

XXXIII
Vm Gooda og hrein na Samvisku.

Hvad sem helst þu giøret/þa huxadu ollu framar vm samvitsku þyna/ad þu hana ecke stu rler. Vilie Dioflenn avysa þig til nockrar syndar/þa ottastu fyrer dooms þinar samvitsku hlio innra j hiar tanu/Ef þu ottast j vidurvist mann na/þad ad fremia sem jllt og o sæmelegt er/Hvad myklu framar skalltu ottast ad giøra þ j vidrvist þinar Samvitsku. Sa hiñre Vitnisburd urenn er langtum sterkare eñ sa ytre/huar fyrer/þo eingenn vite, af þinu Syndum/ z þær kuñe, þui eingen ad

aklag

aklaga af Moſiunum/þa ber þo ſa
viſkan Vitne vm þær/fyrer huørre
þar dyliaſt ecke.

Samvitſkan Manſins er ein af
þeim Bokum/ſem fram verda born
ar og vppflettar/a þeim ſijdaſta doo
ms Deige/huar vm leſa ma j opein
beringar Bokeñe.

Fyrſta Boken ſem fram verdur
boren og vppflett/er Guds vijſdooms
Bok/ſem alla hlute ſier og þecker /
vtaf huørre openberlega munu ver
da vppleſen øll Mañana verk/Ord/
og þanckar.

Su oñur boken er Chriſti ſialfr
s ad er ſu rietta lijfſins Bok/huor
j heñe finſt ſkrifadur med Guds Fin
gre/Heiløgum anda/fyrer rietta tru
j Bloodenu Chriſti/ hañ verdur af
Einglunum jñleiddur j himneſka dy
rd og Sælu.

Yvm Pridia

Þridia Boken er Bok heilagrar Ritningar/epter huørrar jñehallde/ dæmt verdz bæde vm vora tru z verk/ huørt þau eru riett eda ecke. Ord ed þad sem eg hefe fyrer þeim talad (seiger Endurlausnaren) þ mun þa dæma a Efsta Deige.

Fiorda Boken hefur jnne ad hallda þa ytre Vitnisburdena Fatæka og añara naudstaddra/ huørier a Deige Domsins munu oss jnntaka j eilijfar Tialldbwd :c.

Fimta Boken hefur jnne ad hallda þa jnnre Vitnisburde Samvisk=unnar/ j huørre Bok allar þær Synder standa vpskrifadar sem sierhuør Madur hefur drygt vm sijna æfe. Þetta er ein harla stor Bok/ a huørja allt er vpskrifad med Stijl Samvitskans. So gieta þeir Fordæmdu ecke sagt nei til sinna Synda a Do=

menum

menům/þuiad þeirra eigen Samvit
ſka vitnar a mote þeim. Þeir gieta
og ecke helldur flwd vndan Syndar
eñar akløgū/ þuiad Domſtoll Sam
viſkunnar er med þeim/ og a heima
hia þeim/ huørt ſ þeir flya. Hrein
Samviſka er ſu ſkiæraſte Speigell
Sælarennar / j huørium hun kann
bæde ad ſia Gud og ſig. J ſaur-
ugre Samvitſku kañ ecke ad ſiaſt þ
ſkiæra Lios Guds Andlits. Huar
fyrer Endurlauſnaren ſo ſeiger/ad
ſæler ſieu þeir hinu Hreinhiørtudu/
þuiad þeir muna Gud ſia. Suo ſem
hrein og ſkiær Aſiana er dægeleg ꝛc-
lits fyrer Manuaña Augum/So er
z vel ſkarkande fyrer Guds Augum
hrein og oſaurgud Samvitſka/Enn
ſwen og roten Samvitſka fæder af
ſier þa Orma ſem alldrei vlaſ deya.
Þar fyrer er oſſ allt kapp þar a leg
3 gíande

giandeſ a medan þeſſar Lyþſtunder vara/ad vier lærum ad finna til þeſ ſara ſamviſkuñar Orma z þa wlaf ad deyda fyrer ſanna Jdran/eñ poſt ra þa ecke a Vggaleyſenu jñ til þſſ eilyfa Tymans. Allar hinar adrar Bækurnar ſem adur voru upptaldar eru þar til þienande/ad þeſſe Sam viſkuñar Bok/mætte leidrieſtaſt og vpp aptur ſkrifaſt. Huar til ſtodar ſtor viſka/ef þar er þ ein jll Sam viſka/ þuiad epter þiñar Samviſku Bok verdur þu dæmdur þ Guds dom ſtoole/enn ecke epter Bok þiñar vit ſku. Vilier þu læta Bok þiñar Sa viſku riett ſkrifaſt/þa ſkrifadu ha na epter þui ſem ſtendur ſkrifad a Lyfſins Bok. Lyfſins Bok er Chri ſtur/þar fyrer ſkyladu Trwna þi na epter hans kieñingum/og Lyfer ne þitt epter hans Framferde. Þa

ed

ed fyrsta verdur Samvitskan þijn
good/ef þu hefr hreint Hiarta/sañ
ordā muñ z tilbærelegt ókaña fram
ferde. Hafdu Samvisku þijna suo
sem fyrer añad Lioos j øllum þijnum
giørdum/þuiad hun kañ gløgguast
ad syna þier /huøriar Athafner rett
far eru/og huoriar rangar. Taktu
þier sterkan Vara fyrer þm Dom-
stool Samviskunnar / þar sem hinn
same er sekur/Sakaráberen/Vottur
en/Doomaren/Fængelsed/ Regnar-
en og Bødullen. Huar skal þa finn
ast vndanfære/þegar sa hiñ same er
Doomaren/sem Vitned ber/og høn
um er kuñugast vm Mæled s̄ yfer
dæmer ? Huørt gagn hefur þu þar
af /þo aller adrer lofe þig z hroose
þier/ef samvitska þijn aklagar þig ?
Sterkare er Akløgun heñar eiñrar
eñ Lofstyr añara þushund. Huad

skadar þig þad / þo aller adrer laste þig /og halldi a mote þier/ef Sam vitskan ein apsakar þig ? Þessi doo maren alleina gietur bæde Mæled sokt og Doomen vrskurdad. Þesse Domaren lætur sig ecke blinda med Mutum z skeinkingum/z ecke mykia þ nockurn banastad. Nuort hellst sem þu geingur/ eda huar hellst sem þu ert/þa er alltijd samvitska þijn hia þier Berande med sier þ sama/s þu hefur j hana jnnlagt/huort sem þad er gott eda jllt. Þetta geymslu fied forvarar hun so leinge sem þu lifer/z skilar þier þui aptur a efsta Dome. Þar þ sagde Spamadurenn riett/ad Mansins hetma Menn sieu hans Ovinir. So hefur þu j þijnu eigenlegu Huse/og af þijnum eigenlegum heimilis Monum/ þann sem þig aklagar/þañ sem ad þier giæter og sijdan a þier hefner.

Huad gott giører þad þo Madur liþe j nægd allra audæþa eþ hañ þy̋ nest aþ suiþum jllrar samvitsku ? Bruñar og vpprææs allrar Mañsins Farsælldar/er j mañsins sialfu eigen legu hugskote. Enn sie sa brunnur en aptur byrdur/ Huørnen kuña þa þar Lækerner wlaþ ad fliota ? Huørt gagn giører þad/ þott ein siuk Manneskia ligge j gullegre Sæng ? So giører þ z ecke helldur gagn þeim sem heþur jlla Samvisku/ þo hȳ̃ haþe allra añara hluta nægtez z nooga Audlegd. Suo stort Kapp sem þier byriar ad leggia þar a/ ad þu ødlest eilīþa Sæluhialp/ Suo stort kapp ber þier z eirnen þar a ad leggia/ad þu hafer gooda z roolega samvisku/ þuiad vnder eins z þu missier goda Samvisku/þa missier þu z eirnen Trwna/enn ad mistre trunne/þa

 missier

misser þu Guds Nad/ Enn huørnen kantu ad vænta þier eilijfs Lijfs/þa þu hefur miſt Guds nad ? Þuilijks Doms mattu þier vænta af Christo/so sem Witnisburdur þinnar eig en Samvisku er hliodande. Illgiør da meñerner/ þo eingen þa aklage/ eda neitt vm þa vppbere/eru sialfer sijner aklagendur.
Suo sem þad geingur til fyrer þm druckna/ad a medan þeir eru j sinne akafu Dryckiu/ þa finst þeim ecke Oled giora sier neitt mein edur baga/ enn skømu sijdar þa þeir hafa sofnad/z vakna vpp aptur/ þa fiña þeir huønen su ohoofliga dryckia he fur þa vtleiked/So geingur þad til fyrer þeim sem syndga/a medan þr eru ad synda jdiuñe/z jt til þess þeir hafa hana framkuæmt/þa formyrk uast so þeirra Augskots augu/z fra
skil

skilnings sion/ ad þeim synest so sem hun leide eckert jllt epter sig/ En sm̄ Synden er fullkomnud/ þa rijs Samviskan vpp af suefne/ z nagar þa z klagar akaflegar enn nockur soknare eda Sakaraabere kann ad giora.

Þar eru þriggia handa Doomar til /Fyrst er Guds Dom:/ Þar næst Samviskunnar Domur/ Og j þridi.. lage Verallðareñar Doomur. Suo sem þier er nu omogulegt ad skiota þier vndā Guds Doome/ so er þier z lijka omogulegt ad komast vndan do me þinnar eigenlegrar Samvisku/ þo þu kuñer stundum vndan Verallðareñar Doome ad gieta komist.

Þar kañ eingen Veggur ad skilia a millum þijn z þessa Vottsins/ so hū ecke siae þijnar giørd' z Athafner. Huør afsøkun skyllde þier duga/ þeg ar su jsirt Aklogunen hun fordæmer

 þig

þig ? Rooſemd Samvitſkuñar er ſo
ſem nockurt vpphaf eilijfs Lijfs.
Med langtum meire hugarhagd kañ
tu þig ad gledia/ vtaf goodre Sam
vitſku j Mootlætenu / enn af illre
Medlætenu. Giegn allre ofrægd ſ
alyge kantu oruglega ad bera afſok
un goodrar Samvitſku. Spyrdu ſia
lfa þig ad vm þijnar eigenlegar gie
rder og framferde / þuiad ſialfum
þier er þar vm kunnugra eñ nockrū
ødrum. Huad meinar þu ſtoda mu
ne añara Mañа vſoñ Hrooſan ?
Eda huad ſkyllde þig ſkada annara
logen Laſtyrde þier til handa ? Ep
ter Guds Dooms ælycktan alleina/
ſtendur þu eda fellur/ Eñ hiña añ
ara Vitnisburder/ſtydia þig huørke
nie fella. Samvitſkan verdur þui et
lijf/ad Sælen vor er eilijf. So lein
ge liggia Helvijſkar Kualer a þeim
Fordæmdu

fordæmdu/so sem þeirra Samvitska lætur ecke af yþer þeim ad klaga. Eingen Elldur hid ytra kan Lykam an so ad plaga/so sem þesse jñre logen plagar Salena. Salen er eī lijf sem j þessum loganum kuelst/þui er og eirnen samviiskunar Elldur eī lijfur/sem hana kuelur. Annguar ytre Pijsler eru so obærelegar/so sem þesse jñre sløg samvitskunnar. Ford adu þier þar fyrer/ fyrer sekt synda ña/so þu faller ecke j Kualer samvi skuñar. Stadu til þu vtsliettter fyr er rietta z saña Jdran/þijnar synder vr Bok samvitskuñar/so ad þær kun ne ecke ad verda lesnar a Deige Domsins/z þu verder ecke þeirra vegna fordæmdur. Vtslokktu Orm samvit skuñar med alvarlegre Gudrækne/so hañ fae þig ei opsmart bited annars Heims. Vtslokktu þeñan jñvortis

Z v Elldenn

Ellden med þijnum Tarum j þessu Heime/ so þu bæter suolun himnesk rar Huggunar j ødrum Heime.

O DROTTEN/ Gief þu oss ad vier kynnum ad strijda eitt gott Strijd/ z behallda Trunne/ z goodre Samvisku/ so ad vi' loksins komustū flaklaust jnn til vors rietta Fødurlands. Amen.

XXXIV

Huørnen Maduren skule stunda vpp a sannarlegt Lijtelæte

Vertu þyrer þier christen Sæl/ z athuga huad aum Mañeskian sie/ z med þeirre Ihugan verdur þier hægast ad þorda þier Freistingu drambsemennar. Huad tilkomu lijtell er Maduren/ þa hann bædest j Heimen? Huad aumur a med

medan hñ hier velkist j þessu Lijfe ?
Og huad forglegur / þa hann verd
ur fyrer Daudan j burt hiedan apt
ur kalladur ? Maduren j þssu Lijfe
verdur asoktur af Diøflenū/særdr af
Freistingunum/lockadur af Vellyst
ingunum/ nidurfleigen z so sm̄ foot
troden af Motlætingunum/fiotradr
af Lostunum/eñ rændur z sneyddur
Mañkostunū/Huar af villtu þa drā
ba z stæra þig þu Jord z Aska ?
Huad varstu ædur eñ þu fæddist ?
Varstu ecke fwlt og andstyggelegt
sæde ? Huad varstu a medā þu hier
lifder ? Varstu ecke saurenda secker ?
Huad verdur þu epter þetta Lijf ?
Muntu ecke verda Orma Fæda ?
Ef ad nockud gott finst hia þier/ þa
er þad ecke þitt eiged/helldur Guds
alleina. Eckert er þitt eigenlegt/utā
syndernar/þar fyrer mattu m̄z riettu

ecken þier tileigna vtan þijnar syn der/pad er eiñ illur z heimskur þræll sem vill skæra sig af Gottze sijns Her ra z Hwsbonda.

Lijttu Manneskia a Epterdæme Christi/hønum þionar øll himnasta Dyrd/Ja/hñ er sialfur su saña Dy rd z vegsemd/og þo vill hañ ønga Veralldlega Hrooſun hafa/helldur hroopar hañ og seiger/Læred af mi er/þui eg em hoogvær og af Hiarta lijtelatur. Sa eirn er sannur Guds elskare/sem er hans epter breytare / Sa sem hefur Christum sier kiæran hañ hefur sier z kiært hans Lijtelæ te. Þa hid fyrsta ma Þrællen skam ast sijn ad dreissa/þegar hañ sier og yfervegur/huad lijtelatur sie sialfur Drotten Dyrdarennar. Endurlaus naren seigist vera su Lilia sem vex j Dalverpenu. Sañarlega vex þetta edla

edla Blomſtrid Herrā Chriſtur ecke
vppa Fiøllunum/þad er j drambſø-
mum og hoꝛmoodugum Hiørtū/hell
dur j Dalverpenu/þad er j lijtelætū
og audmiukū Hiørtum truadra/Þui
ad riettelega er þad ſagt aꝛ einum
þeim heilaga Ferfødur / Ad lijtelæt
Sæl ſie ꝥ hægaſta ſæte ⁊ ſueꝛnher
berge Chriſti. Straumar gudlegrar
Nædar reña ofan epter/eñ ecke vpp
a moote. So ſm̄ Vøtnen ſækia ecke
vppa Hædernar /ſo flytur ⁊ ecke Gu
ds Næd og Mijſkun vpp til þeirra
drambſømu/helldur til ꝥra nidurſleg
nu j Hiartanu. Sa heilage David
ſeiger j einum ſijnum Pſalme/ Ad
Drotten ſem byr j Hædunum/hann
lijte hellſt nidur til þeſſ lijtelmotlega
bæde a himne ⁊ Jørdu. Þad er vijſt
ꝥurdanlegur hlutur/eñ þo j Raun o
brigdanlega ſannur/ ad vier kukum

ecke vpp yfer þad allra hæsta Gud
og hans Nafign ad koma/vtan yfr
er þad allra lægsta/og audmiukasta
Lijtelæte. Huer sa sem er lijtelmotleg
ur fyrer sijnum Augum og epter A
lite sijns eigen Hugskots/ hann hinn
same er mijkels hættar j Guds Aug
lite. Sa þocknast best Gude sem sia
lfum sier misþocknast.

Gud skapade af ongvo Himen
og Jord/eñ so sem þ geck til fyrst j
skepuneñe/so geingr þ eñ til j End
urskopuneñe. Nu skapade Gud alla
hlute af ongvo/og þui endurskapar
hañ Mañskiepnuna af ongvo epter
huar fyrer villtu þu verda endurgie
ten og endurskapadur til eilijfs Lijfs
þa lættu þier þikia þu siert eckert/
og ongvo nytur fyrer Guds Aug
lite.

Aller Meñ eru veyker z vanmætt
uger

uger/eñ þo ættu þig ſialꝼur ad dæ-
ma þinn allra veykaſta z vanmætt-
ugaſta aꝼ ollum/þad ſkadar þig eck
ertt/þo þu vtaꝼ ſañarlegu Lytelæte
hallder þig og dæmer ad vera minſt
verdañ aꝼ ollum/enn hitt er ſkadſa-
mt/eꝼ þu di[illegible]ꝼiſt ad meta þig ꝼram̃
yꝼer nockurn.

Þeir xxiiii Aulldungarner (þad
er oll vtvalen Guds born a himnū)
kaſta ſijnum Koronum nidur ꝼ Stool
en Lambſins/huar med þeir tilleggia
Gude alla Dyrd riettlætesins/Myſk-
unareñar/Spekeñar z allra Dygda.
Nuad bære oſſ þa ad giora aumum
ſyndugū hier a Jordune ? Þeir hei-
logu Guds Einglar og Seraphim/
hylia ſynar Aſionur ꝼyrer Guds dyr
dar Auglite/ Nuad ſkyllde þa ſu for
acktanlega mañſkiepna eiga ad gio-
ra/hȯ ed Gude ma reiknaſt andſtyg-

 gelegt

gelegt j margan máta ? Christur s̄ er saññarlegur/og eingieten Guds so nur/var so hurdanlega lijtelátur/ad hañ nidurstie ab Himnum/z vpp a sig tok vora audvirdelega Nátturu nidurlægiande sig/z leggtande j Pij núna og j Daudan. Huad langt um framar bære ha aumre Mann⸗skiepnu ad lijtelæcka sig/huør ed med sinne Synd hefur falled fra Gude sijnum ? Sia hu og athugadu christen sála /med huad hurdanlegu z dá samlegu Lijtelæte ad endurlausnaren ockar hefur læknad og grædt ockar Drābsemē/z skilldu hig hui vid drāb semena. Fram vm Veg Pijnuñar og Lijteláteſins gieck Christus jnn j Dyrdena/ Meintu har fyrer ecke/ ad hu mnner hangad epter hønum komast/ef hu geingur a veige dramb semeñar. Dieflarner voru vegna dramb

dramb ſemeñar vtrekner vr himmarij-
ke/ Huornen ſkylder þu þa ſem him
narijked heþur eñ ecke odlaſt/komaſt
þangad a Veige Drambſmennar ?
Vegr Drambſemeñar leidde Adam
i burt vr Paradijs/ Huornen ſkylde
hañ þa kunna ad leida þig þangad
huadann hann þinn þyrſta Fodur
Adam vtleidde. Oſkum helldur ad
vier meigum vera Þienarar/og þui
Fætur vorra brœdra mz christo/hellt
dur enn ad metaſt ept' oþtignarlegu
ſæte mz Dioflenum. Lijtelæckum oſſ
i þeſſu Lijþe/ſo ad vier verdū vpphaþ
þder j odru Lijþe. Athuga þu ecke
ſala mijn þ ſ þu heþr/helldur hitt/þ
ſ þig vppa vätar aþ þui ſ þu ætter
ad haþa med riettu. Lattu þig mer
hryggia þær dygder ſ þu heþur ecke
eñ þu hrooſeſt vm aþ hinū ſem þu
heþur. Þeigedu yþer þijnū maſtcſt

uni/enn vidurkiendu þyna leste/ Þui
ad þ er vggande/ad ef þu openber
ar fiesiod þinn nianduggda med hroos
unene/þa mune Dioffullenn kuna ad
sunkia hann af þier med Drambsem
enne. Elldurenn verdur huorge betur
forvaradur enn j Auskunne/so verdur
og Elldur Kiærleikans/ huorge bet-
ur varenn enn j Ausku Lijtelætesins.
Drambsemenn er Sæde allra Lasta.
Varastu þar fyrer ad vpphefiast af
Drambsemenne/so þier verde ecke inn
kastad j Afgrunn Lastanna. Dramb
semen er su hægasta Sæng Dioful
sins/ Varastu þar þ Drambsemena
ef þu villt ecke Dioffulsins vnderlæ
gia vera. Drambsemen er sa skiælf
þerrevindur sem vpp þurkar Brunn
gudlegrar Nadar. Varastu þar fyr
er ad vera vppblasen af þessum vin
enum/so þu misser ecke þinn sæta vo

va

ua Guds Nadar.

Lakna þu Herra Jesu Christe/ þa stooru boolgu z Pyota vorrar eig enlegrar Drambseme. Þitt heilaga Lijtelæte/vere bæde fullnægiä z pyrer niyndan vors prampherdis/ Laattu vora Tru kuña stadpästlega ad sier ad vepia þitt Lijtelæte/ z vort Lijperne kuña þui tiettelega äd epter fylgia/ z sier þar epter ad haga. Amen.

XXXV

Huørnen Manne byrie ad pordast Agirndena

SO kiær sem þier a ad vera þijn Saaluhialp/ So and styggelegur a þier ad vera Agirndar ellar Løstur. Þar finst eingen so aumur z armur sem sa Agiarne/huorn

 so

so vel brestur ꝥ sem hn̄ hefur/ so sm̄
þad hān eckj hefur. Sa hin̄ agiar
ne er þui hraklegre øllum odrū mø
n̄um/ Ad þo hān sie ønguum godur
þa er hān þo sialfum sier verstur.
So sem Upphaf allra synda & La
sta er Dramblæted/ so er & Agirnen
Rot allra lasta. Drambsemen snyr
Manē fra Gude/ en̄ Agirnden snyr
hønū til ofnyrkellrar Elsku a skop
udum skiepnum. En̄ sian̄ og huglei
dum/ huad dyrmætur Hlutur þad er
sem Agirnden afrekar. Hun afrek
stundū eckert/ en̄ stundū stundleg aud
æfe/ og þau med vanblessan & Guds
Opockan. Audæfen fæ̈ra med sier
omak & Armædu/ a medan þeirra er
aflad/ Otta & vgga/ þegar þau eru
vtvegud og j vora Eign komen/
Sorg og Angur þegar vier þau apt
ur missum. Annad huart yfergiefa
Aud

Audæþen þig/eda þu yfergiefr þau. Nuar ſeþ þu ſetur þijna Von til audæfaña / Vppa huad villtu þa vona a Dauðaſtundeñe? Ecke er von þu trwer Gude til vmſorgunar a þinne Saalu / þar þu truer honū ecke til ad forſorga þiñ Lijkama. Nafe ſa almættuge Gud vmſorgun fyrer þier / Þui ſkylder þu þa efa vm/ huort hañ giete veitt þier þijna Lijfs nærtug eda ecke? Nafe ſa allra vijſaſte Nerra og Drotten vm hyggiu fyrer þier/ Nuar fyrer erttu þa ſkwrãde/ huørnen hñ mune kuña þig ad fæda? Nafe ſa milldaſte z erlætaſte Nerrann Forſorgun fyrer þier/ Nuar fyrer efaſtu þa vm/ huort hann vilie þig næra eda ecke? Þu hefur Lofun Chriſti handſkriftada huor ad er Drotten yfer Himne og Jordu/ þar vppa hliodande/ Ad þin

 ſoh

sem leita Guds Rijkis/og hans riett lætis/skule eckert añad naudsynlegt a Bord bresta. Vppa þessa Loꝼun mattu þig vel reida/þuiad hñ brigd ar ecke sijn Ord/aꝼ þui hañ er sañ letkuren sialfur.

Agirnden er su suñvirdelegasta Aꝼ gudadyrdkan s̄ verda kann/ Huor ed setur skiepnurnar j sæte Skaparãs. Sa hinn agiarne setur sitt Traust til skiepnaña/huort hañ ætte allein asta til Guds ad setia. Huad s̄ hellst ꝼramar verdur ellſ ad eñ Gud/þad verdur og eirnenn ꝼramar meted enn Gud/og ꝼrañ yꝼer hañ teked/ Eñ huad sem ꝼrañ yꝼer Gud er teked / edr honum ꝼramar virdt/ Er þ ecke augliost/ad þ er j Guds sæte sett/og hædsta guddomlega Tign veitt sem bda ma. Esau sellde sijna ꝼrumgist ning ꝼyrer eina litla Maltijd/ So selia

selia og marger Arbyon sijna j him
narijke/sem þeim er aþ Christo vtve
gud þyrer stundleg giæde z audæþe.
Judas selldc Christū þyrer xxx Sil
þur Peninga/So selia z þeir hinu
agiornu Guds Næd z Tingan aþ
Christo vtvegada/þyr: stundlega au
ra z rijkedæme. Nuornen kañ sa ad
læta sig langa til himmesks sæleika
gudlegrar Nædar/sem þullur er aþ
suijnadraþenu? Nuornen kañ sa hia
Gude sijna Lysting ad haþa/ sm̄ ha
na heþur a aud og rijkedæme stundle
gu hier a Jordūñe? Audæþen eru
eirn Þyrner/seiger Endurlausnaren
þar þyrer/huør sem hellst elskar aud
æþe og rijkedæme/hann elskar skadsa
ma Þyrna og Þystla. O huad mar
ga Sæl nidurkteþia þesser Þyrnarn
er? Þui so s̄ Þyrnarner leiþa ecke
Nueitenu vpp ad vagsa hia sier/ So

 midur

midurkrepur z eirnen audæpa agirnd en andlegum avegsle Guds orda/ So sem Pyrnarner særa Mañ z stinga med sijnum Broddum / So særa og meida audæpenn Mansins Hugskot med vmsorg og Ahyggiu. Huors he pur þu þier añars þa ad væntta/ eñ þess ad þu muner sialfz eilijflega for ganga/ ep þu sapnar alleina porgein gelegum fiesiodum og audæpum ?
Þeir sem sapna sier fiesiodū hier a Jordune/ þeir eru lijker þeim sem ad gegna sitt Korn diupt nidur j rokum og vessasomum Jardar husum/ Þui ad nidur eñ þeir aprita/ þa er Korn- ed skiemt z pordiarpad. Huad þeim sker eru þeir og opramsyner/ sm ecke girnast neitt añad enn Jardnesk aud æpe/ Þui huornen kann sa jardneske Nattur ad hugsuala Sæluñe sem ad er eirn Ande ? Sælen er skopud til

Eilijpd

Elſkdar/huar ſyrer þu giører hone otteſt/ eþ þu lǽtur hana eckert ann ad girnaſt enn þ ſem ſtundlegt er.

Þeſſ leingra ſem þu lyptir Sǽlunne til Guds/ þeſſ leingra dregſt hun fra Girnd og Elſku audæfanna. Skiepnurnar þær ſem næſtar eru Himnenum/ þær ſafna ſem minſtre afvinnu ſaman/ ſo ſem ad eru Fugl ar Lopiſins/ huerker huorke ſa nie vppſkiera/ nie j Kornhlodur ſafna. Mys z oſtur ſkridkuikende hafa ſam drætt og ſafna til ſamans j ſijnum Holum og pylſnum/ og kiemur þad ſo til/ ad þær ſkiepnur eru ſijdre j ſinne Tegund enn Fuglarner. Þad er Teikn til ad Sǽlen mune vera fra ſnuen fra Gude/ og oþſamlijmd og ſamrynd vid jardneſka Hlute/ eþ ad hun elſkar Audæfenn framar enn ber. Gud gaf hier Sǽlena/ ſem er

ſa dyrmætaſte Nlutur / Skylldet þu þa ecke trua honu͂ til ad haƒa Vm hyggiu ꝥ þinu lijkamlegu Liſe. ?

Gud poſtrar Fugla himenſins/ſkyll de hann þa ecke pooſtra þig myklu helldur/ þu ſem ert epter hans eigen mynd ſkapadur? Gud klæder Liliu gros Akurſins/ Skylldet þu þa ef-aſt vin/huort hañ mune vilia klæda þig eda ecke? Gud nꝍde/ad ſkilning ur Mañſins z trwen hans/ kañ ecke ad kiena honum ſo myked ſem nꝍtt-uran alleina kiener fuglonum. Fug larner huorke nidur ſꝍ nie vpſkiera/ helldur bifala Gude og trwa hm̄ til fooſturs z forſorgunar ſiña lijkama.

Enn þeir mgiorþu trua ecke Gude z hn̄s Orde/vtan þeir adz pyrre por ſorge ſier ſialþum þyrer Atvinnuñe ſo trua þeir ſijdan ad hañ mune gie ta þa porſorgad. Sa hin̄ Agiarne er

er ſa allra orieltvyſſaſte j bland allra annara Manna/ Þuiad hañ hafde eckert med ſier hingad j þeſſan Heim enn ſamt er hann þo ſo Ahugaſamr vm ſamdrætt Iardneſkra Audæfa/ ſo ſem hañ villde opriotanlegt Gotz med ſier burt færa vr Heimenum. Sa hinn Agiarne er ſa hiñ opacklætaſte ad reikna j bland allra annara Mañа/pui hñ medtekur margt gott Lan af Guds hende/ enn freyſt er honum þo alldrei af Hiarta til neins Gods. Sa hinn Agiarne ma z lijka reiknaſt heimſkare øllum ødrū Mønnum/Þuiad hñ yfergiefur þau riettu og ſonnu Giæden / ſem huørra ad eingen Hlutur ma rielteleg god ur reiknaſt/ Og helldur ſier vid þad ſem j Raun z Sañleika er ecke gott fyrer vtan Guds vingan/ſ helldz ſkadlegt. Sa ſem verdur Hertekẽn af ei

þui ſkv

sku Jardneskra Hluta/hann ma ecke
jergiast Eignarherra þeirra/helldur
þeir hns. Agirnden kan huørke mz
Audæfunum/ne mz Orbyrgdenñe vt
slæckuast. J Orbyrgdenne minkar
hun ecke/ Þui þess sydur sem Mad
uren þær þ sm hn girnest/þess akaf
legar girnest hn þad hann fær ecke.
J Rykdomenum kann hun og ecke
helldur ad þuerra/Þuiad so s Aur-
arner margfalldast/so margfalldast
og eirnen Agirnden/z þess meira sm
hinn Agiarne hefur aflad/þess mei
ra girnest han ad auka/ Og þer A-
girndeñe ecke olykt og Elldenum/þss
meire Brennevidur sem ad honum
er lagdur/þess meir vex hn. Agirnd
en er miøg lyk þeim Vatsstraume s
hefur j fyrstu lijtel vpptøk/ enn vex
sydan af afskilianlegum Kunstum s
i hann koma/þar til han verdur eitt
ognar-

ognarlegt z yþergnæþanlegt Flood. Settu þar þyrer Aura ægirnoenne þiñe takmark/ſo hun drage þig ecke nidur j þad aþgruñ/ſem eckert Tak mark heþur. Marger ſuelgia þad hier j þeſſum Heime j Idur Agirnd areñar/ſem þeir verda ad ſmellta og mellta med ſier j Helvijte ad eilijþu. Marger lata ſig ſo þyrſta epter ave vijñingenum/ad þeir hlaupa þar þyr er ſtaande z vijſvitande j glotonena.

Virdtu þetta fyrer þier Sæla mijn/og athuga þetta gaumgiæþe lega/ſo þu fordeſt Agirndena. Eck ert ap þijnu Goze eda Audæþi kañ tu med þier ad bera til Domſins/vt an þad alleina ſm̃ þu heþur j Guds Naþne Fatækum gieþed/þyrer huad þo þad ſie lijtels vert eda ſtundlegt z þallvallt/þa heþur Christur þar þy rer heited eilijþu Lijþe þm̃ hiinu Riet

 trwodu

truudu. Gieꝼdu þar ꝼyrer þeim Fa
tæku og Voludu/ ſo þu geymer þier
þad til Framtijdarennar/ Þuiad allt
hitt ſem aꝼ geingur/aꝼ þui ſem Fa
tækum er gieꝼed/þad kiemur ødrum
j Hendur/Kañ ſkie þeim ſem þu vill
der ſijſt. Hu er Agirnden veſt/ad læ
ta ſier ei nægia med DROtten/ þa
Madur heꝼur hañ ødlaſt. J Raun
og Sañleika/vænter ſier ſa ecke þeſſ
Himneſka/ ſ miøg mijkels virder þta
hid Jardneſka. Huørnen ſkyllde ſa
vigieꝼa ſitt Lijꝼ ꝼyrer ſinn Broodur
eda Naunga/ ſem ecke vill veita hm
aꝼ ſijnu Gotſſe hid minſta þo hann
bidie? Hønd þeſſ hins Fatæka er ein
Himneſk Fiarhirdſla/ Þad ſ j hana
er lagt/geymer hun a Himnum/ſo þ
eydeſt ecke a Jordunne. Vilier þu
giøra Gude þad ſem honum vel lijk
ar/þa giørdu til gooda þeim Fata
ka.

ka. Pad sem til Gooda er giort Lim
onum/ þar pyrer þackar Nøpudid.
Christur seiger til þyn/ ad þu skuler
giepa sier/ ap þui sem hn hape læn-
ad þier. Giordu ødrum til gooda
ap Guds goodum Gæpum/ so muntu
gott j staden hliota. Byttu vt þynu
tymanlegum audæpum/ so þu kunner
hm ad byhallda/ þui huor sem öffast
a hm helldur/ hn tapar þeim. Hlyd
þu þessare Aminning Christi/ so þu
þarper ecke sijdar ad hlyda hans A-
vijtum. Þar ed hn seiger/ Fared pra
mier boluader y eilijpan Elld/ þuiad
þier pæddud mig ei þa eg var hung
radur/ et c.

Aulmusugiøpen er so sem eitt hei
lagt sæde. Sæer þu þessu Sædenu
naumlega nidur/ þa sker þu og so
naumlega vpp. Enn sæer þu þui
rijplega nidr þa skierdu z so rijpl ega

vppi/ Vilter þu vera j tølu saudañ a Christi/ so giørdu hans Sar[illegible]um til gæda. Lættu þier Vgte kidanna ä standa Christo til Vinstri syꝺu ad varnade verda/ huør ed fordæmd vor [illegible] þ / ad þau hafe ranglega þra[illegible]um teked/ helldur þess vegna/ ad þau høfdu ecke Fæde/ og Foostur veitt Christi Limum.

Hneigdu og beygdu vo[illegible] Hiartu sam̄t eilyfe Gud til þinnar Elsku/ og naungans þra Agirnene. Am̄.

XXXVI

Vm þad/ huørnen vared og gættad sie riettum z sönnum Kiærleika

R Jettur og Omeingadur Kiærleike edur Elskaer sa hlut ur sem alla tima a [illegible] þeim

g[illegible]

Gudhræddu/og ecke kann vid þa ad
skiliast. Eingen Christen Madur er
an Trwareñar/eñ eingen riett truc
er an Kiærleikans. Þar er visselega
ecke Birta eda Lios riettrar Truar/
Þar sem ecke er Hite og Ilur Kiær
leikans/ þuiad so sem ecke kañ birtan
ad skiliast þra Soolunne/ so kañ ecke
Kiærleikuren þra Trunne ad þraskil
iast. Kiærleikuren er su ytre Hrær-
ing edur Verkan Sælareñar/ s allð
rei vtaþ deyr nie sloknar/so leinge s
Sælen liþer andlegu Lijfe hid jñra.
Sie Lijkamen an Andardrættar þa
er hañ daudur/So er og trwen daud
an Kiærleikans. Sa heyrer ecke
Christo til/sem heþur ecke hñs An
da / enn sa heþur ecke hans Anda
t sier bwanda/sem ecke jdkar Kiær-
leikan/ þuiad Avøgstur Andans er
Kiærleiken. Eitt gott Trie kañ ecke
Xx ad

ad þeckiast/vtan af sialfum Avoxtu/ so kan̄ ꝫ eingenn ad þad þeckiur ꝥ tru adan̄ Man̄/vtan̄ hn̄ hafe Kiærleik an̄. Svo sem Lijkamans Limer samtein giast og vid Magt hallldast sǽbirdis ꝥ Anda eda Sálena Mannsins/ So samteingiast og eirnen tr[illegible] Limer þess andlega Likama Christi/ ꝥ heilagan Anda/huor ad er Band Kiærleikans. J Mustere Salomonis var allt yfirdreiged og huled / bæde hid jnra og ytra med klaaru Gulle/ So byriar ꝫ eirnen ad j þui andlega Guds Mustere sie allt yfirgyllt og yfirdreiged med Kiærleikanum/bæde hid jnra j Hiartanu/og so lijka hid ytra j Verkunum. Kiærleikuren a ad koma Hiartanu til Medaumkunar vid Naungan/ Hann a ꝫ lijka ad hræra Hendurnar/til ad vtbyta ꝫ deila þm hinu fatæku/ Þui huort gagn er ad

tonne Medaumkanenē / ep ecke par
raknar ap Nendenne ? Enn po er ei
ytre Vtlæten Gude pæg nie peck vt
an pau kome fram af ıretre Niartās
Medaumkan. Truen pær alla hlu
te ap Gude/ enn Kiærleikuren vtbyt
er aptur j ſtaden Naunganum ollu
pui hañ pær og hepur. Truen giør
er oſſ Gude lijka ad Hætte og Teg
ünd. Nu er Gud ſialpur Kiærleikur
enn/huar pyrer ad par ſem Kiærlei
kuren audſyner ſig ecke hid ytra/par
parp eingen ad meina/ad Gud mune
bwa þ Truna hid jñra. Eingen tru
er ſa a Christum ſm hañ elſkar ecke
enn ſa elſkar hañ ecke/ſem ecke elſk
ar ſiñ Naunga/puiad elſke hañ ecke
Naungan/ huørn hañ ſier / Huørn
en ſkyllde hañ pa elſka Gud ſem hñ
ſier ecke ? Sa porlætur ſig ecke med
ſoñu trünadar trauſte vppa Chriſti

Velgiorninga / sem skylldugan Vel
giorning ecke vill bevijsa sijnum Na
unga. So sem eckert þad verk ma
gott reiknast sem ecke fram̄ kiemur
af Trunne/ so er eckert þ verk j sial
fu sier gott/ sem ecke kiemur fram̄ af
Kiærleikanum/ þui Kiærleikuren / er
so sem Fræ og Sæde til allra Mañ
kosta/ z eingen sa godr Avoxtur ver
kaña s̄ ecke vegs vpp af Root Kiær
leikans. Kiærleikuren er sa andlege
Sælarestiar smeckur/ huorium allei-
na vel smackar allt þ s̄ gott er/ z riet
telega heilnæmt Mañenum af Gu
de sendt/ þar þ smackar Kiærleikanū
allur Kross og Motlæte vel/ Ja/ lijka
vel sialfur Dauden/ þo ad Holldenu
smackest þesser hluter swrer z beisker.
Skripten seiger ad Kiærleikuren sie
sterkur so sēm Daudeñ/ Ja/ þ ma vel
reiknast/ ad hañ sie sterkare eñ Daud
enn

enn/þuiad þ giører Kiærleikuren ad Christur geck j Daudan þ oss/ Huort Kiærleiks vẽ dauden ei kuñe ad hind ra med øllum sijnũ Krapte. So kie mur z eirnen Kiærleikuren saňarleg um Guds elskendum z Astvinum ad ganga j Daudan þyrer hañ.

Øll Guds Verk pram koma aþ Kiærleikanum/ lijka vel þañ þegar hañ straffar oss vegna Syndanna/ þar þ eiga og lijka øll vor verk ad koma pramm aþ Kiærleikanum / til Guds z Naungans. Gud lætur oss sia/ so sem Speigil og Fyrermyndan Kiærleikans a øllum sijnum skøpud um skiepnum. Soolen og øllønnur Himentungl lioma og lysa/ ecke sier/ helldur oss Møñunum z ødrũ Dyrũ a Jordunne. Jurternar eru til Læk nis Dooms adskilianlegs/ ecke sier/ helldur oss z vorum Lijkømum. Lopt

 ed

ed/vatnenu Kuikenden z allar adrar
skiepnur eru Mañenum til gagns z
gooda? Ad kuña adskiliganleg Tung
umaal /er til ongrar andlegrar nytse
me gagnlegt pyrer utan Kiærleikan
puiad soddan Kuñatta Tungumaal,
aña/ef hñ er an Kiærleikans/þa kie
mur hñ Mañe alleinasta til ad hro
kast og dramba þar utaþ/ Eñ Kiær
leikuren upp bygger og efter christne
ng. Þott þu viter alla Leyndardoma
eþ þu heþur ecke Kiærleikan/þa siod
ar þad eckert. Þad kanstu ad sia a
Dioflenum / huor ed eckert Gagn
heþur þar af þo hñ kuñe Leyndardo
ma ad skilia. Þott þu haþer soddañ
Trw ad þu kuñer Fiollen med hefe
vr stad ad hræra/eñ haþer þu ecke
Kiærleikan/ þa kañ þig þ eckert ad
bata/þuiad þuilijk Tru þienar allei
nasta til þiß ad giora Furduverk/ eñ
ecke

ecke til þess ad giøra þig Sæluhol-
pen. Kiærleikurē er yppaarlegre helld
ur enn Framkuæmd. Dasemdarverk
unna/þuiad Kiærleikuren er obrigd
anlegt og eigenlegt Teikn riettra og
sannra Guds Barna/ Enn Dasemd
ar verken ad gieta giørt þ veitist lij
ka vel þm hinu ogudlegu. Til ein
skis kiemur þ þott þu vtbyter a med
al fatækra øllum þijnum audæfum.
Hafer þu ecke Kiærleikan þar med/
þuiad godgiørdernar hid ytra eru eck
ert annad enn Hræsne/ef þær koma
ecke fram af Kiærleikanum hid jnn
ra. So eru Læker Goodgiørdanna
Sauruger og einskis verder/ef þeir
spretta og fliota ecke wtaf Brunne
Kiærleikans.

Kiærleikuren er þolenmoodur/þui
ad Madur reidest þeim traudlega s̄
hañ riett elskar. Kiærleikuren er god

 giarn

giarn/ þuiad ſa ſem aꝼ Kiærleikanū gieꝼur Naunganum ſitt goodviliugt og elſkuſamt Hiarta/ Huørnen ſkyll de hañ kuña ad neita añara yfre vel giørningaña/ſem langtum miña eru verder ? Kiærleikuren er ecke øꝼund ſiukur/þuiad hañ virder añara Lan ſem ſitt eiged/og gledſt aꝼ þui ſem ſe nu eigen. Kiærleikuren giører eckert jllmaklega / þui aller ꝼordaſt þeim til miſka ad giøra/edr þa ad ſtyggia ſem hr elſka. Kiærleikuren hrokar ſier ei vpp/þuiad ꝥ Kiærleikan verd um vier jnbyrdis Limer a Chriſti Lij kama/ Eñ huørnen kañ eirn Limur en vpp yꝼer øðrū ad þikiaſt ? Kiær leikurē ſyner ecke a ſier obyſt vidmot þui þad kiemur aꝼ Reide eñ ecke aꝼ Kiærleika/ huør ad er ſo v̄ Taumr og ſtilling Reidinnar. Kiærleikuren leitar ecke epter þui ſem hans er/þui

ad

ad þañ sem Madur elskar þñ sama
metur hañ meir eñ sialfan sig/ z leit
ar framar hans Gagns eñ sijns eig
ens. Kiærleikuren verdur ecke til ylls
vppegnadur/ þuiad øll Reide kiemur
af Drambsemeñe/ eiñ Kiærleikuren
helldur sig huorium lægra. Kiærlei
kuren þeincker ecke jllt / þui þad sem
vier hugsum jllt/ þa kuñum vier ecke
kiæra ad hafa. Kiærleikuren gleder
sig ecke yfer Ranglætenu/ þuiad hū
finnur til añara Eymda/ so sem þær
a sialfum honum lægie. Kiærleikur
eñ vmlijdur allt/ Truer øllu / Von
ar allt/ Hañ vmber allt/ þuiad þ sem
Kiærleikuren vill læta sier giora/ þ
giører hañ z eirnen ødrum. Tungu
malunum mun linna/ z Spadoom
unum mun sloka/ og Spekeñe hætta
eiñ Kiærleikuren mū alldrei afmæd
ur verda/ helldur þ sem avantar hier

j Heime/þ mun vid hañ aukast j ød=
rum Heime so ad hañ verde þar al=
gørdur og fullkomen. Gud skipade
ad þar skylde giørast tuø Alltare j
Tialldbwdeñe/og ad Elldenn skyllde
taka af þui fremra/og bera hañ jnn
a pad jñra. Alltare þesse tuø merk
ia tuøfalldañ Hoop Guds Barna.
Annar er hier strijdande a Jørdufie
enn añar Sigre hroosandi a Himn
um/ So verdr þa Elldurenn Kiærleik
kans fluttur fra þssum Hoopnum s
a Jørdufie strijder/og til hins s þar
vppe fagnar.

Hugsadu hier vm Sala mijn/og
kappkostadu ad hallda Kiærleikañ
huørnē sem þiñ Naunge er a sig ko
men þa er hann þo sa hiñ same/sm
Christur hefur virst ad deya fyrer.
Þui skyllder þu þa ecke þeim hinum
sama lijten Velgiørning sem Christ
ur

ur lagde sitt Lijf vt fyrer ꝫ. Ef þu
elskar Gud riettelega/ Þa hatar þu
vissselega ecke hans Imynd. Vier erū
um aller eirn andlegur Lijkame/ þui
ber oss øllum ad hafa eina andlega
Sal. Pad er ecke tilheyrelegt ad
þeir skule lifa j Sundurþycke hier a
Jørdune/ ſ til samās eiga ad bwa sij
dar a Himnum. Med þui vier vilum
aller vera samhuga j þui ad trwa a
Christum / Þui skulum vier þa ecke
jnbyrdis samhuga vera. Vier erum
aller þienarar eins z hins sama Her
ra/ huar fyrer ecke er riettvijst ad vi
er skylldum knurra vor a mille/edur
vera osamþycker. Sa Limur a Lijk
anum er daudur/ sem ecke finnur til
þess sem meinlegt kan̄ ad vera ødrū
Limunum/ So þarf og eingen sa ad
meina sig ad vera andlegan Lim/ a
andleg um Christi Lijkama/ sem ecke
 latur

lætur sier til Marka ganga/þad sem hans nꝏunga skurlar edur skadar.
Eirn Gud er Fader vor allra/huo-rn vier z eirnen nefnum vorn Fødur dagl:ga/epter þui sem Christur hefz kient oss/ Enn huornen skylde Fad eren þeckia þig þyrer sin eigenlegan Son. Viltu þu ei þeckia þins Bo rn þyrer þijn Systkin ? Oss ber men ena ad elska/epter Guds Bodorde. Sieu þeir verduger þrrar Elsku/þa lætum oss þa þar þ elska/ad þr eru þess verder. Enn sieu þeir þeirrar Elsku overduger / þa lætum oss þo samt elska þa/og lætum þ rijkia j/ad Gud er þss vdugz/ad vier hlydu hm. Elsker þu þann þig hatar/ þa aud syner þu þar med ad Gud elskar þig. Reiknadu ecke so til þess huad men erner giørdu þier/so sem til þess/huo rnen þu hagier þier/z hafer hagad

a mote

a moote Gude. Acktadu ecke so vpp a þ huad þiñ Ovinur giorer þier rangt til/so sem vppa þad/huad nu̅ ked gott sa hafe þier giort alla daga / sem hefur skipad þier þu skuler elska þiñ Ovin. Vier erum Næungar huor añars jnbyrdis/ med þui vier erum af sømu Verkefnum og eins tilkomner j Heimen aller saman/ enn Brædur og Systur erū vier þui jnbyrdis /ad aller vier, vænti̅ oss jafnt þessarar himnesku Arfleifdareñar/ Siaum þar fyrer vier elskum huor annann.

Vpplendra þu j oss Goode Gud og elskulege Fader/elld Kiærliekans og sannrar Elsku j þijnum heilaga Anda. Amen.

XXXVII

Huørnen Menn skule astun da skyrlijfed og tucktugt Lijferne a.n losta saurgun.ar

SA sem vill vera Herrans Christi riettur Læresueirn honu̅ ber ad stunda vppa heilaglegt Skyrlijfe og Hreinlijfe. Gud er ein̄ skyr og hrein̄ Ande/ huar fyrer han̄ vill med skyrlijfu̅ bænu̅/ ꝥ er af skyrlijfu. Hiarta vtkomnu dyrdkadur verda. Eirn af Þm gømlu z vijsu sagde/ ad Helgun Sælarennar z Skyrlijfe Lijkama̅s sieu tueir Lyklar gudrækneñar z Farsælldareñar. Nema so sie ad Lijkame̅ verde geymdr hrein̄ og oflecKadur fra Lostaseme og saurlyfe/ þa kan̄ ecke Sælen alvarlega z iñelega ad bidia sin̄ skapara. Lijkamer vorer eru musterе heilagz Anda/

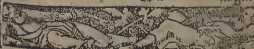
da/ Hvar fyrer vær ættum vel ad varast / ad taka ecke Time Christi/ z giøra þa ad Timum Hoorunnar.
Lætū oss stunda til ad hallda oss vid Gud Drotten vorn mz Truñe z skyrlijfenū/ so vier verdum eiñ Ande med honum/ eñ fordunst ad hallda oss til Hoorkueñanna / so vier verdum ecke eitt Hoold med þeim. Þeir j Sodoma Borg vrdu slegner med blindne/ af Drottne/ Ja/ bæde med lijkamlegre og andlegre Blindne/ sama straff geingur eñ nu j Dag yfer alla þa s̄ j saurlijfenu lifa. Þeir sia ecke Fegurd þess edla Brwdgumans vors a Himnum/ Eñ þeim synest offagurt Andlit Lausakueñaña/ sem þo er andstyggelegt bæde fyrer Gude z øllū Møñum. Saurlijfis þeirra j Sodoma Borg var hefnt med Ellde og Brennesteine/ sem Drotten liet nidrrigna

rigna af Himnum yfer þa/ So upp
tendrar z eirnen Gud girndarbruna
oleyfilegrar Elsku/ mz eilifu Bale
helvijskra Kuala/ huort Baal alldrei
utslocknar/ helldur upgeingur reykur
þeirra Kuala um allar Allder Ei-
lijfdarennar.

Ut af þeirre heilogu Jerusalem
sem þar uppe er/ eru utelucktir Hun
darner/ z ad eru þeir saurlijfissomu.
Christur hefr oss þueiged j sijnu dyr
mæta Blode j skijrnarlaugeñe/ huar
fyrer vier ættum med allre ástundã
ad varast/ ad vier kuoludū oss aptur
j ann styggelegum Saur Lostasemeñ
ar. Þeir allra ogudlegustu skalk-
ar skamast sijn þess hattar Glæpe
ad fremia j añara Mañа augsyn/
huar med ad þeirra náttura/ er þm
ent añar lifande Predikare um and
styggd þerrar Syndar/ Skylldū vier
þa

þa ecke skamast vor myklu þramar j Guds Augsyn z hsis H. Eingla/ soddan Synd ad þremia ? Huorke mørvegger nie nockud Afvik kuña Mañe ad skyla fyrer Gudz Auglite og hans Augum/sem eru skyrare eñ Solen. Eingen Fylsn nie Leyne ku ña vte ad byrgia Samviskuna Man sins. Ecke helldur vte ad loka vard hallds Einglana/ Eru þa ecke tue ir øruggüer Vottar/þegar Eingl arner og samvitskan geingur þram og vitna a moote Mañenū. Þad er þurdanlegur Hlutur/huorsu ad girn darbrunen Lostasemeñar bælast allt vppj Himenen/og þyrer Guds aug syn/þar heñar jllaluecktāds andstygd leggur allt nidur j Helvijte. Þesse skamviña Vellysting/leider epter sig tilsyfa Synd og Kualer. Lystingen sin Neat turuna kitlar/varer vm eitt

A a augna

Augnablik/ enn Kualernnar sem su
krlande Lyst porþienar/varer vm al
la Eilijpd.

Þar þyrer skyllde Minning þess
Krossþesta Jesu/krossþesta j þier og
þynu saurugu Hollde soddan saurug
ar Girnder/Og vmþeinking þess ei
lijþa helvijska ellds mm flockua giþn
dar bruna Saurlijþesins. Tar Jo-
ranareñar kunna best vt ad flockua
Ozurhita holldlegtar þysne/ Og el
sku Holldsins/deyþer best Otte DR-
OTtens.

Giættu þar ad/ hüsu Lostagirnd
en er pull med Hugspke z osiñu/huor
su ad lostasamur verknadur er skam
legur z pyrerlitlegur/og huorsu hñs
endalyckt er vanvirdeleg. Athuga
þu ecke þ blijdlega alit Diofulsins/
þegar hann vill feygia þig til Losta
girndareñar/Helldur hañs banvæna
hals

Hala/med huorium han̄ stingur þig j Hiarta og Samvisku þegar Saurlijfis Girnden er bra[illegible]nd.
Hugsadu ecke so vm̄ þan̄ stutta Tijma/ a huerium ad Girnd Holldsins varer/so sem vm̄ þ᷑ eilijfa & obriotanlega Tijma/a huorium slijkrar Holldsins Lystingar verdur hefnt.
Astundadu ad vppfrædast j Skilninge gudlegra Orda/og þa munu þier synast lioter Lester Holldsins.

Tak þier alltiafnt nockud fyrer hendur ad jdia/ Þuiad j Ønn & Jdiu kan̄ Freistaren ecke so a þig ad orka. Þegar David var eckert ad giora/og hann leit vtaf sijnum Lystesal þa gat Diøfullen suiked hn̄/ Enn a Joseph gat han̄ ecke vn̄ed med løstasemen̄ar Snøru / Þuiad han̄ var alldrei jdiulaus. Settu þier þ sioner so sem a Þrre og Þrre stundu / þa og

þa mune Dauðé koma/z so mũ þier
vissilega mũna finnast koma til Nöllð-
sins Epterlætes. Elskadu Sparse-
me j Mat z Druck/z þa verdur þi
er hægast ad standa a mote Lostagi
rndenne. Þegar Bwkuren er varmz
aþ aþeingum Dryckium/þa plagar
aþ þeim Varma ad tendrast Brune
olepfelegrar Elsku. J Sælgiæte ho
llosins plagar Skyrlijþenu ad vera
hætt og vanþared/huar þyrer eþ þu
þostrar Nollded med oþ myklu Sæl-
giæte/z Munadarlijþe/ þa elur þu
þar z þostrar þiñ daudlegan Ovin.
Minstu þar þyrer ad nœra so Nollð
ed/ad þ gleyme ecke ad þiena z vera
vndergieþed Andanum/og ad tentia
þ/so þ verde ecke oþ þram̃ þwst og
odællt. Settu þier þ̃ stoner skielþing
og Ognan þess seinasta DRottins
Dooms/þar med gietur þu slockt og
dempad

dempad Holldsins Girnda Bruna.

A þeim Deige mun openberast hei
mugleg verk Lijkamana? Men ver
da þa Reikningskap ad stāda aþ hu
oriu onytis Orde/ Huad myklu stran
gare Reikningskapur mun þa vera
heimtur aþ saurugum z klæmlegum
Ordrædum? Verde Men ad giora
Reikningskap aþ klæmilegū Ordræd
um/ Huad myklu þramar munu þr
þa verda ad standa reikningskap aþ
nędlegū z hæduglegum Lostaverkū?
þo ost þirnist yþer nijduglegleika Lo
stasemenar/hier j Heime/af þui vier
hana sijþellelega(kanskie) jdkum/ þa
verdur hun þo j þesku Mine/ þegar
Gud kallar þ Doomen/ hia þeim s̄ ei
fyrre ad sier sied hafa. Huar til stod''
þ þa/þo ad þitt Saurlijþe sie huled
og duled þ Mōnunū vm nockra stūd
med þui þ verdur þram leidt þ augu

 og

z asynd allra Manna a Deige doom
sins ? Huørt gagn giører þ þo þu
komest vndan jardneskum Doome/ þ
pyrst þu kannt ecke ad flyia vndan
þeim himneska Doomenum ? Sa
himneske Doomaren latur sig ecke
kreinkia med Mwtum nie gæþū so
hañ þar pyrer halle Riettenum/þui-
ad hañ er sa allra riettsynaste z riett
vijsaste. Hann vykur ecke aþ rietten
um pyrer nockra Boon eda beidne/
þui hñ lætur sig af onguum ypperta-
la/. og er einn strangur Doomare.
Vndan hans Logsøgn kantu z ecke
helldur ad flya/þui hañ er Allsheri
ar Doomare. Þu kant ecke med þeg
runar apbøtun þiña Mælepna þeñ
an Domaran ad blinda nie bleckia/
þuiad hñ er sa allra vijsaste Dooma
re. Þu giefur ecke vndan hans Doo
ms alyktan appellerad þitt Maal/
þuiad

þuiad hann er ſa allra hæſte Yþer-
doomare.

Strax ſem þeſſe Domaren gren
ſlaſt epter nøckru / ſo kiemur fram
Saűleikuren. Sem hañ openberar
nøckud/ſo verdur þ aullum auglioſt
og ſem hañ alycktar nøckud/þa heþ
ur þ ſtrags ſijna framkuæmd.

Lattu þier þar fyrer Saala mijn
ſtanda Vgg z Otta- þ þeſſum ſtrā
ga Doomaranum/z þa mun ecke ſu
kitlande Girnd Loſtaſemeñar gieta
þig ſuiked. Vertu Rooſa kiærleikās
og Lilia Skyrlijþeſtns. Lærdu aþ
Chriſto þijnum Brwdguma Lijtelæ-
ted. Lærdu z lijka aþ hønū Skyrlijf
ed. Miøg tignarlegt z ypparlegt er
Skyrlijþed/huørt ad Herrañ Chriſt
ur heþur vijgt og helgad/ſæmt z tig
nad j ſijnū helgaſta lijkama. Miøg
tignarlegur Hlutur er Skyrlijþed/

þui þad lætur Mann sem er j Hollðenu/ líka þyrer vtan holldeð.

So s̄ eingen Hlutur er þorsmænarlegre z mijnkunarlegre eñ sa/ad verda yþervunnen aþ Holldenu/ so er z eingen æðre z vegsamlegre enn sa ad yþervinna Hollded z Holldsins girnder. Meñ eiga ecke alleinasta þa ytre saurgan Saurlijþisins ad þordast sem skiedur j verkunum/helldr z eirnen þa jñre/sem skiedur j Þonckū og Hugþerde mannlegs Hiarta/þui ad ecke dæmer Gud ad eins yþer ytre verkunum/ helldur og eirnen yþer þeim jñre Þonckum z Hugreñingū. So s̄ med jllwdlegu yþerbragde skadast Kiærleiken/ So skierdist z eiñen tijtt og opt Skyrlijþisins Dygd med girndarsømu augnanna tillite/ Þui so seiger Sañleiksins Munnur/Huør sem lijtur til eirnrar Kuiñu/so hā girnest

girniſt hana/ hañ heþur alla reidu med herne Nooran drygt j ſijnu hiarta. So ſem nu ad torvellt er ad ſtā da a moote þſſum Leſte/ So vegſamlegt er ad ſigra hann og yþervinna/ huorium ſīn þ verdur aþ Gude veitt. Þad er vijſt torvellt ad vtſlöckua girndarbruna Loſtaſemennar/þui hun kueikiſt j Hiarta æſkualldurſins/vpptendrar þa enu þullordnu/z lætur ei helldur j Fride þa enu gömlu/z ſo ō hun þoracktar ecke ad nema ſier ſtadar j Hreyſū þrra þatæku/So ſkammaſt hun ſijn og ecke helldur ad vera Gieſtur j ypparlegū herbergiū þrra Volldugu. Enn ſo ſem hier er ſtorvande a þſſu Stryͦdenu/ad hallda þ riett/z verda ecke ſigradur/So ſtoor Vegſemd er þad ad vinna ſiguren a þeſſum Leſte/og ſtanda hañ aþ ſier. Vier eigum ad bera oſſ ad vtſlöckua

 ſtrax

strax þañ allra þyrsta Reisla girnd-arennar/ sem j Hiartad kiemur/ so ad Ellds matur eda Tundur jllra þen-ka/ japnest ecke ad þeim Reisla/ og verde vm sijder eitt logande Baal.
Postulen skipar oss/ ad strijda a mote øllum ødrum Lostum/ Eñ Lostasem ena helldur hann so andskyggelegan Lost/ ad ecke sie hætulaust ad strijda vid hana/ z skipar oss þui/ ad flya þ̃ heñe/ z forda oss heñar nand. Vm-flyed (seiger hann) Saurlijfisgirnd-ena/ þuiad Girnden hun kiemur til vor/ so sem eirn sa Þurþamadur/ sem synez a sier/ hañ munde lijted vm sig hafa/ þo honum være Nws lanud/ Eñ komest hñ jñ j Hiartad/ þa giør er hañ sig strax ad diørfum Giest/ z jñcã ad hwsradãda/ so ad hñ giører þañ ad sijnum þræl vm sijder/ s̃ hñ̃ nockurn tijma lofade jñ j sitt Hiart-
ans

ans Herberge. Enn þitt er Rædet hollast/ ad læna hønum eckert Hws/ þui synie Madur hønum j þyrstu/ so geingur hann fram̄ hia hønum/ ꝛ leitar sier vpp aňan/ sem hann kunne ad suijkia/ Þar þyrer/ vilter þu ecke læta þennan Ovin yþer þier drottna/ þa veittu hønum ecke viðtøku j þijnu Hiarta.

Vardveittu oss DROTTEN Myskunsemdanna/ j hugskotsins heilagleika/ ꝛ Lijkamans Skyrlijþe/ og Hreinleika. Amen.

XXXVIII.

Vm þad/ huørsu Fallvallt og osødugt ad þetta vort Lijf sie.

Virtu þyrer þier Sala mijn/ Eymd þessara Lijf

daga/huad hrapatlega þeir lijda/ so ad Marka þitt lære/ad hefia sig vpp vr hiegoma stundlegra hluta/z girnast sijna Fødurleifd og Arfleifd a Himnum. Þessu Lijfe er so vared/ad þess meir vid þad legst af Tijmanū þess meir styttest þad/og þegar Lijfdagarner eru marg' komner/þa þæcka þeir vid þa mergdena/ Þad er so sem ein lijtel stund aller vorer Lijfdagar/z þo minna enn ein lijtel stund/ Þitt fyrr enn vier kunnum ad sia oss vm/þa eru þeir vm lidner/z Eilijfd en fyrer Hondum. Vier erum j þisu Lijfe so sem Giester z Pilagrijmar. Abraham hafde ecke fordum eigenlegan Bwstad/ eda eigenlegt Heimele a Canaans Lande/ enn einn Legstad atte hann þar og hans Erfingiar/huorn hann hafde sier keypt. So er og þetta Lijf/ eigenlega so s̄

xer

vor Daudastadur z Erapstarstadur/ z so sem añad Pilagryms herberge. Vpphaf vors Lyfs/þad er z so vpphaþ til Daudans/þui strax sem Lyf dagarner eru a enda/so er Daudenn þar hia/ z fylgest ad med þeim sein asta Deige Lyþsins.

Lyþdagar vorer þesser eru lyker einne Siglingu/ Sa sem sigler/huort helldur hann stendur/ situr edur ligg ur/ þa nalgast hann alltiaþnt eins Noþnena sem hann sigler til/z hañ ber þar ad Lande/ sem Byren þlerst er hønum/So þer oss z so a þessum Lyþsdøgum z Lyþsstundum / huørt vier soþum eda vier vøkum/ huørt vier liggium/sitium eda gøngum/hu ørt vier vilium eda ecke/ þa nalgũst vier alltyd stund fra stundu/ meir og meir ending Lyþdagaña vorra. Þetta Lyþ ma helldur reiknast Daude

 enn

einn Lijꝼ/ þuiad vier deyium j burtu daglega/ z dagliga eydum vier nockru aꝼ voru Lijꝼe. Þetta Lijꝼ er fullt aꝼ Sorgum fyrer þ sem vmlided er/ Fullt aꝼ omake z Erfidismunu vegna þess s nalægt er/ Fullt aꝼ Vgga z otta/ vegna þss sem okomed er. Inngangur til þessa Lijꝼs/ er hryggelegur/ Þuiad kuein z vein er ꝼyrsta hliod Vngbarnsins/ sem j Heimen verdur fædt/ z er ecke oliꝼt þui ad reikna so sem ad Vngbarned mætte ꝼyrerſia alla þa Eymd z Olucku sem a epter kiemur. Lijꝼed sialꝼt er sijdan veykt z ostyrkt/ a huort marger kullar z Sotter vilia sirijda/ og margar vmhyggiur onæda og kuelia. Burtforen er hrædeleg/ þuiad þegar vier verdum burt kallader/ þa forum vier ecke einersamler wr þessu Lijꝼe/ hellldur ꝼylgia oss oll vor verk/ z j giegnu

Daud

Daudan/ gongum vier fram fyrer Domstool Drottins. Gietnadur vor er saurugur z ohreint ap Syndeñe. Fædingen aum z eymdar pull. Lijf ed Eymd z ströppun. Dauden kuol z preyngíng. Vier skopustū pyrst j Modurkuide/ midt j nullum saurind ana. Vier nærustum par midt j myr krunum/ z vier vtleidustum þadā nꝫ sött z kualræde. Vier erum Þyngst vorra Mædra þyrer Fædingena/ enn peirra Küol z Daude ad reikna j Fædingunne/ Þegar vier pædunst fyrst/ þa erum vier so sem giestkom ande j þeßan Heim/ Enn a medan vier duelium hier/ þa erum vier so sem Leiguliðar / þuiad hier an verd um vier oss aptur ad plytia þ Daud an/ þa kalled kiemur.

Vor fyrste Alldur veit huorke ad seigia af goodu nie jllu/ þui hñ veit

 ecke

ecke greinarmun þar a mille ad giø-
ra. Midalldurenn vor þiaist af Sorg
og omake/ enn Ellealldurenn af þyng-
slum og Sootktum Alldurdoomsins.
Allur Tijme þessa stundlega Lijfs/
er annad huort vmliden/ nærverande/
eda okomen/ Sie hann vmliden/ Huad
er hann þa ad reikna/ vtan ecke par?
Sie hann/ nærverande/ þa er hann fall-
valltur/ enn sie hann okomen/ þa er hann
ovijs. J vorum Vppruna/ þa erum
vier eckert annad enn roted Sæde/ A
medan vier hier lifum/ ecke annad ad
reikna enn so sem vatsboola/ Þegar
vier deyium/ ecke annad enn Orma og
Madka Fæda. Jordena berum vier
j voru Holldе/ Jordena trodum vier/ og
ad Jørdu verdum vier. Þar fyrer
er pad þo vier verdum ad fædast/ au-
mur z audvirdelegur hlutur/ Þo vier
verdum hier ad lifa/ ecke annad enn
Sorg

Sorg og Armædu/ Og þegar vier verdum hier vid ad skilia/ ecke añad eñ Kwgun og Þreynging. Lÿkamen vor er eitt jardhws/ j huøriu ad bwa Synd z Daude/ huørier jñbyggiendr þetta arma hreyse daglega nidurbrio ta og nÿda.

Allt vort Lÿf er eitt andlegt strÿd/ Þuiad vppyþer oss j Loptenu asækia Dioflarner/ og vilia oss fordiarfa / A hægre z vinstre Sÿdu Heimuren/ Nid nedra sækier ad oss Helvÿte/ Og hid jnnra sialft Nollded og spillt Nattura.

Mansins Lÿf ma reiknast eitt strÿd þui þar glÿma avallt Sæl og Lÿf til samans/ og vill sitt hallda huort. Nuär skyllde Madur þa taka glede og Rosemd j soddan styrjølld? Skyllde nøckrer nærverande Hluter geta oss glatt eda forlyst ad/ mz þui ad all

er tijmanleger hluter hafa sijna ending vm sijder/ eñ hitt sem okomed er/ hefr öngua Ending/ þegar þ hefur feinged sijna ending sem vier elskum/ og hitt kiemur nær og nær / sem vier ottunst. Ecke hafum vier annad gagn eda Abata af löngū Lijfdögū eñ þetta / ad vier dryium þess fleira vont / og siaum vppa þess fleira hormulegt/ & lijdum þess fleira ogiedfellt sem vier lifum leingur. Þad höfum vier j Abatan af löngum Lijfdögū ad aklögun Syndareñar verdur þess þyngre & starre/ sē vier leingr lifū.

Huad er mañskiepnan ad teikna? Hun er þræll Daudans/ rasande Pilagrimur/ veykare enn Vats Bóla/ og skañvinare eñ Augnablik/ Fanytare enn skugge/ & hiegomlegre enn eitt raddarhliomur/ Brothættare enn Gler/ og vmbreytanlegur sem Vind-

urenn

urenn/og ovissare enn Draumur.

Huad er þetta Lijf ad reikna ? Pad er Epterbijding epter Daudanum/ Naþ Eymdanna/ein lijtil Blodbladra/huoria ad eitt lcted Fall eda tilþelle kann ad spreingia/z ein lijtel Soott ad þordiarþa. Æþen vor þramepter ma reiknast so s̃ eitt Vol undarhws/j ñ j huort vier gongum/ strax vtaþ Modurlijþe/og ræþũ þar villter/þar til vier fiñum þ̃ oss Dyr Daudans. Þessu Lijþe er so hætt s̃ Glere/ Pad lijdur so fliott sem vatsstraumur/ og er onnadasamt so sem añar Bardage/edur sijfelld Orusta/ Samt lijst þ̃ morgum miog girnelegt. Þetta Lijþ syneft so s̃ ein vegsamleg og dyrmæt Nit/ Eñ yppliuker þu þessare Nitenne/med Nnijþe Sañleikans/ Þa munttu sia ad þar er ecke añar Kiarne ɪñe þ̃/ eñ Mad

 kar

kar og Fortolnan. J kringum þañ
stad sem Sodoma og Gomorra ha-
fa nidursocked/ er skrifad ad vagse
miøg dægeleg Epple asyndum hid yt-
ra/ Enn sie a þm teked/þa gropna
þau/ z eru ecke þar vlan Reykur z
Niegome hid jñra/ Þessum Eplum
er miøg lijk stúdleg Velgeingne þssa
Lijfs/ hver ed fægur er asyndum ed
ytra/eñ sie hun gaumgiæfelega ran
sokud/þá sier Madr ad hñ er j raun
og Sañleka lijkust Reyk z Dupte.

Settu þar fyrer ecke Sala mijn
alvarlega þijna þancka til þssa lijfs
eda til þess sem j þessu Lijfe kañ ad
vera/ helldur til þessarar epterkom-
ande Gledennar. Berdu saman þeñ
an stutta Tijma sm oss er gefen ad
lifa j þessum Heime vid þa oprioot-
anlegu Eilijfd/og so mũ þier hægt
verda ad dæma/huad heimskulegt ad
þad

þad er/ad hallda ſig vid þetta ſtutta
og ſallvallta Lijf/eñ gleyma þui ei
lijfa z vendanlega Lijfenu. Þetta
Lijf lijdur ſkiott/ eñ ſamt ſem adur
þa añadhuort odlumſt vier þ eilijfa
Lijfed a þeſſum ſkiottlijdande Lijfſtū
dum/ellegar og ſo miſſum vier þad.
Þetta lijf er miøg aumt/eñ ſamt þa
añad huort nai Meñ þeirre eilijfu
Farſælldenne j þeſſu Lijfe / eda þeir
ſleppa heñe. Þetta Lijf er miøg ar
mædu ſamt/eñ ſamt añad huort naū
vier eda ſleppum þeirre eilijfu Roo-
ſemd j þeſſu ſo armæduſulla Lijfe.
Þar ꝼ̄ ef þu girniſt ad na þui eilijfa
Lijfenu/þa leitadu epter þui af øllu
Hiarta j þeſſu ſtundlega og ſallvall
ta Lijfe. Brwkadu þeñan Heim
þier til ſtundlegra nota/eñ lættu ſiat
Hiarta þitt ecke vid hñ feſtaſt. Haf
þu þijnar Hondlaner hier j þeſſu

Lijpe/enn lætu ecke Sælena pijna/ nie Sælarennar Þancka pesta sig opmiøg vid þetta Lijp. Medperd a veralldlegum hlutum skadar Mann eckert/ ep ad Hiartad elskar þa ecke opmiøg. A Himnenum er vort pødurland/ Enn hier j Heimenum giesta herberge/ Lætu þier þar pyrer ecke so pocknast þetta Giestaherberged/ þo þu meiger þar vera so sem vm eina dagstund ad reikna/ ad þu læter þ þig burt tæla eda draga pra girnd og epterlangan þess himneska Fødurlandsins. Þetta Lijf ma reiknast so s̄ Sioarhap/ eñ þ eilijpa Lijf ma lijkiast vid høpn þssa Hapsins. Nǒ villde nu so bernskt vera/ ad hñ villde viña þ til eirnrar fliottlijdande logn stūdar a Hapenu/ad missa þa eilijpu og oggalausu Fridarhøpn eilijprar Farsælldar. Þetta Lijp lijdur fliott/ og

og þo ad nockur elſke þ/ þa ſeinkar þ ſier þo ecke þiſ vegna/heldr ſlyr þ ꝼra hønū/þegar minſt vonū varer/ Þui ſkylder þu þa vilia trua þui/ med þui þ er ſo ꝼallvallt. Þad er hin ſtærſta hætta og vogun/eꝼ þu dir ꝼiſt a eine heñe minſku ſtund/ad vera vggalaus vm þig/þui til kañ ad bera/ad a þeirre sømu ſtundu/ſo lijtel ſem hun er/meige Dauden ending giora a þijnnm Lijꝼdøgum. Eñ hiet er þar ꝼ hættu minſt ad vænta ſier Daudans a huøriuni Tijma/ og a huørre ſtūdu/⁊ ad bwa ſig þui vnder hañ med riettre Jdran iaꝼnlega.

Gud ſkickade eiñ Orm ſem ſtinga ſkylde Graslunden ſem vppvox yꝼer Høꝼud Jonæ Spamans/eꝼ huøriū hañ haꝼde ſtooran Føgnud/⁊ þotte miøg vænt vm hañ/⁊ Lunduren vpp viſnade og þornade/ So heꝼur og

Gud sett Orma porendslunar j alla þessa stundlega Hlute/so ad þeir sku lu vppeydast z ad ønguo verda/huer su vænt sin marger læta sier vm þa þikia. So sem þar þ gott er ad blō gast med Heimenum blomlegum/so er jllt ad tapast med Heimenū tøp-udum. Drag þu vor Hiortu Herra Jesu Christe pra elsku þessa heims z vpptendra j oss Girnd z epterlang an til þess himneska Rijkisins. Amen.

XXXIX

Vm þad/ Huad hiegomleg ur og panytur Hlutur ad Verolldenn sie.

E Jskadu ecke Sala mijn neitt ap þui sem j Heimenum er/ þui Heimuren mun pyrerparast z aller Hluter sem j honum eru/mu-nu

nu med Ellde vppbrender verda.
En huar være þa þijn Elſka? El
ſkadu helldur þau ellijfu Giædin/ ſo
þu meiger eilijflega lifa.
Oll Skiepna er hiegomanum vn
dergiefen/ſo verdur og eirnen ſa hie
gomlegur ſem Skiepnurnar ofmiog
elſkar. Elſkadu þañ ſtadfaſta opall
vallta Gooda/ſo ad þitt Hiarta ve
rde ſtadfaſt z ohuikullt. Lættu þier
ecke ofvænt þikia vm veralldlega he
fd eda Metord/þui huør ſem offreck
lega girneſt epter Metordum hia
Mønnonum/hann kañ ecke tignadr
vera af Gude/Sa ſem leitar ſier ept
er veralldlegre Tign og Virdingu/
hann verdur ad haga ſier og hegda
epter Veralldareñar vijſu/z ad þockn
naſt Verølldunne./ Enn huør ſem
Verølldunne þocknaſt/kañ ecke Gu
de ad þocknaſt. Þad er allt ſkam

vint og þorgeingelegt/ö vier ødlust-
um aþ skamvinnum og þorgeingeleg
um Alutum/huar þyrer ad veralldle
gur Heidur og Nepd/kann ecke ann-
ars enn skamvint ad vera/Pad skied
ur opt ad sa sem a ødrum Deigenn
er aþ Heimenum vpphaþen mz Neid
re z Virdingu allt j Himenen/eþ se
igiast mætte/ Hann er añars Dags
þar epter/aþ Heimenum mest þorak
tadur/smædur og hraken.

Stundadu til ad þocknast Drott
ne/þui pad alleina er riettur Heidur
og Vegsemd/sem hañ veiter sijnum
elskendum/z hañ bregst me duñn all-
drei. Huørnen kann Madur ad vera
betre þar þyrer þo hann sie j mykl-
um Virdingum hallden aþ Mønn-
onum ? Epter þui sem Guds auglit
virder hann/epter þui er hañ j raun
og Sannleika verdur. Þegar Gydin
garner

garner leitudu vid ad hendla Christ
um/og giøra hn̄ ad Konge/þa flwde
hañ/Enn þegar þeir leitudu hans/
og villdu hendla hañ vnder þa sma
narlegu Kuøl z Dauda/þa gieck hn̄
sialfvilıugur wt a moote þeim. Vil
ier þu nu lykiast Christo/þa ber þr°
helldur ad vtvelia Fyrerlitning Heim
sins/helldur en̄ hn̄s hafa Vegsemd
og Lofstyr. Sa sem ecke vill vegna
Christi foracka veralldlega Nepd
og Vegsemd/ Huørnen skyllde hann
setia sitt Lijf wt fyrer Christum ?
Þar er eingen añar Vegur til ad ød
last þa riettu z sañu Vegsemd/en̄ sa
alleina/ ad foracka Veralldareñar
vegsemd/huad Christur oss syner mz
sijnu Epterdæme/huør ed ı giegnum
Vansemd z Fyrerlitning sinnar Pijſ
nu og Krossins Dauda ınngieck ı sij
na Dyrd. Lattu þier þar fyrer vel

 lynda

lynda/ þott þu siert ỻyrerliten/lijtelz acktadur/og ad Naade og Spotte ha ỻdur hier j Heime/ væntande epter þeirre eilijỻu Ærunnar Koronu ann ars Heims.

Huad vier skulum dæma z hallda vm lign z vegsemd þssarar veralld^{r}. þ syner oss Christur lioslega med sij nu Framỻerde. Honum þionar øll Dyrd Himnana/Ja/ hañ er sialỻur su sanna Dyrden og Vegsemdar lio men/eñ alla þessa Dyrd hulde hañ þo og ỻalde j sijnu allra helgasta lij telæte/þar hñ vmgiegst hier a Jor duñe/ Huar ỻ j þess meire Veg og Virdingu sem madur er j þessũ hei me/og þss meire Nægd s̃ hañ heỻur aỻ stundlegum Hlutũ sig vid ad styd ia/þss jñelegar z hiartanlegar ma hann hryggiast /þuiad þess hiær er hañ Lijkingu sijns Endurlausnara

Jesu

Jeſu Chriſti/ huør ed ꝥorſmaðr var/ z vid eckert tijmanlegt ætte ſig ad ſty dia hier j Heime. Til lijtels kiemur Loꝥſtyr ſa ſem vier ꝥaum aꝥ Mønn onũ/ eꝥ ad jll Samviſka klagar hid jnnra/ þad er ecke olijkt þui/ z eꝥ ad eirn ſiukur Madur være nidur lagd/ ur j eina dyrmæta Sæng/ þui þ ſi od ar hañ lijted ad liggia j heñe/ z ſkar ta hid ytra/ eꝥ ad Sottin plagar og kueſur lijkaman hid jñra/ Epter þui ſem þu heꝥur Vitnisburd til aꝥ Sa mviſkuñe hid jñra/ Epter þui þigg ur þu riettelega Loꝥ eda Laſt. Ein gen er riettꝥerdugre Domare yfer þij num giorningum/ enn Gud og Sam viſkan/ Stunda þu þar ꝥyrer ad læ ta þeſſum Domurunum meiga þock naſt þijnar Athaꝥner/ eg þa er Spi led vnned. Þegar þu ert ſialꝥum þier kunnugur og Gude/ þa ertu no/

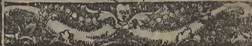
gu vijdprægur j Heimenum/og þarft ecke meira. Nafn mie Lopstyr ad girnast.

Nuar þ skal Madur girnast mieg preklegã Aud og Rijkedæme þessa Heims/ Og mieg er sa agiatn sem ecke latur sier nægia med Drottén. Þetta Lijf er ein Vegferdar Reisa til þess eilijfa Fødurlandsins/þar þ er gots z audæfe ecke vtan til þyngsla og fararfalma a þessare Leidene þui þau nidurþryckia z søckua manne/so sem stoor farmur nidur søckur ofhlødnu Skipe. Pad rietta Rijkedæme Christi Þienara/ er Christur sialfur/ sem er Kongur Himens og Jardar. Pad sem reiknast a og skal fyrer rietlan Fiestod Mannsins/þui a ad vera so vared/ad þu gieter teked þad med þier til þess stranga Doms-degar. þier mest a liggur.

Nu

Nu verdur øllū audæfū z holldleg um Munum fra þier suipt j Dauд anum/ þa fortyniſt aptur þ ſem ſam an var ſafnad/ Eñ þo fortyniſt enn hrygglegar ſa ſem ſaman ſafnade/ ef hañ er ecke j Gude rijkur. Þu komſt Fatækur i þennan Heim/ Fa tækur ſkilſtu hier vid aptur/ Huar fy rer mætte þa ecke mided vera nock ru leite lijkt bæde Vpphafenu og endingunne ? Huorier ſem eige girn aſt Audæfen meir eñ til rietíra þarf enda/ Þeir nægiaſt vel med lijte! Au dæfe/ þui Natturan þarf ecke mijk els vid. Hin minſta Guds Nadar gæfa og Mankoſtur er mykłu ædre og dyrmætare enn allt Veralldareñ ar Goſſ og Audæfe/ þuiad Manndy gden þocknaſt Gude æn eykdoomſins Enn Rijkedæmed þocknaſt honum ecke æn Mannkoſtaña. Christi Fa

 tækt

tækt skyllde oss kiærare vera/ eñ allur
Heimsins Audur/ Fatæktin helgast
hia Christo. Huor ed var fatækur
j Fædinguñe/ og Þo eñ fatækare med
an hañ umgiegst hier j Lijfe/ Enn
allra fatækastur j Daudanū. Vel
mættū framar virda Fatæktena/ eñ
verallðlegt gots z audæfe/ þad fyrst
ad Christur vtvalde hana helldur
þiña vegna/ eñ ad sitia j Aud gæ⸗
domlegrar Dyrdar. Huornen skal sa
trua Gude til siñar Saluhialpar/ ē
ecke truer hønum til Lijkamans For
sorgunar ? Huornen skyllde sa vtgie
fe sitt Lijf fyrer sinn Broder/ ē hon
um vill orguan styrk veita af sijnū
Audæfum ? Audæfaña verdur ork
ad med Omake/ eñ þeirra verdur not
ed med vggafullre Ahyggiu/ eñ þau
missast vm sijder med Sorg z Har
me/ z þad hryggelegra er/ ad Erfidis
muner-

munerner þeirra enu Agiørnu eru ecke alleinasta porgeingeleger/helldꝛ sijnum eigen Herra banvænleger/ so sem hin̄ H. Bernhardus vottar.
Þad þu elskar mest/ þ er þin̄ Gud/ og huar sem þin̄ Fiesiodur er/ þar er ꝛ ein̄en þitt Hiarta. Elsker þu þsse lijkamleg og porgeingeleg Audæpe Heimsins/ þa kantu ecke þau eilijpu andlegu ꝛ himnesku Audæpen ad elska/ þetta kiemur so til/ ad veralldleg ur Audur nidurþryckier Hiarta mans sins/ og dregur þ opan epter/ en̄ þau andlegu toga Hiartad Mansins vpp j Himenen. Elska jardneskra hluta er so sem eitt Fuglapangara Lijm/ a huørium vorer andleger Pen̄ar ꝛ fia drer pestast/ sagde eitn ap þeim heilogu Guds Astvinum.
Kuin̄a Loths sem vard ad einum Salltsteine/ hun kien̄er oss med sijnu
 epterdꝛ

epterdæme eñ nu j Dag/ad vier skul um ecke lijta aptur til Baka/epter þui sem j Heimenum er/helldur þerd ast riettleidis þram/þar til vier nāū iñ j vort himneska Fodurland. Po stularner yfergafu allt sitt/z fylgdu Christo epter/ Og kom þ so til / ad huørier sem þa þeckt þau riettu aud æþen/ þeir þa leida og Andstygd a þeim stundlegu hlutunum/sem ecke meiga med riettu Audæþe kallast. Sm̄ Madur hefur smackad sætleika Andans/so tekur honum til ad smak ast Hollded beiskt og andstyggelegt/ þui huørium sem Christur er miøg kiær/þeim er Heimuren beiskt smack ande.

Nuar þyrer skyllder þu miøg girn ast stundlega Vellysting/edur Holld sins epterlæte? Miñing þess kross þe sta christi/a ad krossþesta j þier alla girnd

Girnd Holldsins Munadarlyþesins Sælgiætisins. Miñing þess særhei ta Bæls/sem er j Nelvijte þyrerbw ed Diesflenum/hun skyllde deyda j þi er allt Bæl og oþurhita Lostagirnd areñar. Berdu samã þa stuttu siñd holldlegra Vellystinga/vid þañ eilij þa Tyma Kualaña/sem a epter kie mur. Holldleg lysting giorer Mann miøg lijkan skynlausum skiepnum og Bestium/ Deydum þar þyrer alla Lysting z Indæle vorra skilningsvi ta /og offrum med Abraham/Gude j eina andlega Foorn/vorn elskuleg an Son/þad er girnd vorrar sælar/ so ad vier skalþviliuglega leggiũ þra oss/og lætum þara alla Vellysting/ og Holldsins Epterlæte/og tøkũ þei gins Hende vid Krossenum/huørsu hardur og oþydur sem hañ er vidko mu. Sa Begur sem liggur vpp til

 Him

Himnarÿkis/er ecke ſliettur nie Rooſ
um dagſen/helldur hrußottur z þyrn
um hladen. Ytre Maduren vex ßyr
er holldlegt Munadarlÿße z Belly
ſtingar/ Eñ innre Maduren næriſt
helſt j Kroſſenum z Møtlætingun
um. Þeſſ meir ſem hinū ytra Mañ
enum ßer fram/þeſſ meir ßer þiñ
hinum jñra aptur. Bellyſtingar þie
na Lÿkamanum alleina/enn þeir ſem
riettelega ottaſt Gud/læta ſier vera
minſt hugad vm Lÿkaman/ enn meſt
vm Sælena. Bellyſtingarnar taka
til ßanga vort Hiarta /ſo þ ſie ecke
ſialfradt til ad elſka Gud/z þeinckia
til hans. Ecke heßur þu j burtu nïz
þier wr þeſſu Lÿße Bellyſtingarnar
ſialßar/helldur alleinaſta þeirra and
ſtyggelega Miñing z Vidbiod/hus
en þu ßar ßyrſt j þÿnum Dauda/z
ßærer hañ ſo ſÿdan med þier fram

fyrer Doomen. Þar fyrer skylde Otte DRottens deyda þitt Holld/so ad þig suyke ecke þeß Lystingar. Set þu þier fyrer hugskots sioner Guds Dō og þeinektu vm hañ jafnlega/so ad þu ganger ecke epter Doome þinar Girndar. Giættu ecke ad fladrande Haus þessa høggormsins/helldur ad hañs eitrudum og banvænum Hala med huørium hañ stinger.

Stadu til/fyrer Næd Christi sig renum ad næ/so ad þegar þu hefur Sigurenn vnned/ þa meiger þu af Christo Verdkauped og Koronuna odlast. Amen.

XL

Vm. þad/Huørt Gagn ad Freistingarnar giøre Manne.

Ad er gagnlegt þyrer truada Sælu/ad reyna stundū Freistingarnar hier ј Heime/þui hū verdur stadpastare epter enn mædur. Skalþur Endurlausnaren stryðde vid Freistingar Dioþulsins ј Eyde mørkunne/so ad hann yfervinne hañ og hans Aræser vorra vegna/oss til Saluhialplegs sigurs. Hann stie þyrst mdur til Heluijtis / sijdan þar epter vppstie hū til himna/ So verdur truud Sæl þyrst ad stijga nidur ј Kualastade Freistingaña/sijdā kiemst hun þadan/ꝛ vppstijgur til himneskrar Dyrdar. Israelslydur þieck ecke þyrre jñteked me eignast Canaans Land/enn ꝧ hañ haþde ad velle lagt/ꝛ yferviñed marga sijna Ovine mædur/ Eins þarþ ꝛ ecke helldꝛ Sælen ad vænta sier Rijkis Himnaña vtan

vtan hun ædur þyrre þae yþervńed holldeð og Dioþulen:

Freistingen hun reyner/ huad þg ar Truen hrekst j Motlætis bylgium/ þa þester hun sin Foot þess fast ara a Nialprædis Nelluñe Herrans Christo/ og þss fleire Greiner godra Verka vt spretta þa af heñe/ sem Nregg Motlætisins meira adynur/ Ja/ Frelsis Vonen heñar vegs þess hærra sem þetta Ovedred haña meir skiekur z hrister. Þegar Abraham villde hafa offrad sijnum Syne epter Guds Befalningu/ þa birtist Guds Eingell honum/ þegar hañ hafde þa Freisting yferstadeð/ z sagde/ Nu þormerke eg ad þu ottast og elskar Gud/ þar þu hlijfder ecke þijnum einka Syne miña vegna/ So skiedur það z eirnen/ ef þu offrar Gude þijnum eigen Vilia a Freistingartijma

 num

num(huar eigen Vilie ma reiknast/
so sem einka Sonur Sælarestar) þa
pærdu þestan sama Vitnisburden õ
Abraham/og þa muntu heyra Gud
talande hid sñra sømu Ordum z hñ
talade vid Abraham. So sem Gull
ed reyniſt z klaraſt j Elldenum/ſo
progaſt og eirnen z klaraſt Trwenn
j Motlætenu. Styrkleike ſtrijdsmã
ſins ſieſt hellſt j Bardaga z oruſtu/
So ſieſt z eirnen ſtyrkleike Truaren
nar j Motlætenu og Freiſtingunum.
Þegar ſtormuren z Bylgiurnar ſæk
ia ad ſkipenu chriſti/þa audſyniſt hu
ad lijttruader velfleſter hans Læreſu
einar eru/ſem þar eru jnnanbords.
Jſraelslydur/huerium Gud vtſkick
ade til ad yfervinña þa Madianitas/
Hann vard ædur fyrre reyndur hia
Votnunum/eñ þ ſtrijd endadtſt/So
byriar oſſ fyrſt ad reynaſt z progaſt
j vatne

j Vatne Motlætisins og Freisting-
aña/ædur eñ þ vier þaum vora Ovi
ne ad velle lagt/z ȷñleidder ad verda
j þad himneska Fødurlanded. Huar
þyrer/huad hellst a mote blæs Sælu
hiñe eda hñe þellur til Motlætinga
hier j heime/þ er allt reynsla eñ ecke
Reideteikn Drottins.

Freistingen hreinsar og eirneigen
og þægar Mañen. Christur sem er
sa allra nakuæmaste Læknis Meistá
re Sælareñar/ hann giefur oss jnn
mørg Korn þess beiska Aloes til ad
purgera z hreinsa þar med j burtu
wr vorre Sælu Elsku til sialþra
vorra z Heimsins/húør Elska ad er
banvænlega hætt til eilijþrar Sløtu
nar. Motlæted vppvekur oss til ad
giæta ad vorre eigenlegre samvitsku
og ad leida oss aptur j Miñe vmlidn
er Synder sm vier hoþū drygt/huar

 þyrer

pyrer lijka so sem Lækningsdoomurē forvarar mañ þ̄ snert siukdomsins/so porvarar ꝛ eirnen Kross ꝛ Mot̄gangur Mann þ̄ Syndeñe. Ætijd er Mañe þ̄ Syndeñe hætt/eñ po langt um framar a Medlætistijmanū/eñ j Motlæteñu. Mørgum verda Audæfe ꝛ veralldleger Aurar ad stingande Þyrnum/ Nuar þ̄ Gud tekur opt þijа Þyrnana j burtu/so þeir fae eit mdurkiæpt Hueitenu/þ er Guds barna goodū Asetninge. Marga hindra veralldleg vmsuifs og Størf/fra Guds Hlydne/ Nuar þ̄ Gud sender Sotter og Siukleika/so ad meñ kunne þar med ad kañast vid sig sialfa og deyia j burtu fra Heimenum/ Eñ lifa Gude. Mørgum vard þ þ̄ gooду ad þeir misstu Volld og størf/aud og Yferburde/og Lijfdu sijdan langt um roosamlegar j lijtillre Lucku.

veralldleg

Veralldleg Tign z Vegsemd kiemur mørgum til ad dramba og dreyssa og vpphefia sig/ Nuar þ Gud sender þeim Hnieqsig og Forsæktun/ so ad Drambsemen aptur vtaþ deye j Þra Niørtum.

J þridia lagie þa vpplyser z eirn en Freistingen Mañskiepnuna. All drei þaum vier riettelega sied nie skil ed huad þanyt z einskis verd sie hug gun skundlegra Nluta/ þyrre eñ j Ero sse og Motgange/ þa ed þyrsta vpplr ukast Hugskots Augum/og vpplysist skilninguren/ so ad vier siaū/ ad eingen Huggun er so sætt smackande/ so sem Aadar Huggun Jesu Christi. Þegar Stephanus var grytkur j hel med grioke/þa sa hñ Dyrd Herrans Christi/ Eins syner z Herran Christur sig j sundur merdum ȝgkromdum Sælum a Motlætist mañum.

Riettur Fognudur og Glede Manſi
ns kiemur alleinaſta þar aþ/þegar
Gud byr j hønum z bygger. Nu byr
hñ helſt j hønum/þegar hañ heþur
ſundurknoſadan Anda/z lijtelæta og
angræda Sæl/ Eñ Sælena ſundur
knoſar beſt Motlæted og Freiſting-
en/ Nuar þ riettelegt Glede og Fogn
udur finſt alleinaſta/ hia þeim ſem
Freiſtingar z Motlæte lijda. Freiſt
ingen er ſo ſem eiñ Vegur til gudle-
grar Þeckingar/ Nuar þyrer Drott-
en ſeiger/ Eg ſkal vera hia hønum
j þreyngingunñe/ Eg ſkal þrelſa hañ
vt þadan/og læta hañ þa ad ſia hia
lp og Niaſtod mijna. Sa blinde To
bias ſa eckert þra ſier/ Nuørcki vpp
nie nidur/þramm nie til huørugrar
handar. Eñ þegar hñ haþde Syn
ena aptur þeinged /þyrer Eingelenn
Raphael/þa ſa hañ allt þetta /ſem
hann

han̄ mᴂdur ecke kunne ad sia/verande lᴂknadur af Galle Fiskſins. Þesse Lᴂknisdoomur s̄ ſynena veitte Tobiᴂ/merker þad/ad Augu vor verde ad ſmyriaſt j beiſkum Tᴂrum mhot lᴂtingan̄a/ef vier ſkulum riettelega ſia og þeckia/huad vier erum ſialfer j vorre Náttúru/og huad lijkamleg Audlegd og Velgeinge ſie. Huar þ̇ ſeiger Poſtulen/ad vier þeckium ſo s̄ j Rᴂdgátu ? Þad kiemur ſo til/ad j Freiſtingunum þa kønnoſtum vier vid/ad Gud kiᴂter ꝛ gledur ſijna vt valda/med þui hinu ſama ſem fyr er Man̄an̄a augum ſinſt Hrygd ꝛ ſorg ad vera. Hann lijfgar þa med þui /ſem oſſ ſyniſt riettur Daude ad vera/ Han̄ lᴂknar þa med þui ſem oſſ ſyniſt fyrer vorum Augum vera Sott og ſiukdomur/ Hn̄ audgar þa med þui ſ̄m oſſ ſyniſt fatᴂkt ꝛ Or

 byrgd

byrgd vera. Þar fyrer ætte þacknæ
mur og velkomen ad vera Krossen ⁊
Freistingen/ollum þeim sem ecke vil
ia Christo vorra vegna/krossfestum
opacklæter finnast.

O gode Jesu/legdu hier vpa elld
Freistinganna. Sladu hier niz staf
Motlætisins j þessum Lijfstundum/
so ad þu hlijfer oss annars Heims. O
þu gode Jesu/þu sem burt kastar þinn
opisinnis fra þier/sem þu virdist ecke
ad hirta/ Legdu vppa oss þijna mysk
unsama Hirting/ so ad vier þ hana
drøgustum til þijn aptur. Þia þu ⁊
þiaka þann ytra Mannen epter þod
urlegre Villd þinne/so ad sa hinn jnnre
vaxe ⁊ þroist aptur j staden. Strijd
þu fyrer mig gode Jesu/j mier ⁊ min
ne Natturu/Stiorna þu Bardaga
num/og vertu sialfur Korona ⁊ Laun
Sigurvinningarennar. Lattu allt þ
styrkia

styrkia og auka Tru mjna/sim mier vill a mote blæsa- j þessum Heime. Kóm þu goode Jesu til hialpar mi ne veykre z vanmættugre trw/ Þui ad so hefur þu þyrerheited hia Spa mañenum/ad so s Moduren huggar sitt Barn/so vilier þu oss hugga.

Moduren hun vppreistrar mz mei re Ahyggiu sitt veykt z vanmættugt nyfædt Barn) So þarf og eirnen Herra JESV Christe/trwen m.jn þinar nakuæmrar Hiukunar vid/sku le hun ecke vtaf slockna alldeilis.

Lættu mig meir og framar giefa mig ad þiñe jñvortis Huggun/ enn ad ollu þui/sem Dioslar og Menn kunna a mote ad mæla/ og mig med ad hrella/Ja/Lættu mig fastare ha lda mig vid þjna Huggun/ enn vid eigenlega þancka mjns Hugskots z Hiarta. O þu gode Samaritane/s mig

mig

mig ſiñur halþdaudan þyrer þier a Beigenū liggiande/ Jſiñell þu ſkør þu Bijne j mijn Synda Sar/ Enn gleym þo ecke ad ſiñella þar og eir nen þui miuka Bidſmiøre þinnar Huggunar. Legdu ſo margþalldann Kroſſ vppa/ſem þig lyſter/ Eñ jaþnþramt þeſſu Styrk z ſtød uglynde til ad vmbera þ. mz Þolenmæde ſ þu vppaleggur.

Amen.

XLI

Grundvøllur christeleg rar Þolenmæde.

HAlltu kyrru þyr er Sæla myn/og lyd og vmber med Þolen mæde/þañ Kross sem Gud þiñ leggur þier a Herdar/og tak þeigens Hende vid þui Motlæte/sem hñ þier tilskickar. Rendu Þonckum þynum til Þynnañ ar Christi þyns blessada Brwdguma/og athuga þar/ huørnen þiñ Endurlausnare var pyndur z plagadur/ Fyrst/aþ øllum/ Þar næst/ þ alla/Og i þridia lage/a øllu.

Aþ øllum/var hañ pyndur/ Þui

hñs Himmeskr Fader bramsellde hñ vnder Kuolena/ z syndist so õ ad ha ba hañ alldeclis yþergiefed j Daud ans Neyd z Preyngingu. Hans elskuleger Lærefueinar/yþergæfu hñ og flædu bra hønum. Hans eiged Folk Gydingalyduren/ boracktar hñ so og bra sier hrekur / Ad þeir kiosa helldur Mordingian Barrabam lau lañ/eñ Christum. Heidingiarner ne gla hañ a Krossen. Ja/ab allra ma ña Synda Straffe og Punga/verdr hañ so þiakadur og þindur/j sinne allra helgustu Kuøl z Pijnu/ad riet telega ma seigast/og vidurkiennast/ ad hañ habe sañarlega vered ab øll um pijndur og plægadur.

Hann pijndist og eirneigenn Fyrer alla Menn/lijka eirneig en byrer þa sem boracktia þa dyr mætu hans Pijnu/og vnder Footum

troda

troda hans allra helgasta vthellta Blood/med sinne peracktan og Jdranarlepse.

Hann pyndist og eirneigenn A ollu/ Pad er/bæde a Sælu og ollum Lykamans Limum/ Þui yþer þerrre Kuol sem hañ leid a Sæluñe klagar hañ so j grasgardenum/ z seiger/ ad syn Sæl sie Hrygg allt til Dauda/ z a Krossenum/hroopar hñ aþ stæstu Sælareñar Angist/ so seigande til Fodursins/ Minn Gud Minn Gud/ Þui heþur þu mig yþergieþed? Aller hñs bless ad' Limer/a hans helgasta Lykama suettast og litast þeim rauda Dreyra. Pad blessada Hoþud verdr sund ur krassad/aþ Oddū Þyrnekransins edr Þyrnekoronuñar. Tungā smack

ar þañ heiſka Myrrudryck. Hendur og Fætur ſundurgraþaſt med Noglunum. Sijdan verdur j gegnumlægd med Spiote/ Allur ſa ſignade Lijkame hwdflettiſt/ Fyrſt j Rædninguñe/ Og ſijdan vtþenſt og teygiſt j Kroſsþeſtinguñe. Ja/ Hañ lijdr Hũgur/ Þoſta/ Kulda/ Forſman/ Fatæ kt/ Brijgſl/ Hæd/ Beniar/ Dauda/ z þa ſæru Kroſſins Kuøl:

Hugleid nu Sæla mijn/ huad ovt durkuæmelegt være þad/ ad Herrann ſkyllde ſo kueliaſt/ enn Þrælleñ vera opkætur ? Ecke er tilbærelegt / ad Endurlauſnaren ſkule þola ſo þung ar pijſler ꝥ Miſgiørder mijnar z þij nar/ enn vid ſkylldum ſamt j Synda jdneñe haþa jaþnan ockar Glede og Epterlæte. Otilbærelegt er þad/ ad Hoþuded ſkule ſo plægaſt/ enn hiner adrer Limerner ecke pared til kieña.

Aungua

Onguaneigen so mijn Sæla/ helldr so sem Christur sialpur hlaut j giegnum sijna særu Pijnu z bitran Dauda/ad ganga jñ til himneskrar Dyrdar og Vegsemdar/ Eins verdū vid og so ad ganga j giegnum margar Motlætingar/jñ þ eilijfa Dyrdarennar Ryke.

Athuga og eiñen Sæla mijn/huersu Gud endurgielldur milldelega/ eilijfa Dyrd og Fögnud/fyrer þessa Neims Motlætingar. Postulen seiger/ Ad ecke sieu þessa Neims Harmkuælingar þess verdar/ ad þeim sie nockur.neigenn samjafnad vid þa epterkomande Vegsemd Guds Barna. Huorsu mijked sem vier hliotum ad lijda j þessum Neime/ þa varer þ þo alleinasta vm eitt lijten Tijma/ Stundum ecke æred/ Stundum ecke Vikuna/ Stundum ecke Dagen vt/

Eñ alldrei leingur eñ þessar stuttar Lijfs stunder vara/ Eñ Dyrden sem þylgier a epter/ þrytur ecke vm alla Eilijfd. Gud sialfur hyggur gaum giæfslega ad øllum vorum Motgange/og vill leida hann j Lios a þann sijdasta Dag/oss hañs vtvøldum til Vegsemdar og Hroosunar. Þeinktu nu þa vm þyrer þier mijn Sæla/hu ad liott og osæmelegt þ mune vera/ ad koma fram a þeim vegsamlega Samkomudeige allrar Veralldar/og hafa ecke þar af þui fagra Skarte Motlætingañа/z ad bera þa øngua Gullfeste Krossburdarins fier a hálse. Sialfur DRotten vill þurka og þerra øll hrygdartaaren af augũ sinna vtvaldra. O huad farsæl eru nu þau hrygdartaaren/s sø dyrmæt Hønd virdist af ad strjuka. O huad farsællegur Hlutur ertu Kross z mot gangur

gangur/ Huør ed a Himnum hefur
þitt dyrmætt z rijkuglegt Verdkaup
og Endurgiallð.

Dauñð var ecke full X ær j sinne
Vtlegð/ Enn þar j mot rijkte hann
j heil XL ær. Þetta var so s̃ nock
urskonar fyrermyndan þar vppa/ ad
harmkuælatijmen Guds Barna skyll
de vera stuttur/ enn sa epterkomande
Farsælldar z Fagnadar Tijmen/ lan
giædur/ Ja/ ad sønnu Eilijfur og
oendanlegur.

Hugleid og eirnenn/ Sæla mijn/
og yferskoda Hørmungar/ og Motlæ
te allra Gudz Astvina. Stadu huør
su Job situr j saur z ausku veinande
z grætande. Stadu huersu hiñ H.
Johañes skijrare lijdur j Eydemørk-
uñe skort og Hungur/ Stadu huør
su Postulans Peturs Lijkame/ er a
Krossenum vtþanen/ Stadu huørsu

Postulen Jacob verdr ad rietta hal-
sen vnder suerd Herodis. Siadu hu
orsu su signada Moder Endurlausn
arans Maria/verdur ad standa vnd
er Krosse sijns Hiartans Sonar.
Eins er þui hattad vm christnena/
sem er andleg Moder Herrans Chri
sti/ Hun verdur z einen vnder Kross
enum ad standa hier j Heime/ og þa
beisku Hiartasorg med þeirre signu-
du Mey Maria ad smacka z reyna.
Lijka so sem eirneigen adrer Guds vt
valder astviner/sem a fyrre Tijmun
um lidu. Vm slijka Krossberendr
sijna/ Huort þ eru helldr Kallar eda
Kuinnur/seiger sialfur Herran Chri
stur so. Sæler eru þier nær ed Menn
erner ofsækia ydur/vegna mijns Na
fns/þuiad so giordu þeir Spamonn
unum. O huad dyrdlegr Hlutur er
Ofsokn og Motkast veralldarennar/
sem

sem giører oss samlijka Spamønñun/
um/Postulunum/og øllum ødrū Gu
ds Vinvinum/Ja/iafnvel sialfum
Endurlausnaranum JESu Chri
sto. Lætum oss þui viliuglega lijda
nockud/med þeim sem Kross z hørm
ungar lijda. Lætum oss krossfestast
med þeim hinum krossfestu/ so vier
sijdan verdum tignader med þm tign
udu/z dyrdleger med þeim dyrdlegu/
ad Eymdunum yfferstødnum. Sa s̄
vill vera riett og sannarlegt Guds
Barn/a ecke ad læta sier þungt þik
ia ad hafa somu Kiør og Koste j
Verølldeñe/so sem øñur good Gudz
Børn/ z hyss andleg syssen hafa æd
ur fyrer hann hast/ Þui so hliodar
þad gamla Ordtæke/ad lijker Bræ
dur meige lijkt Kæl supa. Sie so
sæla miñ/þu vilier vera riettur Gu
ds Erfinge/þa taktu feigins Hende

 vi-

vid heilu n z oskiertum Arpe þm sin
hañ hepur giepid z epterlatied sijnñ
oskabornum. Nu er þad ollum vitā/
legt/ad j þeñan Arpen vill hañ þau
take ecke allemasta Fognud z Veg
semd þess eilijpa Lijpsins/ helldur og
eirnen hrygd z Motlæte þessara stūd
legu Lyþdaga/ þuiad Gud hirter
huern þañ Son sem hañ ad sier tek
ur. Hañ straffar sijna hier j Heime
oppa þ hañ væge þm a þm sijdasta
og strangasta Dome/og læte eckert
Apelle/nie eilijpra Pijsla vrskurd yf
er þa gāga. Hñ lætur þui Pianing
arnar fiolga j þessu Lijfe/ad þess flei
re og meire verde Verdlaunen/j þui
okomna Lijpenu. Þar þyrer
er ecke so ad reikna til auknings stūd
legra Hormunga/so sem til þess veg
lega Viduraukа eilijpra Verdlauna
a Himnū/nær s Motlæted adynur.

Hugleid

Hugleid og skoda gaumgiæfelega Sæla mijn/huernē vared ⁊ hættad sie Krossburde Guds barna. Hañ vppslijtur vr hiørtunum allar Tauger ⁊ Rætur/ þeirrar Elsku sem maduren af siñe veykre Nætturu/hefur til forgeingelegra Hluta j þessare Verølldu / ⁊ aptur j staden þa sæer hañ jñj vor Hiørtu/oforgeingelegu sæde Guds Otta/⁊ rættre Elsku til Guds lifanda. Krossen lætur oss fa Ama og leida a Verølldune ⁊ hennar hættum/eñ epterlangan ⁊ Þreying epter þui sem þar er vppe a himnum. Þess meir sem Holldet deydist þess meir þa endurlifnar/ og endurnyast Andē. Þegar Verølldun tekur til ad smackast oss beiskt ⁊ surt /þa tekur Christur ⁊ hans Nad/til ad smacka oss þess sætara.

Mørgu og myklu kiemur Gud til

 leidar

leidar m̃d Krossenum/þuiad fyrst kall
ar hañ oss mz motgagnenum/til an
gurs og Trega fyrer giørdar Synd
er. Þar næst kallar hañ oss mz mot
gannenum/til sañarlegs Guds otta
z Bænaakalls. J þridia lage kall"
hañ oss m̃d Krosse z motgange þssa
Lijfs/til riettrar Þolenmæde og vm
burdarlyndis. Liukū þar fyrer vpp
vorum Hiartans dyrum/ þegar hañ
a þær klappar mz Krossins Hamre
og hlustum so til þess sem Drotten
vill þar jñe kieña/og predika j sïnu
eigen Mustere. Þad ytra Krossins
og Motgangsins Alit/er miøg aud
virdlegt og foracktanlegt þ Heimien
um/og þ Holldlegum Augum þess
ytra Mansins/ Enn samt er þ þo
vegsamlegt þ Gude /og þ andlegum
Augum þess jñra Mansins/ Huad
var foracktanlegra eda suñvirdeleg
ra

ra ꝥ Augum Gydingāna/ eñ Kuol og Pijna Jesu Christi ꝛc. Enn þar þuert a móte/ Nuad var dyrdlegra ⁊ ædra ꝥ Augum þess liꝼanda Guds/ eñ su sama Pijna/ þuiad hū var aꝼ Gude reiknud/ ꝥ anægielegan Bꝛa ling ꝼyrer allar veralldarennar synd er. So skiedur þ ⁊ so opt ⁊ oftalldan ad sa hinn Riettlæte lijdur margar Þreyngingar/ Kross og Mædu/ Ja/ deyr j burtu vm sijder/ og eingen gie ꝼur þar gaum ad/ edr lætur sier þar vmhugad vera/ Samt ⁊ ædur/ þa er þuilijkra Guds vtvaldra Manna Þianingar/ og þeirra Daude dyrmæ tur j Auglite Drottins. Christnen/ sem er Jesu blessud Brwdur/ hun er døck Alits hid ytra ꝼyrer søkum oꝼ urhita ⁊ Bruna Eymdanna ⁊ oꝼsoꝛ nanna/ Enn hid jñra er hun harla ꝼrijd/ ⁊ med liomande Fegurd vegna

 þeirrar

þeirrar Huggunar/ sem hun hefur j sijnu Gude. Gudz christne/edur z so huør z ein christins Manz Saal er so sem sa Alldengardur//huør ed vm gyrtur er allt vm kring/med einum hæum Garde/ og apturlucktur med læstu hlide/þar ꝥ kan eingen ad sia hans Fegurd edur Bloom/vtan sa s̄ þar er sialfur jnnan ꝥ(þ er sa sem sialfur er eitt riettruad Guds barn) Alldrei finnum vær so fyllelega/eda fullkomlega til heilags Anda hug gunar hid jnra/so sem þegar Holld ed þiakast hid ytra. Ef ad Elska til Veralldarennar byr j oss/þa fær su Elskan s̄ vier eigum til Guds ad hafa/eckert rwm þar jnne. Tak til Dæmis/ef eitt Kier være fullt af va tne/ Huørnen kynner þu þ sama ad fylla af Vijne/vtan Vatnenu være adur fyrre af þui steypt ? Eins er

þui

þui og eirnen hættad/eþ vier vilium vppfyllast aþ Elsku og Kiærleika til Guds/ þa verdum vier ædur þorre j burtu ad hella ballòareñar Elsku/ af vorum Hiertum/ Þui er nu þa þesse Tilgangur Guds/vors Himne ska Fodurs/þegar hann nidur kieþur og nidur slecKur j vorum Hiertum/el sku til þessa Heims/med Krosse og Motgange/ ad hann vill þar skule Rwm gieþast sinne Elsku.

Ad auk þessa / þa þramknyr og þreynger Krossen Mannenum til ad akalla sin Gud og skapara/aþ Hiarta/og er so Ordsøk til margra godra Mañdygda. Þegar vestanstormurẽ blæs vppa Alldengarden Christi(þ er þegar Opsokner og Motgangur/ stryder vppa christnena) þa reña z driupa hans Balsams dropar(þad er/þa aukast heñar dygder/huoriar

ad eru ſætleg a ilmande fyrer Gude almættugū) ſa elſkulege edla Brwd gume Sælarennar/ Hann er bæde hueitur og riodur/ Hueitur er hañ aꝼ Sakleyſenu/Eñ riodur af Pijnuñe/ Þar ꝼ/eꝼ hans elſkuleg Brwdur a ad lykiaſt honum/ z verda biort j Mañdygdunum/ þa verdur hun ædr ꝼyrre/ad verda raudleit j Pijſlunū. So kañ nu Guds Millde z Myſkū ſeme ad læta ꝼramſliota Vidſmior og Hunang/ aꝼ þeirre hordu Hellū motlætingaña. So kañ fader Myſt unſemdanna ad læta vppvaxa þann ilma ſæta Avoxt eilijꝼrar Vegſemd ar/af þeirre beiſku Root Hormunga ña/ Huors Avaxtar ad neyta/oſſ veite ſa hiñ ſame eilijꝼe millde og Almættuge Gud.

Amen.

Huorn

XLII

Huørnen Madur skule yfer viña þa Freisting/ þegar Diøf ullen vill setia hønum fyrer sioner/ad omøgulegt sie ad hañ giete stödugur staded j Gu ds Otta til æfeloka.

HV hiñ Blessade og all ra helgaste Herra/Herra Jesu/ æstudlege Brwdgume miñar Sa lar/ Nær skal sa Fagnadar Tijmen yfer mig koma/a huøriu ad eg mei ge jñleidast af þier j ockar brudkau ps Føgnud? Eg er j añarlegu Lāde og so sem j Utlegd komen fra þier/ Enn þo sem ædur true eg stadfastle ga/ad snarlega mune þar koma/og þss mune ecke langt ad bijda / ad eg aflegge Hreyse þessa daudlega Lijka ma/z verde jñleiddur fyrer þitt bless

Ee ada

ada og blÿda Auglit j Dyrdena.

Eg er hrædður og Vggande vm mig/ þuiad eg ber minn Fieſiod(þad er Truna) j veykum Leirkerum/ þad er j Synda hættre Sælu og Lÿka-nia. Skilninge minner Sælar er hætt vid Villune/ þuiad hun er til henar hneygdur/ En Vilianum er hætt til ad ſamþyckia þ hid vonda/ Til huørs han er og ßrāmfws/ Huar þ minn Ande er ecke ſo reidubwen ſem ſkyllde til þins Otta/ Enn Holldid er þo jaßnan verkt. Synden tekur mig ßangen/ z Logmaal mina Lima ſtrÿder j mote Logmæle mÿns Hugſkots. Eg er hræddur og Vggande vm mig/ þuiad ſa ſlægie Diößull z Andſkote ſitur vm ad nema mÿnum Fie-ſiod ßra mier/ Hanns ſlægder eru margvÿſlegar/ Hans Girnd og A-kefd til ad ſkada/ hin heiptuglegaſta

og

og þær þui nykla illu orckad. Hañ sueik og fellde Adam j Paradijs/Ju dam j Nærveru Christi/og j hans Skola/ Huørnen kann eg þa aumr og veykur/vera vggalaus fyrer hñs Suikum og Vmsatre? Eg er j ot ta og skielfingu staddur/ af þui eg verd j Heimenum vmgangast/ huør þo er allur fullur med Hrecke z Klæ ke. Heimsins Vellystingar locka mig til sijn/ Eñ Motlæted sm̃ a hei ma a vegum DRottins/fæler mig fra sier. Auñ mig auma Mañeskiu/ Huørnen skal eg hiedã komast klak laust? Allur Heimuren er fullur m̃d Snørur/Huørnen skal eg kuña Rø nd vid ad reisa/mz þui bæde þ blijda og þ strijda legst so j Veigen þ̃ mig og mier til Hrøsunar? Eg er j ot ta z skielfingu stadd/þuiad mz þui eg veit ad eg þigg af Drotne bæde

Vilian til þess gooda/og so eitnenn Mætt og Megn til ad framkuæma þ ed goda/ Þa er eg og kuñdande þ/ ad eg mune meiga med Athugaleyse z Airduleyse manu/ neida miñ Gud til ad taka fra mier aptur þañ goda Vilian/sem hañ hefur mier giefed. Eg fer ecke riett mz fyrergiefning Syndaña/og þui er eg hrædddur/ ad Gud mune epter sijnum riettferdugũ Dome/taka þ fra mier verduglega/ sem eg hefe brwkad z medfared overduglega. Eg er kuñdande fyrer/ad eg meige af mijnũ Gude yfergefen verda/huørn eg hefe so opt z tijdum yfergiefed/sijdan hñ tok mig fyrst j sætt vid sig. Eg kuelst j miñu Hiarta/þegar eg athuga/ad þess stærre mune verda og þyngre Doomuren/sem Gæfur Drottins eru mier veittar fleire og stærre/ sie so eg fare

med

med þær jlla og overduglega/ Hier j
mote samt sin̄ mæur/ þa huggar mig
⁊ hughreyster su obrtofanlega Gudz
Myskunseme/ ⁊ kiemur mier til stød
uglega ad treysta DRottne mijnum
þar vm/ ad so sem hn̄ heꝼur gieꝼed
mier Vilian til þess goda/ So mune
hn̄ og eirnen gieꝼa mier sin̄ Nædar
styrk/ til ad ꝼram̄kuæma ⁊ ꝼullgiøra
þan̄ sama goda Vilian/ Þui han̄ er
sa Gud/ s̄ stadꝼastur ⁊ ovmbreytan
legur er/ Hans Myskun heꝼur mier
ætijd hingad til stadꝼøst ⁊ obrigdul
vered/ mū mier ⁊ ecke helldꝛ vm alla
Eilijꝼd bregdast. Sa Grundvøllur
til minnar Sæluhialpar/ s̄ Gud heꝼꝛ
lagt/ mun stødugur standa/ þuiad hn̄
er j hn̄s hiarta bygdur ⁊ lagdꝛ/ huar
ad eingen ostadfeste/ eingē sinnaskipte
⁊ eingen vmbreyting er. Ja/ sa grūd
vøllurenn minnar Sæluhialpar mun

visselega stødugur standa/þui hn̄ er
stadfastur z sterkur giørdur m3 Gu
ds Sonar JEsu Blode/huort bless
ad Blod/alltijd talar mÿnu Mæle/
og afsakar mig þ Velldisstole Drott
ins. Ja/sa Grundvøllur mīi.eflaust
stødugur standa/med þui hañ er m3
oᵭrigdanlegum Sacramentanna In
siglū stadfestur. Ef eg vænte mier
hiñar minstu Sælarheillar edr Vel
ferdar hia sialfum mier/þa mætte eg
vissilega efa vm mÿna Sæluhialp/
Eñ nu er allt mitt Riettlæte/og øll
mÿn Sæluhialpar Von/j Herranū
Jesu Christo/og kann mier þui ecke
ad bregdast/huar þ eg vil vera okuij
den. Nefde eg af sialfs mÿns eigen
Vilia/Krapte edur Skilninge snued
mier fyrst til Christum/þa mætte eg
ottast/ad sa miñ vilie/Krapte z skil
ningur/mætte aptur vmsnuast/og ad
hönum

honum vmſipnunum/ mætte og aptur
miſſa chriſtū/ Eñ nu er þſſu langtū
odruvyſe hattad/ Þuiad Chriſtur
miñ fañ mig þa eg kuñe ecke hñs ad
leita/ z þui mū hñ ecke lata mig apt
ur glataſt/ vpp fra þui hann hefur
mig einu ſiñe funded/ þui ecke er hon
um nu oþægra ad geyma mig nu fūd
en/ eñ ad fiña mig glatadā. Sa hiñ
ſame/ ſem mig hefur leidt wr Daud
ans ſkugga til Lioſſins/ hann mun
ecke lata mig hrektaſt til Myrkran
na aptr ad nyu/ Vilie og Hiartalag
Drottins er alltyd hid ſama og vm
breytiſt ecke af ſier til/ Huorke j þui
ad kalla oſſ til ſyns Nadar Rykis/
nie j þui ad giefa oſſ allra handa go
dar Gafer/ Eñ Gud giæfe eg være
ſo ſtodugur z ovmbreytanlegur j þui
enu goda/ ad mynu Leite til. Sa go
de ſiefiodz er alltyd til reidu af hende

 Drott

DRottins/ Efi Truarhønden mijn er stundū veyk z vanmættug vid ad taka/samt sem ædur mū eg med þss are veykn Truar hende/ gieta teked a mote Christo/og hañ ad mier vaþ ed/þuiad so sem hañ heþur nædarsā lega virdst ad læta mig sia sig z þe ckia/j sijnum Ordum z Fyrerheit ū/ so mun hañ og so nædarsamlega mi er þ veita/ad eg giete mier vid hañs Ord z Fyrerheit med þastre z stød ugre Trw halldeð. Þessa Trwna skal eg astunda ad brynia z styrkua ad giøra/med miñe alvarlegre og jd uglegre Bæn/z skal so alldrei sleppa Drottne vt aþ mijnu Hiartans Her berge/þar til eg heþe sæluhialpena eilijfa eignast.

Kraptur DRottins er so mijkell og mættugur/ad hañ gietur hæglega geymt z sparad mig til eilijþrar Sæ

luhialp

luhialpar/Þar þyrer/þett miñ eigē
Veykleike hrelle mig z giøre mig ihu
gaſaman vm mīna Sœlar Velþerd
þa hughreyſter mig langtū þramar/
Kraptur Drottins/huør ed ſīna þu-
lla Fram̄kuœmd z Verkan/heþur ī
mīnum Veykleika. Hann hiñ ſame
mun mig ſtyrkia/aþ huerium allur
Trwareñar ſtyrkleikur kiemur. Nœ
den Drottins huggar mig/enn minn
Overderdugleike angrar mig. Enn
a mote þeirre Angran ſet eg þad/ad
eþ eg være verdugur Nœdar/þa væ
re ſu Nœd/ecke Nœd/helldur Verd-
kaup/þui þ ſem þ Verkaña Forþie-
nuſtu verdur gieþed/þad verdur ecke
gieþed aþ Nœdeñe/þui Nœd er ecke
Nœd/vtan hun veitiſt alldeilis oþor
ſkulldad/ Þar þ vil eg reña Augum
Truareñar fra mīnum Overduglei-
ka/og til Drottins Nœdar/z Myſk
 unar

uuar/sem þeim overdugu vitdist ad biarga/ Þesse Naaden Drottins leid-rietter þ mier þ s aþvega skeikar/hū bæter a þ sm̄ bresiur/hun aþmaer þ sem a verdur. Huad sem Nad Drottins vill mier ecke tilreikna/þ er so s þ hepde alldrei aþ mi: vered þram ed/so er þa oll mīn Sæalarheill aþ Drottne alleina/og kañ þui ecke añ ars/eñ stødug ad blijþa æþenlega. Amen.

XLIII

Um dagleǵa Umþeinck ing Daudans

Mæntu Christien Mann eskia/ætijd z a huørre Stun du epter Daudanum/þuiad hañ vm situr þig a huørre stundu/ Þa þu vppsteindur ad morne dags/þa þeink tu/ ad skie meige/ad þesse sie seinaste

Dagur

Dagur þiña Lijþstūda. Ad Kuølde
þa þu geingur til huyldar/þa þeink
tu ad ſkie meige/ad þita meige vera
þ ſijdaſta Kuølld þiña lijþdaga hier
i Heime/z ad ſu nott ſem þa j hønd
þer/meige vera þijn ſijdaſta. Huad
ſem þu giører/ Huad ſem þu aþor
mar/z þier þ Hendur tekur ad giøra
eda adhaþaſt/ Þa huxadu vm þyrer
þier/huørt þu munder þ vilia giøra
og adhaþaſt/eþ þu ætter ſamſtūdis
ad deyia/og koma þ Guds Domſtol.
Þu ſkallt meina/ad þott þu huxer ei
vm Daudan/þa mune hñ ſijdr nælg
aſt þig ſamt ſem ædur/eda ad Daud
en mune þeſſ ſliotara koma/ſem þu
hugſar vm hñ optar. Oh nei/ Huo
rt þu helldur hugſar vm Daudā edr
ei/ Huørt þu talar vm hañ edur ei/
þa hanger hañ þier alltijd yfer hof
de/z nælgaſt ætijd meir z meir/ſtūd

 epter

epter Stundu/ Lÿþed er þier feinged
til Lans/ eñ ecke til eignar Rꜳda.
Þier var med þui Forerde leyþt ad
ganga jñ j þta stundlega Lÿf/ ad þu
skylld' vt þan aptur gāga z fra þui
huerþa/ nær sem þu yrder kalladur.
Þu komst naken j þeñan Heim/ Na
ken skilur þu vid hañ aptur/ Þetta
Lÿþ er so sm̃ ein Vegþerdar Reisa/
þegar þu heþur leinge þram̃ halldeð
Ferdeñe/ þa kiemur þar ad vm sÿder
ad þu verdur ad snua Heim j Veg
aptur/ þangad sem Heimelid er/ Þu
ert Leigulide s̄ vm stundarsak' skallt
bua hier a Jørdeñe/ eñ ecke ertu Jar
dareñ" æþenlegz eignar Herra edur
Lands Drotten/ Hugsadu vm ꝥ þier
huørt þu þerdast/ edur huørt þinne
Leid byriar a huørre stundu/ J þr-
re meiningu førum vier villt/ ad vier
ætlum vier munum deyia/ j þeim sein
ustu

ustu Andarslitrum/ Þui eþ vier athu gum riett/ þa deyium vier a huorium Deige/ a huorre Eyckt/ a huortu Augnablike/ Þui þss meir sem eykst vid vora Lijþdaga/ þess meir fortast þeir. Þess leingr ō vier liþum/ Þess mīna er epter oliþad. Þess fleire da gar ō aukast vid vorar Lijþsstunder/ Þess þærre eru epter/ Vær þollum ecke hastarlega j Daudan/helldr lijd ur og þærest smamsaman/ad þm ty mans Punckte og stundū/sem G Vd hefr asett. Þetta vort Lijþ/edr Lyfx stunder/eru so sem ein Leid/edur veg þerdarteisa/af huorre Madur verdur daglega nockud ad þerdast z nockru aþ ad liuka. Oss synist sem onguer hluter sieu fiarlægare sijn a mille/eñ Lijþ z Daude/ Þar þo onguer tueir Hluter eru huor ødrum nalægare/eñ þesser eru/ Þess meir sem sæktet a

Æfena/ Þess meir þokar ad Daud
anum. J þessu Lijfe fer oss alijka ꝛ
siglinga Mønnum/ Þad skiedur opt
fyrer þeim/ ad ædur enn þeir vita af
þa er þeirra Reisa endud/ ꝛ vnder þ
Land komed sem þeir sier til ætla/
Eins fer oss tijtt og opt/ Adur enn
vier afvitum/ þa er Dauden komen/
þuiad huad sem hellst vier giørū/ ed
ur adhøfunst/ Huørt vier etum edur
dreckum/ Huørt vier vøkum edr sofū
þa erum vier so sem a sijfelldu hlau
pe til daudans/ ꝛ nálgūst hn̄ æ meir
ꝛ meir. Marger hafa sijnar Lijfstūd
er vtendad medan þeir hafa vered j
Umsuifū/ ad vtvega sier lijfsins At
vinnu til seirne Tijmanna. Eingenn
tekur med glødu Giede mote Dauda
num/ vtan (sa ad eins) sem sig hefur
leinge vid hønum bued/ Deydu fra
þynum jlla Vilia/ hier j þessu Lijfe/
og

z þa muntu lifa Gude j Daudanū.
Lattu Synder z Leste deyia fra þi
e/ Madur eñ þu sialfur deyr/ Stadu
til ad sa gamle Adam/deye j þiñe
Natturu/a medan þu lifer/ So mū
Christur lifa j þier þa þu deyr/ Sa
ytre Madurenn skyllde alltijd j þessu
Lijfe forerdast z fordiarfast/þa mū
j Daudanum edur j Andlatinu/end
urnyast sa jñre Maduren.

Dauden flytur z færer Mañ/fra
stundlegum z flotlijdande Tijmum/
jñ til Eilijfdareñar. Þuiad þang
ad sem Tried fellur/þar liggur þ.
O huad kostgiæfelega ættum vier nu
þa ad þeinckia vm Daudans Tijma
og stundu. Tijmarner lijda z endast
Eñ Eilijfden/sem alldrei tekz enda
kiemur a epter. Bw þig þui vid ei
lijfdeñe/nu medan Tijmen varer.
Strags a vorre Daudastundu verdz

 þad

þad alycktad/og vikliad huilijker vi-
er skulū verda/vm alla Eilijfd/huo
rt vier skulū vera j eilijfre Sælu/edr
eilijfum Kuolum/ A þui Augnabli-
ke/Daudastundarēnar/þa añad huo
rt eignūst vier eilijfa Farsælld/edur
missum hana/ Siadu þar f til miin
Sala/med huad storre Vmhyggiu
þier ber ad buast vid þeirre stundu
Daudans. Ef þu hugsar vm/ad
þu verdur ad deyia/þar med er þier
hægast ad forackta/og lijtils virda/
allt ꝥ sem j Heimenum er. Hugsadu
vm fyrer þier/huorsu ad Augū þijn
mune formyrkuast og oskygn verda j
Daudanū/ ⁊ þar mz mun þier hægra
verda ad snua þeim fra Girnd f a
nytra Hluta/ Hugsadu vm huornen
þijn eyru mune verda þungheyrd j
Daudanum/og med þeim þancka
kantu hægleg" ad byrgia þau fyrer
Gud

Gudløstun/Kiesne og Klæme. Hyxa
þu vm hönen Tungā mune hiadna
z mættlaus verda j daudanum/ z su
Jhugan mun koma þier til ad taka
betur vara a Ordum þiñar Tungu/
so hun tale ecke jüt. Set þier fyrer
sio ner þañ suita/og Harmkuæle sem
Mañeskian verdur ad þola/ þa hun
deyr/ z so munu þier synast lijtils ver
dar allar heimsins vellystingar. Set
þier fyrer Siouer/huorsu Madr ser
naken vr þessum Heime/ z muntu mz
betra giede gieta Fataktena vmbored
j þiju Lijfe. Huglied þu/huornen all
ur lijkamenn afmyndast og ofegrast
j Daudanum/og so muntu hægleg
gieta lijtils acktad allt Veralldareñ
skart og Prial. Athugadu þad sara
Sælareñar Kuein z vein/þa hū er
so ē naudug dreigen vt af Lijkaman
um/og þa muntu þess kostgiæfeleg

ar varast/Synder z Suijvirdingar.
Hugsadu vm þa Rotnan/sem þu he
fur þier ad vænta epter þiñ Dauda
og so muntu hægleg" þar med giefa
dempad Holldsins Dramb z metnad.
Hugsa þu vm huersu allar skiepnur
yfergiefa þig j Daudanum/z lærdu
þar af ad snua þijnu Hiarta z þiñe
Elsku fra øllum ødrum Hlutũ/og
til þijns Skapara alleina. Hugleid
þu huørsu Daudenn sier þar skarpt
epter/ad þu giefer ecke ꝥ einasta med
þier teked j Grøfena/og lær þar af
ad forackta þessa Heims Audæfe z
Rijkedæme.
Huør sem hier j þessu Lijfe deyd-
er og Myrder sijna Sal/med dagle
gum Syndaña Athøfnum/hañ fer
j giegnum þeñan stundlega Dauda/
jñ til þess eilijfa Dauda z Kualan-
na. Eingen kiemst sa til þess eilijfa

Lijfsins/ sem ecke hefur hier j þessu lijfe vppbyrtad ad lifa j Gude. Vil ier þu lifa nidt j Daudanũ/ þa kost adu Kaps a ad verda hier jnnplantadur Christo/ med Riettre og sannre Tru.

Þeincktu til Daudans a huorre stundu/ þui Dauden vænter þijn til sijn a huorre Stundu. Vær berum Daudan avallt med oss j vorre Nattturu/ huort vier þorum/ vegna þess/ vier berum Syndena med oss/ Þuiad Dauden er verdlaun Syndarennar/ Vilier þu nu ad Dauden skule þier ecke beiskur verda/ þa heyrdu Guds Ord/ og legg þau vppa Hiartad/ z tru þui stoduglega. Trwen samtein ger oss so vid Christũ/ ad hun giorer oss eitt med honũ/ og giorer af christo og oss/ so s̃ eina Mañeskiu. Þeir sem nu so eru j Christo/ z eitt

 med

med honum þ Truna/þeir kunna
þeim eilifa Daudanum ecke ad deyia
þuiad Christus er þeirra Lijf. Sa
sem helldur sig med Trusie vid Gud
sin/hn verdur ein Ande med honum
(so sem Skriptin vottar) z þui kan
sa hin truade/ecke ad deyia ad eilijfu
þuiad Ande Guds er hans Lijf.

Jsraels Folck ferdadist j giegnu
Rauda Hafed til þess fyrirheitna
Landsins. En Pharao z hans her-
lid druknade j þui sama Hafe/Eins
er Daude þeirra Gudhræddu/so sem
Jngangur til þess eilijfa Lijfsins/z
so sem Dyr til Paradijsar/ Enn
Daude þeirra jllu z ogudlegu er on
guanleigen ending/ stundlegra Eym
da/ Helldur er han so sem eirn hlek
ur/sem saman teingslar þær eilijfu
Eymder/vid þær stundlegu og þær
epterkomendu/vid þær ypperstodnu.

þeir

þeir sem so deyia sæla/ þr ßram̄ ßara
ßra þm̄ ßyrsta Daudanū til þess an̄
ars Daudans. So er nakuæmleg
Samteinging a millum Christi/ og
hans truadra Mañа/ ad hun kn̄ ecke
ad riußast nie sundurslitna / j sialßū
Daudanū. Mitt j Daudans stærstu
Dim̄u liomar ß̄ þeirra Sælar aug
um þ skiæra Lios gudlegrar Mysku
nar og Nadar/ a þeirre hættusomu
Daudans Leid/ sender Gud sijnum
Þienorum/ þa heilogu Eingla til
Verndar z Leidarvijsirs. Lijkamar
þeirra gudhræddu eru Mustere heil
ags Anda/ og þui mun sa gode H.
Ande ecke leyßa/ ad hans Mustere
niðurbriotist so j Daudanum/ ad þr
eige ecke Vpprisuñar og Vppbygg-
ingareñar aptur von. Guds Ord er
eitt ößorgeingelegt z guddōlegt sæde
þar ßyrer kan̄ Dauden þ ecke ad vt

 slöckua

ſtøckua/helldꝛ hylſt þ z dylſt j hiørt um þeirra gudhræddu/ og a ſijnū tijma/mun þ þau Niørtun(j huorium þ er ꝑaled og ꝑolged)endurlijꝑga og aꝑ Daudanū vppvekia til Lijꝑſins. Amen.

XLIV
Huggun ꝑyrer þa ſem miſſa ſijna Aaſtvine.

Þeinktu Chriſten Saala til þijns goda Endurlauſnara JEſu/og þa mun þier ecke kuña ad oꝑbioda Daudans Ognan. Grimd daudās er ad ſoñu mijkel/ z mættug til ad hrella/eñ lāgtū meire er Maatt de þijns Endurlauſnara/z megtugre til ad hugga. Jſraels lydur gat ecke drucked Vatned af Bruñenū Mæra j Eydemørkuñe ꝑ Beiſkleika Vatz ſins/Eñ ſem Moyſes epter Guds a viſan

vꝫſan kaſtade Trienu ȷ Vatned/þa vard Vatned ſætt og man Beiſkiu/ Enda er þui z ſo vared/ef þu þikiſt i þijnu Hiarta ecke gieta ſtadiſt beiſk leika Daudans/þa vijſar Gud þier til þeſſ Trieſins/ſem betre Beiſkiu Daudans hefur vmſnued ȷ Sætleika. Þetta Tried er ſa edla Kuiſtur af Root Jeſſe vppvaxen/ſem er Her rañ JESVS Chriſtus ſialfur/ huør ed ſoddan Sætleiks Krapt ȷ ſier hefur/ad ef nockz vardveiter hans Ord/Sa hinn ſame kann ecke ad ſmacka Daudañ eilijflega. Þetta Lijf er fullt Þyngſla og Þianinga/ og þui ødlaſt þeir ſtora Huñld z liet ter/ſem f Daudan burt ſofna fra þeſſu Lijfe. Þad ma ſo reiknaſt ad alldrei deye nockur Rietchriſtén(þui ad hans Sæl lifer ȷ hia Gude)hell dur deye alleinaſta hans Lymaer/

 og

og Motlætingar. Þetta sem oss syn
est Dauþe/er ecke Dauþe/helldur ein
Vegferdar Reisa/z þo soddan Veg
ferdar reisa/s ecke ma reiknast burt
for/helldur apturkoma til þess riettu
Heimehsins. Ecke missũ vier vora
Astuineñ þa þeir deyia/helldur so sem
ferdast þeir vndan vppa Veigenn/
þangad sem vier allir skams komum
a epter. Þeirra Dauþe ma ecke reik
nast Vndergangur/helldur Vppgã-
gur/Ecke Burtfør/Helldur Vndan
fer. Dauþe Guds Barna er ein
Fæding til eilijfs Lijfs/og þui er hũ
enguaneigen Tion/helldur Abate.
Þad vorer Astviner deya j burt/
Huad er þ añad/ enn þeir gefa þa
vpp ad syndga/ Þeir gefa vpp ad
hrekiast z velkiast j þessum Heime/
Þeir gefa vpp ad lijda Eymd og
Anaud. Þad vorer Astviner deyia j
sañre

ſañre og ſtødugre Tru/ Huad er þ
añad eñ þ/ad þeir ƀerdaſt j burt wr
ſkugga ſtundlegs Lijfs/z koma j þañ
Fegurdar Lioma eilijƀs Lijƀs / Fra
Sorgeñe til fagnadarins/ Fra moñ
unum til Guds. Þeſſu Lijƀe ma vel
lijkia vid eina Sigling/ Eñ Endin g
Lijƀſins edur Daudañ/vid eina go
da og hættulauſa Høƀn/Og þui er
ecke tilbærelegt/ad vier oƀmiog hør
mum/þott vorer Viner z Naungar
j burt deyé/helldur ættū vier ad ſam
ƀagna med þeim/ad þr eru yƀer vm
þ hættuſama Haƀ Lijƀdagaña/jñ j
þa godu z vggalauſu Daudās høfn
komner. Þeſſu Lijƀe ma vel lijkia
vid eina Myblyſſu/ edur Fangelſis
Hws/ Eñ Daudanum vid Frelſe ed
ur Vtƀararleyƀe aƀ þui Fangelſe/
og þui bidur ſa gode og gamle Sime
on ſo/a mote ſijnu Andlate/ſeigande

 Lættu

Lattu nu DROTten/lausan Þion
þiñ j Fride/edr gieþ nu Þione þynû
Vtþararleyþe. Vm Vtþararleyþe
edur Lausn bidur hier sa gode gamle
Guds Mañ/aþ þui hñ fiñur og þor
merker sig j daudlegum Lykama/sẽi
lucktann so sem j audru Fangelse/
Þar þyrer ættum vier ad samþagna
z glediast mz vorum Astvinû/ad þr
eru frialser ordner vt af þssare myrk
nastoþuste/z eru komner til þess þull
komna frelsisins. Postulen Pall ost
ar sier ad hañ meige verda laus/og
liþa med DROTTNE. Hier he
þur hñ hugleidt/ huornen Mansins
auma Sal er j þssu Lyfe/so s bund
en vid þann daudlega Lykama/med
einu sterku Þrældoms Bande/huort
band hñ oskar vpp mætte losna þyr
lykamlegan Dauda/so Aunden mæt
te verda þrij z liþa hia synû Drott
ne

ne og Skapara. Skylldum vier þa hryggiast þar vid þegar vorer Astviner losast vr þuilykum Bondū og ꝼa fyllelegt Frelse og Lausn? O nei/j onguañ Mata/ Nuar til skylldum vier taka vppa oss suart Sorgarklæde/epter Frapall vorra Nauunga/þar þeir haꝼa þa jklædst huijtum Fagnadarins Skrwda? Þui so er þar skriꝼad/ad þeim v-woldu sieu gieꝼenn Nuijt Klæde/þ saker þeirra Meinleysis / og ad Palmvidur sie j þeirra Nondum/vegna þess sigurs ē þeir hafa vñid. Þui skulum vier þia oss mz Narme z Sorgartarum / þar vier vitum þo /ad Gud heꝼur þerrad oll Tar aꝼ þeirra Augū? Þui skulum vier auka oss sialꝼum Onæd þar med/ad harma vora burtsoꝼnada/þar þo þeir eru j þuilijkum sælldarstad/Þar ecke heyrist ꝼramarmeir

Kuein/Hørmung edr Hroop nockurt helldur huꝫ laſt Þeir Þat af ſijnu erfide ? Þui ſkulū vier kuelia vora Aund j ofmyklum Harme/vegna Þeirra ſem nu eru j Þeirre allra ſtærſtu glede og Vnadſemd ſtadder/á medal Gudz heilagra Eingla ? Þui ſkulum vier med grætlegre Roddu hroopa/ og kueina epter Þá/ſem ſtanda frāme fyrer Lambenu/og ſyngia eirn nyan Fagnadar Lofſong/ hafande Gulliegar Horpur z ſkeingia Hliodfære ſier j Hendū ? Þui ſkylldum vier harma Þ/Þott Þeir hafe vered j burtu kallader vr Þeſſū Heime/Þar Þo Þeir ſialfer fagna og glediaſt ſem meſt/ Þar vlaf.

Hued gott og æſkelegt ſie/ad ſkilia vid Þennan Heim/vijſar Chriſtr j Þeim Ordum/Þar han ſeiger til ſinna Læreſueina/Ef Þier elſkudud mig/Þa mundu

mundu þeir glediast þar aþ/ ad eg
fer hiedan vr þssu Lyfe. Lærésueinar
ner hryggdust þar aþ/ad Herran Chri
stur sagde þeim þ sijna Burtþør vr
þessum Heime/ Enn hér vppa suarar
Christur þeim og seiger/ad eþ þeir
heþde riettla Elsku til sijn/ þa mundie
þeir ecke misvñna sier þeirra sarsælu
Vmskipta/ ad skilia vid þessa Eymd
og jnganga j þa eilijfu Dyrd. Være
re so ad þu værer staddur j Sio edur
j siglingum/ og þu sæer þ starm og
stoar Olgu/sem skipenu kynne ad tor
tyna/ Munder þu ecke giarnana og
þeigenn vilia flyta þier til goodrar
Haþnar ? Hugleid nu z sia/huorsu
þesse Heimur er so sem a þallande
for komen/z þer daglega Dags meir
og meir hrørn̄ide/so augliost er ad
ecke mune langt þess ad bijda/ad hñ
med ollu kollsteyþest og eydeleggest/

 þui

Þui skyllder þu þa ecke þacka Gude þar fyrer/og samfagna med þijnum astvinum/ ad þr eru fyrre eñ serina frelsier med einum skaplegum Dauda/ vndan þeirre ognarlegu Hrapan z þui hættusama skipbrote þessa heims/ huors ecke hefde vered gott ad bijda.

J huors Hondū meinar þu ohættara edur betra ad eiga velferd þiña Astvina/eñ j hondū Herrans Christi? J huorium stad meinar þu ad Aund þiña vina z naunga/kynne o hræddara edur vggalausara ad bua eñ j þui farsæla Paradijsar Rijke? Athuga huad Postulen seiger vm Daudan/ Dauden er Abate/ (seiger hn̄) Ja/ad soñu er þ stor Abate/ad hindrast fra Synda Jdnenne/ Stor Abate er þ ad skilia vid þ

verra

verra/ enn taka j ſtaden þad betra/ Hafe þiñ Aſtvinur/ſa j burtu ſofn ade vered þier jñelega æſkþolgen og hiartkiær/þa ſkal þo z a/Gud ad vera þier eñ þa langtum hiartkiæraré huørs vilie þ var ad taka þañ þinn æſtvin til ſyn/ Sia þu til þu reidiſt ecke vid Drottenn/þui hañ tok eckert añad j burtu fra þier/ eñ þad ſ hañ hafde þier ædur gieſed/hañ tok ſitt aptur/eñ þitt ecke/ Lat þier þ ecke miſlyka/þott Drotten take þad ædur heimte aptur/ſ hñ hafde þier feing ed til Laans/eñ ei til eignar. Drotten eitn er ſa ſm̃ ſier fyrer okomna z yfirhangãde Olucku ? Og þui ſkalltu þeinckia/ ad af ſiñe fodurlegre Forſorgun þ þynum framlidna Vin þa hafe Drotten kallad hañ j burtu vppa þ hañ ſkyllde ecke falla/j þa yfirhangande og epterkomande O hamingiu.

Þeir sem sofnader eru j Drottne huijla þa sætlega og vært/ j sijnum Grøfum/ þegar þr sem epter lifa kueliast miøg og onædast/ midt j sijnu Hasæte og j Høllum sijns Rijkis. Hafer þu nu mist ástwdlega Vine/ þa giættu þar ad/ ad þu muner finna þa aptur langtum ástwdlegre/ Þetta er stuttur Tijme/ sem þu verdur vid þa skilen/ En sa Tijmen sem yckar Funde saman(eingar) aptur/ tekur alldrei Enda/ þui þad er su blezada og Andvaralausa Eilijfd/ Þuiad epter obrigdulu Gudz Fyrerheite/ vonū vier oss þess/ ad vier munum hiedann fara/ wr þessu Lijfe/ huadan nøckrer vorer eru vndan oss farner/ z vær munum til Lijfsins jnngånga/ þar sō ad vorer ástvíner skulu oss verda þess hiartkiærare/ sī̄ þeir hafa oss ádur vered kunnugre.

Jæ

Jæ/vær skulum þar so elskast jñ byrdis/ad þar skal alldeilis eingenn Kuijde vera þyrer nockre sturlan/ed ur sundurlynde/ þar verdur hiñ same fagnadur z rosamur stadur til reidu bæde þeim sem vndan eru farner/ z þeim er a epter koma. Þar mun hu or þeckia sijna æstmeñ/ættmenn og Naunga/z med elskulegum vnunar somum samrædum huor añan gled ia. Þar mun Broder og Syster til samās vera/Bornen hia Forelldron um. Og a þuilijkum glededøgum mun eckert Kuølld ending giora.

Alijtlu þar þyrer ecke so skilnadr Tijmana/þar þijner verda fra þier skilder j Andlatenu/ad þu ecke myk lu framar/afhuger z yfferveger/Tij ma fundana/ þegar þijner æstviner verda þier aptur samteinngder j Vp risunne. Huor sem stadfastlega trw

 er

er Vpprisu þeirra Framlidnu/hon-
um synest Dauden ecke ad vera þar
annad en̄ ein hæg roosemdar huijld.
Allt huad j heimenum er/þad hef-
ur j sier & med sier liosa Merking &
Fyrermyndan Vprisun̄ar. Dags
liosed þo þad daglega gange vnder
ad Kuollde/þa ren̄ur þad þo æ jafn-
an vp aptur ad næsta Morne/Gras-
ed sem a Veturen deyr og følnar/ þ
lifnar og blomgast aptur ad Vor-
enu/þegar Tijmarner ærsins edur
Manudan̄a taka enda/so teke strax
Vpphaf aptur a ødrum nyu̅ Tijmu̅
Avexterner falla af /og vaxa sijdan
aptur ad nyu/Sæded kan̄ ecke ad friof-
gast og vaxa vpp aptur vr Jørden̄e
vtan þ rotne þar ædur. Þa Fuglen
Phœnix hefr brent sig til Ausku/þa
lifnar þar ein̄ vngur Fugl aptur vr
Ausku̅n̄e/ So siaum vier alla hlute
endur

endurnyaſt / epter ſijna Foreyding. Huør vill þar þ trwa / ad Gud mune hapa til onytis lated ſoddan Fyrernyndan ſkijna z ſtaſt j nꝛtturlegum Hlutum? Eda vill nøckur meina ad Skiepnunnar Nꝛttura / huør ed ſod dan Imynd Vpprisuñar j ſier ber / hun ſie kroptugre eñ Gud / ſem lopad hepr ad vort holld ſkyllde epter Dau dan vpprijſa? Hañ ſm̃ ad endurlijf gar Sadiskorned j Jørduñe daudt z rotnad / ſo þu meiger vid þad lipa z þier þ til Atvinnu hapa j þſſu Lijpe / Skyllde hañ ecke myklu helldur end urlijpga bæde þig z þijna / ſo þu og þeir meige eilijplega til ſamãs lifa? Gud hepur kallad ſijna elſkanlega / jñ j þeirra Suepnherberge / þar þyr er miſyntu þeim ecke þeirrar Nꝛaldr z Roſemdar / ſem þeir hapa / jnnañ ſkamts mũ Vpprisu Tijmen koma.

Þu meinter/kannſkie/ad þinn Aſtvi
nur mũde meiga verda ge[illegible]legur Li
mur Guds Chriſtne/ſem ſtrijder hier
j þeſſu Lijfe/ædur enn hñ j burtu dæe
aþ Verolldenñe/ Enn Gud villde ad
hñ ſkyllde vera Limur ſinnar Chriſtne
ſem Sigrenum hroſar j himnenum/
Drotten villde þ ſo haþa/ þar þyrer
lattu þier þ z eiñen vel lijka. Þu
þeinckter/kañſkie/ad þinn framlidne
æſtvinur/ſkyllde hier læra goodar J
þrotter ment z Speke/ Enn Gud vill
de ad hañ ſkyllde j þm himneſka ha-
ſkolanum læra þa riettu z ſoñu Spe
ke ſ alleina ma ſpeke kallaſt/Drott
en villde þad ſo haþa/ þar þ lættu
þier þ eirnen lynda og lijka. Þu vo
nader/kañſkie/ad þiñ Naunge/ſ nu
er j burtu ſoþnadur/munde komaſt
til meire Tignar ædur hañ dæe/ og
munde einhuørn tijma/meiga ſitia a
medal

inzal Herra z Hofdingia/ Eñ Gud
villde hafa hañ sitiande/ a medal Fr
ra himnesku Hofdingiaña/ sem eru
hañs H. Einglar. Drotten villde
hafa/ ad þ skyllde so skie/ þar fyrer
lættu þier þ og so lynda. Þu vonad
er/ kañske/ ad þin framlidne ætvinur
munde verda audugur/ og safna myk
lu Gotze/ adur enn hañ dæe/ Enn
Gud villde hañ skyllde fa ad verda
audugur j Dyrdareñar Rijke. Drot
tenn villde hafa ad þ skyllde so skie/
þar fyrer lættu þier þ og so vel lynda.

Þu Heilage Herra Gud/ þu tokst
þ eina j burt/ þ þu hafder sialfur gief
ed. Sie þitt Nafn lofad og bless
ad um allar Allder Allda. Am.

XLV

Um hañ sijdasta
Dóm

FAdeuren dæmer onguan / helldur hefur hañ giefed Syn/enum alla Magt ⁊ Valld ad dæma. Þar vtaf veit eg vel/O Herra JE/su Christe/ad þu muner koma eirn strangur og riettlatur Domare/Og muner auglysa og framleida allra Maña heimuglegar og huldar At/hafner/huort þ er helldur Giørder/ Ord edur Þanckar. Þa mun vppyf er þm aumu Mañskiepnum/ȳ fyrer hañ Doms wrskurd koma/vera eirñ vægdarlaus ⁊ strangr Domare/Nid ur vnder þeim Oped og Gapande Helvijte/ Jñan þ j Brioste nu nagan de Samvitska/ Nid ytra sa vpptend rade Kualaña Elldur/ Vid hægre sijdu Syndernar med siñe hardre A/klogun/ Vid vinstre sijdu Diefla rn er med hrædelegre Ogn Kualanna. Þar munu vera nælæger þeir goodu

Eingl

Einglarner sem veria syndugū Jñ-
gøngu j Sæluna/og þeir jllu Eing
larner/sem þa med sier hrekia z dra
ga j Kuolena. Nia huørrū skal eg
þa skiols z Nælis leita/O Herra Je
su/j sobdan hættelegre þrengingu?
Eg ottast øll mīn Verk z Athaf
ner sem eg hefe framed/ þui eg veit
þu væger ecke þeim sem syndga.
Þar verd eg komen mʋdt j millū Tī-
mans og Eilijfdarēnar/ Tijmen hef
ur þa Enda/ eñ þa er Eilijfden ep
ter þ høndū/s alldrei kañ ad endast.
Þeir jllu ohreinu Andar heimta/ad
j Lios leidist øll þau Jllskuverk/ sem
epter þeirra Eggian og Jñblæstre
hafa framen vered/. Ja/ þeir tia og
framtelia huørn eiñ z eiñ Glæp/ vp
pa þ ad þr nae Sāleñe j siñ Sel-
skap med sier til Kualañā/ Þa mun
hiadna z ad øngus verda allr himen

 sins

sins Her (þad eru Stiørnur z Himentunglen) og Himnarner sialþer nu nu samanveþiast/so s̄ añad Blad/z allur Himensins her mun nidur hryn ta/so s̄ Lauþblad hrynur z þellur af Wyñtrie/edur Fyk̄iu trie/ Solen mũ rodna/eñ Tungled blikna. Nu eþ þsse Verk þiña handa/huør þo eck ert jllt hafa giort/flya so z skyla sier þ þynu Auglite/ Huørnen. þa eg aum̄ syndare skadist ad koma þyrer þyna Augsion ? Himnar Himnaña (edur þr hæstu Himnar) eru ecke aan Saurgunar j þynu Auglite/ Huad mun eg þa aumur vera aan Saurgunar/þar eg jsidreck ranglæted/so s̄ añad Vatn ? Nu ef sa riettlæte kn̄ naumlega holpen ad verda/ Huar mun þa sa hiñ synduge birtast ?

Huørt skal eg þa flya ? Hia huørium skal eg mier Skiols leita/nema

hia

hia þier miñ Herra Jesu/ Þu hinn same verdur Domare / yfer mijnum Syndum/s vegna mijña Synda ert a Krossenum dæmen/ Þuiad so seiger Skriften/ad Faderen dæme onguan helldur hafe hañ Synenum ... allt vallð til að dæma. Faderen gaf Synenum allt Vallð til að dæma/ eñ Sonuren gaf sig sialfan j Daudan/so hann þyrfte off ecke ad fordæma/z Fødursins Riettlæte/yrde same Fullnægia giørd/ Þui so. stendur: þ skrifad/ Ad so elskade Gud Heimen ad hñ gaf vt siñ eingetē SON/ecke vppa þ hñ skyllde fordæma Heimen helldur ad Heimuren yrde holpen þ hñ. Nuørnen kñ þ þa ad ske /miñ gode Herra JESV/ad þu fordæmer mig/þ fyrst þu ert þar til af Fodurnum sendur ad eg skule f þig holpen verda ? Þu hefur Fullnægiu

 giört

giort Vilia þijns elskulega Fødurs
j øllu/ Nuørnen skylder þu þa/ hĳns
Vilia ecke og so Fullnægia giøra/ j
þui ad giøra mig auman sæluholpē.
Pad er ecke Vilie þijns Fødurs/ ad
eirn af þeim minstu vesalingū porr
tapist. Nu er eg soddan eirn lijtel
motlegur vesalingur j þijnu Auglite.
Eirn lijtelmotlegur vesalingr/ z eirn
en þ mijnu Auglite/ z epter mijnum
Dome/ Þui huad er eg añad en dupt
og Aska ? Pa er eg og eirnen j Jo
kan Gudrækneinnar/ og christelegra
Dygda/ oplijtelmotlegur og einskis
orkande vesalingur. Framkuom þu
þar þ a mig so aumum z lijtilmotleg
um Vesaling/ Vilia þijns himneska
Fødurs. Þu ert þar til hingad kom
en/ O gode Jesu/ ad þu skyllder sælu
holped giøra/ þ ē glatad var/ Nuør
nen kantu þa ad pordæma þañ sem
giriijst

girntiſt ſæluholpen ad verda ? Synd
er mẏnar aklaga mig ad ſøñu/ ⁊ vt
heimta aß þiñe Riettvẏſe eiñ ſtran
gan Dom ẏßer mier/ Eñ þu hefur
mẏnar Synder aß mier teked/og vp
pa þig ſialßan lagt. Þu heßur j bu
rt teked Synder alls heimſins/ Nuør
nen ſkylldu þa mẏnar Synder vera
epter ordnar ? Nuørnen kantu ad
vilia ßordæma mig ꝥ mẏn̄ Synder/
þar þu ert þo ſialfviliugur ꝥ þær da
en/ſo þær yrde kuittar ? Þu ert daen
ꝥ Synder allz heimſins/ Nuørnenn
ſkyllder þu þa ecke vera daen og ſo
ꝥ mẏnar Synder. Neßder þu viliad
epter ſträgaſta Riette vid mig hønd
la/Herra Jeſu/ Nuad ſkyllde þier þa
haßa geinged til þeſſ/ad vilia nidur-
ſtẏga af himnaſka haſæte/⁊ jklædaſt
mẏnu Hollde/⁊ lẏda Dauda ⁊ Kroſſ
ins Pẏnu ?

Sie ſo ad Dioflarner aſake mig
⁊ krteſieſt Kuala yfer miñe Sælu/ ꝥ
þau Verk/ſem hun hefur epter þrra
Aeggian framed/ Þa ſuara eg þar
til/ Ad Hofdinge þſſa heims er dæ-
dur/og med þig hefur hann eckert/
Eñ hafe hñ eckert mz þig/þa hefur
hñ og eckert med mig ad giora/ Þui
ad eg trwe a þig Drotten miñ/ huar
ꝥ þu ert j mier og eg j þier. Klage
Dioffullen mig/þa klagar hañ þar
þiñ Vin/Hñ klagar þar þiñ Brod
er/ Hañ klagar þar Barn ⁊ Erfin
gia þſſ eiliffa himneſka Fodurs/eñ
omøgulegt er ad þu muner ſtrangan
Dom leggia a þinn Vin/ a þinn
Broder/⁊ þitt Barn.

Sie ſo ad Moyſes aklage mig mz
ſínum Dome/⁊ hroope Bøluan yf-
er mier/med þui eg hiellt ecke allt ꝥ
ſem ſkrifad ſtendur j Løgmals Bok
enne

enne / Þa ſuara eg þar ſo til/ad þu Herra Jeſu Chriſte/ert orden Bøluan miña vegna/z ꝼ miña ſkulld/ſo ad þu þeinger mig frelſad fra Løgmalſins Bøluan. Eg hugſa ecke vm þo Moyſes hroope bøluan yꝼer mier/þeg^r þu kallar mig bleſſadann þui eg er j ꝼullre Von/ad eg mune aptur ꝼa ad heyra þeſſe Ordenn til mijn tølud/a ſamt ødrum. Komed Bleſsader Mijns Fødurs og eingiſt ꝥ Rijke ſem ydur er ꝼyrer bued/ et c/ Aklage mig Moyſes ſem hn̄ vill/ſamt muntu ecke klaga mig ꝼyrer þijnum himeſka ꝼødur/ helldur muntu vera miñ Medalgangare hia hønum. So ottaſt eg þa ecke Bøluan Moyſis/þui þu heꝼr j burtu tekid þa hn̄s Handſkripꝼt/ſē var a mote mier. Sie ſo ad þr hinu ꝼordæmdu

 klage

klage yper mier/ ⁊ vthrope ad eg ha
pe j sømu Glæpe palled sem Þr / og
eige Þui ecke helldur vægd ad pa eñ
Þr/ Þa jata eg ⁊ medkieñe/ O Her
ra Jesu/ j Þui ad syndga/ er eg Þra
japninge/ Enn Þ/ ad eg kañast vid
mijna Synd/ ⁊ snyst med riettre Jo-
ran til Þijn aptr/ miñ Endurlausna
te/ Þad skilur a millum mijn ⁊ Þra.
Þu seiger so sialpur/ Ad sa s̄ heyrer
Þitt Ord/ ⁊ truer a Þañ s̄ Þig sende/
Hañ hape Þ eilijpa Lijp/ og hañ skule
ecke koma þ Domen. Nu er eg sa
hiñ same s̄ heyre Þitt Ord Drotten
⁊ true a Þig/ Eñ Þott Þad sie veyk
tru/ Þa er Þ Þo samt Tru. Eg true
ad sonu Herra/ eñ kom Þu til hialp
ar mine veykre Tru/ Eg true/ enn
bid Þo Þu auker mijna Tru. Þo eg
sie sekur j øllum ødrum Syndū Þrra
pordæmdu/ Þa muntu Drotten hial-
pa/

þa/ ſo ad eg verde/ ad eins j vantrw
une/ ecke med þeim bunden. Aller
þeſſer aklagendur ſkielfa mig/ Enn
þu ſ[em] ert domaren/ þu hughreyſter mig
aptur/ Þuiad þier fieck Faderen alla
Makt til ad dæma/ Hann gaf allt j
þijnar Hendur/ enn þu vtgafſt þar a
mote ſialfan þig f[yrer] alla Menn/ Ja/
þu vtgafſt ſkalfan þig f[yrer] þinn Søfn
ud ſo ad þu hreinſader hann/ z helgad
er med Laug Vatſins j Ordenu.
Nuørnen er megulegt þu feller ſtran
gan edur hardann Dom yfer þa/ fyr
er huøria þu hefur vtgiefed ſialfan
þig j Daudann/ ja/ j kroſſins Dauda?
Þu munt viſſelega þitt eiged Holld
ecke hata/ Nu erum vier limer þijns
Lijkama/ Holld af þijnu Hollde/
z Bein af þijnum Beinum.
Amen.

XLVI

Um þad/ Hvørnen Mann skal langa epter eilijfu Lijfe

NEke attu Saala mijn/ Þad elska þetta pallvallta Lijf/ sem skyndelega tekur eiñ enda/ helldr hitt s̄ a epter kiemur z onguan enda tekur/ Uppstig þu þangad j heilag re Girnd þijns Hiarta/ þar sem ad er Aska ꝥ utan Elle/ Lijf ꝥ utā Dau dā/ Glede ꝥ utan Hrygd/ Rijke ꝥ utā Umskipte.

Hafe þitt Hiarta Lysting a Feg urd z Frydleika/ þa vit þu/ ad þeir riettlaatu skulu skijna so fagurt so sem Solen. Þocknest þier Styrkleike/ z Liettleike/ Þa skalltu vita ad þr ut volldu mune vera lijker Einglū Gu ds. Girnest þier langer Lijfdagar med sijfellldre Heilbrigde/ Þa skalltu

vita

vita ad þar verdur eilijþ Heilbrigde og heilbrigdur eilijþleike. Lyste þig ad haþa allskyns Nægd þa vittu/ad vtvalder munu sediast aþ/allra handa Nægd/þegar Dyrden Drottens verdur openberud. Haþer þu skiemtun aþ føgrum Saunghliodum/þa syngur þar Einglanna flockur sætlega/þyrer vtan Enda/z an aþlats. Girne þig ad haþa Epterlæte/z hreinferduga Vellysting/þa sia þu/Gud mun þar drycktia sijna/med sijþelldum straume þuilijkrar Vellystingar. Girnist þu vijsdom z Speke/sia/ad sialf speken Guds liþanda/ mun sig þar þ þin vtvoldu openbera/z kostega lata sig sia z þeckta aþ ollum/Giediest þier Vinatta z Kiærleikur/þa sia þu/vtvalder munu elska Gud framar enn sialþa sig/z huør annan jnnbyrdis/ so sem sialþan sig/z Gud mun oß el

 ske

ſka þa þramar eñ hu er eiñ kañ ad
elſka ſialþan ſig. Naþer þu Lyſt a
godu ſamlynde/þa ſia þu par vilia
aller eitt. Girnſt þu makt z. Krapt
til ad koma þui af ſtad ſiñ þitt hiar
ta girniſt/þa ſia þu/ad þui vtvoldu
verdur hægt allt þ ad giora z þrañ
kuæma ſ þr vilia/ eñ þr vilia eckert
vtan þ ſ Gud vill. Þeir girnaſt: þ
eckert/ſ þr giete ecke til leidar kom
id/ Þui þeir girnaſt eckert vtan þ ſ
Gud vill þr girniſt. Giedieſt þier
Metord z Rijkedæme/þa ſiadu/Gud
man ſetta ſijna trulynda þienara yþ
er inijked. Þockneſt þier ad lijþa j
Vggaleyſe z an Otta/þa ſia þu/ad
þr enu vtvoldu eru ſo viſſer þar vpp
a/ad þeir mune þa eilijþu Sæluna
alldre med nockru Mote miſſa/So
ſem þr eru viſſer þar vm/ad þr vilt
heñe alldrei ſialþkrapa edur viliuge
ſleppa

sleppa. Þui þ vita þr vel ad ecke kn̄ Gud/sem þa elskar/ad taka þa Far sælld fra synum elskendū/naudugū. Þeir vita þ z eirnen vel/ad Gude er eingen Hlutur yferfterkare/sem kuñe Gud z þa/nauduga ad ad skilia.

Huad sem þa vtvøldu kan̄ til ad langa edur girnast/ Þad finna þeir þar strax/þuiad þr sia þn̄ þar fyrer sier Auglite til Auglitis/j huortum ad eru aller hluter. So stor eru giæde þess Lyfs/ad þar kan̄ eingen mæling a ad komast/so mørg þau kuñ ei teliast/so dyrmæt/ad þau kuña ei metast. Þar er eilyf heilbrigde Lykamaña/þar er liomande hre..ferdug leike Hugskotaña/þar er Dyrd z nægd gudlegrar Vellystingar/ Þar er Vnan z Føgnudur/vegna Vtvaldra jn̄byrdis samteingingar. Þar er furdanleg leiptrande fegurd a Lyka

 manum

manum/z allur ofullkomleike j burtu
tekeñ fra Sælunum. Þeir vtvsldu
munu þar glediast/vegna þess lystele
ga Unnunarstadat/sem þr þar hafa
vegna æstwdlegrar Umgeingne hei
lagra/j hvre þr skulu rijkia/z vegna
þr^v vegsmd^v s þr þar fa ad þiggia/
Þeir hroosa þar Sigre yþer heime
num/huorn þeir haþa porsmad/Og
yþer Helvijte/sem þr haþa vmflwd.
Su minsta Dyrdarennar Korona j
eilijþu Lijþe/ Nun verdur myklu dyr
mætare eñ heimuren þushundsinnum
reiknadur/þui hū er oendanleg/ Eñ
hū endanlegur/ Þar þarþ ecke þad
ad ottast/ad eiñ mune þar añan oþ-
unda/þott annar skijne þar þegra j
Dyrdeñe/eñ añar/þui þar er j einū
z sierhuoriū rijkiande Eining kiær-
leikans/vegna þess hasta Kiærleika
sem j Þm øllum byr og bygger.

Huória

Nuoria Vegſemd ſem eirn vtvaldur
vær/þa munu aller hiner adrer/þar
yper ſo glediaſt z vagna/ſo ſem þeir
heþde hana ſialþer ødlaſt. Þar er
eingen hlutur a Himne nie a Jørdu
ſo godr ſ Gud/þui kuña ecke ad va a
Himne nie Jørdu ſo ſtor Giæde nie
þuilijk glede/ſ ad ſia Gud/z eignaſt
Gud/Þar ß eþ nøckur ſæe Gud allei
na vm eitt Augnablik/þa geinge ſu
glede yþ alla adra glede/ſ vier kunn
um ad ſkynia/Þui/i þui Dyrdareñ
rijke/þa munu vier ſia Gud j ſialþu
ſier/ Vier munum þar ſia Gud j oſſ
og oſſ j Gude. A Vegverdarleid þeſ
ara Lijfdaga/þa er Chriſtur hia oſſ/
enn þo ſo ſem dulen og hulen j Ord
enu og Sacramentonum. Vier
þeckium hñ nu vtaþ hñs Orda kreñ
ingu/ Eñ j þui okomna Lijþenu/þa
munum vier þeckia hñ/aþ nærveran

de Asynd z ælite/ Þegar hā vtbyter oss Braud eilijfrar Sadningar. Þui þ mun eins fara og þegar Lærsueinarner þecktu ecke Christum a Leidenñe/ fyrre eñ vm sijder/ þar þeir voru komner til Náttstadar/ J þui hañ braut Braudeð.

Su Himneska Jerusalem/ heffur eckert Mustere þ sem med Hondum sie giort/ og ei Sol/ nie Tungl/ þui hennar Mustere er Gud/ huør z einnē er hennar Birte z Lios/ J þui okomna Lijfenu siaum vier þ s vier høfū hier trwad/ mz føkum þ s vier høfū hier vonad/ og vnū oss med fullkomleguin Notum vid þ/ sem vier høfū hier elskad. Þegar vpp var smijdad Jerusalems Mustere/ Þa heyrdist huørke Axarhliod/ nie hamarshliod/ So mun þ z tilganga j þeirre Himnesku Jerusalem/ Þar mun huørke heyrast

heyrast Straff nie nockur Normãg
piuad þeir andlegu Steinarner/med
huoriũ þ Mustered verdur vppbygt/
(þ eru Guds vtvalder) þr eru ꜳdur
pyrt e hier j Heimenum tilreidder og
hoggner/med Auxe Motlætisins og
Normunganna.

Drottningen sem kom til Kong
sins Salomons. hun er ein Figwra
og Fyreimyndan / vppá huoria og
eina christna Sal/sem kiemur j þa
himnesku Jerusalem til Christum
Hun geingur jñ med miklle Fylgd
og Foruneyte heilagra Guds Eing
la/berande Gull z Gimsteina/adskil
ianlegra Mañkosta z Mañdygda.
Og þ hun er þar jngeingẽ/mun hũ
furda sig vppa speke Kongsins Chri
sti/Jtẽ/vppa adskillianleg Embæt-
te Þienarañá/þ er heilagra Eingla
og vtvaldra Mañá/ Nuñ mun z eiñ

en dæðst ad Riettafioldanū/ þ er ad ollu þui ſ̄ þa andlegu Sadning gief ur. Nun mun og dæðst ad þui dyr- mætu Klædū/ j þſſa Kongſins Hollu/ þ er/ad Dyrd og Vegſemd Lÿkam- aña/þeirra vtvoldu Christi. Nun mun z læta ſier mÿked finaſt til Huſ ſins Fegurdar/þ er til ſtærdar þrrar himneſku Hallareñar. Nun mun og lÿka þurda ſig vppa þau morgu oſſ ur/ſ̄ hun þar ſær ad ſia/þ er hū mū med þurdu heyra/vppa þa margþoll du Loþgiord/ſ̄ Drottne verdur ſærd j Hi̇mnenū/og mun þui med ſtorre Forvndran inzkieña/ ad ſier haþe ei vered mogulegt ollu þui ad trua ſem hun nu ſiæe z heyre.

Vertu nu hughrauſt þu riettruud Sæla/og hugleid z ſkoda einvirdug- lega/huad mÿked gott þier er þyrer bwed/ þangad ſkyllde Hugſkots An dan

anum reſia/ ſem haſi a ſijdarmeir ad
koma/ Þad er tilbærelegt þott vier
kieppunſt þangad/ j tijmanum/ s vier
ſkulum ſijdan vera j Eilijfdene.
Nuør ecke heþur hiartans Girnd til
ad ganga jñj þſſa Dyrd ſijns herra
hñ kiemur þar ecke/ Vilier þu þa
vænta þier ad meiga ſeirna meir ko
ma þ Auglit Drottins/ ſo ſkunda þu
epter Heilagleikanum/ þuiad hañ er
ſialþur heilagur. Vilier þu meiga
vænta þier Samfielagſkapar þeirra
heilogu Eingla/ ſo ſiadu vel til ad
þu med þijnum Syndū reker ei þra
þier þrra Þionuſtu. Sie ſo þu væn
ter þier þſſ eilijfa/ Nuar þ girniſt þu
þa ſo þrekt þ ſtundlega? Sie ſo þu
leiter epter þui okomna Heimelinu/
Þui girniſt þu þa ad haþa hier faſt
an ſamaſtad? Sie ſo þu haþer hiar
tans Girnd ad koma til chriſti/ Þ

skalltu þa ottast Daudan? Pad være hñs ad ottast Daudan/ sem ecke acktade vppa ad koma til Christũ.

Ste so þu vilier ganga jñ þa himnesku Jerusalem/ Huar þ kuolar þu þig j so morgũ z myklum Syndũ? Þar þo so stendur skrifad/ ad eckert saurugt skule þ' jñgãga? Vilier þu neyta nockurn tyma af Lyfsins trie þa nem du Christo hier j þessũ Heime med Truñe/ huør ad er þ retta Lyfsins Trie/ þui so stendr þar skrifad/ Sæler eru þr sem þuo sijn Klæde j Lambsins Blode/ suo ad þrra Magt sie a Lyfsins Trienu/ z þr vm Hlid en inganga j Borgena. Vt af þrre Borgeñe verda Hundarner vtelucktir/ Par þ varastu alla Otukt z saurlifnad. Þar eru vtelucktir mañdrapar/ þar þ varastu Heipt z reide. Þar eru vtelucktir Skurgoda dyrk endur

endur/þar þ varastu Fiesink z Agir
ne. Þar eru vteluckter aller Lygarar
z varastu þui alla Syndarenar vōd
sku(allar Synder kallast Lyge j Hei
lagre Skript) Girnist þu ad vera
Giestur j Lambsins brwdkaupe/ So
lattu þig langa epter Brwdgumās
Tilkomu. Anden og Brwduren
segia/ Kō þu. Naþer þu ecke Pant
Andans/ þ huorn þu hroopar z bidr
ad Drotten vilie koma/ þa mū Brud
gumen alldrei jnleida þig j þ himne
ska Brwdkauped. Þu ert þa ecke
riettelig Brwdur/ eþ þu girnist ecke
Tilkomu Brwdgumans. Sie so þu
girnist ad þa Samastad j þm nyia
Heime/og þrre nyiu Iørdu/ Nuar þ
helldur þu þier þa so fast vid þenan
gamla Heim/ so ꝫ þu villder ecke vid
hn̄ skilia ? Wilier þu þa ad ødlast
Skaparan/ Þui lijmer þu þa vit

Þvi Hier:

Marta so pafilega vid skiepnuna? Sie so þu vænter þier Bygbygging ar af Gude a þui þínu Hwse/ sem ecke er med Hondum giort/og skal vera eilijft a Himnum/ Þui skalltu þa ecke girnast/ ad þetta jardneska Hreysse/ j huoriu vier bwum/ mætte nidur briotast.

Sie so þu vilier Yferklæden odl ast/ Þui sier þu þa ecke til /ad vera ecke funden alldeilis naken vnder? Bwe ecke su heilaga Þrenning j þínu Marta hier mz Nædenne/ Þa mun hun et helldr þar bwa siþarmr j Dyrdenne. Faer þu ecke j þessu Lijfe nockurn smeck eilijfrar Farsælldar/ þa fær þu hun alldre fyllelegan j okomnu Lijfe. Amen.

XLVII

Vm þa Farsælld/ þegar Madur fær siþarmeir ad sia og skoda Gud j eilijfu Lijfe.

J. Hwse mins Fodurs-
eru margar Verúr/seiger En-
durlausnaren. O Drottenn/eg girn-
est ad sia þan stad/þar þu hefur m-
er eilijfa Vistarveru fyrerbwed/þ-
ad eg er hier ecke Heimlis Madur/
helldur Vegfarande/so sem aller m-
ner Forfedur. Mijner Vegferda-
Dagar eru faer z jller/ Þar fyre-
langar mig j Hssare vtlegd epter þ-
himneska Fodurlande.

Eg girnist ad sian Nægd Au-
efa z Giæda Drottins a Lande lif-
ande Mana. Þesser Lijfdagar l-
burtu so s̄ an̄ar Skugge. M-
Lijfdagar hafa eirn vissan skam-
mitt Lijf er so sm̄ ecke vared þ f-
Auglite/ Huad skal eg vona an̄-
en̄ vppa þig Drotten.

O Drotten Jesu/nær mū þ k-

5hvn

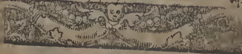
eg meige þig finna z vera hia þi
? Nær skal eg openberast þ þinu
Auglite. So sem Hiørten langar
epter Vats bruñenum/so langar mz
Aund epter þier miñ Gud.

O þu Fognudr yfer fognud/æ
þ ars ad þar er eingen Føgnudur/
Nær skal eg til þiñ iñganga/ so eg
meige sia Gud miñ/sem þar bygger
i þier ? þ þinu Auglite/þar eg næ
gd Fagnadar / og gledelegt Lyþ til
þiñar hægre Handar æþenlega/ Þu
orer mig drucke af Nægdar gnæð
þins Hwss/ z munt dryckia mig mz
ingu/so sem med reñande Vat
Þuiad hia þier er Lyþsins Vpp
ettu bruñr. O huad æskelegt lyf?
hzud blessud Farsællo/ þar su all
heilagasta Þreñing mun vpfylla
vora Hiartans Girnd/z Epter
an/huar su blessada Þreñing
mun

mun af oſſ ſin verda/ þ̃ vtan Abu-
ng/ Eymd̃ þ̃ vtan leida/ Lofud þ̃ vt
an Mædu z Dreyting/ Ad þa Gud
ad ſia/ þ mun ganga yfer allan Fog
nud/ z ad ſiaa Chriſtum z lifa med
honum/ og heyra hans aſtwdlegar
Samrædur/ þ mun ganga langt yf
er alla Girnd vors Hiarta.

O Jeſu æſtwdlegaſte Brwdgume
miñ' ſalar/ nær villtu ſñleida þyna
brwdr/ j þiñ konugleg Sal? Huad
kañ þar ad vanta? Huad kañ þar
ad þikia afatt? Huad kañ þar fra
mar ad oſkaſt/ þar z Gud er allt j
ollum. Þar verdur Gud Fegurd fyr
er Augum þrra rietlatu. Huniangs
Sætleike j þrra Smeck/ Fegurdar
Songur j þeirra Eyrum/ Ilmande
Balſam þ̃ þrra Vitum. Nid inuke-
ſta Blomſtur þ̃ þrra Apreiſingu.
Gud mun vera allt/ z vtdeila ſo þar

Þuij

aþ huøriũ þ goda/s̄ hũs hiarta g
nist. Nuør þar girnist Lijþid/ Ne
drigdena/ Friden Vegſemdena/ Þad
ſkal Gud vera allt j øllum. Þa Leyn
dardoma Drottins/ ſem þr yppurſt
christnennar Læreþedur z Doctores
hafa ei kuñad adſkilia hier j lijfe/ þa
munu Smabørnen kunna adſkil
þar z vnderſtandaſt/ Þar mun h
oſſ vera Christur j ſijnũ manndom
z med liuþuſtu z elſkuleguſtu Ordũ
tʒeña oſſ ad ſkilia/ þa ſtoru og huld
Leyndardoma/s̄ ahræra vora Sæl
hialp. Huad meinar þu ad ſæle
mune þa hañs Rødd/ Og huad dyr
arlega þegur hans Aſiana ? Mein
ar þu ecke/ ad vthellt Myſkun mun
ſtota z driupa aþ hans Vørum/
hñ mune ecke med Dyrd z Vegſem
Krøoonadur framganga ? Nu þa
þyrſt Gud verdur allt j øllũ/ þa ver

ur hñ fullkomlegt Vÿsdoms Lios j Skilningenum/ Gnægd Fridarins j Vilianum/ Tilhlackan til oendanlegrar Eilijfdar j Minnenu. Sonurenn mun sedia Skilningen mz fyllelegre Þeckingu. Heilagur Ande mũ sedia Vilian med sætlegre Elsku/ eñ Faderen mun Miñed Mansins sedia z gledia med þuilijkrar Þeinkingar z Elsku jñdælre Endurminningu.

Þu gode Gud munt vera þ Lios j huøriu vier siaum Liosed/ þ er/ vier munum sia þig j þier sialfum/ Ja/ vier munum sia þig j Lioma þijns blessada Andlitis/ Þegar vier lijtum þig Auglite til auglitis/ Ja/ vær mu num ecke ad eins sia þig/ helldur munñ vier z eirnen lifa j hia þier/ Og ecke ad eins lifa j hia þier/ helldur z eiñen lofa þig/ Og ecke ad eins lofa þig/ helldur og eiñen glediast a

samt med þier/ Ecke ad eins mz þi er glediast/helldur z eiñen verda þy-num heiløgum Einglum lijker/ Ja/ ecke ad eins verda Einglunum lijker helldur z eiñen ad verda sialþum þi er lijker/ þu ꝥ ert Gud blessadur vm alla Eilijfþd.

Hier vppa ma sig maklega læta furda huør ein christen Sæl/ z dæst ad Mijskunseme sijns Endurlausnara og Sæluhialpara/ huør ed ecke alleina tok oss sijna Ovine aptur j Sætt vid sig/ þyrergaf oss Synder-nar/ gaf oss sitt Riettlæte/ z arfleidde oss til Himnarijkis/ Helldur z eirñen þa gioret hñ oss Einglunum z sialþum sier samlijka.

O þu sæla og blessada Borg/ O þu himneska Jerusalem/ O þu hei-laga Heimele/ Þrrar heiløgustu gud domsins Þrestingar. Nær mun sa

Tijme

Tĳme koma/ad eg meige jñganga j
þitt Mustere? Mustere þerar him-
neſku Jeruſalem er Lambed Guds/
Ja/þ Lambed Guds/ſem burt tekur
Veralldarennar Synder/ gief oſſ ſitt
Riettlæte/z er ſlatrad þrra vegna
þra Neimſins Vpphaþe. Nær mũ
eg j þſſu muſtere meiga tilbidia mĩ
Gud? Ja/tilbidia Gud j Gude?
Nær mun ſu Solen mier vppreña/
ſem vppliomar þa heilogu Borg?
Eg er eñ nu j Vtlegd og Fiarlægd
þra mĳnu Fødurlãde/eñ ſamt er mi-
er otlud ſtor Arfleiþd/ þui þm rieit
truudu er þyrer Chriſtũ giefen magt
Guds Børnuñ ad verda. Eñ ſieum
vier Guds børn/þa erũ vier z hañs
Erfingiar/ Ja/Erfingar Guds/eñ
Samarfar Chriſti.

Tak þig nu vpp Sæl mĳn/z ber
þig ad nœ þĳnum Arfe / Drotten

er miñ Erfdar Partur/og mīn stor Laun. Quad er þ sem su myskunsamasta milldeñ kuñe framar ad giefa hun giefur oss Sonen siñ/hun giefur oss sialfa sig/ ꝛ ef nockud være eñ nu dyrmætara ꝛ meira vert a himne ꝛ Jordu/þa munde hun þad og eiñen giefa. Vier lifū j Gude/Vier erum Mustere Guds/ Vier eigum Gud hier j Anda ꝛ Leyndardome/eñ þar j raun ꝛ Medtekningu/þar mū vor Von framkuæmast/ Þar munū vier ecke alleina vm stūd verā/helldꝛ heimele ꝛ fiodugan Bustad eiga vm alla Eilijfd. Am̄.

XLVIII

Vm þad allra mstudlegasta Samlag ꝛ Vmgeingne s̄ vier skulum hafa vid heilaga Ein gla j eilijfu Lijfe

Epter

Nægd Lioma og Odaudlegleika.
Vier munum yfirydast sama Bwnade/ og Pr/s ad eru þau huijtu Klæden/ j huoriu vier munu standa frame þ Lambsins stool/ syngiande Drottne eiñ eiliþan Lofsong. Vier munum og skijna z lioma vnder somu Dygdann. Koronu og þeir/ Vier munum z hafa somu odaudleleikās h-ū heit so sem þeir.

Vid høfum sied Eingel Drottens/og munū þui deyia/sagde Manua fordum. Eñ langtum odruvijs verdur þui hattad þ oss/ Þuiad vier munum sia Þushund Þushunda/og tiju þushundsinum hundrad þushūd er Eingla/z munum lifa eilijflega. Epter þui vier eigum ad vera samlijker Einglunum/þa þurfū vier ecke þ ottast/ad Synden mune framar meir/giøra oss þm olijka. Vier mu

num apklædast Nam syndsamlegrar Nætturu z munum so jklædast aptur Klæde Nialprædesins / z munum par vtanyper jpærder verda/ j þann Sakleysisins/z Meinleysisins skrwda. Þegar þar er komed/þa verdur eingen skygdur/Þar reidist z so eingen/Þar er eingen Girndar Brune/ Eingen metnadr/nie ærugrugheit. Þar þreytunst vier ecke vnder neiñe Syndabyrde/z ecke þurfum vier þar Synder vorar ad syta nie gráta/ og ecke þramarmeir ad ottast nein daudleg Sælareñar Sær/ þuiad Leoned aþ Kyne Juda hepr yferyñed z Siguren þeinged/z vier høþum og eiñen aller j hñs Krapte Siguren feinged.

Epter þui vier eigum ad verda samlijker Einglunum/þa langar oss hvorke til Matar nie Dryckiar.

Gud sialþur mun vera vor Fæda/af huöro

EPTer Vpprisu þeirra Oþramlidnu/ Þa munu huorke Konur ne Kallar gipta sig/ Helldur mundu Men̄ þa vera so s̄ Einglar Guds a Himnum. Huor kan̄ verdug lega ad hrosa/ þuilijkre Tign z ypp arlegleika þrra vtvoldu ? Hær mun ouilijk Dyrd z Vegsemd haþa kom ed j nockurs daudlegs Mans Hiarta so han̄ kun̄e hana ad skynia z skilia? Þar munu þeir vtvoldu so sem̄ endur nyader af vpprisun̄ar Dyrd z Lioma þa ad sia þ blijda Auglit Drottins/ aþ huoriu þm̄ flendur oll Heill/ Oll Blessun/og allt Ynde z Eptirlæte. Þa mū vera langt j burt allur Dau dans Otte og Kuijde z oll S[illegible]ing og Hnignun Natturun̄ar. E z sa Gud þra Auglite til Auglitis/ Og mijn Sala vard holpen/ Seiger sa

heilage

heilage Forþader Jacob. Nu eþ þ kañe so miøg stoora Glede med sier ad þæra/ad þa ad sia Gud vm stund arsaker/ Huad mū þa hitt orka storr ar Glede og Fagnadar ad þa ad sia hñ vm alla Eilijþd? Ef þ færde mz sier Sæalareñar Lijþ og Nialpræde/ ad meiga sia Gud j marlegre mynd/ Huad mū þa myklu þramar þ þæra mz sier eilijft Lijþ z Farsælld/ad meiga sia hñ auglite til auglitis/ Huad kañ þa þramarmeir oþan a soddann farsælld ad aukast ? Edur huad sku lu þr vtvølldu girnast meir/ eñ þessa þarsælu Fridarsionena ? Samt sem adur veiter Gud þm eñ þa þ Ept erlæte/ad þr meiga þa ad vera j þr re æstwdleguftu z sætustu Vmgein gne Einglaña/ Ja/ei alleinasta ad vera j þra Vmgeingne/helldur z so ad vera þeim samlijker j Lijkamans

hægd

sælld/Farsæl Eilijfd/Eilijf Blessun Blessud Prening/ Preningareñar Eining/Einingareñar Guddomur/ z Guddomsins farsælleg Seon ad eilijfu.

Tak þig nu vpp Sal mijn/z at huga eñ nu jñvirdelegar/ þa Æru z Vegsemd/sm̃ ockur er veitt af Christo. Vid skulum vera j Samfielagskap Einglaña/z Hofudeinglaña/ Thronaña/z Herrastiettaña/Hofdingiaña/z magtarvalldaña/Ja/ecke ad eins eigum vid ad vera j þeirra Samfielagskap/z Vmgeingne/helldur eigum vid ad verda þm samlijk.

Þar skulum vid þa ad sia z þeckia ockar Vardhalldz Eingel/sem ockr hafde ædur fyrre j þessu Lijfe vered af Gude tilskickadur/til Verndar z Pionustu/Eñ ecke munum vid vpp fra þui þurfa leingur vid hñs Pienustu

ustu/helldur munu vid þa vna ockur vid Hans Sambwd z Næveru. Vid þurþum þa ei leingur ad girnast Hans Vernd/ Helldur skulum vid þa gledia ockur af Hns Samvistum/og skoda klarleika Hns liomande Fegur dar med ockar Forklarudum Augu.

Epter þui vier eigum ad lijkar Eing lunum lijker/ þa munu vorer Lijkam er/s hier eru Gotthætter/vanmatt uger z daudleger/vmbreytast z verda andleger/kræptuger z odaudleg/Ja vijsslega munu þr verda liomade/þui þr munu verda nalæger Gude/huør ed byr z bygger i þui Liose s eingen kan til ad komast/z er Liosenu jklæd dur. Oforgeingeleger munu vorer Lijkamer verda/ Þuiad þeir munu vera Einglunum/jafn/z lijka forkla rudum Lijkama Christi samlijker.
Þm verdr nidursad forgeingelegum

Eim

huørs Elsku vier munum sadder t
mettader verda. Gud mun verda vor
Fædsla/s alleina endurnærer og ecke
tæler. Pa vtvøldu mun huørke hūg
ra nie þysta/ Pa mun huørke Sool
nie Hite brenna/þt Herra Myskunar
Herra styrer þm/z heþur Hønd yfer
þm/og hañ mun giefa þm ad drecka
af Vatsbruñenum. Þar mun vt af
Herra Lijþe bramfliota Brunnar hess
lifanda Vatsins/Þar verdur tilreidt
eitt þeitt Giestabod/aþ klæru Vȳne/
Aþ Feite/ Aþ Merg/ Aþ Dreggiar
lausu vȳne. Ad Hssare Veisluñe mu
num vier sitia/ Gladværer verda/og
aþ Hiartans Glede hætt Loþ syn
gia.

Allt þetta/ O Herra IESV/ mun
þramkoma/z þullkomnast j Anda z
Sañleika/þuiad þau Ord s̄ þu heþ
ur til vor talad/eru Ande z Lijþ/og

 med

med þm Ordum/sem hier j þssu Lijfe eru tyrdkud/þa vtmalar þu oss z þyrer Sioner setur glede z fognud þss eilijfa Lijfsins/þui epter þui vier eigū ad vera Einglunū samlijk/þa mun z Daudans Otte verda fra oss numen. Dauden er þa vpsuelgdr j Sigur/Daudanum er þa modur hrunded ad eilijfu/og Gud þurkar þa oll tar af Augum sijns Folks/þar ss mun þa vera Glede æn Hrygdar/Heilsa æn Narmkuxla/Lijf æn Mædu/Lios æn Myrkra. Elskan mun alldrei kolna/Gleden mun alldrei Minka/þar skal alldrei Andvorpun heyrast/og alldrei til nockurs Meins finast/og ecke neitt hryggelegt siast/helldur allt gledelegt/og Vnunarsamlegt. Þar verdur hid stæsta z besta Andvaraleyse/og andvaralaus Rosemd/Rosamleg Vnun/ Vnunarsom Farsælld

ect þr rijsa vpp aptur oforgeing ...
er/ Þeim verdur sæd j Vansemd/ ecñ
munu vpp aptur rijsa j Vegsemd.
Þeim verdur nidursæd j Veykleika/
eñ rijsa vpp aptr j Krapte/ Þad ver
dur nidursæd kiotlegum Lijkama/ eñ
rijs vpp aptur eiñ andlegur Lijkame/
Huør ed mun Lioma/ so sem Geislar
Himensins ad eilijfu.

Kom Herra IESV/ z duel ecke/
Kom Herra IESV/ og lat oss fa ad
na þuilijkre Dyrd og Vegsemd.
Amen.

XLIX

Vm þær Feikna Kual

er/ ẽ þr fordæmdu verda ad
lijda j Heluijte

H Vgleid Christen Sa
la/ huad hardar z þungar a
sieu þær heluijsku Kualer z. Pijsler/

... muntu hæglegast hept gieta girnd og Vilia þynum/ til ad syndga a mote. Samvisk...
J Heluijte er oskyrãleg mergd z nægd af ollu jllu/ En þar þót a mote skortur z Ohægd a ollu godu/ Huad kañ þ... ad vanta af ollu vondu/ sem straff... eru þ pa mestu og stæstu Vond... u/ þad er Syndena/ Huad gott kuña þr ad hapa sm eru fraskilder z vtelucktet/ fra þui ædsta gooda þ er fra Gude. Ja/ J Heluijte mun stãda obærelegur Hite af Elldenũ/ z nijstande Grimd af Kuldanum/ þar verda sijfelld Myrkur/ þar verdur Suæla og sijfelldur Harmr/ þar eru þ Sionũ ognarlegar Mynder Dioft... þar verdur Hroop og Veinun ... eilijfu/ þar verdr þurkur z þoste ... ar verdur ein andstyggeleg Breñe ... Lyckt/ þar verdr nagãde Orm ur

ur Samviskuñar/ Þar verdur Otte/ Þar verda Narm Kuæle/ Þar verdur Skøm̄ og Suívirding /vegna allra giørdra Synda/ sem þa eru øllum ordnar augliosar/ Þar verdr Ypũd/ Þar verdur Natur/ Þar verdur Fa"kiæte/ Þar verdur Skortur a Asynd og Skodun Guds blijda Auglitis/ Ja/ Þar verdur eingenn good Von epter.

Gud mun med sijnum Krapte ꝥra skilia Elldsins Birtu z Lioma/ ꝥra hn̄s Hita og Bruna. Brune Elldsins skal þiena til Kuala þrra fordu/ Eñ hañs Fegurdar Liome til Fagnadar þrra vtvølldu. Su litla Birta eda Skyma/ sem þar verdur hia þm fordøpudu/ hun mun ecke verda þeim til neiñrar Vnunar/ so þeir kuñe vid hana ad sia þ/ þr m̄ge gled iast aß/ helldur skal hun vera þm til

skurlun

..arlunar/þui þr munu j giegnum
..a sia/þ eina sm þr meiga hrygg
iast ap. Þeir fordæmdu skulu huerke
pa ad lijta Sol ne Tungl/ne stior
nur/ei helldur Christum sialpan/nie
hns wtvalda/helldur munu þr verda
med skpelldum Tanum z Treþa ad
horpa vppa þær herfilegu Mynder
Dioflana z aumra Mana. Med
Eyrunum munu þeir verda ad heyra
vppa Vein z Væl tapadra/z vppa
Grenian z Gudlastan Dioflanna/
j Kualana Bæle/ Þeirra Munnur
og Mage mun kueliast j Hungre og
Þosta/og ecke ap neinum lystelegum
Smeck Matar nie Dryckiar endur
næarast. Fyrer þrra Vitum skal ve
ra obærelegur Brenesteins Odaun/
z þr skulu bæde hid jnra z ytra/sina
til þss sterkianda Loga/sem sig læs-
er allt jnn j insta merg Beinana. Lij-
kamtr

kamer þra forþyndu m[illegible]
sieleger dockuer þunger a sier & sein
er/ Þeirra miñe mun kueliast aß vm
þeinckingu Syndaña/ & þo müu þr
topudu ecke so angrast þar aß ad þr
haße syndgad/ so sem þar aß/ ad þr
vda nu ad missa allar Wellystingar.

Einn Neiste aß þeim helugtska
Ellde mun giora m̄re Kuol & pijnu
þm topudu Syndorum/ helldr eñ ein
jodsiuk Kuña kuñe ad haßa þott hü
lage j Neyd sijns Barnburdar/ vppj
heil þushund ar. Þeir munu æpa/
vt aß olijdanlegum Kuolum/ Enn
gnysta Toñum vt aß Heiptarhuga/
& Wpund vid Gud & vtvalda/ Sier
huor ein Synd og Lostur mü haßa
sitt eigid straff & sierlega kuol. Ei
ns & þ ad mañ kü epter, enguu þui
ad langa j eilijßu Lijße sem hñ þac
ecke/ So þar Madur þ eckert j S

uñte ſm̃ hañ epterlangar eda girniſt / Þeir þordæmdu munu engua Hugar hægd þar aþ haþa / þott þeir hafe j þeſſu Lijþe leiged j adſkilianlegum Vellyſtingum / helldur mun Meiñing z vm̃þeincking þra þyrre vellyſtinganna þa pijna / og ſara þrra Hiarta meir. og þramar / z þr þordæmdu munu engua Hugarhægd þar aþ hafa þott þr haþe haþt ſijþellt Sælgiæte Auls z Matar hier j Heime / þui þr munu þar ei þa eirñ Vatsdropa ad ſuala a ſijnũ oſeigãlegum Þoſta.

Aungua huggun nie Hugarhægð mun̄ þ þm helldur giøra / þott þeir haþe hier j Heime geingeð j dyrmætum Klædũ / þui þr eru þar ecke jklæder vtan ſkom̃ z fyrerlitningu. Ongua Huggũ nie Hugarhægð muna þr þar aþ haþa / þott þr haþe j þeſſu ijþe haþt ſtoor Volld og Metord / þui

Þuí j Helvijte mun eingen Virding nie Vegſeind vera/helldr ſä̃ꝼelld hryggd og Andvarpan. Aunguan Froa nie Hugarhægd munu þr og helldur þar aꝼ ſiña/þott þr j þiju Lijꝼe haꝼe ꝼordum ſamanſaꝼnad mykl um Aud ꝫ Rijkdæme/ Þuiad j Hel vijte munu aller jafn ørbirger ꝫ ſnauder vera/ Þeir ꝼordæmdu munu ecke eꝼa ad ſia Guds blijda ꝫ bleſſada and lit. Eñ þ ad ꝼa ecke ad ſia Guds blijda Andlit/þad mun þyngra alg gia/eñ allar adrar Helvijſkar Kualer. Være ſo/ ad þeir j Helvijte mætte ad eins ꝼa ad ſia Guds blijda Auglit/þa mundu þr huørke finna til Kuala nie Meina/ edur nockra Narma.

Þeir ꝼordæmdu munu ſiña til þrra Kuala/ſm koma ꝼra Guds Aug lite/enn ꝼa þo alldrei ad ſia hans

 Bleſſada

bleijada Auglit/Guds Reide min/ so
sem añar sterkur Stormur/ jafnuænn
upblæsa z vppæsa Elld eilijfra kuala. Þeir fordæmdu munu ecke alleinasta Guds blijda z farsællega asynd/ helldur og eiñen munu þr hormulega kueliast/ af grimmlegre Asynd Dioflaña/ Þeir enu sömu Dioflar/ [illegible] leggia vppa þa Refsingarnar sem þm hafdu styrt og stiornad hier j Heime til jllskuuerkaña/ Sie so ad Madur verde stadlaus/ z nalegt forvode þa hn sier vm stundarsaker eina Vofu/ Quad meinar þu þa þm [illegible] fortopudu Mañum meigi og [illegible] þar þr verda vm alla Eilijfd [illegible] vppa langtu skielfilegre mynd Dioflaña/ So verda þr fordæmdu ecke alleinasta ad vmgangast mz Ovinum ad eilijfu/ helldur verda [illegible] hisare vmgeingne/ af þm ohreinu

nu Aundum og ſo plágader z pı…
ader/ Ja/ſie ſo ad Dioflullen plá…
ſo hardlega þa enu heilogu z Gu…
vtvoldu hier j þiſu Lyfe/þegar hon
um er þo þar til ſkamtad og aſett lij
tid Lyfe aff Gude/ Huad meig-
um vid þa meina/ad hũ mune þijna
þa fordæmdu/ ſ alldeilis eru vnder
hans Walld ſellder/ſo hañ giøre vid
þa epter ſijnum eigen Wilia ? Þeir
fordæmdu þijnaſt ecke einungis aff
Dioflunum hid ytra/helldur z einñ
aff Samuiſkuñar Orme hid jñra.
Huør ein og ein Synd/ſem þr haffa
drygt/a allre ſiñe Æffe mũ vera þm
fyrer ſionum oafflatanlega/og mun
ſu Aſynd z Thugun Syndaña/þa
verda þeſſ ſarara kueliande ſamuiſku
na/ſem þa er ſijdur von a Kuittan z
Syndaña Fyrergiefning. Strax
þar ſorſialu Jonfrurnar(þad er

[illegible])eru ʒ̃figetngnar m̃z Brwd [illegible] ſynum Christo/ þa er ſirax [illegible] kt Dyrunum/ Ja/ viſſele-ga verdur þa aptur luckt Dyrum Nadarennar/ Dyrum Fyrergiefningareñar/ Dyrum Huggunareñar/ Dyrum Vonareñar/ z Dyrum Idrunareñar/ Þeir fortopudu mũu hropa z ſeigia til Fiallaña z Biargan na/ Falled nidur yfer oſſ z hylted oſſ ꝼ̃ Reide Lambſins. Eñ ꝼ̃ Hroop mũ þa ecke ſtoda/ hujad Himen og Jord munu flya ꝼ̃ hans Reide/ So ſem þar ſtendur ſkrifad/ Allar Eyar eru burtu flwnar/ Og Fiollen fundnſt ei framar meir/ Huad ſem helſt ad ey kur Fognud og Glede ꝼ̃ra vtvoldu Þad hid ſama eykur Kualer og Harma ꝼ̃ra fordœmdu. Þar mun ad [illegible] ſumar Kualer vera ſtœrre eñ ſu [illegible] eñ õ adrar/ mũ ꝼ̃m õ miñe kualer

hafa

eru ecke alleinast a oendanlegar/ helldur verdur og alldrei støk nie Vppgiøf a þm vm eitt Augnablik j þre allre eilijfd. Nuar þ þott aller meñ sijñ Adam hafa fædst/ jñtil þessa Dags/ og hier epter munu fædast jnn til Domsdags/ skiptu aller meþ sier eiñe pijnu/ þuilijkre s ein fortøpud sæl lijdr j Heluijte alleina þ eina Synd/ þa munde þo so mikel Kuøl koma a hvs þra hluta/ af þre eiñre heluijskre Plagu/ ad þær munde langt ganga yfer allar þær Pynfingar sem aller Mordingiar/ Rans menn og odæda Meñ hafa lided vnder bød laña Nende/ allt fra Veralldarenar Vpphafe/ z til þessa Dags.

O Drotten Gud/ Gief þu oss ad vier mættum so þeinckia vm Heluijte ad vær þangad alldrei kom um. Am

L

Vm þad/huørnen eilijflega mune vara þær heluijsku Kualer og alldrei þrotna

NE F þu Christen Sala/ hugsar vm oendanlega Eilijfd heluijskra Kuala þa lærer þu þar af Þij betr ad þeckia huad obærelega þūgt mune vera vnder þim ad liggia. J Heluijte er geysselegt bal/sem er brēnande vm alla Eilijfd. Lijf hrra fortyndu er ecke an̄ad en̄ oendālegur Daude/Þeirra Daude er ecke an̄ad en̄ oendanlegt Lijf j eilijfū kuølum/ J Heluijte þreytast þr alldrei sem kuelia/z þo kun̄a hiner alldrei fyllelega vtaf ad slockna/s̄ vnd' kuølunum liggia. Elldurenn steiker all tyd og bren̄er þa fordæmdu/enn þo alldrei til fulls/ Þar eykur Kuøl a

Kuøl

hafa ad bera/þa obærelegt z ei fiña til neiña meire Næginda/edr Bagd ar þar ꝼ/ Eñ þiner ꝼ meir plagast munu þa þo oſpūda þar ꝼ ad þr ecke jafnt mz ſier hardlega pijnest. Ecke mun þ þm fordæmdu nein Huggun nie Narmaboot/þott nockur af þra Binum edur Neaungum/ſieu jñkom ner j þa himneſku Sælu/ſo ꝼ z eiñi þr vtvolldu fa ongua Sorg/þar af þott þr vite ſuma af ſijnum komna j eilijfar Kualer.

Pijna þrra fortoꝑudu mū ſo ſart z þungt a þm liggia/ad þr munu ei geta vm neitt añad þeinkt nie hugad helldur eñ vm ſijna nærverande og a ſtrijdande Eymd og Plægu. Þeir Fortoꝑudu munu hata allar Guds ſkapadar ſkiepnur.

Þeir munu hata huor añan ... is/ Þeir munu hata Guds ...

[illegible]/ Ja/ Guds vtvalda Men̄/ z
lijka vel Gud sialfan/ /vegna Þrrar
riettferdugu Hefndar/ s̄ þeir hafa j
ratad/ Hier j Heime astrijder huørn
ein̄ fyrer sig einhuørt ein sierleg Plaa
ga/ edur Motlæte/ so ad ein̄ lijdr Fa
tækt/ Añar Sotter z Krankleika.
Hinn þridie er vnderorpen þungum
Þrældome/ Fiorde liggur vnder Rog
z Lastmælū/ En̄ þar mun øll þui
lijk Olucka/ huørium einum z einum
fordæmidum/ j sen̄ z vnder eins tilfa
lla. Þar mun huørke Lidr nie Lim
ur/ z eckert skilningarvit a Lijkama
Þrra forsøpudu/ s̄ ecke pijnest z plaa
gest/ J þissu Lijfe mijker h allar
Plaagur og Motlætingar/ ad Mad
ur vænter sier og vonar einhuørrar
Bootar a sijnu Bøle. Enn þar er
[illegible] Botar nie Vægdar von vm
[illegible] Eilijfd. Þær heluijsku Kualer
er

Kuøl oþan/z verdur þo huørke þrot nie Ender a ad eilijþu. Huad kann ad gieþa stærre Drvænting en þ/ef nøckur veit sig eiga nøckrar þær py ster þ Hondu/s alldrei taka Enda vm allar Allder.

Huad kn þyngra ad vera en þad þegar þ kiemur þram vid ein s han villde sijdst/en hitt alldrei/sem hann oskade hellst ? Nu er þui so vared z hættad þyrer þeim þordæmdu/ad þr þa alldrei vm alla Eilijþd þ þr girnast/z øda þo þ ad lijda oendanlega s þeir villdu sijst. Vnder eins z Reide Guds vid þa þordæmdu rien /vnder eins mun og so þad heluijska Straff linast/Nu rienar hun alldrei vm allder Allda/þar þ er ecke nein von/ad þ straff z þær Kualer nøckurn tyma þuerre. Vnder eins z þr þordæmdu giøra rietta Jdran þ sijnar giør-

Syrder/ Vnder eins þa munu þeir
fa Vpplausn a sijnum Illgiørdum/
Nu er þar vte og endadur allr tijme
Idrunarenn/ þar ʒer þa eingen von
Fyrergiefningarennar epter. Vnder
eins z þ Dioflunum leidest ad pijna
Salernar/ Vnder eins munu fordæ-
mder fa Frijun ʒ Pijnunū. Nu lætr
Grimd Dioflāna alldrei af/ þar ʒ
slotar z alldrei Kuolū hrra fordæm
du. Vnder eins og Guds Riettlæte
ombreytist/ þa munu Vmskipte ver-
da a Pijnu hrra fordæmdu. Nu er
Guds Riettlæte ombreytālegt/ þar
ʒ verda z eingen Vmskipte a Kuolū
hrra fordæmdu. Pad er sa riettuijse
Vrskurdur þess stranga og riettlata
Dōara/ ad hr ō hier i þssu Lijfe vill-
du alldrei vera æn Synda/ hr skulu ȷ
[illegible] þu Lijfe alldrei vera æn Kuala.
[illegible] er riettuijst og tilheyrelegt ad
alldrei

allorei liñe hefndeñe af þeim fordæm-
du/ þar þeir villdu alldrei liña ad syn-
dga/ þegar þeir gæti þar vid sporn-
ad. Þeir fordæmdu yndgudu so lein-
ge sem þeirra Eilijfd ýfirstod (þ er so
leinge sem þeir lifdu) þa þ er riettvijst
þo þeir kueliest j Guds Eilijfd/ þ er
þ vtan enda. Þeir gæstu þui ecke syn-
dgad leingur/ ad þeir lifdi ecke leinge
hefdu þeir mætt lifa hier æfenlega/
þa hefdu þeir og eiñen haft Vilia til
ad syndga æfenlega. Ellds Juitekta
þess heluijska Kualaña Bæls er eilijf
sem er Syndaña Saur/ Þar þ e z
Kuolen i þui Bælenu eilijf/ Eyle
ke Synda þeirra fordæmdu/ er Gude
ætijd þ Augum/ Nuornen kal þar þ
ad burttakast su stor Nepd/ ē Gu
hefur eitt siñ til skickad þilijkū an-
styggdar Illskuverkum ? Par til z s
þa er Synden ein endal. uꝰ vondska/

þe

...a hun ei giord og pranien e more petrie cendanlegre græſku(Fer a mo ie Gude)huar ꝧog ernnal Christus vard ad gialldaꝧyer..e Syndena/oen danlegan z omælelegan Bitaling.
Þar ꝧ er verdugt/ꝧo ꝧr ō j ſinum Syndum depa/ hreppe oendanlegt Straff z Pinu. Peir løpudu viſſok u j ſier og ſine Saalu hier j Heime eilijfa Guds Myſkun/þar þeir vill du ecke ſniaſt/þar ꝧ er ꝧ ept' Gudz rettſer/ugū Dome til heyrelegt/ ad peirꝧalle j eilijfa Guds Rettlætis Reind j adrum Heime. Gud ſkapade Manen j Upphaſe/epter ſine eigen Mynd/ſo hū kyñe ad lifa mz ſier ad eilijfu. Sydan þegar Madurinn var ... fallen pr.. ſinum Skapara j Synd og vondſku/ þa gaf Gud Manen aptur adnyu ſijna eigen Mynd ... Christi ſijns Sonar Forþienuſtu/
þar

Þar ofana þa hefr Gud gefid oss
þau Midil/ ꝥ huor ad vier megum
na eilijfre Sæluhialp/ sem ad er hans
ord/ ⁊ þau heilogu Sacramenta m
heilogum Anda/ og hefr oss so fram
boded eilijfa Sælu/ þar ꝥ er ꝥ riett
ad þr sem ecke vilia medtaka þa ei
lijfu Sælu/ þeir medtake eilijfa pla
gu. Jllur vilie skilst alldrei vid þa
fordæmdu/ þui skilst alldrei vid þa
straffed ꝥ þann jllskuvilian/ Þeir for
dæmdu vtvoldu sier skundlega Belly
sting og skammvinn Heimsins Audæ
en forsmadu þau obriotanlegu aud
æfin/ sem ad er Gud sialfur og hans
Myskun. Þeir kiepptust meir epter
Epterlate þessa skutta og fallvallt
lijfs/ Enn epter Rijkdome þess eilijfa
og obriotanlega Lijfsins/ þar fyre
er riettvijst ad þr fae ad reyna eilijft
Fordæmdu straff ⁊ Kualer.

...dilega Eilyfft ...
... alla Tyma Langa/ ...
... noe Eilyfbd.

... u oransakanlega Eilyfbd
... ingen mannlegur skilningur/
þær noglega yferveigid/ huad mykli
Punga eykur þu ofana Kualer-pyrr
tepudu þegar oteliandlega marg þu
Pund ara/ eru yfirstaden j Kuølum
þa verdur so til ad þeinkia ... þm fo
... hyriudust þær þa ed fyrst
þui þa er eins oendälegur Tyme ep
... so sem hn var fra fyrsta. Upp
hafe kualanna/ Vier siaum z vitum
huad stoor Kuøl þ er/ ad liggia ka
... j Sæng sinne vppi 30 ar/ h
... memar þu þa mune vera mykli
... ste Plast ad brenna z brealast/j þu
... Brennesteins Dijkenu/ vpp
... þushundsinum þushund ar

O Eilyfbd/ Eilyfbd/ Þu ein er
...

